Deznodământul așteptat al seriei *Cere-mi ce vrei!*

MEGAN MAXWELL

CERE-MI *ce* VREI

sau lasă-mă-n pace!

+18

Scanned with CamScanner

Cere-mi ce vrei sau lasă-mă-n pace!

Megan Maxwell

Traducere din limba spaniolă de Ana-Maria Nica

EDITURA
PUBLISOL

Petrești 2020

Scanned with CamScanner

1

Riviera Maya – Hotel Mezzanine

Plajă cu nisip alb...
Apă cristalină...
Soare fascinant...
Cocktailuri delicioase...
...și Eric Zimmerman.
Nesătulă!

Ăsta e cuvântul care definește perfect dorința mea pentru el. Pentru irealul, frumosul și extraordinarul meu soț sexy. Încă nu-mi vine să cred. Sunt căsătorită cu Eric! Cu Iceman!

Suntem la Tulum, în Mexic, ne bucurăm de luna noastră de miere, care mi-aș dori să nu se termine niciodată.

Tolănită într-un minunat hamac, fac plajă topless. Îmi place să simt razele soarelui pe corpul meu, în timp ce Iceman vorbește la telefon la câțiva metri de mine. După cutele de pe fruntea lui îmi dau seama că discută despre treburile firmei și zâmbesc.

Eric este bronzat și arată senzațional în șortul lui de baie de culoarea cerului. Între timp, eu îl privesc... atent... și cu cât mă uit mai mult, cu atât îmi place mai mult și mă excită mai tare.

Oare o fi efectul Zimmerman?

Cu curiozitate, văd că niște femei care stau la bar îl privesc și ele. Și nu degeaba. Trebuie să recunosc că masculul meu este o încântare pentru ochi și, amuzată, zâmbesc, deși mai am puțin până să strig: „Hei, cățelelor, e doar al meu!"

Dar nu e nevoie să fac asta. Eric este cu totul și cu totul doar al meu, și nu e nevoie să o strig în gura mare.

Scanned with CamScanner

La trei zile după minunata nuntă de la München, fabulosul meu soț mi-a făcut surpriza unei călătorii extraordinare și romantice, pentru luna de miere. Și iată-mă aici, pe exotica plajă Tulum de pe coasta Caraibelor, bucurându-mă de priveliștea superbă, dar nerăbdătoare să mă întorc în intimitatea camerei noastre.

Mi-e sete. Mă ridic din hamac, îmi scot căștile iPod-ului, îmi pun partea de sus a costumului de baie galben și mă îndrept către barul de pe plajă.

Ce vreme excelentă!

Brusc, zâmbesc auzind vocea lui Alejandro Sanz și fredonez în timp ce merg:

Ya lo ves, que no hay dos sin tres,
que la vida va y viene y que no se detiene...
y qué sé yo...[1]

Știu sigur că unde-s două e și-a treia. Să nu-mi spună mie.

Briza delicată îmi mișcă părul și eu continui să fredonez până ajung la bar.

Para qué me curaste cuando estaba herido
si hoy me dejas de nuevo el corazón partío.
¿Quién me va entregar sus emociones?
¿Quién me va a pedir que nunca la abandone?
¿Quién me tapará esta noche si hace frío?
¿Quién me va a curar el corazón partío?[2]

---

[1] „Știi bine că unde-s două e și-a treia,/Că viața vine și se duce și nu se oprește.../Și că dacă eu..." (n. tr.).

[2] „De ce m-ai vindecat pe când eram rănit,/De azi mă lași cu inima frântă./Cine-mi va mai încredința emoțiile sale?/Cine-mi va cere să nu o abandonez niciodată?/Cine mă va învelì în noaptea asta dacă va fi frig?/Cine-mi va vindeca inima frântă?" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Îi cer barmanului o coca-cola uriașă, cu multă gheață și, chiar când sorb prima înghițitură, niște mâini mă prind de talie și cineva îmi șoptește la ureche:

– Aici sunt, micuțo.

Vocea lui...

Apropierea lui...

Felul lui de a-mi spune „micuțo"...

Mmmmm... mă înnebunesc și, cu un zâmbet larg, observ cum femeile de la bar roșesc la apropierea lui Eric. Nici nu e de mirare! Iar eu, în culmea fericirii, îmi sprijin capul de umărul lui, iar el mă sărută pe frunte.

– Vrei o cola?

Se așază pe scaunul de lângă mine, ia paharul pe care i-l întind și, după o înghițitură mare, spune:

– Mulțumesc. Îmi era sete.

Și apoi, după ce-și plimbă ochii de culoarea cerului peste pieptul meu, mă întreabă cu un zâmbet amuzat:

– De ce ți-ai pus sutienul? Mă privezi de o privelițte minunată.

– Nu mă simt confortabil să-mi expun sfârcurile aici, la bar.

Eric zâmbește. Mă cuprinde un val de căldură și, brusc, muzica se schimbă și începe o melodie *ranchera*[3], romantică.

Trăiască melodiile populare!

Ce melodii incredibile! Cât sentiment! Niciodată nu mi-am imaginat că vor ajunge să-mi placă atât. Eric, care în intimitate este cea mai romantică persoană pe care am cunoscut-o în toată viața mea, auzind cântecul, îmi aruncă o privire periculoasă, se apropie de mine, mă prinde de talie cu un aer posesiv și mă întreabă:

– Dansezi, brunețico?

Ah, ce-mi poate face...

Nu mai pot după el!

---

3 *Ranchera* – gen al muzicii tradiționale mexicane (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Îmi place la nebunie când se lasă dus de instinct și se gândește doar la noi doi.

Se aude melodia pe care Dexter ne-a dedicat-o la nunta noastră și, de fiecare dată când o auzim, dansăm sorbindu-ne din priviri.

Nebună...

Îndrăgostită până peste poate...

Și în culmea fericirii...

Mă dau jos de pe scaun și acolo, în mijlocul barului de pe plajă, fără să ne pese de turiștii care se uită la noi, sorbindu-ne din priviri, dansăm în fața multor femei invidioase, în timp ce Luis Miguel cântă:

Si nos dejan, nos vamos a querer toda la vida.
Si nos dejan, nos vamos a vivir a un mundo nuevo.
Yo creo podemos ver el nuevo amanecer de un nuevo día.
Yo pienso que tú y yo podemos ser felices todavía.[4]

Oh, Doamne... oh, Doamne, ce moment!

Asta este ceea ce-mi doresc, ca Eric și cu mine să fim lăsați să fim fericiți sau, mai bine zis, să ne lăsăm noi înșine. Pentru că e limpede că suntem ca focul și apa și că, deși ne iubim cu pasiune, suntem două bombe pe punctul de a exploda.

De la nuntă, nu am mai avut discuții. Pace și iubire. Suntem amândoi în al nouălea cer, unde doar ne sărutăm, ne spunem lucruri drăguțe și ne ocupăm doar unul de celălalt.

Trăiască luna de miere!

Cântecul continuă, și noi, îndrăgostiți, dansăm. Eric mă face fericită. Să ne bucurăm de acest moment. Să dansăm, să uităm de lume și să ne privim în ochi cu iubire.

---

4 „Dacă ne lasă, ne vom iubi toată viața./Dacă ne lasă, vom merge să trăim într-o lume nouă./Eu cred că putem vedea răsăritul unei zile noi./Eu cred că noi doi încă mai putem fi fericiți" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Privirea sa albastră mă cuprinde, îmi spune cât mă iubește și mă dorește și când melodia se oprește, soțul meu, amantul meu, iubirea mea nebună, mă sărută și, după ce se așază, îmi șoptește la câțiva centimetri de gura mea:

– Cum spune cântecul, te voi iubi toată viața.

Mamă... mamă... Îmi vine să-l mănânc de frumos ce e!

Cinci minute mai târziu, când în cele din urmă ne oprim din mângâieri și sărutări, în fața privirilor curioase ale unor femei care ne studiază, îl întreb:

– Cu Dexter vorbeai la telefon?

– Nu, cu asociatul lui Dexter. Vrea să ne întâlnim mâine la el în birou ca să discutăm niște treburi.

– Unde e biroul lui?

– La vreo jumătate de oră de aici. La Playa del Carmen. Așadar, mâine mergem la...

– Mergem? îl întrerup. Nu... nu... spune că te duci doar tu. Eu prefer să te aștept aici.

Eric ridică o sprânceană. Nu-l convinge ceea ce am spus. Eu zâmbesc, iar el întreabă:

– Singură?

Gestul lui mă încântă și, hotărâtă să îmi ating scopul, îi răspund:

– Eric... nu sunt singură. Hotelul e plin de lume și la fel și plaja. Nu vezi?

Se încruntă. Iceman se întoarce! Și afirmă:

– Vei fi singură, Jud, și asta nu-mi place.

Amuzată, izbucnesc într-un hohot de râs.

– O să vedem, iubitule...

– Nu, Jud..., vii cu mine. Am văzut prea mulți prădători în căutarea unei femei frumoase și eu n-o să accept să fie femeia mea cea care le cade pradă, insistă cât se poate de serios.

Asta mă face să râd în hohote. Evident că nu și pe el.

Mă excită latura lui geloasă și, ridicându-mă de pe scaunul de bar, mă apropii și mai mult de el, îl iau pe după gât, și îi șoptesc:

Scanned with CamScanner

– În afară de tine nu mă interesează nici un prădător. Marele meu prădător! Stai liniștit, că știu să am grijă de mine. Și, după cum te cunosc, te trezești foarte devreme, nu-i așa?

Masculul meu confirmă, mă ia pe după talie, iar eu adaug cu un aer de prințesă fandosită:

– Nu vreau să mă trezesc devreme, vreau să dorm și, când mă dau jos din pat, să fac plajă până te întorci. Nu văd care e problema.

– Jud...

Îl sărut. Ador să-l sărut și, când termin, adaug cu un zâmbet inocent:

– Hai să mergem în cameră.

– Vorbeam despre...

– Când te văd atât de serios și de pragmatic, îl întrerup, o iau razna și te doresc.

Eric zâmbește. Bineeee!

Mă apucă de ceafă și mă sărută... mă sărută cu atâta pasiune, că le lasă cu gura căscată pe femeile de la bar.

Așa vă trebuie dacă trageți cu ochiul!

Apoi, fără să-i pese de cine ne privește, mă ia în brațe și, fără alte gesturi inutile, pornește spre locul pe care l-am sugerat eu.

Când ajungem la ușa camerei, prădătorul meu personal este deja excitat. Râzând, descui ușa cu cartela, iar el o închide cu piciorul. Nu-mi dă drumul. Mă duce până la pat, mă lasă pe el și șoptește:

– Mă duc să umplu jacuzziul.

Îl observ. Merge până la cada rotundă care se află la câțiva metri de pat și, după ce deschide robinetele, se uită la mine și șoptește excitat:

– Dezbracă-te sau costumul ăsta de baie va sfârși bucăți.

Wow!

Nici nu termină bine de zis, că-l dau jos cu un zâmbet senzual. Costumul este frumos, l-am cumpărat ieri dintr-un magazin foarte scump din Tulum și e incredibil. Nu vreau să ajungă ca majoritatea lenjeriei mele.

Scanned with CamScanner

Eric vede că sunt îngrijorată și zâmbește. Își mușcă buzele în timp ce mă privește și, odată ce sunt dezbrăcată, îmi face semn cu arătătorul să mă apropii de el. O fac. Și când sânii mei se ating de abdomenul lui ferm, murmură cu voce răgușită:

– Demonstrează-mi cât de mult mă dorești.

Oh, da... Bineînțeles!

Plină de dorință și fierbinte, desfac șnurul șortului de baie albastru. Apuc cu mâinile partea interioară a elasticului și mă aplec până când ajung în genunchi în fața lui. Odată ce îi dau jos șortul, ridic privirea și-i observ penisul.

Fascinant!

Îmi plouă în gură când văd că e gata pentru mine. Din poziția în care stau, văd gestul lui Eric, care-mi spune:

– Sunt tot al tău, micuțo!

Fără alte vorbe, apuc cu mâna penisul tare și-l trec peste fața și peste gâtul meu, în timp ce-l privesc și-i văd expresia de dorință.

Decisă să mă bucur de acest festin, scot limba și fără întârziere o plimb în sus și-n jos peste membrul său, și îl ațâț și mai mult.

Eric zâmbește, iar eu, încinsă, îl mângâi cu buzele fără să-mi iau privirea de la el, până când scoate un geamăt satisfăcut și-și pune mâna pe capul meu. Ritmul respirației mele crește, îl doresc! Și, nerăbdătoare să primesc mai mult, îi cuprind erecția cu gura, în timp ce mâinile lui se încleștează în părul meu și îl aud cum geme. Oh, da!

Îi ador penisul, neted... fierbinte și delicat, iar jocul nostru continuă încă vreo câteva minute până ce simt că nu mai poate. Mă apucă de păr, mă trage ca să-l privesc și-mi cere cu vocea plină de tensiune:

– Întinde-te pe pat.

Mă ridic și fac ce-mi cere. Îmi tremură genunchii, dar reușesc să-mi ating obiectivul. Odată ajunsă acolo, Eric, atotputernicul meu zeu al iubirii, se apropie și-mi ordonă cu respirația întretăiată:

– Desfă picioarele!

Scanned with CamScanner

Gâfâi, respirația mea devine tot mai rapidă. Știu ce îmi va face și asta mă înnebunește. Eric se urcă în pat și mă sărută. Ca un leu, deasupra mea, în patru labe, își apropie iar, și iar, gura de a mea și eu simt o dorință nestăpânită de a-l devora.

Sărutări... mușcături... și fascinație. Ăsta este efectul soțului meu și, când știe că sunt dispusă să fac orice pentru el, se târăște peste corpul meu, până ajunge între picioarele mele și mă face să strig.

Buzele lui, oh, se mișcă deja și cer și mai mult de la centrul dorințelor mele!

Degetele lui îmi desfac labiile și, fără pauză, intră, iar și iar, în mine, în timp ce eu gâfâi.

– Nu te opri...

Oh, Doamne... nici nu mă bagă în seamă. Îmi vine să-l omor. Brusc, limba, limba lui umedă și minunată intră în mine și face dragoste cu mine.

Oh, da, ce bine face!

Gâfâi... apuc cu mâinile de frumosul cearșaf de culoarea fildeșului și mă agit, în timp ce gem, iar și iar, și mă bucur de ceea ce îmi face iubitul meu, soțul meu, amantul meu.

Când cred că nu mai pot, Eric își ridică capul dintre picioarele mele, mă privește, se apleacă deasupra mea și mă penetrează. Atacul lui este sec și puternic, iar eu mă arcuiesc pentru a-l primi, moartă de plăcere.

Fără să-mi dea timp să respir, mâinile lui îmi apucă șoldurile și intră în mine, iar și iar, o dată... de două, de trei... de douăzeci..., iar eu sunt gata să-l primesc. Îmi tremură picioarele. Corpul meu vibrează înnebunit în fața atacurilor lui și, când căldura, nebunia și pasiunea îmi cuprind mintea, aud un geamăt lung, masculin și satisfăcut. Câteva secunde mai târziu, un alt geamăt iese din gura mea și, transpirat din cauza efortului, omul meu se prăvălește peste mine.

Treizeci de secunde mai târziu, încălzită din cauza uriașului care stătea peste mine, murmur:

Scanned with CamScanner

– Eric... nu pot respira.

Se rostogolește rapid spre partea dreaptă a patului. În rostogolirea sa mă ia și pe mine, astfel ajung eu deasupra și, cu un zâmbet minunat, îmi spune:

– Te iubesc, micuțo!

Și, ca întotdeauna, întreabă:

– E totul în regulă?

Iar eu zâmbesc, fermecată de viață și de dragoste.

– Totul e perfect, Iceman.

Ne petrecem după-amiaza cu râsete și jocuri, singuri în cuibușorul nostru. Eric îmi demonstrează iubirea sa, iar eu i-o arăt pe a mea, și fericirea noastră e magică și minunată, în timp ce suntem ocupați cu întâlnirile noastre fierbinți.

Seara, după o minunată cină la restaurantul hotelului, lui Eric îi sună telefonul. După ce răspunde, îl pune pe masă și explică:

– Era Robert. A rămas stabilit că ne vedem în biroul lui la opt dimineața.

Îl privesc amuzată.

– Așadar e clar, mâine te trezești devreme!

Auzind ceea ce tocmai am zis, vrea să comenteze, când îl întrerup.

– Ah, nu... ți-am zis că nu vin. Vreau să fac plajă.

– Jud...

– Încetează cu gelozia, iubitule. Vreau să dorm și după aia să fac plajă.

Mă apropii de încruntatul meu soț cu multă tandrețe și șoptesc:

– Și când vii, ne întoarcem în camera noastră și ne vom distra amândoi. Cum ți se pare planul ăsta?

Eric zâmbește. Știe că nu mă va convinge și, în cele din urmă, zice:

– De acord, încăpățânato! Mă voi întoarce cu o sticlă cu etichete roz, ce zici?

Scanned with CamScanner

2

Mă trezesc la șase și jumătate dimineața și-l aud pe Eric în baie. Vreau să-l sărut înainte să plece, dar mi-e atât de somn că voi aștepta să termine cu pregătirile. Dar când mă trezesc e deja zece și jumătate și mai pot doar să bombănesc:

– La naibaaaaa!

Trântindu-mă din nou în patul minunat și uriaș pe care-l împart cu iubitul meu, îmi iau telefonul mobil și tastez:

E totul în ordine?

Îmi pasă de omul meu cum și lui îi pasă de mine. Un minut mai târziu, vine și răspunsul:

Când voi fi cu tine totul va fi din nou bine.
Te iubesc.

Zâmbesc ca o toantă, mă tot răsucesc în așternuturi și mă bucur de parfumul lui impregnat în ele. Mai lenevesc puțin, apoi deschid Facebook-ul și încarc o fotografie cu mine și cu Eric pe plajă. Două secunde mai târziu, apar o mulțime de păreri ale prietenelor mele, războinicele. Amuzată, citesc comentarii ca: „Să-ți stea în gât soțul ăsta al tău!", „Dacă nu-ți place, dă-mi-l mie!" Sau ca: „Vreau și eu un Eric în viața mea!"

Râd. Războinicele, aceste prietene pe care mi le-am făcut într-o zi prin intermediul unei rețele sociale, sunt fericite pentru că m-am căsătorit și glumesc întruna despre luna mea de miere. Oare mă invidiază?

Scanned with CamScanner

După un duș răcoritor, hotărăsc să îi dau un telefon tatălui meu. Vreau să vorbesc cu el. Mă uit la ceas și calculez diferența de fus orar. În Spania e dimineață, dar el s-a trezit deja. La fel ca Eric, doarme puțin.

Mă așez pe pat, formez numărul, sună de două ori și când răspunde, spun:

– Alooo, tatiiii! Bunăăăăă!

Tata îmi recunoaște vocea și începe să râdă cu hohote.

– Bună, viața mea. Ce face brunețica mea?

– Bine, tati. Totul e grozav!

Îl aud cum râde și adaug:

– E minunat și mă distrez de minune cu Eric.

– Mă bucur să aud asta, frumoaso.

– Serios, tati, trebuie să-ți iei inima în dinți și să vii și tu. Trebuie să le spui lui Bicharrón și lui Lucena că în următoarea călătorie veți veni aici. O să vă placă.

Tatăl meu râde cu hohote.

– Vai, brunețico, pe Lucena nu-l scoatem cu nimic din Spania. A venit la nuntă în Germania doar pentru că era vorba despre tine. Nu zic mai mult!

– Atât de mult i-a displăcut călătoria?

– Nu, s-a simțit foarte bine. Dar nu se înțelege cu mâncarea. După el, nicăieri nu se mănâncă mai bine ca acasă!

– Atunci vino cu Bicharrón și cu soția lui, sigur o să le placă!

– Aici ai dreptate... lor sigur o să le placă.

Stăm de vorbă o bună bucată de vreme. Eu povestesc o mulțime de lucruri, iar el îmi spune cum merg toate. E oarecum preocupat de criză. A trebuit să renunțe la o parte dintre mecanicii săi și asta i-a frânt inima. Când reușesc să-l fac să râdă din nou, îl întreb:

– Flyn e cuminte?

– Ca un mieluțel, și ce dădacă minunată e pentru Lucía. E topit după ea!

Scanned with CamScanner

Zâmbesc când mi-l imaginez, iar el continuă:

– Serios, iubito, se simte foarte bine cu băieții din oraș și cu Luz. Ce echipă periculoasă fac ăștia doi! N-o să-ți vină să crezi cât îi place ticălosului jambonul. Și se pricepe. Să nu-i dau din ăla obișnuit, că imediat se uită la mine și-mi spune: „Manuel, iar mi-ai dat jambon prost?"

– Serios?

– Serios. Iar măcelarul de la Pachuca, vai, e nebun după el!

Eu râd.

– Nu intrăm vreodată în vreun bar și băiatul să nu ceară o supă rece. Am zis că o să se simtă minunat cu Luz. L-a învățat să meargă cu bicicleta și...

– Pentru Dumnezeu, tată, sper să nu pățească ceva, spun cu îngrijorare.

La naiba, am ajuns să vorbesc ca Eric.

– Stai liniștită, fetițo, băiatul e un dur și, deși a dat de vreo două ori cu capul de pragul de sus...

–Tatiiiii...

– Nimic grav, femeie. E un copil. Nu pățește nimic de la două cucuie și câteva zgârieturi. Dar... ar trebui să-l vezi cum merge cu bicicleta.

Zâmbesc când mi-l imaginez. Luz și Flyn, cine ar fi zis?

Încă îmi amintesc de prima dată când s-au văzut și urâțica mea nepoată m-a întrebat:

– De ce chinezul nu vorbește cu mine?

Dar, în mod surprinzător, mai târziu s-au cunoscut și sunt de nedespărțit. Într-atât, încât Flyn a cerut să meargă la Jerez în timpul lunii noastre de miere.

– Și Raquel? întreb ca să schimb subiectul.

– Sora ta mă ține pe jar.

Zâmbesc și-l compătimesc. Când sora mea s-a întors în Spania după nuntă, a decis să meargă la Jerez cu tatăl meu. I-am oferit casa pe care Eric mi-a făcut-o cadou, să se mute

Scanned with CamScanner

acolo cu fetele, dar nici ea și nici tatăl meu nu au acceptat. Își doreau să stea împreună.

– Să vedem, tati, ce se întâmplă cu Raquel?

– Sora ta îmi dă viața peste cap. Îți poți imagina că s-a făcut stăpână pe telecomanda televizorului?

Eu râd, iar el adaugă:

– Sunt sătul să văd programe cu bârfe, telenovele și probleme sentimentale. Cum se poate uita la toate prostiile astea?

Neștiind ce să-i răspund, mă pregăteam să zic ceva, când el adaugă:

– Știi că a zis că, atunci când veniți să-l luați pe Flyn, după luna de miere, o să vorbească cu Eric să-i găsească ceva de lucru. Crede că trebuie să o ia de la capăt și nu poate face asta fără un serviciu. Și, bineînțeles, mai sunt și telefoanele lui Jesús.

– Jesús? Ce naiba mai vrea și imbecilul ăsta?

– Sora ta zice că vrea să știe ce fac fetele și să vorbească cu ea.

– Crezi că se vor împăca?

Îl aud pe tatăl meu care oftează și, în cele din urmă, îmi răspunde:

– Nu, slavă Cerului, asta e limpede.

Să aflu despre telefoanele imbecilului meu de cumnat nu mă încântă deloc. Tâmpitul a abandonat-o pe sora mea când ea era însărcinată, ca să-și trăiască viața nebună. Sper doar că Raquel e suficient de deșteaptă ca să nu se lase amăgită de lupul ăsta în piele de oaie.

Încerc să nu mai vorbesc despre acest subiect care știu că-l preocupă pe tatăl meu și adaug:

– Cât despre faptul că vrea să lucreze, îmi pare rău, tati, dar aici îi dau dreptate.

– Dar, brunetico, cu cât câștig eu le pot întreține pe ea și pe fete. De ce să lucreze?

Convinsă că îmi înțeleg sora, dar și tatăl, spun:

– Tati, sunt convinsă că Raquel este foarte fericită cu tine și că îți este recunoscătoare pentru tot ceea ce faci pentru ea. Dar nu intenționează să rămână la Jerez, și tu știi asta. Când am vorbit, ți-a spus că e ceva temporar și...

Scanned with CamScanner

– Dar ce-o să facă ea la Madrid, singură, cu fetele? Aici ar fi cu mine, eu aș avea grijă de ele și le-ar fi foarte bine.

Nu mă pot abține să nu zâmbesc. Tatăl meu este la fel de protector ca Eric și, împăciuitoare, adaug:

– Tati... Raquel trebuie să-și refacă viața. Și, dacă rămâne cu tine la Jerez, nu o va face. Nu înțelegi?

Tatăl meu o fi cel mai bun și mai generos om de pe planetă și îl înțeleg. Dar îmi înțeleg și sora. Ea își dorește să meargă înainte și, pentru că o cunosc, știu că îi va ieși. Și da, sper că nu cu Jesús.

Trei sferturi de oră mai târziu, după ce-mi iau la revedere de la tatăl meu, îmi astâmpăr foamea la bufet. Totul este delicios și mă îndop, gata! Când termin, în costumul meu de baie verde fosforescent, care mă face și mai brunetă, mă îndrept spre plajă. Când ajung acolo, caut un hamac liber care să aibă și umbrelă și, când îl găsesc, mă duc spre el și mă întind.

Îmi place la nebunie soarele!

Îmi scot iPod-ul, îmi pun căștile, apăs *play* și iubitul meu Pablo Alborán cântă *El Beso* („Sărutul"):

Si un mar separa continentes, cien mares nos separan a los dos.
Si yo pudiera ser valiente, sabría declararte mi amor...
que en esta canción derrite mi voz.
Así es como yo traduzco el corazón.
Me llaman loco, por no ver lo poco que dicen que me das.
Me llaman loco, por rogarle a la luna detrás del cristal.
Me llaman loco, si me equivoco y te nombro sin querer.
Me llaman loco, por dejar tu recuerdo quemarme la piel.
Loco... loco... loco... loco... locoooooooooooooo.[5]

5 „Dacă o mare desparte continente, pe noi ne despart o sută de mări./Dacă eu aș avea curaj, aș ști cum să-ți spun iubirea mea.../Care-mi sfâșâmă vocea în cântecul ăsta./E așa cum eu îmi traduc inima./Îmi spun nebun, că nu văd cât de puțin îmi oferi./Îmi spun nebun, pentru că mă rog la luna din spatele geamului./Îmi spun nebun, dacă mă înșel și-ți spun fără să vreau pe nume./Îmi spun nebun, pentru că las amintirea mea să-mi ardă pielea./Nebun... nebun... nebun... nebun... nebuuuuun" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Fredonez privind mișcarea de du-te-vino a valurilor.

Ce cântec minunat, numai bun de ascultat privind marea!

Mă bucur de moment, deschid cartea și zâmbesc. Uneori sunt capabilă să fredonez și să citesc în același timp. Nu e ceva obișnuit, dar eu o pot face. Dar douăzeci de minute mai târziu, pe când Pablo cântă *La vie en rose*, pleoapele îmi devin grele și briza minunată mă face să închid cartea. Fără să-mi dau seama, mă las răpită de Moș Ene. Nu știu exact cât am dormit, când aud brusc:

– Domnișoară... domnișoară...

Deschid ochii. Ce se întâmplă?

Fără să înțeleg ce se întâmplă, îmi scot căștile, și un ospătar care stă în fața mea cu un zâmbet fermecător îmi întinde un cocktail Margarita și spune:

– Din partea domnului cu cămașă albastră, de la bar.

Zâmbesc. S-a întors Eric.

Însetată, iau o gură. Ce bun e! Dar când privesc spre bar cu cel mai încântător și senzual zâmbet al meu, înțepenesc când văd că persoana care mi-a trimis cocktailul nu este Eric.

Doamne, ce jenant!

Domnul cu cămașă albastră despre care era vorba e un bărbat la vreo patruzeci de ani, înalt, cu părul închis la culoare și cu un șort de baie cu dungi. Când vede că-l privesc, îmi zâmbește, iar mie îmi vine să intru în pământ.

Și acum ce să fac? Să scuip băutura?

Dar nu sunt dispusă să fac așa ceva, îi mulțumesc cum pot, nu mă mai uit la el și deschid cartea. Dar cu colțul ochiului văd cum zâmbește, se așază pe unul din scaunele de la bar și continuă să bea.

Mai mult de jumătate de oră mă dedic cititului, dar în realitate nu sunt deloc atentă. Bărbatul mă face să devin isterică. Nu se mișcă, dar mă privește încontinuu. În cele din urmă închid cartea, îmi scot ochelarii de soare și mă hotărăsc să fac o baie.

Scanned with CamScanner

Apa este răcoroasă și-mi place.

Merg câțiva metri și când îmi ajunge până la talie, văd că se apropie un val, mă arunc înainte ca o sirenă, fac un salt și apoi încep să înot.

Oh, da... Ce senzație minunată!

Când obosesc să înot, mă răsucesc cu fața în sus și fac pluta. Sunt pe punctul de a-mi da jos sutienul, dar nu o fac. Ceva îmi spune că bărbatul de la bar mă privește încă și că ar putea lua asta drept o invitație.

– Bună!

Surprinsă să aud o voce lângă mine, tresar și aproape mă înec. Niște mâini pe care nu le cunosc mă apucă repede și, când reușesc să mă ridic în picioare, îmi dau drumul. Clătindu-mi fața și gura, clipesc și văd că este vorba despre bărbatul care se uita la mine de mai bine de o oră și întreb:

– Ce dorești?

Cu un zâmbet amuzat îmi răspunde:

– În primul rând, să nu te înec. Îmi pare rău că te-am speriat. Vreau doar să stăm de vorbă, drăguță domniță.

Zâmbesc fără să vreau. Atât sunt de fraieră și de zâmbăreață. Accentul lui mexican e foarte simpatic, dar îmi revin și mă îndepărtez puțin de el.

– Auzi... mulțumesc pentru băutură, dar sunt căsătorită și nu vreau să stau de vorbă nici cu tine, nici cu nimeni altcineva, e clar?

Încuviințează și întreabă.

– Proaspăt căsătorită?

Sunt pe punctul de a-l trimite la plimbare. Ce îl interesează? Răspund:

– Am spus că sunt căsătorită, așa că ai fi atât de amabil să mă lași în pace înainte să mă enervez și să-ți pară rău? Ah, și înainte să insiști, te avertizez că dintr-o *drăguță domniță* mă pot transforma într-o bestie feroce. Așa că, du-te și nu mă enerva!

Scanned with CamScanner

Bărbatul încuviințează și, pe când se îndepărtează, îl aud cum zice:

– Mamă, ce femeie!

Fără să-l slăbesc din ochi, îl văd că iese din apă și se îndreaptă direct spre bar. Acolo, ia un prosop roșu, se șterge și pleacă. Mulțumită, zâmbesc și înot înapoi spre mal. Mă așez pe nisip și încep să fac ceea ce-mi place cel mai mult: să-mi îngrop picioarele în nisip.

Concentrată, iau nisip ud și-l las să curgă peste mine, când văd că cineva se așază lângă mine. E o fetiță.

Încântată, zâmbesc, iar micuța îmi spune, după ce îmi întinde o găletușă de plajă:

– Ne jucăm?

Nu pot s-o refuz, încuviințez și, în timp ce umplu găletușa cu nisip, o întreb:

– Cum te cheamă?

Îmi răspunde cu un zâmbet delicios:

– Angelly. Și pe tine?

– Judith.

Fetița zâmbește.

– Am șase ani. Tu?

Fir-ar... altă curioasă asemănătoare cu nepoata mea Luz și, zâmbind, îi ciufulesc părul și o întreb la rândul meu:

– Facem un castel?

Încântată, încep să mă joc, în timp ce mă zvânt la soare. Pielea mea este din ce în ce mai bronzată; cum ar spune tatăl meu: țigăncoasă!

După o oră, micuța pleacă cu părinții ei și, imediat după ce mă întorc la hamacul meu, se apropie un puști mai tânăr decât mine și, după ce se așază pe nisip, îmi spune în engleză:

– Bună! Eu sunt Georg. Ești singură?

Fără să mă pot abține, mă apucă râsul. Câtă vrăjeală pe aici!

– Bună! Eu sunt Judith și nu, nu sunt singură.

– Spaniolă?

Scanned with CamScanner

– Da.

Și, după ce mă îndepărtez, adaug:

– Sunt sigură că îți plac *paella* și *sangria*, nu-i așa?

– Oh, da... De unde știi?

Amuzată, zâmbesc. Cunosc bine acest accent caracteristic și, privindu-l, îl întreb:

– Neamț, nu-i așa?

Mă privește cu gura căscată.

– Cum ți-ai dat seama?

Am chef să-i spun lucruri, precum Frankfurt, Audi, dar, amuzată, îi răspund:

– Știu puțină germană și recunosc accentul.

După ce spun acestea, îmi iau crema de plajă și încep să mă dau cu ea, când el mă întreabă:

– Te dau eu cu cremă?

Mă opresc, îl privesc din cap până-n picioare, și zic:

– Nu, mulțumesc. Mă descurc bine și singură.

Georg încuviințează. Are chef de vorbă.

– Te privesc de azi-dimineață și nu a stat nimeni lângă tine, în afară de mine. Ești sigură că nu ești singură?

– Ți-am răspuns deja.

– Am văzut că te-ai jucat cu o fetiță și ai trimis la plimbare un tip.

Incredibil, puștiul ăsta m-a studiat tot timpul?

– Auzi, Georg, nu vreau să fiu antipatică, dar poți să-mi spui de ce naiba mă studiai?

– Nu am nimic mai bun de făcut. Sunt în vacanță cu părinții mei și mă plictisesc. Mă lași să te invit să bem ceva?

– Nu, mulțumesc.

– Ești sigură?

– Foarte sigură, Georg.

Insistența și tinerețea lui mă fac să râd, când îmi sună telefonul. Un mesaj.

Scanned with CamScanner

Flirtezi, doamnă Zimmerman?

Mă mișc rapid. Privesc în jur și-l văd. Eric e la bar și mă observă.

Îi zâmbesc, dar el nu-mi întoarce zâmbetul. Au... au... au...

După privirea sa știu că se întreabă ce face necunoscutul acesta lângă mine. Iar eu, gata să termin cu toate astea, îl privesc pe puști și-i spun:

– Îl vezi pe tipul înalt și blond care se uită la noi, de la bar?

– Cel care se uită cu o mutră acră? spune puștiul, privind în direcția pe care i-o indic cu degetul.

Fără să mă pot abține, izbucnesc în hohote și încuviințez.

– Exact. Să știi că e neamț ca tine.

– Așa, și?

– E soțul meu. Și după ce față are, nu cred că-i place deloc că stai lângă mine.

Băiatul se crispează. Bietul de el!

Eric este mai mare, mai bine făcut și mai înalt decât el. Privindu-mă cu un aer politicos, Georg se ridică și murmură, în timp ce se îndepărtează:

– Îmi pare rău. Îmi cer scuze. Plec. Sunt sigur că părinții mei se întreabă unde sunt.

Veselă, zâmbesc în timp ce el se îndepărtează. Apoi îmi privesc soțul, dar el nu zâmbește. Îmi dau ochii peste cap și-i fac semn să se apropie. Nu vine. Fac bot și, în sfârșit, văd cum colțul drept al gurii începe să se ridice.

Super!

Insist să-i fac semn cu degetul să se apropie, dar cum nu o face, decid să mă duc eu la el. Dacă nu vine muntele la Mahomed, merge Mahomed la munte.

Mă ridic și atunci îmi vine o idee.

Cu un zâmbet machiavelic, îmi dau jos sutienul, îl las pe hamac și, hotărâtă să-i ofer o priveliște plăcută soțului meu, mă îndrept unduitoare către el.

Scanned with CamScanner

Ce nerușinată am devenit!

Eric mă privește... mă privește, și iar mă privește. Mă soarbe din priviri, iar eu simt o căldură teribilă din cauza impertinenței mele, iar sfârcurile mi se întăresc.

Doamne... ce senzații când mă privește așa.

Când ajung la el, mă ridic pe vârfuri, îl sărut pe buze și șoptesc:

– Mi-a fost dor de tine.

De la înălțimea sa, fără să se miște, mă privește. E arogantul meu.

– Te distrai de minune vorbind cu băiețașul ăla. Cine era?

– Georg.

– Și cine e Georg?

Amuzată să-l văd încruntat, răspund:

– Păi, să vedem, dragule, Georg este un băiat care a venit în vacanță cu părinții lui. Se plictisea și s-a așezat să vorbească cu mine. Nu o lua de la capăt cu povestea cu prădătorii.

Eric nu spune nimic, iar eu îmi amintesc de bărbatul cu cămașa albastră.

Mamă... mamă... dacă ar fi văzut că a intrat în apă cu mine. Ăsta, da, era un prădător. Georg, un băiat destul de tânăr e una, dar tipul care mi-a oferit o Margarita era altă poveste.

După câteva secunde în care Iceman mă privește, iar eu sunt pe punctul de a-mi suci gâtul încercând să-i văd fața, zâmbește în cele din urmă și spune:

– În cameră, la gheață, am ceva cu etichete roz.

Râd cu hohote și, fără vreun cuvânt, fug până la hamacul meu. Îmi iau în grabă toate lucrurile și, când ajung din nou la el cu limba scoasă de efort și cu sfârcurile în aer, Eric mă ia în brațe și după ce mă sărută delicat pe buze, șoptește:

– Să mergem să ne răsfățăm, doamnă Zimmerman.

În seara aceasta este o petrecere la hotel. După cină, Eric și cu mine ne așezăm comod pe pufurile scoase pentru spectacol. Varietatea dansurilor și specificul mexican sunt omniprezente, iar eu mă simt minunat în timp ce cânt:

Scanned with CamScanner

Altanera preciosa y orgullosa, no permite la quieran consolar.
Dicen que alguien ya vino y se fue, dicen que pasa las noches llorando por él.
La Bikina, tiene pena y dolor.
La Bikina, no conoce el amor.[6]

Eric mă priveşte surprins. Zâmbeşte şi mă întreabă:

– Şi cântecul ăsta îl ştii?

Încuviinţez, mă apropii de el şi îi spun:

– Dragule, am fost la mai multe concerte de-ale lui Luis Miguel, în Spania, le ştiu pe toate!

Ne sărutăm. Ne bucurăm de moment, în timp ce mariachi cântă *La Bikina* şi, când termină, se aud acordurile altei melodii, iar unul dintre bărbaţii îmbrăcaţi în costum de *charro*[7] mă invită la dans, ca pe restul turistelor. Iar eu, pentru că nu sunt ruşinoasă, accept. Să înceapă petrecerea!

La braţul lui ajung pe ring, unde restul dansatorilor şi turiştilor se descurcă, cum pot, pe ritmul muzicii, iar eu, foarte fericită, îi imit. Nu mă ruşinez să dansez, dimpotrivă, mă distrez ca o nebună, în timp ce Eric se uită la mine şi zâmbeşte. E atât de relaxat, se bucură de ce vede şi sunt pe punctul de a exploda de fericire.

Dar, brusc, după una dintre piruetele mele, ochii mei se întâlnesc cu cei ai bărbatului care azi-dimineaţă m-a invitat la un cocktail pe plajă şi care m-a urmărit în apă.

Cel cu cămaşa albastră!

Mamă... mamă... dacă-i vine ideea să intre iar în vorbă cu mine, ce rău o să-i pară.

---

6 „Mândră, frumoasă şi orgolioasă, nu se lasă consolată./Se spune că a fost un trecător, se spune că plânge nopţile după el./*La Bikina* suferă îndurerată./*La Bikina* nu cunoaşte dragostea" (n. tr.).

7 *Charro* – cowboy tipic mexican (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Devin nervoasă, dar de ce?

Privesc rapid spre Eric, care îmi face cu ochiul şi, când văd că necunoscutul se îndreaptă direct spre el şi îl salută, îmi pierd echilibrul, şi, dacă nu ar fi fost dansatorul care m-a apucat rapid de mână, aş fi căzut pe scenă în faţa întregului public din hotel.

Din acel moment, nimic nu-mi mai iese cum trebuie.

Deja nu mai ştiu să dansez!

Observ că Eric vorbeşte amical cu bărbatul şi-l invită să se aşeze pe puful meu.

Puful meu!

Câteva minute mai târziu, dansul se termină, iar dansatorul mă însoţeşte până la masă. Când acesta se retrage, îl privesc pe Eric, care mă sărută şi-mi spune:

– Ai dansat minunat.

Încuviinţez şi, cu un zâmbet fals, mă pregătesc să spun ceva, când el adaugă:

– Iubito, ţi-l prezint pe Juan Alberto, vărul lui Dexter. Juan Alberto, ea este minunata mea soţie, Judith.

Bărbatul, cu un zâmbet amuzat, îmi ia mâna, mi-o sărută galant şi spune:

– Judith, e o plăcere să te cunosc... în sfârşit.

– În sfârşit? întreabă surprins Eric.

Şi înainte ca eu să pot spune ceva, Juan Alberto îl lămureşte amuzat:

– Vărul meu mi-a vorbit foarte frumos despre ea.

Mă înroşesc.

Doamne... Doamneeee! Ce i-o fi povestit Dexter?

Eric zâmbeşte, după ce îmi vede faţa. Ştie ce gândesc, când Juan Alberto continuă:

– Dar am spus în sfârşit, pentru că azi-dimineaţă am încercat să facem cunoştinţă. Dar, aoleu, ce fire are soţia ta. M-a trimis la plimbare în şuturi şi m-a avertizat că, dacă o mai deranjez, voi avea probleme serioase cu ea.

Scanned with CamScanner

Eric izbucnește într-un hohot de râs. I-a făcut plăcere să audă întâmplarea, dar, descumpănit pentru că eu nu am pomenit nimic de asta, se uită la mine, iar eu îl lămuresc:

– Ți-am spus că știu să mă apăr singură de prădători.

Juan Alberto izbucnește în râs și confirmă:

– Oh, da... îți garantez, amice. Mi s-a făcut frică.

Eric se așază pe puf, mă trage deasupra lui și, după ce mă îmbrățișează protector, mă întreabă:

– Mexicanul ăsta a încercat să flirteze cu tine?

Eu zâmbesc, iar mexicanul menționat răspunde:

– Nu, nici vorbă, doar încercam să o cunosc pe soția prietenului meu. Dexter mi-a spus că erați cazați la hotelul ăsta și, când am văzut-o, mi-am dat seama că tânăra aceasta atât de frumoasă e Judith.

Eric zâmbește, la fel și Juan Alberto și, în cele din urmă, și eu. S-a lămurit totul.

Toți trei ne distrăm în timp ce bem delicioase cocktailuri Margarita, iar muzica se aude plăcut în bar. Juan Alberto este la fel de amuzant și de vorbăreț ca Dexter. Seamănă chiar și fizic. Amândoi sunt bruneți și atrăgători, dar, spre deosebire de vărul său, acesta nu mă privește cu dorință.

Povestim... povestim, și iar povestim, și-mi dau seama că Juan Alberto ne va însoți în Spania și apoi va călători prin Europa. Este consultant în sisteme de siguranță și concepe sisteme pentru firme.

Conversația se lungește până spre ora două dimineața, când Juan Alberto ne privește complice și spune după ce se ridică:

– Gata... mă duc să dorm, voi distrați-vă și simțiți-vă bine.

Eu zâmbesc, iar Eric, după ce mă ajută să mă ridic, întreabă și îi întinde mâna:

– Vii la cina organizată de Dexter în casa lui din Mexic?

– Nu știu, răspunde Juan Alberto. Mi-a spus și voi încerca. Dacă nu pot, ne vedem la aeroport, bine?

Eric încuviințează, la fel și Juan Alberto, și după ce mă sărută pe obraji, pleacă.

Scanned with CamScanner

Odată rămași singuri, Eric își apropie buzele de gâtul meu și șoptește:

– Îmi place că ai știut să te aperi singură de prădători.

Îl privesc, în timp ce mă alint.

– Ți-am zis, dragul meu.

– Cum ți se pare Juan Alberto?

Îi văd privirea, ridic o sprânceană și întreb:

– În ce sens?

– Ți se pare sexy ca bărbat?

Zâmbesc. Cred că bănuiesc ce vrea să zică și răspund:

– Doar tu îmi pari sexy.

– Mmmm... mă excită să știu asta, îmi șoptește cu buzele aproape de ale mele.

Privirile noastre se întâlnesc. E doar la câțiva centimetri de mine și știu ce vrea și îl doresc. Respirația lui devine mai rapidă, la fel și a mea.

Ce pereche!

Zâmbim și, brusc, îi simt mâna sub fusta mea largă și, înfierbântată, îl întreb:

– Ce faci?

Eric... Eric al meu zâmbește periculos și cu un firicel de voce eu adaug:

– Aici?

Încuviințează. Are chef de joacă. Iar eu mă încing.

Vrea să mă masturbeze aici?

Oamenii din jurul nostru râd, se distrează și beau cocktailuri Margarita, pe zgomotul valurilor și al muzicii. Stau cu spatele la toată lumea, așezată pe puf, în fața iubitului meu, și simt cum mâna lui ajunge pe coapsa mea. Desenează cercuri și apoi ajunge la chiloții mei tanga.

– Eric...

– Ssst...

Agitată și nervoasă, zâmbesc.

Scanned with CamScanner

Mamă... mamă...

Pe furiș privesc în ambele părți. Oamenii sunt preocupați de ale lor, iar Eric se apropie și mai mult de mine și șoptește amuzat:

– Micuțo, nu se uită nimeni la noi.

– Eric...

– Stai liniștită...

Dă la o parte materialul fin al chiloților și, rapid, unul dintre degetele lui începe să se joace cu clitorisul meu. Închid ochii, iar respirația mea devine mai profundă.

Oh, Doamne, ador ceea ce-mi face!

Senzația de interzis mă excită. Mă excită mult și când Eric își bagă degetele în mine, eu gâfâi și, când îi deschid, văd zâmbetul lui arogant.

– Îți place?

Încuviințez ca o marionetă, în timp ce abdomenul meu simte mii de fiori de plăcere.

Nu vreau să se oprească!

El zâmbește, în timp ce degetul lui se mișcă în interiorul meu, iar oamenii, străini de acest joc, se distrează în jurul nostru.

Ce nerușinat e!

Dar îmi place... îmi place teribil de mult, și, în timp ce mă las prinsă în joc, zâmbesc și mă mișc în căutarea unei plăceri mai profunde.

Gestul meu de posedată îl face să geamă.

Da...

Îl înnebunesc.

Da...

Își apropie gura de a mea și murmură, extrem de excitat:

– Nu te mișca, dacă nu vrei să-și dea seama.

Doamne... Doamne... Doaaaaamneeee, cât tupeu...

Ce-mi face!

Dar, cum să nu mă mișc?

Felul în care mă atinge mă face să vreau mai mult și mai mult, iar când gestul meu îi dă de înțeles ceea ce gândesc, Eric

Scanned with CamScanner

își scoate mâna din interiorul meu umed și de sub fusta mea, se ridică, mă ia de mână și spune:

– Să mergem.

Excitată... nervoasă... și plină de dorință, îl urmez. Îl urmez până la capătul lumii!

Rămân surprinsă când văd că nu merge spre cameră. Se îndreaptă spre plajă. Odată ce luminile de la bar nu mai ajung la noi, iar întunericul și briza ne înconjoară, iubitul meu mă sărută cu disperare.

Îmi doresc să-l ating, îi desfac nasturii cămășii și mă delectez cu corpul soțului meu. Catifelat, musculos și fierbinte.

Îl ating. Mă atinge.

Iar căldura corpurilor noastre crește cu fiecare secundă.

Printre sărutări și atingeri ajungem până la barul de pe plajă. Acela care face niște cocktailuri Margarita uimitoare dimineața. Acum e închis, iar Eric are chef de joacă. Cu delicatețe îmi desface cămașa înnodată în talie și, când sânii mei ies la iveală, murmură:

– Asta e ce vreau...

Ca un lup flămând se pune în genunchi și-mi sărută sfârcurile. Mai întâi unul, apoi celălalt. Cămașa cade pe jos și rămân doar în fusta largă. Excitată privesc spre bar, unde oamenii continuă să se distreze. Sunt la mai puțin de o sută de metri, dar fără să-mi pese de cine ne-ar putea vedea, îl apuc de păr și, apropiindu-mi sânul drept de gura lui, șoptesc:

– Savurează-mă...

Încântat, se întrece în atenții față de pieptul meu, în timp ce mâinile lui îmi mângâie picioarele și-mi ridică fusta încet, oprindu-se din când în când. Când sfârcul se întărește, Eric își mută atenția asupra celuilalt, în timp ce eu spun:

– Da... da... îmi place...

Înnebunit de moment, mâinile lui îmi despart fesele și aud cum se sfâșie materialul chiloților mei. Când mă uit la el, îmi spune amuzat:

Scanned with CamScanner

– Asta era în plus.

Izbucnesc în râs, dar când, dintr-o singură mișcare, îmi dă fusta jos și mă lasă complet dezbrăcată în barul de pe plajă, râsul meu devine nervos.

Sunt doar la câțiva metri de turiștii de la hotel, dezbrăcată, cu chiloții sfârșiați și cu chef de distracție. În același moment, în apropierea noastră se aude râsul unei femei, și nu e vorba despre mine. Eric și cu mine privim în jur și descoperim că, de cealaltă parte a chioșcului, se află un bărbat și o femeie exact în aceeași situație ca noi.

Nu scoatem o vorbă. Nu e nevoie. Fără să ne apropiem unii de alții, fiecare pereche își continuă momentul.

Prezența lor ne excită.

Eric mă sărută. Tânjește după buzele mele la fel cum eu tânjesc după ale lui. Mă apucă de încheieturi și mi le ridică deasupra capului. Corpul lui îl strivește pe al meu, lipindu-l de lemnul chioșcului și-i simt erecția lipită de stomacul meu. Asta mă excită și mai mult.

Tare. Pulsând. Îl vreau în mine când îmi șoptește:

– Mă scoți din minți.

Zâmbesc. Închid ochii și sunt extrem de fericită.

Brusc, gemetele femeii ne fac să îi privim. Acum e pe jos, în patru labe, iar partenerul ei o penetrează pe la spate, iar și iar.

Fără să ne putem lua ochii de la acest spectacol, observ expresia femeii. Gura ei, fața, privirea ei extaziată îmi spun cât de mult îi place, iar asta mă înfierbântă și mai tare.

Îmi place să privesc.

Mă excită să privesc.

Să-i văd mă face să vreau să mă joc.

– Îți place ce vezi? mă întreabă Eric la ureche.

Această întrebare îmi amintește de prima noastră vizită la Moroccio, acel restaurant atât de special la care m-a dus la Madrid. Zâmbesc amintindu-mi expresia de groază de atunci și

Scanned with CamScanner

suspin în timp ce îmi imaginez expresia de acum. Totul e diferit. Datorită lui Eric, părerea mea despre sex s-a schimbat și, după părerea mea, în bine.

Acum sunt o femeie căreia îi place sexul. Care vorbește despre sex. Care se joacă cu sexul și care nu-l mai privește ca pe ceva tabu.

Încuviințez. Vocea lui plină de erotism, alături de spectacolul pe care-l privim, sunt sexy, în timp ce gemetele femeii se aud tot mai tare, iar mișcările tot mai bruște și mai sigure.

Fără să-mi pot lua ochii de la ei, observ cum Eric își desface șnurul pantalonilor de in și îi dă jos. Mă întoarce rapid și-mi spune la ureche:

– Acum vreau să te aud cum gemi.

Apoi îmi desparte picioarele și, după ce-și trece erecția printre fesele mele, coboară spre sexul meu și, după câteva secunde în care mă face să turbez, intră în mine.

Oh, da... da!

Mișcările lui sunt ferme și sigure. Așa cum ne place amândurora. Penisul lui dur și erect intră complet în mine, iar vaginul meu umed îl absoarbe și-l strânge, fericit să-l primească.

Plăcerea este fără margini...

Mă cuprinde o fierbințeală...

Gâfâi și iubitul meu, amantul meu, neamțul meu mă apucă posesiv de talie, dornic să se simtă bine, în timp ce se înfige, iar și iar, în mine și mă face să scot niște gemete care ne înnebunesc pe amândoi.

Privesc spre dreapta și observ cum cei care gemeau mai devreme se uită la noi și cum, acum, sunt eu cea care-i arată femeii cât de mult îmi place.

Oh, da... vreau să-i arăt.

Vreau să știe cât de mult îmi place.

Înălțimea și forța lui Eric mă ridică de la sol de câteva ori, iar eu mă agăț de lemnul chioșcului, dornică să intre și să iasă din mine. Îmi place cum mă posedă.

Scanned with CamScanner

O face, iar și iar. Mă bucur de moment. La fel și el. Se bucură și străinii, până când puterile mă părăsesc, corpul meu devine moale și mă las dusă de val cu un geamăt satisfăcut. Eric ajunge și el la climax, câteva secunde mai târziu, cu un geamăt răgușit.

Rămânem tăcuți câteva secunde, fără să ne mișcăm. Suntem pătrunși de moment, până ce o mișcare ne face să revenim la realitate și vedem cum cealaltă pereche se îmbracă și, după ce ne fac un semn cu mâna, pleacă.

Eric mă îmbrățișează încă și își scoate penisul din mine. Mă sărută pe spate, și, când vede că mă las moale, mă întoarce și, după ce mă ia în brațe, îmi șoptește:

– Ai chef de o baie?

Oh, da... cu el am chef de orice și, fără să mă gândesc, accept.

Îmi pace să-l simt atât de relaxat. Atât de puțin rigid. Atât de puțin serios.

Dezbrăcați, fericiți și ținându-ne de mână, fugim până la plajă. Când ajungem, amândoi ne aruncăm în apă, și când capetele noastre ies la suprafață, iubitul meu mă ia în brațe și, după ce mă sărută, îmi spune în șoaptă:

– În fiecare zi sunt tot mai nebun după tine, doamnă Zimmerman.

Eu zâmbesc.

Cum aș putea să nu o fac... îmi plouă în gură și-mi vine să strig de fericire. Ce soț minunat am!

Îmi încolăcesc picioarele în jurul lui și, când îmi dau seama că începe din nou să aibă erecție, cu un gest amuzat îmi privesc soțul nesătul, sexy și înfierbântat, și șoptesc:

– Cere-mi ce vrei.

Scanned with CamScanner

3

După douăzeci de zile în paradisul nostru privat, unde totul e magic și amuzant, când am ajuns la Mexico City, privesc cu surprindere străzile pline de oameni. Eric vorbește la telefon, cu obișnuitul lui aer serios, în timp ce șoferul conduce impresionanta limuzină.

Când ajungem la una dintre cele mai moderne clădiri, un bărbat în uniformă ne deschide ușa. Îl salută pe Eric și cheamă repede liftul. Când ajungem la etajul optsprezece, iar ușile se deschid, văd că Dexter ne iese în întâmpinare. Zâmbetul lui cald îmi spune cât de tare se bucură de vizita noastră.

– Ia uite, cât de drăguți și de bronzați sunt soțiorii!

Zâmbim toți, iar mexicanul îmi apucă mâinile și adaugă:

– Doamne, ce mă bucur să te văd!

– Și cu mine cum rămâne? protestează Eric, auzindu-l.

Dexter îi întinde mâna și șoptește complice:

– Îmi pare rău, amice, dar o plac mai mult pe soția ta decât pe tine.

Amuzată, mă apropii de el, mă aplec, căci e în scaun cu rotile, și-l sărut pe obraji. Dexter, fericit de venirea noastră, ne salută, apoi se uită către femeia de lângă el și ne-o prezintă:

– Ea e Graciela, asistenta mea. Pe Eric îl știi deja.

– Bine ați venit, domnule Zimmerman, spune bruneta.

Eric îi strânge mâna și cu un zâmbet cald îi răspunde:

– Mă bucur să te văd, Graciela. Toate bune cu plicticosul ăsta?

Tânăra cu părul negru îl privește pe Dexter cu un zâmbet timid și șoptește:

– În momentul ăsta, totul e perfect, domnule.

Scanned with CamScanner

Dexter, auzind-o, mă priveşte şi spune:

– Judith este soţia lui Eric şi au venit în vizită după luna de miere.

– Încântată, doamnă Zimmerman, şi felicitări pentru căsătorie, îmi urează tânăra, privindu-mă.

– Te rog, spune-mi Judith, dacă nu te deranjează.

Tânăra se uită spre Dexter, care încuviinţează, iar eu adaug:

– Nu te uita nici la el, nici la soţul meu. Nu trebuie să-ţi dea ei aprobarea ca să-mi spui pe nume, ne-am înţeles?

Zâmbesc, la fel şi femeia, iar Eric concluzionează:

– Ai înţeles, Graciela... spune-i Judith.

– De acord, domnule Zimmerman.

Fata zâmbeşte şi privindu-mă adaugă:

– Încântată, Judith.

Zâmbim amândouă şi asta mă linişteşte.

Nu sunt înnebunită să fiu numită întruna doamnă sau doamna Zimmerman. Ba mai mult, mi se pare bătrânicios, cu un aer învechit.

Odată ce am lămurit asta, o studiez pe Graciela şi deduc că are doar câţiva ani mai mult decât mine. Are un aer delicat şi, din punctul meu de vedere, e frumoasă. Păr închis la culoare, ochi fascinanţi şi o delicateţe care te face să te simţi în largul tău. Dar trebuie să recunoaştem că nu se pricepe la modă. Are un stil bătrânicios pentru cineva de vârsta ei.

Odată ce ne-am salutat, intrăm într-un salon luminos. Nu există obstacole, pentru ca Dexter să se poată mişca în voie cu scaunul lui cu rotile.

Timp de o oră, vorbim amical toţi patru, amintindu-ne de nuntă. Dexter mă întreabă de sora mea şi, când o pomeneşte a patra oară, îl privesc şi îl lămuresc:

– Dexter..., nici prin cap să nu-ţi treacă să te apropii de sora mea.

Eric şi el izbucnesc în hohote, pe care le înţeleg oarecum. Nici nu vreau să mă gândesc ce s-ar întâmpla dacă lui Dexter i-ar trece prin minte să se întâlnească cu sora mea şi să-i propună

Scanned with CamScanner

una dintre ideile lui. Mai mult ca sigur și-ar lua una. Mă apucă râsul doar când mă gândesc.

Eric, care știe la ce mă gândesc, îmi vede gestul amuzat și spune:

– Liniștește-te, Jud. Dexter știe foarte bine cu cine trebuie și cu cine nu trebuie să iasă la întâlnire.

Încuviințez. Vreau ca totul să fie limpede, când ticălosul de Dexter întreabă:

– Zeiță, ești cumva geloasă pe sora ta cea drăguță?

Îl privesc amuzată.

– Eu, geloasă pe sora mea?

Te roooooog... Da, o iubesc la nebunie pe Raquel!

Și, decisă să lămuresc totul, răspund:

– Nu. Doar am grijă de ea.

Dexter zâmbește.

– Tu ești și mai frumoasă, scumpa mea Judith.

– Mulțumesc, frumosule, îl tachinez. Dacă ții la integritatea ta fizică, ar trebui să nu te apropii de sora mea. Ascultă-mi sfatul. Ține minte!

Râdem toți trei, conștienți că este adevărat și, brusc, îmi dau seama că Graciela nu râde. Nu zâmbește. Ochii i se umplu de lacrimi și privește spre podea. Trage aer în piept de două ori, ridică din nou capul și ochii săi sunt din nou normali. Ce repede și-a revenit și, mai ales, ce tare e ceea ce tocmai am descoperit!

Trăiască intuiția feminină!

Mi-au trebuit doar două minute cu Graciela ca să-mi dau seama că e topită după Dexter. Biata de ea. Mi-e milă de ea.

Câteva minute mai târziu, tânăra își ia la revedere și pleacă.

Când rămânem doar noi trei în uriașul salon, Dexter ne întreabă cum am fost tratați la hotel în timpul lunii de miere. Iubitul meu mă privește, iar eu zâmbesc ca toanta.

Totul a fost fantastic. Cea mai frumoasă călătorie pe care am făcut-o în viața mea. Eric mă iubește cum nu am crezut vreodată că mă poate iubi un bărbat, iar eu sunt topită după el.

Scanned with CamScanner

Printre zâmbete și glume, Dexter ne întreabă dacă ne-am jucat în luna de miere, la care eu îi răspund că ne-am jucat mult... mult..., dar că au fost jocuri doar între mine și soțul meu.

Oh, Doamne..., doar când îmi amintesc, mi-o ia razna inima.

Hotelul...

Patul...

Ochii lui... mâinile lui...

Discuțiile noastre fierbinți și sexy...

După ce mă ascultă și, mai ales, după ce îmi vede fața, Eric zâmbește. Spune că după expresia mea se vede clar ce gândesc și, fără urmă de îndoială, mi-a ghicit gândurile. Dexter vede cum ne privim și, glumeț ca întotdeauna, îmi face cu ochiul și șoptește, privindu-mi picioarele bronzate.

– Zeiță... când vrei, și eu sunt gata de joacă.

Asta mă înfierbântă și mai tare.

Jocurile lui Dexter sunt fierbinți și sexy, și zâmbesc după ce văd gestul lui Eric. Soțul meu are mereu chef. Dar conversația noastră sfârșește câteva secunde mai târziu, când sună un telefon, iar Graciela intră cu el în mână.

Dexter răspunde, iar Eric se apropie de mine și comentează:

– Te văd înfierbântată, draga mea, s-a întâmplat ceva?

Ce nerușinat poate să fie.

Zâmbesc fără să mă pot abține și, înainte să pot răspunde, își trece mâna peste picioarele mele și murmură cu voce mieroasă:

– Dacă ai chef, eu sunt deschis...

Vai, ce fierbințeală... ce fierbințeală!

Știu ce vrea să spună și îmi vine să mor de înfierbântată ce sunt.

Sex!

Ca de fiecare dată când mi se oferă ocazia, stomacul mi se strânge, iar vaginul mi se umezește în câteva zeci de secunde. Se pare că, în cele din urmă, Eric are dreptate și eu mă transform într-o fiară a sexului.

Ce tare!

Scanned with CamScanner

Cine ar fi zis că mă va încânta acest joc?

Categoric, devin nebună după sex.

E limpede că-mi place foarte tare. Dorința mea crește imediat ce văd cum mă privește proaspătul meu soțior, deja am chef maxim de joacă.

Tipul meu zâmbește. La fel și eu. Și, cu chef de distracție, șoptesc senzual, fără ca Graciela să mă audă:

– Rupe-mi chiloții.

Oh, Doamneeeeee, ce-am zis?

Privirea albastră a lui Iceman devine brusc intensă și sexy.

Wow! Deja am devenit și mai plină de dorință și, după cum mă privește, știu că el e și mai dornic decât mine.

Sunt conștientă că obrăznicia și abandonul meu îl înnebunesc. Zâmbesc așa cum știu eu că-i va încinge și mai mult sângele și, glumeț, murmură ceva ce mexicanii spun adesea:

– Delicioasă!

Când Dexter termină convorbirea și-i dă telefonul Gracielei, aceasta pleacă, iar Eric întreabă:

– Dexter... la ce oră vin invitații pentru cină?

Privirile li se întâlnesc și știu deja că s-au înțeles perfect.

Ce pereche!

– Mai sunt trei ore, răspunde încântat.

Eu zâmbesc, Dexter ridică sprâncenele și, complice, după ce își plimbă privirea peste sfârcurile mele întărite, întreabă:

– Ce ziceți dacă mergem într-un loc mai intim?

Ding... Ding... Inima bate să-mi sară din piept. Sex!

Agitată, mă ridic, iar Eric mă apucă de mână cu putere. Îmi place această senzație. Mergem spre Dexter și mă surprind când văd că intrăm în biroul său. Eu credeam că mergem în vreo cameră.

Odată ce Eric închide ușa, rămân cu gura căscată când mexicanul apasă un buton din bibliotecă și aceasta se mișcă spre dreapta. Probabil am așa o expresie, că Dexter îmi spune:

– Zeiță, bine ai venit în camera plăcerilor!

Scanned with CamScanner

Fără să-mi dea drumul la mână, Eric mă conduce. Intrăm în acest loc întunecos şi, când biblioteca se închide în urma noastră, se aprinde o lumină palidă şi gălbuie.

Excitaţie în stare pură.

Ochii mi se adaptează la penumbră şi văd o încăpere de vreo treizeci de metri, cu un pat, un jacuzzi, o masă rotundă, o cruce pe perete, comode şi diverse lucruri agăţate pe pereţi. Când mă apropii, văd că sunt sfori şi jucării sexuale. Sado! Eu nu vreau sadism.

Expresia mea e probabil un deliciu, pentru că Eric mă întreabă, după ce se apropie de mine:

– Speriată?

Dau din cap că nu. Cu el alături nu mă sperie nimic. Ştiu că nu va permite niciodată să sufăr şi, cu atât mai mult, nu mă va lăsa să fac ceva ce nu-mi doresc.

Dexter, aşezat în scaunul său, se apropie de o combină muzicală şi pune un CD. Câteva secunde mai târziu, încăperea este inundată de o muzică instrumentală dintre cele mai senzuale. Fierbinte. Apoi se apropie de masa rotundă, iar Eric mă sărută. Îşi bagă limba în interiorul gurii mele, iar eu savurez... savurez, şi iar savurez, în timp ce el mă apucă de fese şi mi le desface cu încântare.

Mă încing iarăşi, iar corpul meu reacţionează la atingerea lui în câteva fracţiuni de secundă.

Ne sărutăm şi ne atingem minute în şir. Sunt conştientă că Dexter ne observă şi se bucură de privelişte. Iar când sunt excitată la maximum datorită frumosului meu soţ, acesta se opreşte din sărutat şi-mi spune în timp ce se aşază pe pat:

– Draga mea, dezbracă-te.

Amândoi bărbaţii mă mănâncă din priviri, în timp ce eu observ că nici Eric şi nici Dexter nu se dezbracă. Doar mă privesc şi aşteaptă ca eu să fac ce mi s-a cerut.

Fără să ezit vreo secundă, îmi desfac nasturele şi fermoarul fustei mini, iar aceasta cade pe podea.

Scanned with CamScanner

Amândoi se uită fix la chiloții mei tanga, dar eu nu-i dau jos. Dexter face o mișcare cu mâna, o văd, mă răsucesc și le arăt fesele.

–Mamăăăăăăă..., șoptește mexicanul.

Când mă întorc și-i privesc din nou în față, îmi dau jos, încet, bluza cu bretele pe care o port și rămân în fața lor îmbrăcată doar în lenjerie și cu pantofii cu toc. Îi cunosc și știu că le place să rămân cu pantofii.

– Pune mâinile în șold și desfă puțin picioarele, spune Dexter.

Fac ceea ce-mi cere, în timp ce ritmul respirației mele crește, iar Eric spune:

– Atingeți sânii.

Cu un gest senzual, ridic mâinile până la ei și, pe deasupra sutienului, îi frământ și-i mângâi, în timp ce amândoi mă privesc din cap până-n picioare, iar eu ard de dorință.

Sunt privită de doi bărbați care își doresc să intre în mine.

Sunt privită de doi bărbați care-și doresc să mă savureze.

Sunt privită și îmi doresc să fiu privită, pentru că mă excită.

Respirația mea devine mai rapidă. Îmi doresc să mă atingă. Dexter se apropie și spune în șoaptă, fără să se miște:

– Acum îmi amintesc că femeia aceea din Germania se bucura de corpul tău, iar tu gâfâiai. A fost excepțional. Abia aștept să văd așa ceva din nou.

Amintirea mă face să gâfâi. Diana, nemțoaica despre care vorbește Dexter, îmi place. Felul în care m-a posedat a fost atât de ferm încât, doar dacă mă gândesc la ea, mă umezesc și mai tare.

Eric știe asta.

Îl excită. Îl excită să știe asta.

Am vorbit despre asta în timpul lunii noastre de miere și e la fel de dornic ca și mine să ne întâlnim din nou cu ea. Acum îmi vede gestul și spune:

– O să vezi din nou, prietene. Știu că Jud își dorește să repete experiența.

Scanned with CamScanner

Dexter oftează și încuviințează. Apoi se îndreaptă spre o latură a camerei, unde se află o frapieră mică și îl văd cum scoate o sticlă cu apă și un borcănel cu ceva roșu. Curioasă, întreb:

– Ce e acolo?

Dexter îl desface și-mi răspunde în timp ce mi-l arată:

– Cireșe confiate. Îmi plac la nebunie!

Fără alte vorbe ia una, o mestecă, o savurează și șoptește:

– Hmmmm... ce dulceață!

Eric îmi vede expresia, zâmbește, iar Dexter, după ce lasă apa și borcanul cu cireșe pe masă, deschide unul dintre sertarele acesteia, scoate o cutie și o mască și, după ce i le dă lui Eric, spune:

– Pune-i-o.

Eric ia masca, se apropie de mine și, după ce mă privește în felul acela care mă înnebunește, mă sărută și mi-o pune. Lumea se întunecă. Nu văd nimic și-l aud pe Dexter care cere:

– Așaz-o pe masă.

Tipul meu mă ghidează și, când mă așez acolo unde a zis Dexter, mâinile lui sunt deja pe genunchii mei. Îi atinge și-l aud cum zice:

– Draga mea, întinde-te.

Din nou, fac ce mi se spune.

Masa e tare și nu văd nimic. Nu știu unde este Eric și asta mă face să fiu puțin confuză. Un deget trece în acest moment peste chiloții mei, iar stomacul mi se relaxează. Sunt încinsă. Excitată și expusă în întregime în fața lor, aud cum Dexter dă ture în jurul mesei.

– Zeiță, mirosul sexului tău mă înnebunește, dar vreau ca bărbatul tău să fie cel care-ți dă chiloții jos pentru mine și mă invită să mă servesc cu tot ceea ce am chef.

Câteva secunde mai târziu, simt buzele lui Eric pe buricul meu. Le recunosc. Mă sărută. Trasează un șir de sărutări de acolo până la linia chiloților mei, îmi atinge coapsele cu încântare și apoi mi-i dă jos.

Nerăbdătoare și cu respirația întretăiată, am gura uscată și spun în șoaptă:

Scanned with CamScanner

– Mi-e sete.

Un cub de gheață trece rapid peste buzele mele. Deschid gura, dorindu-mi ca răcoarea sa să mă aline, iar Eric îmi spune aproape, foarte aproape de mine:

– Dexter, te invit să te servești cu ce-ți place de la femeia mea.

– Mulțumesc, amice, o fac cu plăcere.

Gura mea umedă de la gheață se usucă instant și brusc simt cum pe sexul meu se scurge apă rece. Un prosop fin mă șterge, iar vocea lui Eric șoptește:

– Acum ești pregătită, iubirea mea.

Inima bate să-mi sară din piept. Sunt teribil de excitată și, clipind pe sub mască, întreb:

– Îți place ce vezi?

Cu delicatețe, Eric se întinde peste mine, pe masă, îmi desface sutienul ca să-l dea jos și răspunde în timp ce-mi sărută sânii:

– Mă scoate din minți, micuțo.

Când rămân complet goală pe masă, simt că Eric se îndepărtează și Dexter îi ia locul între picioarele mele, fără să se dea jos din scaun. Mi le ia, le pune pe umerii săi și-mi spune:

– Ce delicatesă îmi oferi, drăguțo.

Mă trece un fior. Știu ce urmează să se întâmple și scot un geamăt. Fără să-mi dea vreo clipă de răgaz, Dexter își trece mâna peste tatuajul meu și, când bănuiesc că l-a citit, șoptește:

– Îți cer să mi te oferi.

Să mă simt atât de dorită mă înnebunește, mă mișc pe masă și aștept să fiu devorată, când el spune brusc:

– Pune picioarele pe podea. Întoarce-te și întinde-te pe masă.

Fac ce-mi cere. Mă întorc și, când fața mea atinge lemnul, iar fundul meu e la vedere, îmi dă mai multe palme.

– Înroșește-te... așa... roșie pentru mine.

Fundul mă ustură între lovituri. Știu că Eric privește și ține lucrurile sub control, și brusc simt mâna lui Dexter care-mi separă fesele și spune în timp ce mă dă cu gel pe anus:

Scanned with CamScanner

– Azi ne vom juca altfel.

Ce? Ce?

Sunt pe cale să protestez, când simt mâinile lui Eric pe umeri, iar el îmi şopteşte încet la ureche:

– Nu te mişca.

Vocea lui mă linişteşte şi simt cum Dexter introduce ceva în anusul meu şi cu vocea plină de dorinţă susură:

– Aceste bile anale vor spori plăcerea ta şi a noastră... O să vezi.

Întinsă pe masă, îl las să introducă bilă după bilă, în timp ce, excitată, îl las să o facă.

Doamne! Ce-mi place să fiu jucăria lui!

Dexter se simte bine în timp ce se distrează cu anusul meu şi cu bilele. La fiecare bilă introdusă îmi dă o palmă, apoi mă muşcă uşor şi-mi masează fesele. Oh, da... îmi place ce-mi face.

Când termină, simt că anusul meu este plin. E o senzaţie ciudată, dar îmi place.

– Zeiţă, întinde-te pe masă cum stăteai mai devreme.

Cu fundul înroşit, plin de bile şi cu masca pusă, fac ce mi se cere.

– Eric, acum mă pot bucura de soţia ta?

Inima mea, badabum... badabum... bate tot mai repede cu fiecare secundă.

Amândoi sunt doi perverşi şi nişte experţi şi mă înnebunesc aproape fără să mă fi atins. Deschid gura ca să respir şi scot un geamăt, când îl aud pe Eric:

– Bucură-te de tot ce vrei.

Nu-i văd ochii..

Nu-i văd privirea...

Nu-i văd expresia...

Dar mi le imaginez, iar tonul vocii lui îmi spune cât de mult se bucură de acest moment. Eu gem înnebunită, iar respiraţia mea puternică se aude în întreaga încăpere.

Oh, da... da...

Scanned with CamScanner

Nu vreau să se oprească.

Vreau să se joace.

Vreau să mă savureze.

Vreau să mi-o tragă.

Dexter îmi desface coapsele și rămân expusă în fața lui; și simt cum ceva rotund și lipicios trece peste clitorisul meu, iar Dexter spune:

– Cireșe confiate și Judith. Un amestec exploziv și delicios.

Și, fără alte gesturi, simt cum dinții săi apucă cireașa și o împinge în mine. Fermitatea și delicatețea cojii fructului lovesc și alunecă pe clitorisul meu, iar eu gem în timp ce Dexter își mișcă gura cu măiestrie, iar cireașa mă încinge și mă excită în fracțiuni de secundă. Îmi dau seama că dă drumul cireșei, iar aceasta alunecă pe sexul meu în timp ce el îmi atinge clitorisul cu limba, pentru ca mai apoi să apuce din nou fructul și să o ia de la capăt.

Oh, Doamne... Oh, Doamneeeee!

Corpul meu reacționează.

Gâfâi... și o iau razna când gura lui Eric o ia pe a mea.

Mă sărută...

Se bucură de mine...

Mă înnebunește...

Între timp, Dexter îmi suge clitorisul umflat, iar eu îmi ridic pelvisul de pe masă, dispusă să i-l ofer încă și mai mult.

– Așa... iubire..., așa..., murmură Eric, în timp ce observă cum mă las dusă de val.

Timp de mai multe minute, sunt la dispoziția lor fără să pot vedea nimic. Știu doar că unul este ocupat între picioarele mele, iar celălalt cu gura mea. Dar minunat este că eu mă bucur de amândoi.

Ce încântare!

Brusc, Eric se desparte de gura mea. Ridic gâtul în căutarea lui, dar nu-l găsesc și, din cauza măștii, nu-l văd.

Îi doresc sărutările...

Îi doresc atingerea...

Scanned with CamScanner

Și când simt că toarnă iar apă peste sexul meu, știu că jocul se va schimba. Dexter se retrage și aud cum scaunul se mișcă în jurul mesei pentru a ajunge la capul meu. Îmi ia mâinile și, după ce-mi sărută încheieturile degetelor, murmură:

– Acum vei primi ceea ce eu nu-ți pot oferi.

Mâinile lui Eric mă ating. Le recunosc. Zâmbesc și, după ce mă apucă de coapse, mi le desparte și se înfige în mine cu o mișcare sigură și fermă.

Geamătul lui masculin mă înnebunește.

Ritmul respirației mele crește. Dexter îmi dă drumul mâinilor, iar Eric mă ridică de pe masă și, după ce își dă jos masca, îmi spune:

– Împreunează-te cu mine.

Tremur...

Gâfâi...

Înnebunesc...

În acest timp, bărbatul pe care-l ador mă penetrează, iar și iar, cu forță, iar eu îl privesc în ochi, fără să fie nevoie ca el să mi-o ceară.

Oh, Doamne, privirea asta!

Ochii săi mă pătrund, îmi vorbesc, îmi spun că mă iubește, în timp ce Dexter îmi dă palme peste fund și mi-l înroșește așa cum îi place lui.

Eric mă penetrează din nou și, în acel moment, Dexter trage de sfoara bilelor anale. Scoate una și-mi dă o palmă. Cu gura căscată din cauza a ceea ce am simțit, scot un țipăt. Asta îi înnebunește.

Eric mă apucă cu forță și intră iar în mine.

Încă un asalt.

Încă o bilă trasă și o palmă.

Încă un strigăt.

Una câte una, bilele ies din mine, iar eu mă ofer înnebunită, în timp ce Eric, care mă ține în brațe, mă privește și murmură:

– Așa... iubire... așa... Privește-mă și bucură-te.

Scanned with CamScanner

Când ies toate bilele anale pe care Dexter le-a introdus, el se dă la o parte, iar Eric preia conducerea. Merge spre perete, mă sprijină de el și, după ce îmi mușcă buzele cum doar el știe să o facă, intră în mine, iar... și iar... și iar... Forța cu care o face mă despică, dar îmi place. Mâinile lui îmi mângâie fundul, în timp ce eu mă deschid mai mult și mai mult pentru el.

Plăcerea amândurora este imensă. Nu vreau să se termine. Vreau să mă penetreze la nesfârșit. Gemetele lui seci mă scot din minți și, când cred că amândoi vom exploda de plăcere, după o ultimă mișcare, fericiți ne lăsăm purtați de senzația plăcerii. Cu penisul lui încă înăuntrul meu, epuizată, îmi pun capul pe pieptul lui Eric. Îi ador mirosul. Atingerea. Închid ochii și-l îmbrățișez și mai tare, în timp ce iubitul meu mă îmbrățișează la rândul lui și știu că simte tot ceea ce simt și eu. După câteva minute, când respirația noastră revine la normal, ca de obicei, mă întreabă la ureche:

– Ești bine?

Încuviințez și zâmbesc.

Eric se îndreaptă spre masă și mă lasă pe ea. Când se îndepărtează de mine, Dexter se apropie și, după ce îmi apucă mâna, îmi sărută degetele și murmură:

– Mulțumesc, zeiță...

Eu zâmbesc și, fără dram de rușine pentru goliciunea mea, iau chiloții care sunt pe masă și, în timp ce mi-i pun dorindu-mi un duș, răspund:

– Eu îți mulțumesc, frumosule!

Două ore mai târziu, după ce am făcut un duș în camera care ne-a fost rezervată și după ce ne-am îmbrăcat pentru cină, tipul meu și cu mine ne întoarcem în salonul care deja e plin de lume.

Nu cunosc pe nimeni, dar toți mă salută cu un zâmbet larg. Sunt familia și prietenii lui Dexter. Eric îi cunoaște pe toți și mă surprinde să-l văd atât de vorbăreț și de fericit.

Categoric, atunci când vrea, ticălosul este șarmant!

Scanned with CamScanner

Familia lui Dexter este o încântare, iar părinții săi sunt minunați.

Îmi dau seama cât de mult îl apreciază pe Eric după felul în care-l tratează, iar când el mă prezintă ca fiind soția lui, mă îmbrățișează și, cu dulcele accent mexican, mă laudă și-mi fac tot felul de complimente.

După care, mă salută toți, veri, unchi și prieteni de-ai lui Dexter și mă fac să mă simt specială. Îmi amintesc de oamenii din Jerez, prietenoși și amabili. Zâmbesc când văd că Eric ia în brațe copilul surorii lui Dexter și se uită la mine.

Oh, Doamne, mi se taie respirația!

Când vede că mă emoționez, Iceman izbucnește în râs, iar eu zâmbesc la rândul meu.

Brusc, văd o față prietenoasă, vărul lui Dexter!

Cu un zâmbet încântător, Juan Alberto îl salută pe Eric și amândoi se apropie de mine.

Vărul lui Dexter mă întreabă, privindu-mă:

– Pot să te salut fără să-mi fie teamă pentru viața mea?

Îi zâmbesc.

De fiecare dată când îmi amintesc ce i-am spus bietului om în acea zi, mă abțin cu greu să nu râd, dar mă bucur să văd că nu s-a supărat. Să fi fost eu, la cât de ranchiunoasă sunt, cred că și acum i-aș fi purtat pică.

Întâlnirea cu aceste persoane este plăcută și, deodată, o văd pe Graciela, asistenta lui Dexter. Tânăra rămâne mereu în planul doi. Chiar în acel moment, se apropie de noi Cristina, mama lui Dexter, îl ia de braț pe vărul Juan Alberto, care este alintat Juanal, și îl întreabă:

– Ești sigur că pleci poimâine cu ei în Spania?

– Da, mătușă.

– Ca să faci ce? Dacă putem și.

Juan Alberto zâmbește și răspunde cu căldură:

– Vreau să vizitez Spania și încă vreo câteva țări din Europa, ca să văd dacă îmi pot extinde afacerea.

Scanned with CamScanner

– Dar te vei întoarce, nu-i așa? insistă femeia.

– Bineînțeles că mă voi întoarce, mătușă. Afacerea și viața mea sunt în Mexic.

Văd că femeia încuviințează cu un semn din cap. Nu știu ce gândește, dar nu pare foarte convinsă, când îl aud pe Dexter care spune amuzat:

– Merg și eu, mami.

Râd. Plec de lângă Dexter și de lângă mutrele lui de șrengar.

– Tu unde te mai duci, nerușinatule? Jumătate din viață ți-ai petrecut-o cu plimbări.

– Mama... mămicuța mea, firma mea este internațională și mă obligă să călătoresc mult. Și, de data asta, ca să stai mai liniștită, mă va însoți și Graciela.

Expresia femeii se schimbă. Zâmbește încântată:

– Oh... Asta îmi convine. O să te ajute să ai un program normal.

Râd din nou.

Nici Dumnezeu nu-l poate ajuta pe Dexter să fie normal! Când cred că femeia se pregătește să plece, mă privește și spune:

– Drăguțo..., găsește-i o femeie bună nepotului meu. Juanal are nevoie de o soție bună și drăgăstoasă care să aibă grijă de el și să-l răsfețe.

– Auzi..., atunci să-mi găsească și mie una, o tachinează Dexter.

Mama sa îl privește, coboară vocea și chicotește:

– Tu, dacă vrei, o ai deja. Ți-am zis de o mie de ori.

Dexter își dă ochii peste cap și, după ce o privește pe Graciela, care l-a luat în brațe pe băiatul surorii lui Dexter, spune cu voce scăzută:

– Mami, nu o lua iar de la capăt cu asta.

Auzindu-l, Juan Alberto își îndreaptă privirea spre mătușa sa și, după ce face semn unor prietene de-ale lui Dexter care sunt pe acolo, spune:

– Mătușă, nu de o femeie duc eu lipsă. Acum, că sunt din nou singur, pot avea mai multe și...

Scanned with CamScanner

– Nu mai umbla după prăzi ușoare și caută o femeie serioasă. De asta ai nevoie! șuieră femeia și adaugă privindu-mă:

– Nu știu ce-i cu tineretul ăsta. Nimeni nu-și mai dorește ceva așa frumos cum ai tu cu Eric.

– Judith e minunată, Cristina, o lămurește Eric, în timp ce mă cuprinde de talie. Nu sunt multe femei ca micuța mea... crede-mă. De asta, când am cunoscut-o, am ținut-o pe lângă mine până când am reușit să o conving să fie soția mea.

Pfiiiiiii!

Și iar pfiiii!

Serioooooos...

Nu-mi vine să cred!

Dar ce lucru drăguț a spus soțul meu. Îmi vine să-l mănânc... Îl mănânc cu totul!

Îndrăgostită până peste cap, și chiar mai mult, îmi las capul pe brațul lui și răspund când văd expresia emoționată a femeii:

– E minunat să găsești pe cineva special, iar eu am avut norocul să-l cunosc pe Eric.

Iubitul meu, auzindu-mă, mă strânge și mai tare în brațe, iar Cristina întreabă:

– Nu ai cumva o soră și pentru Dexter al meu?

Hohotul pe care-l scoate Eric e atât de puternic, încât Dexter spune:

– Ba da, mama, are, dar după cum spune Judith, sora ei nu e pentru mine.

- Așa de rea e?

Acum, cea care râde cu hohote sunt eu și-i răspund:

– Nu, Cristina. Tocmai că e prea bună și prea inocentă pentru fiul tău.

Înainte să mă întrebe mai multe despre sora mea, Dexter își ia mama de lângă mine și ne așezăm cu toții la masă.

În timpul petrecerii, diverse prietene de-ale lui Dexter ni se alătură, cu siguranță niște cutre adevărate. Sunt cam de proastă

Scanned with CamScanner

calitate pentru gustul meu și cred că aceeași părere o are și Cristina, mama amfitrionului. Felul în care încearcă să se apropie de Dexter sau de Juan Alberto nu e cel potrivit, iar când încearcă și cu Eric, le privesc cu un aer de „vă scot ochii". Până la urmă, îl ocolesc. Eric zâmbește.

După cină, mergem cu toții în salonul uriaș, unde bem și stăm de vorbă. Și, așa cum se întâmplă la aceste petreceri în familie, la sfârșit, Dexter scoate o chitară și, acompaniat de părinții lui, ne cântă o *ranchera*.

Sunt sigură că, dacă petrecerea ar fi fost în Spania, tatăl meu ar fi cântat un cântec flamenco cu Bicharrón.

Cât sunt de talentați!

Transfigurată, o ascult pe mama lui Dexter, iar vocea ei îmi amintește de Rocío Dúrcal, cea plecată prea devreme dintre noi.

Cu câtă forță cânta acea femeie tot ce-și propunea!

Tatăl meu are toate discurile ei și-mi amintesc cum le fredona împreună cu mama. Ce amintiri plăcute!

Odată terminat cântecul, aplaud și, pentru că nu sunt o fire rușinoasă, le cer să ne cânte *Si nos dejan*. Eric mă privește, iar eu zâmbesc. Oficial, este cântecul lunii noastre de miere.

Cristina nu ezită nici o secundă, iar Dexter i se alătură.

Oh, Doamne... ce plăcere! Au niște voci încântătoare.

Așezată în poala soțului meu, care mă strânge cu forță, ascult acest cântec minunat, romantic și pasional. Când termină, Eric mă sărută și-mi murmură la ureche:

– Te iubesc, micuțo!

După alte câteva cântece, îmi cer și mie să cânt. Eu sunt din Spania!

Mamă... mamă, ce o să mă mai distrez!

Eric mă privește și zâmbește. Știe că, dacă sunt pusă pe distracție, sunt teribilă. Le cânt *Macarena* și toți râd cu lacrimi. Se pricep!

Odată ce amuzanta melodie și dansul respectiv se termină, tatăl lui Dexter, care cântă foarte bine la chitară, începe o *rumbita*

Scanned with CamScanner

și eu, mai veselă decât o pereche de castaniete, încep să cânt în stilul Rosarillo Flores, și îmi demonstrez talentul.

Trăiască stilul spaniol!

Când termin, Eric aplaudă mândru și toți îl felicită pentru talentul pe care-l are soțioara lui.

Când ne liniștim toți, mă uit după Graciela și văd cum îl urmărește cu privirea pe Dexter, prin salon. Îmi pare rău pentru ea. Știu ce înseamnă să suferi din cauza șefului tău și să nu poți face nimic.

În timp ce Eric stă de vorbă cu părinții lui Dexter, mă hotărăsc să mă plimb printre invitați și ajung lângă Graciela, care mă privește și zâmbește, deși zăresc în privirea ei ceva ce dimineața nu era acolo: resentiment. Dar, da, când îl privește pe Dexter, o face cu adorație.

Ce șmecheră! Asta mă face să zâmbesc și o întreb, concentrată asupra ei:

– Lucrezi de mult pentru Dexter?

Fata mă privește direct și răspunde:

– De vreo patru ani.

Dau din cap. Patru ani sunt mulți ani în care să fii disperată și o întreb curioasă:

– Și ce fel de șef e Dexter?

Cu un gest cochet își dă părul de pe față și spune resemnată:

– E un șef bun. Eu mă ocup să se simtă confortabil acasă și să nu-i lipsească nimic.

Zâmbesc, conștientă că, și dacă ar fi fost un tiran, nu mi-ar fi spus niciodată. O durere în abdomen mă face să înjur. Îmi bag picioarele! Sigur îmi vine ciclul. Și, pe când eram cufundată în gânduri, tânăra adaugă cu voce scăzută:

– Uneori este puțin ciudat, dar în acest moment, cu vizita voastră și cu petrecerea, este foarte fericit. Vă apreciază foarte mult.

Zâmbetul său, gestul său, privirea sa mă fac să-mi dau seama că e o fată bună, încerc să păstrez legătura stabilită cu ea și adaug:

Scanned with CamScanner

– Știi, și Eric a fost șeful meu și se comporta așa cum zici că se poartă Dexter.

Asta o surprinde, își întoarce atenția spre mine și întreabă:

– Domnul Zimmerman era șeful tău?

– Da, dar eu lucram la birou, nu acasă la el.

Atitudinea ei se schimbă. Brusc, mă privește ca pe un egal.

– Atunci mă bucură și mai mult că o dragoste ca a voastră poate fi reală. Ce frumos!

– Mulțumesc, Graciela.

Eric și Dexter ne privesc din grupul în care se află acum. Știu că bârfesc și zâmbesc, în timp ce Graciela se înroșește. Mi-ar plăcea să o întreb multe lucruri, dar mă abțin. Nu vreau să fiu o băgăcioasă, ca sora mea, sau nu m-aș ierta. Dar din acest motiv, ca să-mi tai elanul de detectiv, spun ca să mă pot îndepărta:

– Trebuie să merg la baie, îmi spui unde e?

Graciela se arată amabilă.

– Te însoțesc.

Pornim pe un culoar larg, apoi se oprește, deschide o ușă și spune:

– Te aștept aici, ca să ne întoarcem împreună, ce zici?

Sunt de acord și intru la baie.

Mama mă-sii, mi-a venit ciclul! Conștientă că mereu vine în momentul nepotrivit, deschid ușa și spun:

– Graciela, îmi poți aduce niște tampoane?

– Imediat. Acum ți le aduc.

Tânăra dispare. Eu rămân în baie, înjur menstruația de toți sfinții din calendar, iar, când Graciela se întoarce și-mi dă ce i-am cerut, zâmbesc. Momentan nu am dureri, dar sunt convinsă că peste vreo câteva ore mă voi chirci de durere.

Odată ce termin, deschid ușa și ies. Tânăra mă privește. Cunosc privirea asta. Știu că vrea ceva și o întreb direct:

– Vrei să știi ceva, nu-i așa?

Ea încuviințează și, fiind dispusă să o lămuresc, o îndemn:

– Hai, întreabă-mă.

Scanned with CamScanner

Privind în toate părțile, Graciela, roșie ca focul, mă întreabă cu voce scăzută:

– Dexter călătorește mult în Germania. Există cineva special acolo?

Vai, săraca! Acum îi înțeleg mai bine temerile și îmi vine să o îmbrățișez, așa că îi răspund:

– Dacă te referi la o femeie, nu. Nu există nimeni special.

Atitudinea ei se schimbă. Răspunsul meu o face să zâmbească și, în timp ce o iau de braț, decid să renunț la jumătățile de măsură; o trag în baie și, după ce închid ușa, îi spun:

– Nu am avut nevoie decât de câteva ore ca să-mi dau seama cât de mult îți place Dexter.

– Atât de tare se observă?

– Intuiție feminină, Graciela. Dă greș rareori. Știi că noi, femeile, suntem puțin vrăjitoare.

Zâmbim amândouă. Suntem conștiente de acest al șaselea simț al nostru.

– Cât despre întrebarea ta, îți spun că în Germania nu există nimeni special. Și ți-o spun pentru că știu din surse sigure.

Roșie ca para focului, încuviințează. I-am luat o piatră de pe inimă și, fără să mă pot abține, o întreb:

– El știe?

Rușinată, ridică din umeri și răspunde:

– Nu știu. Uneori, după felul în care se poartă, cred că da, dar alteori, sincer cred că nici nu știe că exist. Mi-a plăcut din primul moment în care l-am văzut în pat. Mi-a atras atenția pentru că-mi amintea de un cântăreț mexican, Alejandro Fernández. Îl știi?

– Oh, da... ce bărbat!

Amândouă încuviințăm și, amuzate de gestul nostru, ea continuă:

– Eu eram asistentă medicală la un spital, iar când familia lui mi-a propus acest post, nu am ezitat nici o clipă. Era un mod de a rămâne aproape de el. A fost dragoste la prima vedere. Zâmbește. Dar el cred că nu a avut niciodată o pasiune pentru mine. Mă

Scanned with CamScanner

tratează bine, e corect când vine vorba de ceea ce am eu nevoie, dar nimic altceva.

Surprinsă de atitudinea lui Dexter, întreb:

– Nu ți-a făcut niciodată avansuri?

– Nu.

– Deloc?

– Deloc.

– Chiar deloc, deloc?

– Deloc, deloc. Și nu pentru că eu n-aș fi încercat.

Scot un hohot de râs. Nu mi-l imaginez pe Dexter să evite aluziile sexuale.

– Nu sunt de piatră, Judith, am și eu nevoile mele. Dar e limpede că nu-l atrag ca femeie. Nu exist.

Tonul ei blând îmi atinge coarda sensibilă și întreb:

– Nu ești mexicancă, nu-i așa?

Ea zâmbește și spune:

– M-am născut în Chile, într-un loc minunat numit Concepción. Dar muncesc de mulți ani în Mexic. Tatăl meu era de aici. Sunt un amestec de Chile și Mexic.

Amuzată, o privesc pe tânăra care, deși abia mă cunoaște, și-a dezvăluit sufletul în fața mea, după ce a aflat că Eric era șeful meu. E o fată plăcută la vedere, dar lipsită de sex-appeal. Hainele pe care le poartă și cocul sobru nu o avantajează deloc.

– Auzi, Graciela, nu știu dacă știi că Dexter nu poate...

Face ochii mari.

– Știu. Amintește-ți că l-am cunoscut în spital. Știu totul despre el.

– Știi că nu poate... să... și cu toate astea vrei să ai o relație cu el?

Chiar și mai roșie ca acum câteva secunde, încuviințează.

– În viața asta, nu totul se rezumă la sex convențional.

Măi... măi... măi... cam atât despre lipsa de sex-appeal.

Rămasă cu gura căscată pentru că văd că e mai puțin inocentă decât credeam, o întreb:

Scanned with CamScanner

– Ah, nu?

Ea dă vehement din cap şi, apropiindu-se şi mai mult, şopteşte:

– De câteva ori l-am văzut cu unii dintre prietenii lui, femei şi bărbaţi, în biroul lui sau în camera care este în spatele biroului.

O privesc, iar ea adaugă:

– În camera în care aţi fost azi toţi trei. Ştiu foarte bine ce se întâmplă acolo.

– Ştii?

Graciela dă din cap în semn de încuviinţare.

Acum sunt eu cea care probabil e roşie ca focul şi înţeleg privirea sa nemulţumită.

Dar, fără să-i pese de ceea ce cred eu, se uită către tavan şi spune:

– Oh, Doamne, Dexter e atât de provocator şi... plin de pasiune!

Şi, pentru că observă că eu râd neîncrezătoare, biata de ea spune repede:

– Scuze, scuze... ce vorbesc eu? De ce îţi spun toate astea? Scuză-mă... scuză-mă...

Văd că îşi acoperă îngrozită faţa cu mâinile, mi se face milă, mă apropii şi spun:

– Stai liniştită, Graciela. Nu s-a întâmplat nimic.

Şi curioasă să aflu cât ştie:

– Şi, cum ţi se par jocurile lui Dexter cu prietenii lui?

Graciela oftează, zâmbeşte şi murmură:

– Sexy şi excitante.

Păzeaaaaa... fereşte-te de micuţa delicată! Cine ar fi crezut?

– Şi tu te-ai jucat vreodată aşa ca el?

Agitată, suspină şi, fiind dispusă să am încredere în ea, recunosc:

– Eu m-am jucat, deşi în afara acestor pereţi voi nega că am făcut-o vreodată. Tu?

Surprinsă de ceea ce tocmai i-am spus, clipeşte şi, în cele din urmă, răspunde:

Scanned with CamScanner

– După ce am văzut ce face el, am căutat și am cunoscut niște persoane cu care mă joc și-mi imaginez că sunt cu el. Dar nu am îndrăznit niciodată cu Dexter.

– Dar ai face-o?

Încuviințează fără nici o ezitare, iar eu zâmbesc. E clar că tuturor ne place sexul. Cum zicé Eric, există cei care se bucură și cei care-și petrec jumătate din viață negând că le place.

În cele din urmă, când văd expresia Gracielei, spun:

– Stai liniștită, mi-ai încredințat un secret, iar eu nu sunt persoana care să-l dezvăluie. Sper că și tu îl vei păstra pe al meu.

– Să nu te îndoiești de asta, Judith.

– Acum, dacă îți place Dexter, insist eu, cred că ar trebui să faci ceva ca să-i atragi atenția.

– Am făcut de toate, dar nu mă bagă în seamă.

Fără să vreau să o ofensez, adaug:

– Poate că dacă te-ai îmbrăca altfel, s-ar mai schimba lucrurile, nu crezi?

Își atinge cocul sobru și spune:

– Dacă trebuie să arăt ca panaramele alea de prietene ale lui, ca să se uite la mine, n-o voi face!

– Nu la asta mă referam, Graciela, îi tai vorba și o întreb: E adevărat că în călătoria asta îl vei însoți pe Dexter în Spania și apoi în Germania?

Emoționată, confirmă, iar eu, dispusă să o ajut, îi spun:

– Perfect! Atunci, mâine, noi două petrecem o zi între fete. Mergem la cumpărături în timp ce ei discută despre afaceri, ce zici?

– Faci asta pentru mine?

– Bineînțeles. Noi, femeile, ne ajutăm între noi, deși uneori nu pare, răspund, convinsă că mă amestec unde nu-mi fierbe oala.

În acel moment, se aud niște bătăi în ușă. Deschid și văd că este Eric, care, cu o expresie preocupată, întreabă:

– De ce întârzii atâta? S-a întâmplat ceva?

Scanned with CamScanner

Când ieşim din baie, îmi privesc bărbatul şi, în timp ce îl sărut tandru pe buze, îi răspund:

– Iubire, mi-a venit ciclul.

Bietul de el se încruntă. Ştie că devin de nesuportat în aceste momente.

– Apropo, mâine voi merge cu Graciela la cumpărături, e vreo problemă?

Surprins de această prietenie bruscă, mă priveşte lung. Ştie că pun ceva la cale. Se citeşte în privirea lui când îmi răspunde:

– Din partea mea nu e nici o problemă şi nici din partea lui Dexter nu cred să fie vreuna.

Auzindu-l, zâmbesc. Ce şmecher e ticălosul. Inteligenţă germană. Nimic nu-i scapă.

Scanned with CamScanner

4

A doua zi dimineață, după o noapte cu dureri inumane din cauza nenorocitului de ciclu, când deschid ochii durerea a dispărut. Bun! Știu că e doar o pauză și că-și va face din nou simțită prezența, dar deja sunt obișnuită.

Mă ridic și, după ce iau micul dejun cu Dexter și Eric și le împărtășesc planurile mele cu Graciela, Dexter se ocupă să ne găsească un însoțitor. Refuză să ne lase să mergem singure în vreo parte a orașului. Vorbește la telefon și, o oră mai târziu, un șofer foarte simpatic ne conduce la două dintre cele mai exclusiviste magazine.

Din magazin în magazin, mă bucur să cumpăr tot ceea ce am chef pentru familia mea și pentru Eric. Îmi face plăcere să cumpăr lucruri pentru bărbatul meu. Deși îl cunosc și știu că nu va purta niciodată cămașa roșie pe care scrie „Trăiască bruneții!", o cumpăr doar pentru a-l vedea zâmbind.

Câteva ore mai târziu, după ce eu am cumpărat de toate, iar Graciela nimic, ajungem la un enorm magazin, îmi fac curaj și zic:

– Să vedem, Graciela, ce putem să-ți cumpărăm?

Ea mă privește cu o expresie neutră și răspunde:

– Nu știu, ceva frumos, în care să arăt bine în călătorie, prețul nu e o problemă. Fac economii de atâta timp, că azi cred că e o zi bună ca să cheltuiesc pe haine.

– Ce-ai zice dacă am începe prin a căuta niște blugi care să-ți vină perfect?

– N-am mai purtat blugi din adolescență.

– Serios?

Și, pentru că este de acord, adaug:

Scanned with CamScanner

– Eu nu aș putea trăi fără ei. Sunt hainele pe care le folosesc cel mai des și te asigur că se potrivesc cu orice.

Graciela zâmbește, îi văd buna dispoziție și adaug:

– Putem cumpăra mai multe lucruri ca să le combinăm și să fie moderne și actuale, niște blugi, alte haine și ceva mai elegant pentru cazul în care trebuie să mergem la vreo petrecere ca aia de aseară.

Privirea i se luminează și zice:

– Minunat!

Hotărâtă să o ajut să-l câștige pe Dexter, zâmbesc și mă uit în jur. În fundal se aude cântecul *Money* al lui Jessie J., iar eu îl lălăi.

It's not about the money, money, money.
We don't need your money, money, money.[8]

Aleg o pereche de blugi cu talie joasă, o bluză cu bretele violet și niște cizme negre, cu carâmb înalt.

Îl cunosc pe Dexter și știu că aceste cizme îl vor încânta.

Mai mult... cumpăr unele roșii pe care le-am văzut și care știu că-l vor înnebuni pe omul meu.

– Probează astea, sigur îți vin de minune.

Graciela se uită la ceea ce îi întind ca la o capsulă spațială. Nu e stilul ei, dar dacă vrea să aibă vreun efect asupra lui Dexter, asta e cea mai bună metodă. La final, văd că nu se mișcă și, amuzată, o împing spre cabinele de probă. Cum dispare, iau cizmele și le probez.

Sunt ceva de vis!

Tocuri... tocuri... Delicate, înalte până la genunchi și roșii. Îl vor încânta pe Iceman al meu. Cu blugii pe care-i port arată senzațional și decid să rămân cu ele. Sunt minunate. În acel moment, telefonul îmi vibrează. Un mesaj.

---

[8] „Nu e despre bani, bani, bani./Nu avem nevoie de banii, banii, banii tăi" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Mi-e dor de tine, micuțo.
Sper că-ți cumperi tot ce-ți dorești.
Te iubesc.

Ah, bărbatul meu. Îmi vine să-l mănânc. E tot timpul cu mine și, cu un zâmbet tont, tastez:

Cardul Visa ardeeee.
Te iubesc, pișcoțel.

Apăs tasta Trimite. Îmi imaginez zâmbetul lui când va citi mesajul și asta îmi umple sufletul. Eric este atât de minunat, că doar gândul la el mă face să zâmbesc.

Brusc se deschide ușa cabinei de probă și, așa cum era de așteptat, Graciela arată fantastic.

Mamă, ce corp are chiliana!

O privesc cu gura căscată.

– Dacă Dexter nu se îndrăgostește de tine la cum arăți acum, e mai mort decât credea.

Graciela zâmbește, dar întreabă:

– Nu e exagerat?

Dau din cap că nu și, convinsă că tipa are un imens potențial, spun:

– Te asigur că, atunci când o să te vadă, Dexter o să se ridice și o să meargă.

Râdem amândouă și, cu chef să o fac să probeze mai multe lucruri, o grăbesc:

– Hai... hai să-l înnebunim pe mexicanul ăsta!

După prima ținută, o fac să probeze o fustă lungă neagră cu un șliț lateral, împreună cu o cămașă sexy de culoarea fisticului, care se înnoadă în talie și cu niște pantofi cu toc de aceeași culoare. Rezultatul este spectaculos. Până și Graciela se privește cu surprindere în oglindă.

– Ținuta asta o poți folosi la orice petrecere și vei fi spectaculoasă.

Scanned with CamScanner

– Îmi placeeeeee! exclamă ea și aplaudă privindu-se în oglindă.

Când se dezbracă, îi dau o simplă rochie neagră, fără mâneci și cu decolteu în V. Adaug o superbă pereche de pantofi negri cu toc și este teribil de frumoasă.

Vânzătoarea e fericită. Îi facem vânzare bună și, când întreb de lenjerie și ne arată unde se află aceasta, Graciela murmură când vede că-i dau un set dintre cele mai sexy, violet-închis:

– Oh, Doamne… mi-e greu să cumpăr asta.

– De ce?

Cu un zâmbet șugubăț, suspină.

– Pentru că e lenjerie.

Izbucnesc în hohote.

Ce fraiere suntem uneori noi, femeile, cu rușinile noastre. Dacă îți place un bărbat, îți dorești să te vadă sexy, dar sexy... foaaaarte sexy. Cea mai sexy din lume!

Iau un compleu albastru electric, cu corset și tanga, i-l arăt și adaug:

– Eu mă duc să probez asta. Să spunem că îi cumpăr lui Eric un cadou de aniversare.

Amândouă izbucnim în râs și intrăm în cabine. Douăzeci de minute mai târziu, am terminat și întreb:

– Ți-a venit bine?

Graciela râde și, cu un gest amuzat, spune:

– Când va veni momentul, va fi un bun cadou pentru Dexter.

E deja târziu când ieșim din magazin. Am petrecut toată dimineața acolo și ne decidem să mergem la un restaurant să mâncăm. Ne e foame, iar eu am nevoie să iau un calmant. Durerea se întoarce, dar trebuie să o calmez înainte să devină insuportabilă.

În timp ce studiem meniul, îmi dau seama că ne privesc diverși bărbați și asta mă face să zâmbesc. Spun de mai multe ori cu voci cântătoare acel „Delicioasă!", iar Graciela și cu mine zâmbim.

Dacă Eric ar fi aici, i-ar privi cu aerul lui arogant și toți și-ar muta privirile. Dar nu este și îmi face plăcere să mă simt admirată. Sunt femeie, nu?

Scanned with CamScanner

După ce termin de mâncat, văd un coafor și-i propun Gracielei să intrăm. Acceptă încântată. Rapid, eu cer să-mi întindă părul. Știu că lui Eric îi place când îl port așa, iar ea, după ce se consultă cu stilistul, acceptă o tunsoare dintre cele mai tinerești, care o avantajează.

Rezultatul este spectaculos.

Cu fiecare lucru pe care-l face Graciela rămân tot mai perplexă. Tânăra aceasta este teribil de frumoasă și trebuie să se pună în valoare.

Două ore mai târziu, când ieșim de la coafor, unul dintre bărbații care trece pe lângă mine întreabă:

– Cum se face că două stele sunt atât de aproape de pământ?

Ne fac complimente!

Râdem amândouă și, nevenindu-i să creadă, Graciela zice:

– E prima dată, după foarte mulți ani, când un bărbat îmi spune ceva drăguț.

Din nou, un alt bărbat trece pe lângă noi și exclamă:

– Mamă... ce frumuseți!

Râdem amândouă și Graciela comentează:

– Mexicanii ăștia știu să fie măgulitori!

Fără să fiu surprinsă de ceea ce spune, o fac să se uite în vitrina unui magazin.

– Graciela, te-ai uitat bine la tine, prințeso?

Nevenindu-i să creadă, își privește imaginea reflectată în vitrină.

– Mulțumesc, Judith. Mulțumesc pentru această zi între fete.

Încântată, o sărut pe obraz, o iau de braț și îi răspund:

– Pentru puțin, drăguță. Cu noul tău look, vei primi complimente de la toată lumea. Pregătește-te pentru că, atunci când vom ajunge, Dexter va rămâne fără cuvinte.

– Crezi?

– Aha. Zâmbesc amuzată. Te asigur că fața lui va fi o poezie. Acum va trebui să-ți joci corect cărțile ca să te ia în seamă. Continuă să te comporți corect cu el, dar lasă-i pe ceilalți să-ți facă

Scanned with CamScanner

complimente. Ești tânără, frumoasă, singură, iar această călătorie pe care o vei face împreună cu noi te poate lămuri în legătură cu multe lucruri. Cred că Dexter seamănă foarte mult cu Eric din multe puncte de vedere și, dacă-l interesezi, o să vezi cât de repede va schimba placa sau, cum spuneți pe aici, se va îndrăgosti repejor!

Râdem din nou și insist:

– Ești sigură că vrei să se îndrăgostească repejor?

– Absolut sigură, Judith.

– Foarte bine.

Încuviințez și, în timp ce mergem, întreb:

– Cinezi în fiecare seară cu Dexter?

– Da. Atunci când el nu iese, cinăm împreună.

– Atunci, în seara asta, nu vei cina nici cu el, nici cu noi.

– Nu? întreabă ea îngrozită.

Dau din cap că nu.

– Sună o prietenă și ia cina cu ea sau mergi la un film. Poți face asta?

– Adevărul e că nu am multe prietene. Sunt deja patru ani de când mă ocup exclusiv de Dexter și mi-am pierdut prietenii pe drum.

Din nou, nu sunt surprinsă de ceea ce spune și insist:

– Nici măcar una cu care să ieși la o cafea?

– Aș putea suna o pereche cu care mai ies din când în când.

Gestul ei șmecher îmi spune despre ce fel de pereche este vorba și, conștientă de el, răspund:

– Ascultă, prințesă, bucură-te de sex dacă ți se oferă ocazii, la fel cum se bucură și Dexter. În plus, azi arăți fabulos, așa că o să te bucuri de două ori.

Roșie ca focul, îmi dă dreptate, în timp ce eu fac planuri.

– Îi spunem lui Dexter că ne-am întâlnit cu un prieten de-al tău în centrul comercial și că ai rămas să iei cina cu el. Vom vedea dacă-l deranjează. Cum ți se pare ideea?

Graciela e încântată ca o adolescentă de ceea ce punem la cale.

Scanned with CamScanner

– Mâine promit să-ţi povestesc în detaliu dacă o să-ţi simtă lipsa la cină.

Râd. Ce rea sunt! În cele din urmă, râde şi ea.

Sună perechea despre care povestise şi stabileşte o întâlnire cu ei. Apoi ne îndreptăm spre parcarea unde ne aşteaptă maşina.

– Graciela, pregăteşte-te, că azi îl laşi pe Dexter cu gura căscată.

Zis şi făcut. La şapte seara, după o zi întreagă petrecută la cumpărături, ajungem acasă la Dexter, încălţate amândouă cu cizmele noastre noi. Bărbaţii, care stau de vorbă în salon, întorc capul să se uite la noi. Ochii mei se întâlnesc cu cei ai lui Iceman şi zâmbesc.

Sigure pe noi, Graciela şi cu mine ne apropiem de Eric, Juan Alberto şi Dexter şi aproape mă apucă râsul când cel din urmă spune:

– Dar ce domnişoare drăguţe vin. Şi privind-o, adaugă: Acum să-mi spui unde ai lăsat-o pe Graciela şi cine eşti tu.

Cu un gest indiferent, aşa cum am sfătuit-o, ea îl priveşte şi îi răspunde zâmbind:

– Sunt aceeaşi dintotdeauna, dar cu haine noi.

Surprins de o schimbare atât de incredibilă, Dexter se pregăteşte să spună ceva, când Juan Alberto întreabă:

– Graciela ai planuri pentru cină?

Wow! Treaba devine interesantă!

V-am zis eu că fata are potenţial.

O privesc şi e roşie ca focul.

Haideeee, Graciela, răspunde... răspundeeeeee!

Dar nu... nu e ea cea care răspunde, ci Dexter, care zice:

– Bineînţeles că are planuri. Va cina aici cu noi, nu-i aşa?

Graciela mă priveşte. Săraca de ea prin ce moment neplăcut trece.

Încă nu am uitat cât de tare mă intimida Eric şi, pentru că îi fac cu ochiul, îi dau de înţeles că a venit momentul să-şi joace cartea şi spune:

– Îmi pare rău, Dexter, dar nu voi cina aici. Mi-am făcut planuri cu un prieten.

Scanned with CamScanner

Bun! Buuuuun!

Trebuie să mă abţin să nu aplaud când îi văd expresia descumpănită şi când îl aud că adaugă:

– Cum ai companie la cină, nu cred că-mi vei simţi lipsa.

„Bravo, Graciela!" sunt pe cale să strig şi, dispusă să dau mai multe informaţii, zic:

– În centrul comercial ne-am întâlnit cu un prieten de-al Gracielei. Şi, privindu-mi ceasul, adaug: E târziu, cred că trebuie să pleci sau nu vei ajunge la întâlnire.

Ea îşi priveşte nervoasă ceasul.

E la fel de blocată ca şi Dexter şi, ca să o ajut, îl las pe Eric şi o sărut pe obraji, ceea ce o readuce la realitate şi o îndemn:

– Hai... distracţie plăcută şi să nu vii târziu. Căci mâine plecăm în Spania.

– Graciela, aşteaptă-mă, îi cere Juan Alberto. Merg şi eu.

Dexter îl vede, îşi apropie scaunul de ea şi spune:

– Îi spun şoferului să te ducă.

– Nu, mulţumesc. Nu am nevoie de şofer.

Şi, fără să mai adauge ceva, se întoarce şi, în cizmele ei spectaculoase, dispare împreună cu Juan Alberto pe aceeaşi uşă pe care intraserăm cu câteva minute înainte.

Odată plecaţi amândoi, Dexter rămâne în continuare cu gura căscată, iar Eric mă priveşte. Amuzată îi fac cu ochiul lui Iceman, iar el, după ce mă îmbrăţişează, şopteşte şi îmi atinge părul:

– Arăţi minunat cu părul aşa şi îmi plac cizmele tale.

– Mulţumeeeeesc!

Cu acelaşi zâmbet, când Dexter dispare pe uşă, iubitul vieţii mele se întoarce spre mine, mă priveşte şi îmi spune:

– Bănuiesc că plănuieşti ceva, bruneţico.

Râd. Râde şi Eric.

În acea seară, cinăm toţi trei. În timpul cinei, glumeţul de Dexter e mai tăcut ca de obicei. Îl văd şi cum se uită la ceas de mai multe ori. Asta mă face să zâmbesc. Măi... măi... ce descopăr.

Scanned with CamScanner

5

A doua zi, la micul dejun, nu o văd pe Graciela. Unde a dispărut?

Mă doare burta. Ciclul ăsta nenorocit îmi dă dureri de burtă și când vine, și când dispare. Cât e de amabil!

Auzindu-mi geamătul, Eric se încruntă. Știe că nu mă simt bine și-mi respectă tăcerea. A învățat să o facă, ca să-și păstreze integritatea corporală.

Suntem primii care ajung la avionul privat, urc, mă trântesc pe unul dintre scaunele comode și iau un calmant. Am nevoie să dispară nenorocita asta de durere.

Nu vorbesc. Dacă o fac, mă doare și mai tare.

Eric se așază lângă mine, mă mângâie pe cap și spune:

– Detest să știu că ai dureri și că eu nu pot face nimic.

– Eu detest asta și mai tare, răspund la limita răbdării.

Bietul de el. Îmi pare rău când îi văd fața și, ghemuindu-mă la pieptul lui, spun încet:

– Stai liniștit, iubitule. Îmi va trece în curând și nu mă va mai durea până luna următoare.

Fără vreun alt cuvânt, blondul meu mă strânge în brațe și, în ciuda durerilor, cad în brațele lui Morfeu.

Când mă trezesc, zburăm și sunt singură pe scaun. Eric stă cu Dexter și cu Juan Alberto, dar când mă mișc apare lângă mine.

– Bună, micuțo. Cum te simți?

Clipesc și-mi dau seama că durerea a dispărut.

– În acest moment, perfect. Nu mă doare.

Zâmbim amândoi, iar el adaugă:

– Ce pui de somn ai tras!

– Am dormit mult?

Scanned with CamScanner

Amuzat, îmi trece mâna prin păr și, în timp ce mă sărută pe frunte, răspunde:

– Trei ore.

– Trei ore?!

– Da, iubito, râde tipul meu.

Surprinsă de durata siestei, mă pregătesc să spun ceva, când mă întreabă:

– Vrei să mănânci?

Încuviințez. Am dormit ca un urs polar și mi-e foame.

În acel moment, ușa băii se deschide și apare Graciela. Mă vede, se luminează la față și se așază repede lângă mine. Eric spune:

– O să îi cer stewardesei să vă aducă amândurora ceva de mâncare.

Sun de acord și, când rămânem singure, ea îmi șoptește pe furiș:

– Dexter m-a întrebat unde am fost azi-noapte.

– Și ce i-ai spus?

– Că am luat cina cu un prieten.

Amintindu-mi de întâlnirea sexy, întreb:

– Cum a decurs întâlnirea ta cu cuplul respectiv?

Graciela zâmbește, dă din cap și răspunde liniștit:

– Au rămas uimiți de noul meu look și ne-am distrat foarte bine.

Fără să mă pot abține, las să-mi scape un hohot de râs care îi face pe bărbați să se întoarcă spre noi. Eric zâmbește, Dexter e serios și, când nu se mai uită la noi, șoptesc:

– Wow... cred că cineva e supărat.

Ea încuviințează cu o mișcare a capului și, în timp ce se afundă mai bine în scaun, ciripește:

– Dexter voia să știe numele prietenului meu și, fiindcă nu i l-am spus, s-a supărat.

Asta mă face să zâmbesc și privind-o îi spun:

– Aseară, la cină, aproape că nu a scos nici un cuvânt și s-a uitat tot timpul la ceas. Când Eric și cu mine am plecat la culcare, el a rămas singur în salon.

– Când m-am întors, la trei dimineața, era tot acolo, treaz.

Scanned with CamScanner

Exclam, cu gura căscată:

– Serios? Ce spui?!

– Da, râde ea. Citea în salon. Când am intrat, nu a scos un cuvânt, iar eu am mers direct la culcare. Câteva minute mai târziu, l-am auzit cum intră în camera lui.

Nevenindu-mi să cred, mă uit la Dexter și constat că ne privește. Nu e posibil ca totul să se schimbe atât de repede între ei și, privind-o în ochi, insist:

– Și zici că, atunci când i-ai făcut aluzii lui Dexter, nu ți-a răspuns niciodată?

– Niciodată.

– Dar măcar zicea ceva?

În acel moment, apare stewardesa și, după ce aceasta ne lasă niște tăvi cu ceva de mâncare, Graciela spune:

– Ultima dată când am încercat, acum aproape un an, mi-a spus să nu mai încerc, pentru că nu-mi poate oferi nimic din ceea ce-mi doream eu și nu voia să mă dezamăgească.

– Serios...

– Îmi amintesc că nu mi-a picat bine și că a trecut aproape o lună în care nu am vorbit. Am căutat chiar și un alt loc de muncă în anunțurile din ziarul de dimineață, iar el s-a supărat când și-a dat seama. Nu voia să lucrez pentru altcineva. Incredibil a fost că luna următoare mi-a dublat salariul. Când i-am spus că eu nu am cerut nici o mărire, mi-a răspuns că, dacă nu-mi putea oferi ceea ce eu doream, putea cel puțin să mă satisfacă financiar, ca să nu merg să lucrez pentru altcineva.

Haide... asta tocmai îmi confirmă ce credeam! Și, sigură pe mine, spun cu voce scăzută:

– Mamă! Graciela, ceea ce mi-ai spus îmi confirmă că te place, și încă mult.

– Nu, nu îi plac. El nu face niciodată nici cea mai mică aluzie.

– Și de ce ți-ar mări salariul fără ca tu să-i ceri?

– Nu știu. Dexter e foarte generos cu banii.

Scanned with CamScanner

– Nu cumva e generos cu tine pentru că îi placi?

– Nu cred.

– Eu cred că așa e. Îi placi. Nici un șef nu crește salariul fără motiv.

– Așa crezi tu?

Încuviințez. Încă îmi amintesc de momentul în care Eric mi-a propus să-l însoțesc în delegația din Germania și mi-a spus că eu voi stabili plata.

– Graciela, eu îți spun că tipul ăsta nu mai poate după tine.

– Mamăăăă, zice ea, roșie ca focul.

Dexter ne privește din nou. Eu îi fac cu ochiul. Bietul de el, dacă ar ști despre ce vorbim! Zâmbește și se uită în altă parte.

– Vai, Graciela, se spune că noi, femeile, suntem ciudate, dar nici cu bărbații nu mi-e rușine.

Râdem amândouă.

– Îți spun eu că îi placi lui Dexter la fel de mult pe cât îți place el ție. Reacția lui e exagerată pentru cât de puțin ai făcut. Dar e clar că-l interesezi și o demonstrează prin faptele sale.

– Vai, Judith, nu-mi spune asta, mă faci să mă simt prost.

Râdem cu hohote și, acoperindu-mi gura cu mâna, spun:

– Să vezi cum o să-i pice când ajungem la Jerez, iar prietenii mei te vor asalta din toate părțile.

La Jerez, sosirea noastră e știrea zilei.

Tatăl meu vrea să vină să ne ia de la aeroport, dar Eric a aranjat deja totul și un bărbat ne oferă cheile de la un Mitsubishi Montero cu opt locuri, la fel cu cel pe care-l avem în Germania. Vede că-l privesc surprinsă și iubitul meu spune:

– Am cumpărat mașina asta pentru cât stăm la Jerez, e OK?

Copleșită, zâmbesc și încuviințez. Lui Eric îi place să controleze lucrurile și să țină frâiele.

În hohote de râs ne îndreptăm spre Jerez și, când ajungem în fața casei pe care Eric mi-a făcut-o cadou, văd o placă pe care

Scanned with CamScanner

scrie Vila Bruneţica, mă prăpădesc de râs, iar soţul meu amuzat se bucură să mă vadă cum râd.

Îl sărut şi el acceptă cu încântare.

Apoi, scoate o telecomandă din torpedoul maşinii ca să deschidă poarta neagră, iar eu nu mă pot opri din zâmbit. Surprizele lui îmi plac la nebunie şi mă emoţionează să văd cât de îngrijită e proprietatea.

Îmi povesteşte că l-a rugat pe tatăl meu să ne găsească pe cineva care să aibă grijă de proprietate şi când noi nu suntem acolo.

Când maşina se opreşte, eu sunt prima care coboară şi, încântată, îmi privesc invitaţii şi spun:

– Bine aţi venit la casa noastră din Jerez!

După ce intrăm în casă, îl sun pe tata şi-i spun că într-o oră vom fi la el. Încântat, ne-a pregătit ceva de mâncare pentru cină şi ne aşteaptă fericit împreună cu sora mea şi cu copiii.

Repede, în calitate de amfitrioană la Vila Bruneţica, aranjez cum vor dormi invitaţii. Există camere pentru fiecare şi le dau o oră ca să facă duş, ne urcăm în Mitsubishi şi ne îndreptăm spre casa tatei.

Sunt nerăbdătoare să-l văd.

Când parchez maşina în stradă, emoţionată, îi văd pe Flyn şi pe Luz care aleargă spre noi.

Copiii mei!

Abia opreşte Eric motorul, că deschid portiera şi cobor. Copiii se aruncă pe mine, iar eu, în culmea fericirii, îi îmbrăţişez în timp ce nepoata mea strigă emoţionată:

– Tuşică... tuşică, ce mi-ai adus?

– Dar mie? întreabă Flyn.

Mama lor de copii!

Dar, incapabilă să mă supăr pe ei, îi sărut şi le răspund:

– O grămadă de cadouri. Acum, hai, salutaţi şi...

Dar Flyn s-a aruncat deja în braţele unchiului său Eric şi, ca de obicei, mă emoţionez să văd dragostea pe care şi-o poartă. Brusc, nepoata mea, care are delicateţea unui mastodont, se aruncă în viteză spre ei.

Scanned with CamScanner

Eric își pierde echilibrul și sfârșesc toți trei răsturnați în mijlocul drumului.

Dexter și ceilalți râd, iar Eric, amuzat, îmi spune privindu-mă:

– Jud, iubito, ajută-mă!

Mă apropii repede de el. Îmi întinde mâna, îl apuc de ea și, ticălosul, mă trage și ajung și eu pe jos, lângă el și copii. Candoare, dragoste și râs, asta mă face să simt!

După acest moment amuzant, când reușim în cele din urmă să ne ridicăm, tata a ajuns până la noi și, privindu-mă, îmi spune în timp ce își desface brațele:

– Ce face brunețica mea?

Alerg spre el.

Îl îmbrățișez...

Îl ador...

Îmi iubesc la nebunie tatăl și, fiind emoționată de gestul său, răspund:

– Foarte bine, tată. Fericită și îndrăgostită până peste urechi de încăpățânatul ăsta.

Eric se apropie și, după ce îi strânge mâna tatei, face prezentările: Dexter, Graciela și Juan Alberto.

După ce salutăm vecinii, care au ieșit amabili să ne întâmpine, intrăm în casă și întreb:

– Tata, unde e Raquel?

– Îi face baie Luciei, draga mea. Mergi la tine în cameră și ai s-o găsești.

Nerăbdătoare, intru în vechea mea cameră și zâmbesc. Iat-o pe nebuna mea soră, care o șterge cu un prosop pe micuța aflată pe masa de înfășat, micuță care are deja o lună și ceva. Fără zgomot mă apropii de Raquel, o îmbrățișez pe la spate și spun cu glas scăzut în timp ce inspir aroma coloniei:

– Bunăăăăăăă!

Scoate imediat un strigăt, se întoarce și spune:

– Bubuuuuuuu...

Scanned with CamScanner

Amuzate, ne îmbrățișăm și ne sărutăm. Avem atâtea să ne povestim că vorbim amândouă în același timp, fără să ne oprim, până când micuța Lucía scoate un sunet și ne îndreptăm privirile spre ea.

– Mamăăăăă, cât a crescut micuța!

Raquel încuviințează și, cu vocea tipică pe care o folosim cu toții când ne aflăm în fața unui bebeluș, spune în timp ce atinge obrajii bucălați ai fetiței:

– Ești foaaaalte flumușică, nu-i așa? Sigul că daaaa, oblăjoli bucălați.

Emoționată să o văd, mă apropii mai mult de ea și, după ce îi dau un pupic și inspir aroma coloniei Nenuco[9], spun cu același ton cântător ca și sora mea:

– Bunăăăă, piticuțăăăăă. Mamă, o mănânc... o mănânc toată pe fetița asta drăguțăăăă.

– Spune-i bună, tușăăăăăă, insistă sora mea și, în timp ce îi ia mânuța spune: Bunăăăăăă, tușăăăăăă. Sunt Lucíaaaaa.

– Bunăăăăă, drăguțooooo... Pfffffffff... Pfffff...

– Pfffffffffffff.

Micuța închide ochii. Sunt sigură că, dacă ar putea vorbi, ne-ar trimite la plimbare, atât suntem de caraghioase și de toante.

Dar de ce stâlcim cuvintele?

De ce folosim mereu cu bebelușii limbajul ăsta ciudat?

În cele din urmă, micuța strănută, iar sora mea începe rapid să o îmbrace înainte să răcească.

– În bucătăria de acasă găsești ce mi-ai cerut.

– Mi-ai făcut minitort cu ciocolată?

– Da, spune zâmbind. A fost un calvar să pregătesc fără să mă vadă copiii, dar în cele din urmă am reușit. Ce nu fac eu pentru cumnatul meu. L-am lăsat într-o cutie acasă la tine. E în frigider, în spatele sticlelor de coca-cola.

---

9 Nenuco – marcă de produse pentru bebeluși (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Zâmbesc. Mâine se face o lună de la căsătoria mea cu Eric și vreau să-mi surprind soțul.

– Bubulino, du-te la invitați, acum vin și eu cu Lucía.

O sărut și merg în grădină, unde văd că toți s-au așezat în jurul mesei și beau bere. Dexter și tata vorbesc despre trandafirii pe care tata i-a plantat. Sunt o încântare. Cei mai frumoși trandafiri pe care i-am văzut în viața mea. În acest timp, Eric și Flyn își fac confidențe, iar Graciela și Juan Alberto îi ascultă. Când mă vede că apar, Luz spune repede:

– Mătușă, i-am spus unchiului Eric să ne dea cadourile.

Eric zâmbește și adaugă:

– Le-am spus că tu ești cea care le-a cumpărat și tu...

– Nici vorbă, iubitule, îl lămuresc amuzată. Am cumpărat cadourile amândoi și amândoi le vom da.

Nerăbdători, copiii nu-și iau ochii de la geamantanul pe care l-am adus. În cele din urmă, Eric îl pune pe masa din grădină, îl deschide și împreună începem să le dăm cadourile copiilor și tatei.

Copiii, încântați, încep să deschidă pachetele, când brusc apare ca o vijelie sora mea, mai andaluză ca niciodată, cu părul strâns într-un coc lejer, cu fetița într-o mână și cu mobilul în cealaltă și, fără să clipească, lasă copilul în brațele unui Juan Alberto nedumerit, se întoarce și zice:

– Fii atent, răspunsul e nu! Pentru sfârșitul ăsta de săptămână am planuri și nu-mi convine.

O privim cu toții. Ce temperament iese la iveală când folosește tonul ăsta serios. Îmi privesc tatăl, care dă din cap, în timp ce Raquel, triumfătoare se îndreaptă spre piscină, apoi, oprindu-se o secundă, adaugă:

– Nu. Nu vreau să te văd, Jesús! Uită de mine! Vorbește cu avocatul tău și fă-mi favoarea de a plăti pensia alimentară a fetelor, pentru că am nevoie de ea. Mă auzi? AM-NE-VO-IE-DE-EA!

Scanned with CamScanner

Dar fostul meu cumnat, prostul, îi spune probabil ceva și ea strigă:

– Mă cac pe tac-tu și pe mă-ta și pe toate neamurile tale! Puțin îmi pasă mie de situația ta personală! Și știi de ce?

O privim toți într-o tăcere în care nici musca nu se aude.

– Pentru că am două fete pe care trebuie să le cresc și am nevoie de bani. Așa că lasă plimbatul, că nu vreau să te văd. Iar ceea ce economisești, pui în cont, pentru că fetele trebuie să mănânce și au nevoie de o mie de lucruri. Cum? strigă din nou. Tu, care ești un nerușinat puturos, cu complexul lui Peter Pan. Maturizează-te..., împuțitule, maturizează-te! Și nu mă mai întreba dacă ne vedem mâine, pentru că îți jur că până la urmă mă întâlnesc cu tine doar ca să-ți ard două.

Uimită de ceea ce aud, nu știu ce să fac. Dar, brusc, îmi dau seama că micuța mea Luz, Lucecita mea, aude aceleași lucruri ca și mine și asta mă deranjează. Eric și cu mine schimbăm o privire, mă vede blocată și intervine:

– Fii atentă, Luz, ce cameră cu SpongeBob[10] ți-am luat.

Cuvintele SpongeBob fac ca nepoata mea să uite de conversația surorii mele și să-l privească pe Eric.

– Ce grozav, unchiule!

Camera digitală galbenă, cu imprimeul SpongeBob, e unicul lucru care o interesează în acest moment. Ce bine că Eric a reacționat rapid!

Eric îi oferă un alt aparat foto lui Flyn, dar de această dată cu personajele din *Mortal Kombat*, și cei doi copii o iau razna. Fără ezitare, Graciela se apropie de ei și-i ia mai departe de masă ca să nu asculte conversația purtată de sora mea. Care face scandal la telefon!

---

10 Personajul principal din serialul de animație *SpongeBob Pantaloni Pătrați*, creat în anul 1999 de Stephen Hillenburg (n. red.).

Scanned with CamScanner

Tatăl meu, speriat, se îndreaptă spre ea ca s-o liniștească. Bietul om, ce e pe capul lui cu Raquel și cu mine! Eu îl văd pe Juan Alberto stând cu o expresie serioasă și cu nepoata mea în brațe și alerg să o iau.

Cred că, dacă o mai ține o secundă pe micuță, o să leșine. Când mi-o dă, bietul de el scoate un oftat de ușurare. Prin ce moment dificil a trecut cu micuța!

Cu blândețe, îi apropii fețișoara de a mea și privind-o îi spun:

– Bunăăăăăă..., cucurucucucucuuuuuuuuuuuu..., te mănânc de drăguță ce ești, te mănâââââânc!

Micuța mă privește. Probabil crede că idioata care se maimuțărea mai devreme s-a întors și, brusc, Dexter spune:

– Judith, ce bine îți stă cu un bebeluș în brațe.

Auzind comentariul, îmi întorc privirea spre el și văd că cei trei bărbați mă privesc. Dar o menționare aparte merită expresia soțului meu, care cu un zâmbet strălucitor zice:

– Ești superbă cu un bebeluș.

Uffff, mi se pune un nod în gât!

Nu. Nu vreau să vorbesc despre bebeluși sau prostii din astea.

Fără să mă gândesc, caut cui să dau copilul, iar Eric se apropie, întinde brațele spre mine. I-o dau ca pe un pachet și, brusc, îl aud cu accentul lui german:

– Bunăăăăăăăăăă... Bunăăăăăăăăăă, drăguțooooooo... Sunt unchiul Eric. Ce face fetița mea drăguțăăăăăăăăăă?

Ca să vezi, cine se maimuțărește?

Eric se așază lângă Dexter și amândoi încep să-i spună micuței Lucía prostii pe un ton cântat, în timp ce eu mă uit la tatăl meu și îi citesc pe buze cum îi cere lui Raquel să se liniștească, atunci când aceasta închide telefonul. E furioasă, iar când e furioasă, sora mea nu are măsură.

Privirile ni se întâlnesc. Și când sunt pe cale să mă duc să vorbesc cu ea, își schimbă expresia și, ca cea mai bună actriță de la Hollywood, se apropie de noi și-i spune lui Eric:

Scanned with CamScanner

– Bună, cumnate, cum merge?

– Bine. La tine?

Raquel ridică din umeri și spune calmă:

– Cum zice tata, terminată, dar fericită.

Eric și ea fac schimb de sărutări și, privind-o, el insistă:

– Ești sigură că e totul în ordine?

Raquel încuviințează și Dexter o apucă de mâini și spune:

– Dar ce se întâmplă cu frumoasa mea spanioloaică?

Sora mea suspină, privește în jur, apoi, pentru că vede că Luz nu e prin apropiere, explică:

– Fostul meu vrea să mă scoată din minți, dar înainte îl fac eu bucăți!

Eric mă privește, iar eu spun repede:

– Raquel, ți-l prezint pe Juan Alberto. Este vărul lui Dexter și a venit pentru câteva zile în Spania.

– Încântată, spune, și abia îi aruncă o privire.

El, care n-o slăbește din ochi, dă din cap și atunci văd că-l privește complice pe Dexter și murmură:

– Mamă, ce femeie!

În acel moment, apar Luz și Flyn cu Graciela și încep să ne facă fotografii cu noile lor aparate. O jumătate de oră mai târziu, tatăl meu ne răsfață cu o cină delicioasă, din care nu lipsesc jambonul gustos, creveții, peștele pane și nici *salmorejo*[11].

În dimineața următoare, ceasul meu sună la șase și jumătate. Îl opresc rapid.

Sunt obosită moartă! Cât îmi e de somn! Dar vreau să-i fac o surpriză lui Eric.

Este aniversarea noastră, o lună de căsătorie. O lună! Vreau să-i duc micul dejun la pat.

---

11 *Salmorejo* – supă groasă din roșii pasate, cu pâine și ulei de măsline, specifică Andaluziei (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Îl privesc cu drag. Doarme și, așa cum mi se întâmplă întotdeauna, simt o dorință imensă să-l îmbrățișez. Dar, desigur, dacă-l îmbrățișez și-l trezesc, nu-i voi putea oferi surpriza pe care i-am pregătit-o.

Mă ridic cu grijă, merg la baie și închid ușa încet. Mă dezbrac rapid de pijama, mă spăl, îmi pun cămașa pe care am cumpărat-o pentru el și mă pieptăn. Deja mi-a trecut ciclul. Bun!

Admir rezultatul, zâmbesc și ies din baie și din cameră. Când ajung la bucătărie, caut în spatele sticlelor de coca-cola, așa cum mi-a zis sora mea, și acolo găsesc o cutie roz.

Raquel e o artistă când vine vorba de torturi.

Fără întârziere iau o tavă, fac două cafele cu lapte, pun farfurii, linguriță și șervețele, așez tortul în centru și iau un cuțit ca să îl tai.

Ce frumos arată totul!

Fac o fotografie cu telefonul mobil ca să am o amintire. În fond, este prima noastră lună de căsătorie.

Fericită că îmi pot surprinde iubitul, mă întorc în cameră. Intru și mă apropii seducătoare de pat. Pun tava alături și las tortul lângă mine, în timp ce fredonez o melodie inventată.

Feliz... feliz... cumplemesdecasadosssssss.
Alemán que la española te ha cazado,
que seas feliz a mi lado
y que cumplamos muchos mássssssss.[12]

Eric deschide ochii și auzindu-mă zâmbește. De obicei, el e cel care mă trezește pe mine, dar de data asta e invers. Zâmbetul i se face și mai mare când vede cămașa roșie pe care o port, pe care scrie „Trăiască brunețica!" și-i spun:

[12] „La mulți... mulți... aaaaaaani!/Spanioloaica te-a luat de bărbat,/Să fii fericit lângă mine/Și să ne bucurăm nemăsuraaaaat" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– La mulți ani, iubire! Azi se fac treizeci de zile de când suntem căsătoriți.

Mă ia în brațe și mă trage deasupra lui și, privind amuzat cămașa mea, citește și imită accentul mexican cu puternicul lui accent german:

– Trăiască bruneța!

Râdem amândoi și, în culmea fericirii, șoptește tandru:

– Au fost cele mai frumoase treizeci de zile din viața mea. Acum îmi doresc și mai multe.

Gura lui o caută pe a mea și mă sărută. Incredibil, nici când e trezit din somn, respirația lui nu miroase urât.

Mă mușcă de buza de sus... apoi de cea de jos și, în cele din urmă, îmi dă faimoasa lui mușcătură... Oh, daaaaa!

Ador când face asta!

Respirația i se accelerează, iar îmbrățișarea lui devine mai fermă. Îmi scoate rapid cămașa roșie, care ajunge pe jos. Adio, „Trăiască bruneța!".

Încântată, mă las dusă de pasiunea momentului, când Eric, fără ca eu să pot face ceva, se ridică, mă ia pe sus și mă lasă să cad pe pat. Se aude: pruuuuuu!

Surprins de zgomot, mă privește în timp ce eu închid ochii și-l lămuresc:

– Nu e ceea ce crezi.

Eric ridică sprâncenele amuzat și eu îi explic:

– Ceea ce s-a auzit e tortul pe care ți l-am adus și care acum e fix sub fundul meu.

Văd cum privirea îi coboară spre posteriorul meu și, observând ciocolata și blatul sfărâmat, se lasă să cadă pe pat și începe să râdă. Eu nu pot să mă mișc. Dacă o fac, împrăștii tot tortul și, preț de câteva secunde, îl privesc cum se contorsionează de râs în pat. În cele din urmă, fac și eu la fel. Oricum, s-a întâmplat și, când se liniștește, spun:

– Tortul s-a sfărâmat, dar măcar cafelele au scăpat, pe tavă.

Scanned with CamScanner

Eric le privește, întinde mâna, apucă o ceașcă și ia o gură foarte liniștit. Îl privesc cu gura căscată, mă încrunt și îl întreb:

– Pot să știu ce faci?

– Iau micul dejun.

– Iei micul dejun?!

El încuviințează, mă face să râd și adaugă:

– Și acum, vreau tortul.

Îmi dau seama de intențiile lui și dau din cap că nu.

– Nici să nu-ți treacă prin cap.

– Vreau tortul, insistă el.

– Nici nu te gândi.

Dar îl văd hotărât, râd și nu am nici o reacție când mă trage și mă întoarce cu fața în jos pe pat.

– Eric, nu!

Dar nu are nici un rost să spun asta. Iubitul meu țicnit îmi suge fesele și exclamă:

– Hmm... e cel mai bun tort pe care l-am mâncat în toată viața mea!

– Eric! Protestez eu, dar el suge și suge și se bucură de porția lui de tort.

Moartă de râs, dau să vorbesc, când îl aud că spune în spatele meu:

– Ce mâncare delicioasă!

– Era parte din cadou.

– Genial! Să-mi amintești să ți-l dau și eu pe al tău.

– Ai un cadou pentru mine?

– Te îndoiești?

Și înainte să-i răspund, adaugă:

– Așa cum ai zis și tu, este aniversarea noastră de o lună!

Amuzată, dau să spun ceva, când mă întoarce cu fața la el și spune:

– Te iubesc, micuțo.

Scanned with CamScanner

Pun mâna pe tortul strivit, iau o bucată și, dispusă să continui jocul, mi-o întind pe piept. Continui până la buric și mă opresc la muntele lui Venus.

Eric zâmbește și, decisă să ne murdărim complet, iau și mai mult tort și i-l întind și lui pe abdomen și pe umeri.

Dezastrul e servit!

Privește amuzat, cade peste mine și mă sărută. În acest moment, tortul este întins între corpurile noastre și pat.

– Întotdeauna mi-ai părut dulce, brunețico, dar azi mai mult ca niciodată.

Zâmbesc veselă, iar Eric începe să-mi sugă sânii, în timp ce nasul meu se umple de aroma ciocolatei. Continuă traseul pe care l-am marcat și coboară până la buric și, când ajunge la muntele lui Venus, îmi inspiră parfumul, iar dorința lui este atât de mare, că mă degustă. Îmi desface picioarele și limba lui intră în mine.

Sălbatică, devin și mai dornică simțind vibrațiile corpului meu, în timp ce el, ca un lup flămând, mă apucă de coapse și mi le desface.

– Oh, da..., da..., gâfâi de plăcere.

Din nou și din nou, Eric își trece limba peste umezeala mea. Degetele sale, jucăușe, îmi caută rapid interiorul și, în timp ce intră în mine cu două dintre ele, limba se joacă și se joacă cu mine, și îmi smulge valuri de plăcere.

Patul se mișcă și, înnebunită, mă agăț de cearșafuri și încerc să nu țip. Nu vreau să trezesc și restul casei. Mă împing cu călcâiele în saltea și mă trag în spate până ce capul meu cade pe o laterală a patului.

Eric mă prinde, mă pune iar în centru și deja nu mă mai pot mișca. Prădătorul meu e cu energia la maximum. E vioi și are chef de sex așa cum ne place nouă. Văd cum își mușcă buza de jos în timp ce se așază în genunchi, mă ia de talie și mă răsucește.

Scanned with CamScanner

Ador cum mă manevrează în pat. Îmi place felul lui posesiv. Și, cum știu ce-și dorește, mă ridic până când ajung în patru labe. Își potrivește penisul ferm în deschizătura mea umedă și mă penetrează încet, oprindu-se din când în când.

– Mai mult..., cer eu.

– Vrei mai mult?

– Da...

– Nerăbdătoare, râde el amuzat.

– Îmi place să fiu nerăbdătoare.

Și-l implor:

– Mai adânc.

Îi aud râsul. Îmi place la nebunie râsul lui. Îmi dă o palmă care se aude, mă apucă de șolduri și îmi oferă ce-i cer, intră mai adânc în mine și eu strig. Mușc cearșafurile.

Imediat își apropie gura de urechea mea și spune încet:

– Sssst..., nu striga, îi trezești pe cei care dorm.

Mă penetrează, iar și iar, în timp ce eu mușc cearșafurile ca să-mi înăbuș gemetele. Îmi place... îmi place ce face. Îmi place latura noastră animalică, îl incit să continue, îmi arcuiesc șoldurile și îi ies în întâmpinare. Întâlnirea e copleșitoare și amândoi gâfâim mai tare decât de obicei. Brusc, se oprește. Își scoate penisul ferm din mine și, răsucindu-mă, privirile ni se întâlnesc. În timp ce intră din nou în mine, murmură:

– Privește-mă.

Îmi fixez privirea asupra lui. Asupra regelui meu, soarelui meu, și apoi eu sunt cea care-și ridică pelvisul brusc și-l fac să gâfâie. Zâmbește periculos cu colțul gurii.

Wow, l-am trezit pe Iceman!

Cu o mișcare fermă, trece o mână pe sub mine ca să mă imobilizeze, se lasă peste mine și mă sărută în timp ce se înfige în mine fără oprire, iar gurile noastre fierbinți atenuează gemetele.

Plăcere...

Căldură...

Scanned with CamScanner

Dorință...

Și iubire...

Toate acestea le simt, în timp ce el intră în mine de mii de ori, iar eu mă deschid ca să-l primesc, până când un delicios spasm mă face să mă arcuiesc și mă las dusă de el. Câteva secunde mai târziu, se înfige în mine o ultimă dată și, după un geamăt răgușit, cade peste mine.

Vaginul meu îl absoarbe. Tremur pe dinăuntru în timp ce corpul lui vibrează deasupra mea. Simt cum sperma lui mă umple și mă lipesc din nou de el.

Două minute mai târziu, Eric se răsucește în pat, ca să nu mă strivească și, în timp ce face asta, mă trage deasupra lui. Îi place să facă asta. Îl înnebunește să mă aibă deasupra.

Am părul plin de tort și de ciocolată și-mi dau seama că amândoi suntem complet mânjiți.

– Când o să te întrebe sora mea dacă ți-a plăcut tortul, spune-i că da, sau mă omoară.

Eric zâmbește și-mi răspunde cu respirația întretăiată:

– Nu-ți face griji, brunetico. Sunt absolut convins că a fost cel mai bun tort din toată viața mea.

Râdem amândoi și, cinci minute mai târziu, când corpurile noastre se lipesc din cauza zahărului, ne ridicăm și mergem direct la baie. Aici, pasiunea se aprinde din nou, în timp ce ne spălăm reciproc și fac din nou dragoste cu neamțul meu.

Scanned with CamScanner

6

În acea zi, la două și jumătate, cu toții, cu excepția lui Juan Alberto, care s-a dus să viziteze un posibil client la Jerez, stăm în restaurantul lui Pachuca. Pentru a sărbători aniversarea noastră, Eric ne invită pe toți la masă.

Înainte de a ieși din cameră, îmi dă cadoul. E un plic. El și plicurile. Râd. Îl deschid și spune:

Valabil pentru un echipament complet de motocros.

E fericit. Fața, ochii, zâmbetul lui îmi spun că totul e bine, iar eu sunt cea mai fericită femeie din lume. Nu mai e nevoie să spun că-mi vine să-l mănânc.

De când ne-am căsătorit nu ne-am certat nici măcar o singură dată și asta mă uimește. Mă gândesc să contactez editorii de la Cartea recordurilor Guinness, ca să ne adauge și pe noi acolo. Căci, cum spune melodia noastră, dacă el spune alb, eu spun negru, dar fericirea noastră din acest moment e atât de mare, că nu ne-am mai gândit la culori. Suntem într-o armonie totală și sper să continuăm așa încă multă... multă vreme.

Tatăl meu este în culmea fericirii pentru că ne are pe toți alături, iar eu mă bucur de fericirea lui. Întotdeauna am crezut că este cel mai bun tată din lume și în fiecare zi sunt tot mai convinsă de asta. Doar pentru că ne-a suportat pe sora mea și pe mine și merită un loc în paradis.

Eric se înțelege de minune cu el și asta îmi place. Îmi place să văd complicitatea care există între cei doi și, deși știu că uneori se vor întoarce împotriva mea, nu-mi pasă. Această alianță între ei e ceva ce tatăl meu nu a avut niciodată cu fostul meu cumnat grăsan.

Scanned with CamScanner

Eric îl ascultă, nu face pe deșteptul cu el și asta, dar și multe altele îi plac tatălui meu.

E clar că cei doi bărbați vin din clase sociale diferite, dar amândoi se adaptează și asta este, cred, ceea ce mă face să fiu îndrăgostită de ei și de felul lor de-a fi.

În timp ce toți mâncăm, observ cum Dexter se uită la niște puști care au intrat în restaurant. Graciela se întorcea de la baie, iar aceștia au fluierat-o când a trecut pe lângă ei.

Îmi place privirea durului Dexter. Nu știu ce se întâmplă între ei, dar mi-e clar că în cele din urmă ceva va ieși la iveală. Trebuie doar să-i lăsăm timp mexicanului.

Sora mea pare relaxată. După ce am vorbit cu ea și am aflat că tontul de fost cumnat vrea să se întoarcă, m-am liniștit când mi-a spus că nu va accepta nici moartă. Deja i-a scos peri albi și nu mai e dispusă să-i dea nici o șansă.

În cele din urmă, tatăl meu a convins-o și, măcar în primul an de viață al micuței Lucía, va sta cu el la Jerez. Insistă să se întoarcă la Madrid și să-și caute un loc de muncă. Mie mi se pare o idee excelentă. Raquel, la fel ca mama, va fi tratată ca o regină, deși uneori au chef să se strângă de gât reciproc.

Flyn și Luz și-au făcut mulți prieteni în vacanță și, când aflu de trăsnăile ai căror protagoniști au fost, mă apucă râsul. De fiecare dată când pomenim că peste câteva zile ne vom întoarce în Germania, se întristează, dar înțeleg că în curând va începe școala și că toți trebuie să ne întoarcem la normal.

Când Pachuca aduce un tort, sora mea îl întreabă pe Eric:

– Ți-a plăcut tortul de dimineață?

El se uită la mine. Eu zâmbesc și, în cele din urmă, zice:

– A fost cel mai bun tort pe care l-am mâncat în viața mea.

Raquel, încântată de reușită, zâmbește și spune:

– Când mai vrei, îmi spui și-ți fac unul cu lămâie, că-mi iese excepțional.

– Lămâie?! murmură Eric, privindu-mă. Răcoritor!

Scanned with CamScanner

Incapabilă să mă mai abţin, râd cu lacrimi, iar Eric mi se alătură. Ne sărutăm, iar sora mea care ne priveşte spune, ţinând-o pe micuţa Lucía în braţe:

– Vai, drăguţilor, ce minunată e dragostea când iubeşti şi eşti iubit.

Acest comentariu, spus cu o voce mică, mă întristează. Sper ca Raquel să cunoască pe cineva şi să-şi refacă viaţa. Are nevoie de asta. Este femeia tipică, care are nevoie alături de ea de un bărbat care să o iubească, ca să fie fericită. Şi acel bărbat nu e tatăl meu.

Zilele trec, iar casa noastră din Jerez e o minune. Juan Alberto vizitează diferite firme din Andaluzia şi ne spune încântat că vede posibilităţile zonei.

În aceste zile, văd cum o priveşte pe sora mea. O face cu interes şi remarc că se înţelege bine cu nepoata mea. Adevărul este că nu e greu să te înţelegi bine cu Luz, care e atât de vorbăreaţă că, dacă o bagi în seamă şi intri în jocul ei, te va iubi pentru totdeauna.

Juan Alberto călătoreşte în fiecare zi, dar vrea să se întoarcă noaptea la Jerez. Spune că preferă să nu fie singur. După părerea mea şi a lui Eric, îi place sora mea. Se vede cu ochiul liber.

Logic, lui Raquel nu-i scapă ce se petrece şi mă surprinde că zilele trec şi ea nu spune nimic. Dar, clar, ca de obicei, sora mea e sora mea şi într-o zi, când stăm singure la soare lângă piscina tatălui meu, spune:

– E drăguţ Juan Alberto, nu-i aşa?

– Da.

Aştept... Dacă vrea să discute pe acest subiect, să o facă, şi după câteva minute de tăcere insistă:

– Se vede că e foarte educat, nu-i aşa?

– Da.

Zâmbesc... Văd că mă priveşte cu coada ochiului şi atunci mă întreabă:

– Ţie cum ţi se pare ca bărbat?

Scanned with CamScanner

– E drăguț.

– Știi ce mi-a zis ieri când am fost cu toții la cină?

– Nu.

– Vrei să știi?

– Desigur... zi-mi.

În acel moment, apare Graciela și se întinde lângă noi. Îmi imaginez că sora mea o să-și țină gura închisă, dar în loc de asta se așază pe șezlong și continuă:

– Seara trecută, când ne-am întors după ce am băut câteva pahare, înainte să mergem la tine acasă, m-a privit în ochi și mi-a spus: „Ești ca un cappuccino delicios: dulce, aromat și mă faci să fiu agitat."

Graciela, auzind-o, comentează:

– Mexicanii sunt maeștri la făcut complimente.

Surprinsă, îmi privesc sora și întreb:

– Ți-a zis asta?

– Da, exact cum îți spun.

– Măi, ce compliment drăguț, nu crezi?

Raquel încuviințează și cu o voce foarte sugestivă adaugă:

– Da, este un compliment foarte rafinat, la fel ca el.

Graciela, care e lângă noi, râde și nici una dintre noi nu mai spune nimic. Dacă îi țin isonul surorii mele, o să par toantă.

Tăcere. Raquel se întinde, dar o cunosc și știu că liniștea nu va dura mult. În mai puțin de două minute, se așază din nou în hamac.

– Și acum, de fiecare dată când ni se întâlnesc privirile îmi spune: „Delicioasă!"

– Delicioasă? repetă Graciela și, ridicându-se și ea, ne lămurește: asta în Mexic înseamnă, cum să-ți spun, cât de bună ești sau că te-ar mânca.

– Serios? întreabă Raquel înfierbântată, iar tânăra chiliană încuviințează.

Mă abțin să nu râd. Să-mi văd sora în această dispoziție e ceva nou, iar ea spune brusc, lovindu-mă peste mână:

Scanned with CamScanner

– S-a terminat! Nu mai am cum să mă prefac că mexicanul ăsta frumos, cu față și voce de june-prim din telenovele nu-mi place, iar când îmi spune chestia asta cu „delicioasă!"... Vai de mine, cum mă simt! Și acum că știu ce înseamnă „delicioasă!"... Oh, Doamne, mă ia cu călduri!

Râd în hohote și o aud cum spune:

– Nu râde, că sunt îngrijorată.

– Îngrijorată?

Raquel încuviințează, se apropie de Graciela și de mine, și șoptește:

– De mai multe nopți am vise foarte intense cu el, iar acum sunt eu cea foarte agitată, fără să beau cappuccino.

Mă ridic în șezut în hamac, mă uit la Graciela și râd. Categoric, sora mea e ciudată. Dar o văd într-adevăr preocupată și întreb:

– Să vedem, ție îți place Juan Alberto?

Țicnita mea soră apucă o Fanta de portocale și, după ce ia o gură, răspunde:

– Mai mult decât să mănânc creveți cu mâinile goale.

Râdem toate trei și ea adaugă:

– Mi-ar plăcea să știu mai multe despre el, bubulino. E un tip foarte simpatic și-mi place atenția lui.

– Nu e pentru tine, Raquel.

– De ce?

– Pentru că se va întoarce în Mexic și...

– Și ce-mi pasă mie de asta?

Asta mă descumpănește. Cum să nu-i pese? Rămân cu gura căscată când zice:

– Eu nu vreau să-mi jure dragoste eternă sau altele de genul. Vreau să fiu și eu în pas cu vremea o dată în viața mea și să aflu ce înseamnă o partidă sălbatică.

– Poftim? întreb descumpănită.

– Bubulino, vreau să mă distrez. Să uit de problemele mele. Să mă simt frumoasă și dorită, dar nu mi-ar plăcea să mă

Scanned with CamScanner

prostesc cu el și după aia să descopăr că e însurat. Nu vreau ca vreo altă femeie să sufere.

Măi... măi...

Sora mea e persoana cea mai de modă veche care există pe fața pământului și vrea să fie în pas cu vremurile și să aibă parte de o partidă sălbatică? Mă distrez. Mă distrez de minune.

Cum văd că mă privește și așteaptă să-i spun ceva despre posibilul ei partener de sex, o privesc pe Graciela. Ea îl cunoaște pe Juan Alberto mai bine decât mine, dar dispusă să o enervez pe Raquel, întreb:

– Partidă sălbatică?

Ea zâmbește. E așa de frumoasă când o face și, în timp ce vede expresia amuzată din privirea mea, spune:

– Vai, drăguță, cred că am mare nevoie de atenție, pentru că, atunci când sunt cu el și-mi spune chestia cu „delicioasă!", simt o nevoie teribilă să-l iau de gât, să-l duc în cameră și să-i fac de toate. Doamne, ce mă excită!

Ce o excită?!

Sora mea a spus că Juan Alberto o excită?!

O privesc moartă de râs. Dumnezeule... Raquel are nevoie urgentă de sex și, pentru că se uită la mine și așteaptă să zic ceva, spun:

– Graciela, tu îl cunoști mai bine decât mine, te rog, scap-o pe sora mea de griji și povestește-i despre Juan Alberto.

Tânăra chiliană zâmbește, o privește pe Raquel și explică:

– E divorțat și...

– Divorțat?!

– Aha...

Asta îi place surorii mele. Agitată, mai bea niște Fanta de portocale, iar Graciela adaugă:

– Îl cheamă Juan Alberto Riquelme de San Juan Bolívares.

– Măi, are nume de telenovelă, murmură Raquel încântată.

– Ți-am zis, răspund amuzată.

Scanned with CamScanner

– Are patruzeci de ani și e vărul lui Dexter din partea mamei. Nu are copii. Fosta lui soție, Jazmina, o adevărată viperă, nu a vrut să-i ofere această plăcere în cei șase ani de căsnicie. Dar, după ce a divorțat de el, acum este însărcinată cu noul ei partener.

– Mai sunt și ticăloase, concluzionează sora mea.

– Foarte ticăloase, confirm eu, și mă gândesc că nu vreau să am copii.

– Juanal e patronul unei firme de succes care se ocupă cu servicii de securitate în Mexic, iar călătoria asta o face pentru că vrea să se extindă în Europa. E un bărbat de casă, tandru și un foarte bun prieten.

Timp de câteva momente, observ cum sora mea procesează informația pe care i-o oferă Graciela și, odată ce o face, zice:

– La aia cu copiii mă gândeam și eu. Trebuie doar să îl vezi cum o ia pe Lucía ca să-ți imaginezi că nu a ținut în viața lui un bebeluș în brațe.

– Nici Eric nu are copii și...

– Dar el e diferit, afirmă Raquel.

– De ce e diferit? întreb curioasă.

– Pentru că și-a crescut singur nepotul și sunt sigură că atunci când Flyn era bebeluș era super tandru cu el. Trebuie doar să vezi cum are grijă de el, cum o răsfață pe Luz și cum se amuză cu Lucía. Și, vorbind despre copii...

– Nu, i-o retez. Nu m-am decis încă să am. Așadar să uităm de acest subiect.

Doar ce spun asta și-mi dau seama ce priviri îmi aruncă sora mea și Graciela. Să bat în lemn! Și, trântindu-se în hamac, Raquel zice:

– Vai, bubulino, la cât de bine vor arăta copiii tăi...

Când tace, respir ușurată.

Dar de ce toată lumea consideră că trebuie să am copii?

În cele din urmă, fără să vreau să mai ating acest subiect, mă las ca și ele în hamac și mă bucur de soarele Andaluziei mele.

Trăiască țara mea!

Scanned with CamScanner

În acea seară, când toți ne întâlnim în casa tatălui meu pentru cină, îi studiez mai cu atenție pe sora mea și pe Juan Alberto. Nu sunt o pereche rea.

Când, după cină, Raquel închide telefonul după ce vorbește cu idiotul, văd că mexicanul se apropie de ea și o liniștește. De fiecare dată când sună obezul meu cumnat, sora mea își iese din minți.

Tatăl meu mă privește, eu ridic din sprâncene și, brusc, îl văd că zâmbește și-mi face semn spre Juan Alberto. Nici nu vreau să-mi imaginez ce crede. Tată, te cunosc!

Zilele trec și trebuie să ne întoarcem în Germania. Vacanța se încheie. Eric trebuie să lucreze, Flyn începe școala, iar viața noastră trebuie să revină la normal.

După o masă copioasă la restaurantul lui Pachuca, unde Flyn și cu mine ne săturăm de *salmorejo*, decidem să ieșim să bem ceva.

Tatăl meu se scuză. Preferă să rămână acasă să aibă grijă de puișori, cum zice el.

La opt seara, după ce Juan Alberto se întoarce din călătoria de la Malaga, trecem pe la tata să o luăm pe Raquel și ieșim toți să cinăm și să bem un pahar.

Când ajungem la barul lui Sergio și al Elenei, care este, ca de obicei, cel mai căutat din Jerez, prietenii mei se ridică să ne salute. Mă felicită pentru căsătorie și Eric îi invită să bea un pahar cu noi. Rocío, prietena mea, este încântată. Mă vede fericită și asta este suficient pentru ea. Brusc, se aude un cântec, iar ea mă apucă de mână și mă duce spre ringul de dans, în timp ce amândouă cântăm ca nebunele.

Never can say goodbye, no, no, no, no,
Never can say goodbye.
Every time I think I've had enough
And start heading for the door.[13]

13 Niciodată nu poți spune la revedere, nu, nu, nu, nu,/Niciodată nu poți spune la revedere./De fiecare dată când cred că am suportat destule,/Și încep să mă îndrept spre ușă" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Rădem. Ne revin în minte sute de amintiri din veri nebune, în timp ce cântăm cu voce tare și dansăm pe acest cântec al lui Jimmy Somerville.

Când se termină, mergem la baie, punctul central al bârfelor, și acolo îi povestesc tot ce vrea să știe. Vorbim... vorbim..., și iar vorbim. Ne punem la curent cu toate în zece minute și când ieșim suntem însetate și ne oprim la bar ca să cerem ceva de băut. Brusc, cineva mă apucă de talie și aud că-mi spune la ureche:

– Bună, frumoaso!

Recunosc vocea...

Mă întorc rapid și-l văd pe David Guepardo. Prietenul meu de la competițiile de motocros. Mă sărută pe obraji și mă îmbrățișează. Convinsă că lui Eric nu-i place cum mă ține, ies cum pot din îmbrățișarea lui și întreb:

– Ce faci? Ce cauți pe aici?

David, care e un dulce, mă măsoară din cap până-n picioare și, în timp ce face din nou un pas către mine, mă împinge către tejgheaua barului și îmi răspunde:

– Am sosit ieri. Și azi am venit să văd dacă te întâlnesc.

Rocío mă privește. Eu mă uit la ea și, înainte să pot spune ceva, îl văd cum apare în spatele lui David pe neamțul meu, alias Iceman, cu o față furioasă, șuierând:

– Te poți îndepărta de femeia mea, ca să-i dai voie să respire?

Auzind asta, David privește peste umăr, îl vede și, fără să se miște, răspunde:

– Tu, altă dată.

Și înainte ca eu să pot spune ceva, zice:

– Amice, asta nu e femeia ta și, din câte îmi dau seama, nu va fi niciodată. Așadar, ce zici să faci stânga-mprejur și să ne lași în pace?

Mamă, ce față are Iceman! Nările i se dilată și eu spun repede:

– David, trebuie să...

Dar nu mai pot adăuga nimic. Eric îl apucă de braț cu mâinile lui mari, îl desparte de mine și, pe un ton deloc calm, îi șuieră în față:

Scanned with CamScanner

– Cel care va face stânga-mprejur ești tu. Pentru că dacă te mai apropii de femeia mea cum ai făcut-o azi, o să ai probleme cu mine, ai înțeles?

Motociclistul rămâne blocat. Eu ridic mâna, îi arăt inelul de pe deget și-l lămuresc:

– David, Eric este soțul meu. Ne-am căsătorit.

Atitudinea lui se schimbă complet. În fond, e un tip OK și spune repede, în timp ce își ridică mâinile:

– Îmi pare rău, amice. Credeam că e la fel ca ultima dată.

Fața lui Eric se relaxează. Supărarea scade, mă apucă de mână, mă trage și, înainte să iasă din local, adaugă:

– Acum știi. Încearcă să nu te mai înșeli.

Rocío mă privește de la bar, iar eu zâmbesc în timp ce mă îndepărtez cu Eric. Deși nu sunt de acord cu gelozia, recunosc că acest moment teritorial al soțiorului meu m-a excitat. Ce sexy e când mă privește așa!

Fără să vorbim, ieșim din local și, brusc, îl văd pe Fernando cum apare. Privirile noastre se intersectează și zâmbim amândoi.

E de mână cu aceeași fată drăguță cu care a venit la nunta mea din Germania și, când ne apropiem de ei, Eric îmi dă drumul și Fernando și cu mine ne îmbrățișăm strâns.

– Bună, tipa din Jerez!

Apoi, mă lasă, îi întinde mâna lui Eric și spune:

– Cum merge?

– Foarte bine, amice. Totul merge foarte bine.

Se înțeleg pe limba lor. În cele din urmă, după tot ceea ce s-a întâmplat între noi trei, am reușit să readucem relațiile la normal și să fim prieteni. Asta mă bucură. Fernando este una dintre cele mai bune persoane pe care le cunosc și sunt fericită să văd că în cele din urmă el și Eric se înțeleg.

După ce o salut pe Aurora, căci așa o cheamă pe fata cu care e, bem ceva împreună, până ce Fernando, privindu-și ceasul, spune:

– Trebuie să plecăm. Ne întâlnim cu niște prieteni.

Scanned with CamScanner

Zâmbesc. Ne despărțim și, când pleacă, Eric mă prinde de talie și întreabă:

– Ești fericită, micuțo?

Îl sărut fericită la culme și răspund:

– Foarte, uriașule!

Când ne întoarcem la restul grupului, stăm de povești niște ore și ne distrăm. Să fiu cu prietenii mei mă bucură, mă înveselește și mă distrează.

Râd când văd efectul pe care îl are Graciela. Chiliana cu voce dulce întoarce capetele oamenilor din Jerez după ea, în timp ce Dexter observă și pufnește. O să fie mai tare decât credeam la început.

Toată lumea se simte bine, când sora mea care e lângă mine zice, în timp ce face un gest contrariat:

– Vai, drăguțo...

Atitudinea și vocea ei mă alertează:

– Ce s-a întâmplat?

Mă privește încruntată și șoptește:

– Tocmai l-am văzut pe Jesús cum parchează mașina.

Sângele îmi clocotește. Dacă idiotului meu de cumnat îi vine ideea să se apropie, îi dau una de-l trimit direct la Madrid și fără mașină. Nervoasă, privesc în jur și Eric mă vede și întreabă:

– Ce se întâmplă?

– Imbecilul de Jesús e aici.

Fața i se întunecă, dar murmură în timp ce se uită la mine:

– Stai liniștită, micuțo. Suntem adulți și persoane civilizate.

Comentariul lui mă face să zâmbesc când îmi amintesc scena de mai devreme, cu David, dar încerc să-mi calmez nerăbdarea de a-i sparge capul celui care a făcut-o să sufere atât pe sora mea, apuc paharul și beau o înghițitură, când o văd pe Raquel că se ridică. Unde se duce?

Vreau să o apuc de braț ca să o împiedic să se apropie de Jesús, dar ea mă lasă fără cuvinte. Merge până la Juan Alberto care vorbește cu Dexter, îl apucă de gât, se așază în poala lui și-l sărută pe buze.

Scanned with CamScanner

Distractiv!

Eu mă înec.

Eric mă apucă de mână.

Dexter se uită la mine, iar eu cu ochii holbați pot doar vedea cum sora mea se mozolește ca o adolescentă în fața tuturor.

Fostul meu cumnat vede, înțepenește și strigă:

– Raquel!

Dar ea își continuă sărutul fierbinte cu Juan Alberto. Evident că ticăloasa îl manipulează. O și văd cum îi spune „delicios!".

Lucrurile nu se opresc aici. Mexicanul prins în acțiunea momentului îi înconjoară talia cu brațele, o sărută și mai pătimaș, în timp ce coboară una dintre mâini și o apucă de fund.

Pentru numele lui Dumnezeu, ce face?

Pare că timpul trece cu încetinitorul cât ei se sărută fără nici o grabă, până când buzele li se despart și-l aud pe Juan Alberto că zice:

– Raquel, crezi în dragoste la prima vedere sau trebuie să te mai sărut?

Auuuuu, nu pot să cred!

June-prim mexican în carne și oase!

Un fost soț, un amant nou și protagonista, care nu e alta decât sora mea. Ce tare!

Clipesc cu gura căscată, în timp ce Eric, de lângă mine, observă foarte calm situația. Tipul ăsta e de gheață când vrea. Și atunci, cu un gest de ticăloasă, care mă lasă complet mută, nebuna mea soră îl privește pe fostul meu cumnat care s-a oprit în fața ei și întreabă:

– Ce vrei, agasantule?

Acesta nu poate scoate nici un cuvânt. Îi tremură bărbia, iar eu mai am puțin și strig: „Ia de-aici, nenorocitule!"

Câteva momente mai târziu, după ce reușește să-și revină, cu ochii cât farfuriile zice:

– Raquel, nu voi băga în seamă asta, dar trebuie să vorbim.

Scanned with CamScanner

Nu va băga în seamă?

Mamă, mamă, mă ridic și-i crăp capul! Ce nerușinat!

Dar Eric, care vede cum mă mișc în scaun, mă privește și, fără să-mi dea drumul mâinii, îmi cere din priviri să mă liniștesc.

– Jesús, fii atent, îi răspunde Raquel, în timp ce mă ia prin surprindere, poți să bagi în seamă asta, pentru că am de gând să o fac de câte ori am chef. Suntem divorțați! Și înainte să începi să bați câmpii, răspunsul este NU!

– Dar, dragăăăă...

– Deja nu mai sunt draga ta, strigă ea.

Jesús o privește și după expresia lui văd că nu o mai recunoaște și, sincer, nu mă mir, căci n-o mai recunosc nici eu.

Deodată, Juan Alberto ne ia prin surprindere pe toți, când se ridică, ținând-o încă în brațe pe sora mea și, cu un gest serios și intimidant, îi spune fostului meu cumnat:

– Ascultă, omule, această doamnă drăguță nu are ce să vorbească cu tine. De acum, de fiecare dată când o mai suni vei avea de-a face cu mine, căci suntem sătui de apelurile și de insistențele tale. Ea nu vrea nici să mănânce, nici să cineze, nici să ia micul dejun cu unul ca tine. În primul rând pentru că nu vrea, și în al doilea rând pentru că este cu mine, iar eu sunt foarte gelos. Iar ce-i al meu e doar al meu și nu dau nimănui voie să se atingă de ce-i al meu. Dă-i pensia alimentară a fetelor, că asta ai tu de făcut, că de aia ești tatăl lor, iar în ceea ce o privește pe regina mea, de acum sunt eu cel care va avea grijă de ea. Așa că, acum cară-te, dispari din fața mea, ai priceput?

Cu gura căscată...

Nu-mi vine să cred...

Surprinsă, clipesc, când sora mea, agățată de uriașul mexican, își privește fostul cu un zâmbet de satisfacție și spune:

– L-ai auzit, Jesús. Adio!

– Dar fetele...

Scanned with CamScanner

– Pe fete o să le vezi de câte ori ai chef. Nu-ți face griji pentru asta, spune Raquel.

Odată ce fraierul înțelege ce s-a petrecut, se întoarce și pleacă. Când dispare din raza noastră vizuală, iar eu mă uit la sora mea cu gura căscată, ea cedează în câteva secunde, dându-și seama de îndrăzneala ei și îngaimă privindu-l speriată pe Juan Alberto:

– Mulțu... Mulțumesc pentru ajutor.

El îi dă drumul din brațe, se așază la locul lui și, privind-o din cap până-n picioare, spune pe un ton siropos:

– Plăcerea e de partea mea, frumoaso!

– La naiba! șoptesc și-l aud pe Eric cum râde.

Cum poate să râdă în așa un moment?

Cum îmi văd sora blocată de ceea ce s-a întâmplat, decid să intru în acțiune, o apuc de mână, o trag și mă îndepărtez de privirile amuzate ale celorlalți. Odată ajunse la baie, îi dau drumul, deschide robinetul și-și umezește ceafa. Nu știu ce să spun până ce Raquel exclamă:

– Vai, drăguțo...

– Știu...

– Vai ce căldură, drăguțooooo!

– Normal.

Răvășită, sora mea mă întreabă:

– Tocmai am făcut ceea ce cred că am făcut?

– Da.

– Serios?

– Confirm. Tocmai ai făcut-o.

– Tocmai m-am sărutat cu... cu... Juan Alberto?

– Da.

Când văd că nu reacționează, adaug:

– Tocmai te-ai sărutat de mamă, mamă, cu tăvăleala ta sălbatică. Mai lipsea doar să-i spui pe un ton cântător: „delicios!"

Sora mea clipește.

Eu clipesc.

Scanned with CamScanner

Amândouă clipim și, brusc, ticăloasa zice:

– Mamă, mamă, ai văzut cum sărută tipul ăsta?

Dau din cap. L-am văzut eu și jumătate din Jerez și, înainte să mai spun ceva, adaugă:

– M-am aruncat și... și... după care el m-a apucat și... și... Mi-a atins fundul, nerușinatul! Asta după ce mi-a băgat limba până în fundul gâtului. Oh, Doamne, ce fierbințeală! Și după, a zis chestia aia, dacă cred în dragoste la prima vedere sau...

– Sau te mai sărută o dată. Da... îndrăznește mexicanul, concluzionez eu.

O provoc pentru că mă enervează, că prea exagerează.

Își dă iar cu apă pe ceafă și gâfâie ca un cățeluș. Tot nu-mi vine să cred că a făcut asta. Biata de ea. Dar, dorindu-mi să o văd zâmbind, spun:

– Cred că azi ai reușit să scapi de Jesús pentru tot restul vieții tale. Și, amuzată, adaug: Mamăăăăă, cum l-a lămurit mexicanul!

– Vai, bubulino, nu râde.

– Nu am cum să n-o fac, Raquel.

Își acoperă fața cu mâinile și șuieră:

– Tipul ăsta o fi crezut că sunt vreo nerușinată.

– Nu ziceai că vrei să fii modernă?

– Da, dar nu o panaramă, insistă ea încinsă.

Conștientă că trebuie să-și refacă viața, mă uit la ea și-i zic:

– Auzi, Raquel, crezi ce vrei. Ție ți-a plăcut sărutul ăsta?

Fără vreo secundă de ezitare răspunde:

– Da, nu am cum să neg asta.

– Păi, asta e. Gândește pozitiv și concentrează-te asupra a două lucruri. Primul e că ai scăpat de Jesús și al doilea că mexicanul, precum eroii de telenovele, te-a sărutat de ți-a tăiat respirația.

Auzind asta, zâmbește în cele din urmă, iar eu mă iau după ea. Deși, câteva secunde mai târziu, mă privește și-mi spune:

– Mamă, drăguțo, îl mănânc cu fulgi cu tot!

Scanned with CamScanner

7

Nu mi-au plăcut niciodată despărțirile, cu atât mai puțin dacă e vorba despre tatăl meu, sora mea și nepoți. Să plec din nou de lângă ei îmi rupe inima, dar Eric e lângă mine, mă face să zâmbesc și-mi promite că-i vom vedea de câte ori am chef.

La aeroportul din Jerez ne așteaptă avionul privat. Nepoata mea se grăbește să urce. Vrea ciocolată, iar stewardesa i-o oferă încântată. Dar timpul trece și trebuie să plecăm, așa că nu ne mai rămâne decât să ne luăm la revedere.

– Auzi, brunetico, îmi spune tata îmbrățișându-mă, ești foarte fericită. Am observat. Eric mi-a plăcut din primul minut, știi asta, nu-i așa?

Eu încuviințez.

– Atunci bucură-te de viață și mă voi bucura și eu.

Exact asta fac și răspund:

– Tati, mi-e atât de dor de voi. Iar faptul că nu știu când vă voi vedea din nou mă omoară și...

Tatăl meu zâmbește, îmi pune un deget peste buze și spune:

– I-am promis lui Eric că vom petrece împreună următorul Crăciun, în Germania. Băiatul ăsta te iubește și nu a încetat să mi-o spună până când nu m-a convins.

– Serios?

Zâmbetul meu e tot mai larg și-mi îmbrățișez din nou tatăl. În timp ce sunt în brațele lui, mă uit spre Eric, care-și ia la revedere de la sora mea și zâmbește. Niciodată nu mi-am imaginat că un bărbat ca el se va preocupa atât de cum mă simt eu. Dar iată-l, neamțul ăsta puțin dur, care a reușit să mă facă să zâmbesc din nou.

Când mă desprind de tatăl meu, cea care se apropie de mine cu o față tristă e sora mea, care-mi șoptește:

Scanned with CamScanner

– Nici n-ai plecat și mi-e dor de tine.

Zâmbesc, o îmbrățișez și-i spun:

– Vai, drăguțo, cât te iubesc!

Râdem împreună, iar eu insist:

– Poartă-te frumos cu mexicanul. Și chiar dacă vrei să fii în pas cu vremurile, gândește-te înainte să o faci, că tu nu ai nimic modern în tine, ne-am înțeles?

Sora mea cea nebună zâmbește, se apropie de urechea mea și șoptește:

– Mi-a cerut să-l însoțesc la Madrid.

– Serios?

Raquel încuviințează, iar eu întreb:

– Când?

– Peste trei săptămâni. Mâine merge la Barcelona și, când se întoarce, i-am promis că merg cu el. În fond, îmi cade bine să merg cu el, mai iau lucruri pentru Luz, de care am nevoie, și, deși sunt modernă, nu mă voi culca cu el. Nu sunt chiar atât de disperată!

Îmi vede expresia sarcastică și adaugă:

– Aseară i-am povestit tatei despre călătorie și i s-a părut în regulă. Chiar mai mult, mi-a spus că-i place mexicanul. Că e un bărbat adevărat.

Asta mă face să râd. Tatăl meu și bărbații lui adevărați.

E același lucru pe care mi l-a spus mie despre Eric, atunci când l-a cunoscut. Probabil că bărbații au un cod special al lor pe care noi, femeile, nu-l cunoaștem, și în Juan Alberto a văzut aceeași seriozitate ca la Eric.

– Ascultă, Raquel, ești sigură de ceea ce vrei să faci?

Ea zâmbește. Privește spre locul în care se află Juan Alberto și restul grupului și zice:

– Nu, drăguță. Dar trebuie să fac ceva nebunesc. Nu am fost niciodată spontană și am chef să încerc ceva diferit cu bărbatul ăsta. O să dureze doar cât e el în Spania, dar...

– Raquel, o să suferi când o să plece. Te cunosc!

Scanned with CamScanner

Sora mea încuviințează și, cu o seninătate care deja mă lasă fără grai, spune:

– Știu, bubulino, dar câtă vreme e aici, vreau să mă bucur. Sunt conștientă de situația mea și de faptul că am două fete, cred că nu-i mai pot cere vieții aventuri nebunești. De-asta, o să mă bucur de cele două zile!

Zâmbesc, dar mă doare să știu că gândește așa. E prea tânără ca să creadă că viața ei nu va mai include aventuri și, când dau să-i spun ceva, Eric se apropie, mă ia de talie și zice:

– Fetelor, îmi pare rău că vă stric momentul, dar pilotul spune că trebuie să plecăm.

Atunci se apropie de noi mexicanul de care pomeneam și, în timp ce sora mea și Eric își iau la revedere, îl privesc, dar înainte ca eu să pot spune ceva, declară:

– Știu. Nu-ți face griji. Mă voi ocupa de ea și ca totul să fie bine. Lui Eric i-am spus deja, dar îți mulțumesc și ție pentru că m-ai lăsat să stau la Vila Brunețica.

Nu pot să mai spun nimic.

Nu am ce să-i reproșez.

Și, zâmbind, îl lovesc cu pumnul în piept.

– Amice, știi deja cum mă comport când e ceva ce nu-mi place. Ne-am înțeles? îl avertizez.

Tăvăleala sălbatică a lui Raquel râde și mă sărută pe obraji. Când mă despart de el, îi îmbrățișez din nou pe tata, pe sora mea, o sărut pe Luz, care se smiorcăie pentru că pleacă Flyn, iar când o sărut pe micuța Lucía și iar încep să vorbesc ca bebelușilor, tata spune:

– Amintește-ți, brunețico, vreau mai mulți nepoți și, dacă e un băiat, cu atât mai bine!

– Eu prefer o altă brunețică, bălmăjește soțul meu.

Nu răspund.

Expresia mea spune totul.

Amândoi zâmbesc, iar eu îmi dau ochii peste cap, în timp ce îmi dreg vocea.

Bărbații!

Scanned with CamScanner

8

Sosirea pe Aeroportul internațional Franz Josef Strauss, din München, are loc la timp și fără probleme. Când coborâm din avion, Eric discută cu pilotul, iar eu îl văd pe Norbert cu mașina. Când îl zărește, Flyn aleargă spre el și i se aruncă în brațe. Îmi face plăcere să văd cum bărbatul surâde fericit văzându-l pe puști.

Odată ce băiatul se urcă în mașină cu Graciela și Dexter, îl privesc complice pe Norbert și-l îmbrățișez. Ca de obicei, e mai țeapăn ca un lemn, dar nu-mi pasă, eu tot îl îmbrățișez și-l aud cum spune emoționat:

– Ce bucurie să vă avem din nou acasă, doamnă!

Zâmbesc. Am trecut de la a fi domnișoara Judith la doamnă!

– Norbert, nu ne-am înțeles că-mi spui pe nume?

Bărbatul încuviințează cu un gest și, după ce-l salută pe Eric cu o strângere de mână, adaugă:

– Asta e treaba soției mele, doamnă. Care, sigur, e nebună de bucurie că sunteți din nou acasă.

Când ne recuperăm bagajul, Norbert îl pune în portbagajul mașinii, în timp ce, cu un gest posesiv, Eric mă apucă de talie și zice:

– Ești din nou pe terenul meu, micuțo.

Gestul lui e amuzant și, ciupindu-l de talie, îl lămuresc:

– Îmi pare rău, frumosule, dar ăsta e și teritoriul meu acum.

Amuzați, ne urcăm în mașină, ca să ne îndreptăm spre casa noastră. Căminul nostru.

Pe drum, Graciela privește pe geam cu curiozitate și, în timp ce bărbații glumesc cu micuțul Flyn, eu le povestesc pe unde mergem.

Scanned with CamScanner

Eric zâmbește satisfăcut văzând cât de bine mă descurc prin München, iar eu îi fac cu ochiul.

Când ajungem acasă, Norbert apasă pe telecomandă și poarta de culoarea oțelului se deschide. După ce traversăm frumoasa grădină, o văd la intrarea principală pe Simona, lângă Susto și Calamar.

Femeia zâmbește fericită și aleargă spre mașină împreună cu câinii.

Emoționată, încă înainte ca mașina să se oprească, deschid portiera și cobor ca o nebună. Susto și Calamar se aruncă pe mine, iar eu îi sărut, în timp ce ei țopăie și latră fericiți. Câteva secunde mai târziu, privirea mea se întâlnește cu a Simonei, Simona mea, și ne topim într-o îmbrățișare călduroasă.

Dar, brusc, observ că cineva mă apucă de braț și trage de mine. Când mă uit, observ gestul supărat al lui Eric. Ce-i cu el?

– Ai înnebunit?

Surprinsă de seriozitatea lui, și mai ales de tonul grav, întreb:

– De ce? Ce s-a întâmplat?

Flyn, care trece în trombă ca s-o îmbrățișeze pe Simona, zice din brațele acesteia:

– Mătușă Jud, nu poți deschide portiera mașinii în mers. E periculos.

În acel moment, devin conștientă că ceea ce spune e adevărat. Cu impulsivitatea mea, iar am făcut o boacănă. Îngrozită, clipesc. Eric nu se mișcă. Ce exemplu prost îi dau lui Flyn și, privindu-l pe neamțul meu supărat, spun, în timp ce Susto îi cere să-l salute:

– Îmi pare rău, Eric. Nu mi-am dat seama. Am văzut-o pe Simona și...

Atitudinea lui se mai relaxează și, mângâindu-mi fața, murmură:

– Știu, iubito. Dar, te rog, ai grijă, bine?

Zâmbesc și suspin în timp ce îl îmbrățișez.

– Îți promit, dar acum, te rog, zâmbește.

Scanned with CamScanner

O face fără ezitare. Expresia lui devine din nou zâmbăreață și, în timp ce mă sărută pe buze, șoptește:

– O să mi-o plătești, când vom fi singuri.

Cu un gest îndrăzneț, îl privesc și șoptesc înainte ca Graciela să ajungă în dreptul nostru:

– Mmmmm..., va fi interesant.

După un hohot de râs, Eric se întoarce să-i salute pe Susto și Calamar, care erau înnebuniți.

Ce fericiți sunt câinii mei să ne vadă din nou!

Când Eric și Flyn se lasă pe vine și-i îmbrățișează, inima bate să-mi sară din piept. Dacă le-aș fi spus asta acum un an, nici unul dintre acești nemți duri nu m-ar fi crezut. Și, cu toate acestea, iată-i, unchi și nepot, acoperind cu mii de mângâieri cele două mascote.

Când Flyn aleargă spre o latură a grădinii, câinii pornesc după el, și, în timp ce Norbert se ocupă de bagaje, Eric scoate scaunul cu rotile al lui Dexter. După ce-l desface, mexicanul se așază în el.

– Judith, ce fericită sunt să te revăd!

– Și eu sunt fericită să te văd, Simona. Crezi sau nu, mi-a fost dor de tine.

Femeia zâmbește și, văzând că Graciela e lângă noi, i-o prezint:

– Simona, fă cunoștință cu Graciela.

– Încântată, domnișoară Graciela.

– Te rog, Simona, spune tânăra în germană, m-aș simți mai bine dacă m-ai tutui la fel ca pe Judith.

Istoria se repetă.

S-a văzut că pe noi, fetele crescute în familii din clasa medie, asta cu domnișoară ne face să ne simțim prost și, privind-o complice pe Simona, spun:

– Știi deja, putem uita de asta cu domnișoară.

– Începi chiar de acuma, bine, Simona? insistă Graciela.

Femeia zâmbește și exclamă surprinsă:

Scanned with CamScanner

– Vorbești ca protagonista din telenovela *Locura Esmeralda*!

Auzind acel nume, Graciela ne privește.

– Vă uitați la *Locura Esmeralda* în Germania?

Simona și cu mine încuviințăm și ea insistă:

– Serios?

– Foarte serios, Graciela, răspund.

Râd ca să nu plâng.

Nu pot înțelege cum de m-a captivat așa o telenovelă și adaug:

– Să vezi ce prinse suntem de Esmeralda Mendoza și Luis Alfredo Quiñones. Ce rău mi-a părut când l-au împușcat în ultimul episod. N-o să moară, nu-i așa?

Graciela dă din cap că nu, iar eu și Simona suspinăm recunoscătoare. Ce bine!

– E cea mai de succes telenovelă din Mexic. Acolo, s-a terminat sezonul doi.

– Aici au anunțat că pe 23 septembrie începe din nou.

– Serios? exclam emoționată.

Simona încuviințează fericită și Graciela adaugă:

– În Mexic au dat-o în reluare de vreo două ori. Esmeralda Mendoza a câștigat inimile tuturor mexicancelor prin firea ei de luptătoare.

Simona și cu mine încuviințăm. Exact efectul ăsta l-a avut și asupra nemțoaicelor.

– Simona, ce faci, femeie frumoasă? întreabă Dexter.

Încântată de întoarcerea noastră, femeia îl privește și răspunde:

– Excelent, domnule Ramírez. Bine ați venit!

Și, după ce arată spre Graciela, adaugă: Dați-mi voie să vă spun că logodnica dumneavoastră, sau soția, e minunată.

Vai de mine, ce a putut Simona să zică!

Auzind asta, Dexter încremenește. Graciela se face roșie ca focul, iar eu, ca o vrăjitoare ce sunt, nu o contrazic atunci când Simona, făcându-i complice cu ochiul lui Dexter, adaugă:

– Ați făcut alegerea potrivită, domnule.

Scanned with CamScanner

Eric zâmbește în fața tăcerii mele. Ce bine mă cunoaște neamțul meu. Dar Dexter, care vrea să lămurească ceea ce eu n-am vrut să lămuresc, spune:

– Mulțumesc, dar trebuie să-ți spun că Graciela e doar asistenta mea personală.

Simona se uită la el, apoi se uită la fată și, văzându-i expresia jenată, își unește palmele și își cere iertare:

– Îmi cer scuze, domnule, pentru această indiscreție.

– Nu-i nici o problemă, Simona, zâmbește Dexter.

Intrăm toți în casă și, când ajungem în salon, aud cum Simona o întreabă pe Graciela:

– Ești necăsătorită?

– Da.

Femeia o privește. Apoi, îmi face cu ochiul și spune:

– Îți garantez că în Germania te vor asalta pretendenții cu miile. Brunetele au mare succes pe aici.

Auzind asta, fața lui Dexter devine un adevărat poem, iar eu, fără să mă pot abține, privesc în direcție opusă ca să nu mă vadă că râd. E clar că trebuie să se lămurească o dată pentru totdeauna cu chiliana.

Pe seară, apar Sonia, mama lui Eric, și Marta, sora lui, cu logodnicul ei, Arthur. Văzându-i, Flyn aleargă spre ei și-i îmbrățișează. Observ fața Sonici, care se bucură de această apropiere, în timp ce Marta, amuzată, îl ia în brațe și face piruete cu el. Nu au stat niciodată atât de mult departe de băiat și reîntâlnirea le emoționează.

Așa cum era de presupus, văzând-o pe Graciela, amândouă fac aceeași presupunere ca și Simona și Dexter trebuie să le lămurească din nou că tânăra nu e nici logodnica și nici soția lui.

O întreb pe Sonia despre Trevor, iar ea se apropie de mine și îmi spune în șoaptă:

– Ne-am despărțit.

Și, înainte ca eu să apuc să mai spun ceva, adaugă:

Scanned with CamScanner

– Nu vreau obligații la vârsta mea. Gata cu bărbații!

O aprob și râd. Soacra mea nu încetează să mă surprindă. Este extraordinară!

Stăm de vorbă ore întregi, în jurul mesei, în timp ce bem ceva, iar Eric și cu mine arătăm fotografiile din luna noastră de miere.

Bine, nu chiar pe toate. Sunt unele pe care le păstrăm doar pentru noi. Sunt destul de intime.

Aflând că Graciela e singură, Marta o invită numaidecât la o seară de petrecere și mă autoinvit și eu. Îmi doresc să merg la Guantanamera ca să-mi văd prietenii, să dansez salsa și să strig *„Azúcar!"*[14].

Eric se uită la mine și citesc în ochii lui că nu-i convine, dar nu am de gând să renunț la ieșirile cu prietenii doar pentru că sunt doamna Zimmerman. Pentru nimic în lume!

Întoarcerea la viața obișnuită însemna că vom lămuri lucrurile. Nunta și luna de miere au fost una, iar viața de zi cu zi va fi cu totul altceva. Deși îmi ador soțul și mă adoră și el, știu că vom avea discuții în contradictoriu. Deja știu asta și doar dintr-o simplă privire.

14 Expresie devenită cunoscută datorită cântăreței cubaneze Celia Cruz (1925–2003), considerată un simbol autentic al culturii latine la nivel mondial. *„Azúcar!"* („Zahăr!") a rămas în memoria tuturor drept expresia ei de identificare, care incita la distracție (n. red.).

Scanned with CamScanner

9

În ziua următoare, rămâne stabilit că vom cina cu Björn, Frida și Andrés, la Jokers, restaurantul tatălui lui Björn. Dexter, Graciela, Eric și cu mine, după ce-l salutăm pe simpaticul Klaus, ne îndreptăm spre masa pe care ne-o indică. Cerem câteva beri și începem să pălăvrăgim.

– Oh, Doamne, îmi place berea leilor.

– Löwenbräu? întreabă Eric.

Graciela încuviințează și, după ce ia o înghițitură, răspunde:

– Cu mulți ani în urmă, când încă eram în Chile, aveam un vecin al cărui tată era neamț și-și comanda berea de aici. Miam, e foarte bună!

Dexter, cu un zâmbet enorm, o vede atât de fericită și o întreabă:

– Îți mai comand una?

– M-aș bucura.

Îi privesc. Sunt ca doi porumbei.

Se plac, dar nici unul nu face primul pas. Bine, Graciela a făcut-o deja și acum e rândul lui Dexter. Sunt convinsă că-și dorește, dar situația lui îl împiedică. Nu pot însă să pricep de ce e atât de fraier. Știe că ea îi cunoaște limitele și că totuși e interesată de el. Sincer, nu înțeleg.

Când ne aduc un nou rând de beri, ciocnim și suntem toți binedispuși, ca de obicei. În acel moment, îl văd intrând pe frumosul Björn, însoțit de o femeie. Cine o fi?

El nu ne-a văzut încă și-l pot cerceta în voie. Femeia, așa cum era de așteptat, arată bestial. Înaltă, pe tocuri, sexy, blondă și frumoasă, foarte frumoasă.

Când tatăl lui îi spune că-l așteptăm și Björn se întoarce, privirile noastre se întâlnesc și-mi face cu ochiul.

Scanned with CamScanner

Ce prieten bun e!

– Eric, ți-a venit prietenul, anunț amuzată.

Blondul meu, auzindu-mă, se ridică de la masă și, când cei doi titani pe care-i iubesc atât de mult se întâlnesc, se îmbrățișează îndelung. Se adoră. Apoi, Björn mă îmbrățișează și îmi șoptește la ureche:

– Bine ați venit acasă, doamnă Zimmerman.

Eu zâmbesc și văd cum însoțitoarea lui mă privește cu un aer deloc amabil. Din atitudinea ei îmi dau seama că nu e deloc fericită că trebuie să participe la această cină. Björn continuă să salute lume și, după ce le strânge mâna lui Dexter și îi este prezentat Gracielei, întreabă:

– Frida și Andrés nu au venit?

– Aici suntem, se aude brusc vocea Fridei.

Auzind-o, sar și alerg spre ea. Prietena mea cea nebună vine și ea repede și, după ce ne îmbrățișăm, întreabă:

– Cum merg lucrurile?

Mă îndepărtez puțin de ea și răspund:

– Genial. Nu ne-am omorât încă.

Frida zâmbește și e rândul lui Andrés să mă îmbrățișeze și să mă pupe. Sunt toți atât de drăguți cu mine, că nu pot să nu zâmbesc. Observ că se cunosc cu Graciela de când au fost în Mexic.

Îmi opresc privirea asupra blondei care, cu o mutră antipatică, ne observă dintr-o parte a mesei, și-i spun lui Björn:

– Fii cavaler și prezintă-mi-o pe însoțitoarea ta.

Emoționat de această întâlnire, se apropie de necunoscută și, după ce o apucă de talie, spune:

– Agneta, ți-i prezint pe prietenii mei. Eric și soția lui, Judith. Andrés și soția lui, Frida, și Dexter și logodnica lui, Graciela.

Vai... vai..., ce a putut să zică!

Mă apucă râsul fără să mă mai pot abține.

Și, înainte ca Dexter să lămurească situația, Graciela se uită la frumosul Björn și zice:

– Nu suntem logodiți. Sunt doar asistenta lui personală.

Scanned with CamScanner

Björn, auzind asta, îl privește surprins pe mexican, apoi o privește pe Graciela și, în spaniolă, ca Agneta să nu înțeleagă, spune:

– Păi, atunci, cred că noi doi vom avea o întâlnire.

Mă prăpădesc de râs. Björn nu ratează nici o ocazie, iar Graciela, cu o eleganță care mă năucește, încuviințează.

– Îmi va face o deosebită plăcere.

Bravooooo, chilianco!

Nu vreau să mă uit la Dexter!

Nu trebuie să o fac!

Bietul de el!

Dar, cum sunt o curioasă, pac, mă uit la el și văd cum îi cade fața, în timp ce-și dă părul negru pe spate. Nu spune nimic și ia o gură de bere. Vai, bietul, mi-e milă de el.

După ce se fac prezentările, luăm loc cu toții și începem să vorbim. Klaus, tatăl lui Björn, ne umple rapid masa cu mâncăruri delicioase. Ochii îmi sclipesc, în timp ce-i explic Gracielei câte puțin despre ce e acolo. Offff... ce foame îmi e!

– Știi cine e asta? ciripește Frida, cu discreție.

O privesc și, văzând că arată spre însoțitoarea lui Björn, întreb:

– Cine?

– Tipa asta lucrează la știrile CNN de aici, din Germania. E prezentatoare de televiziune.

– Nu mai spune, zic, privind-o cu curiozitate.

Graciela, care e o pofticioasă, la fel ca și mine, începe rapid să mănânce și, după ce mănâncă o chiftea delicioasă, mă privește și-mi spune cu vocea ei caldă:

– Ce bunătateeeee!

Sunt de acord. Chiftelele astea cu carne tocată sunt mortale. Dispusă să o ajut să descopere lucruri noi, iau doi covrigi, așa-numiții *brezn*[15], și-i ofer unul.

---

15 *Brezn* sau *bretzel* – tip de covrigi din patiseria tradițională a Alsaciei și Bavariei (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Încearcă aluatul ăsta sărat înmuiat în sos și ai să vezi.

– Covrigii de aici sunt extraordinari, intervine Frida, care mai ia unul. Ai să vezi.

Toate trei înmuiem covrigii în sos, mestecăm și gesturile noastre exagerate spun totul. Delicios!

Băieții ne privesc și zâmbesc. Mai cerem bere. Când mănânci, ți se face sete.

În timp ce bărbații vorbesc, noi ne bucurăm papilele până ce privirea Agnetei îmi atrage atenția și întreb:

– Nu mănânci?

Ea dă din cap, strâmbă din nas și răspunde:

– Prea multă grăsime pentru mine.

– Rămâne mai mult pentru noi! răspunde Graciela în spaniolă, iar eu mă abțin să nu râd.

Cred că a amețit-o berea.

Frida, care e lângă noi, zice:

– Femeie, dar mănâncă și tu ceva.

Agneta, cu un gest care-mi amintește de cineva, o privește și răspunde:

– Am cerut o salată cu ridichi și brânză.

– Doar asta mănânci?

Blonda nemțoaică dă din cap și, după ce ridică bărbia, adaugă:

– Tot ce mâncați stă o secundă în gură și șase luni pe șolduri. Eu am o datorie față de publicul meu, care vrea să mă vadă frumoasă și slabă.

Are dreptate.

Dar, să fie clar, secunda aceea din gură e demențială! Cât despre ceea ce a zis, prefer să nu-mi dau cu părerea. Asta e toantă, dar toantă... toantă.

Timp de mai multe minute, mâncăm și mâncăm și, brusc, mă opresc. Știu de cine-mi amintește fața Agnetei!

Este identică cu a unui caniș alb, pe care-l chema Fosqui, pe care l-a găsit Pachuca, pe vremea când eram eu mică. Încep din

Scanned with CamScanner

nou să râd. Nu mă pot abține, iar Eric se apropie, mă sărută pe gât și mă întreabă:

– De ce râzi așa?

Nu-i pot spune adevărul, așa că-i răspund:

– Graciela. Ai văzut ce fericită e?

Eric o privește, dă din cap și spune:

– Cred că nu ar mai trebui să bea Löwenbräu.

Încuviințăm amândoi, mă apropii de el și îl sărut pe vârful nasului.

– Te iubesc, domnule Zimmerman.

Eric zâmbește și, după ce-mi dă o șuviță de păr după ureche, spune:

– Știi?

– Ce?

– A trecut ceva vreme de când nu ne mai certăm și nu mi-ai mai spus într-un fel anume.

Auzindu-l, izbucnesc într-un hohot de râs și, în timp ce îmi dau seama la ce se referă, flutur din gene și zic:

– O să-ți spun așa doar când meriți, și acum nu meriți. Așa că nu. Refuz să-ți fac această plăcere.

– Mă înnebunește când îmi spui așa.

– Știu, râd amuzată.

Mă gâdilă în talie și-mi cere:

– Haide, spune-mi.

– Nu.

– Spune-mi.

– Ți-am zis că nu..., acum nu meriți.

Mă sărută și, fericită la culme, zic în cele din urmă:

– Ticălosule!

Eric izbucnește în râs. Ne sărutăm din nou. Doamne... cum sărută omul meu!

– Salata asta nu e ce am cerut! se aude o voce stridentă.

Eric și cu mine revenim cu picioarele pe pământ. O privim pe Agneta, care cu o față supărată protestează:

Scanned with CamScanner

– Am cerut o salată cu brânză și...

– Asta e o salată cu brânză și ridichi, i-o retează Björn, privind-o.

Starleta de la CNN privește farfuria pe care o are în față și, cu o expresie mai blândă, răspunde:

– Ah, bine... dacă spui tu, atunci așa e.

– Dacă spun eu?

Apropiindu-se de Björn, care o privește oarecum neîncrezător, blonda repetă:

– Da. Dacă spui tu.

Frida și cu mine ne uităm una la alta și ne dăm seama că ne gândim la același lucru. E toantă... Dar toantă maxim.

Are atât de puțină personalitate. Ce a văzut Björn la ea?

Bine, deja știu că e o frumusețe și, pentru că îi cunosc gusturile prietenului meu, știu că fata trebuie să fie cel puțin o fiară în pat. Dar, totuși, nu poți s-o scoți fără botniță.

Continuăm toți să mâncăm și, puțin câte puțin, conversația reintră în normal. Frida, nemțoaică fiind, la fel ca Agneta, încearcă să o includă în conversație, dar aceasta nu are chef și refuză.

Între maimuțăreli și râsete, Graciela îi cere chelneriței:

– Puneți-mi zece Löwenbräu la pachet.

Toți râdem, dar Dexter îi spune femeii.

– Nici vorbă... Nici vorbă.

Graciela, auzindu-l, îl privește și, sprijinindu-și cotul pe masă și bărbia în palmă, întreabă:

– De ce? De ce crezi că nu ar trebui să iau niște berică?

Mexicanul, cu un zâmbet tandru, îi răspunde:

– O să-ți fie rău, crede-mă.

Graciela izbucnește în râs. De ceva vreme, sunt conștientă că timiditatea ei este sublimă, dar lipsește cu desăvârșire și, înainte ca eu să pot spune ceva, ea se apropie și mai mult de Dexter și-i zice:

– Mi-e rău când văd că nu vrei să ai nimic de-a face cu mine, când ar fi minunat să ne jucăm împreună în camera plăcerilor.

Vai! Graciela, ce nerușinată!

Scanned with CamScanner

– Ce spui? întreabă el, complet descumpănit.

– Știu că îți plac, și amica mea Judith și-a dat și ea seama. Nu te mai preface, omuleeee!

la de-aici!

Frida se uită la mine. Eu la ea.

Eric se uită la mine. Eu la el.

Björn se uită la mine. Eu la el.

Toți se uită la mine și, atunci când o face și Dexter, spun:

– Păi, Graciela vrea să spună...

Dar nu mai pot continua.

Graciela îl apucă de bărbie și, în fața tuturor, îi dă un sărut în toată regula, care ne lasă cu gura căscată.

Alta ca sora mea. La naiba cu plicticoasele!

Când termină, zâmbește și, la doar câțiva centimetri distanță de fața mexicanului, îi explică:

– La asta mă refer, drăguțule. Vreau să nu mă mai joc cu alții, vreau să mă joc cu tine.

Maaaamăăăăăă... Maaaamăăăăăă...

Nu știu ce să fac.

Sunt blocată. Graciela nu încetează să se uite în direcția lui Dexter, iar el, după ce își îndreaptă privirea spre mine, întreabă:

– La ce se referă când vorbește de jucat?

Eu ridic sprâncenele, iar Dexter, șocat, înțelege. O privește cu gura căscată și spune:

– Dar, pentru numele lui Dumnezeu, cu cine te joci tu?

– Cu prietenii mei.

– Ce? strigă destul de tare.

Graciela, cu multe beri băute, răspunde:

– Din moment ce tu nu vrei să o faci cu mine, îmi văd de viață.

Nimeni nu se mișcă.

Nimeni nu știe ce să facă, până ce Eric preia frâiele situației și spune în timp ce se ridică:

– E târziu, cred că ar fi mai bine să mergem acasă.

Scanned with CamScanner

Ne ridicăm toți. Eu mă apropii de Graciela și, văzând că Dexter este primul care se mișcă în scaunul lui cu rotile, o întreb cu voce scăzută:

– Ce faci, nebuno?

Ea ridică din umeri și răspunde:

– Îi spun adevărul o dată pentru totdeauna. Cred că m-au ajutat și berile.

– O să vedem dacă te-au ajutat. Hai, spre casă!

După ce ieșim din restaurant, în timp ce Dexter se așază în mașină, iar Eric îi pliază scaunul cu rotile, Frida și Andrés pleacă. Agneta, ca o divă ce este, se urcă în mașina sport a lui Björn fără să-și ia la revedere. Ce ființă antipatică!

Björn, care așteaptă ca Eric să termine, se uită la mine și zâmbește, conștient că Dexter ne ascultă. Cum spune tata, ăsta e mai viclean ca o nevăstuică și, când își ia la revedere de la Graciela, murmură:

– A fost o plăcere, iar treaba cu cina rămâne în picioare. Vorbim mâine.

Ce nerușinat!

Fără să i-o cerem, s-a oferit să ne ajute să-l punem pe jar pe Dexter. Fără să mai spună ceva, ne sărută pe Graciela și pe mine, după care pleacă în mașina lui sport. Noi ne urcăm în mașină și ajungem, în liniște, acasă.

Când sosim, Dexter, supărat, se duce în dormitorul de la parter care i-a fost dat, și, când Graciela se retrage și ea în camera ei, Eric se uită la mine și, amuzat, mă întreabă:

– De ce ești atât de năzdrăvană, micuțo?

– Eu?

– Da... tu.

– De ce spui asta?

– Ce e treaba asta cu jocurile Gracielei și că tu știi că Dexter o place?

Amuzată de felul în care mă privește, răspund:

Scanned with CamScanner

– Unu: ea mi-a spus, fără ca eu să i-o cer.

– Ce încredere, murmură şi mă sărută pe gât.

– Şi doi: este evident! Trebuie doar să te uiţi la Dexter când un bărbat e în apropierea Gracielei, ca să-ţi dai seama că-i pasă şi că-l deranjează când i se dă atenţie.

Eric zâmbeşte, mă ia în braţe şi, după ce îmi dă un sărut fierbinte, şopteşte la doar câţiva centimetri de gura mea:

– Ce părere ai, dacă ne jucăm puţin noi doi şi ne lăsăm de numărat?

Prinsă între el şi perete, îi întorc sărutul şi-i răspund:

– Cu plăcere, domnule Zimmerman!

Scanned with CamScanner

10

Două zile mai târziu, cumnata mea, Marta, sună și stabilim că seara ieșim să ne distrăm.

Ce bine-mi pare!

La început, am stabilit că mergem doar Graciela și cu mine, dar în cele din urmă vin și băieții. Nu vor să ne lase singure și, când ajungem la ușa de la Guantanamera, mă uit la fața iubitului meu și-mi dau seama că nu e o idee bună să fie aici.

Când intrăm, observ că Anita, Marta cu Arthur și alți prieteni sunt deja pe ringul de dans. Zâmbesc. Ia te uită ce bine i se potrivește dansul ăsta cumnatei mele nemțoaice! Eric se uită la ea. N-a văzut-o niciodată dansând așa și, surprins s-o vadă cum se mișcă, întreabă:

– De ce face așa sora mea?

Amuzată, mă uit spre ea și, în acel moment, Marta ne vede. Izbucnește în râs și vine spre noi, urmată de logodnicul ei. Ne salutăm.

Brusc, un tip care dansează cu Anita îmi atrage atenția. De unde a apărut bomboana asta de băiat? Marta îmi observă privirea și șoptește:

– Impresionant, nu-i așa?

Încuviințez, surprinsă. E un brunet incredibil de senzual.

– L-am botezat Domnul Tors Perfect.

– Wow, cum arată Domnul!

– Îl cheamă Máximo, șoptește Marta.

– Și cine e?

– Un prieten de-al lui Reinaldo.

– E cubanez?

– Nu, argentinian, și e nemaipomenit, nu-i așa?

Sunt de acord. Să nu recunosc ar fi cea mai mare minciună din lume. Nemișcate, ne uităm cum dansează Anita cu argentinianul când, brusc, Eric spune lângă mine:

Scanned with CamScanner

– Jud, băutura ta.

Apuc paharul pe care mi-l oferă și văd în privirea lui că ne-a auzit conversația și că l-a deranjat.

Vai, băiatul meu devine gelos!

Zâmbesc. El, nu.

Mă apropii de el, îl sărut și murmur:

– Mie îmi placi doar tu.

– Și Máximo, mârâie el.

În cele din urmă, după ce-l sărut cu insistență, reușesc să-l fac să zâmbească și să mă sărute. În timp ce grupul stă la povești, îmi dau seama cum Eric și Dexter își comunică din priviri de câte ori zăresc o femeie care li se pare atrăgătoare. Râd. Nu mă pot supăra. Și eu am ochi.

Eric plătește un rând de cocktailuri *mojito*, când se aude un cântec și aproape toți strigăm:

– Cuba!

Surprins, Eric se uită la mine. Eu încep să mă unduiesc încet, cu pauze, pe ritmul muzicii și observ cum soțul meu mă scanează cu privirea lui albastră. Îi place rochia scurtă pe care o port, el mi-a cumpărat-o în luna noastră de miere și, ispitindu-l, zic:

– Hai! Hai să mergem, să dansăm pe ring.

Tipul meu ridică sprâncenele și dă din cap că nu.

Nu mai lipsește decât să-mi spună „Ce-s nebun!?".

Ne-am întors în Germania și naturalețea gesturilor lui din luna de miere pare să fi dispărut. Asta mă întristează. Îmi plăcea mult Eric cel dezinhibat. Mă observă cu un aer serios și, văzând că mă mișc întruna, zice:

– Du-te tu pe ring.

Dornică să dansez și să cânt melodia grupului cubanez Orishas, care se aude, mă duc pe ring cu prietenii mei și dansez cu ei. Mișcările noastre sunt lente și senzuale. Muzica ne pătrunde în corp și cântăm.

Represent, represent, Cuba,

Orishas underground de la Habana.

Scanned with CamScanner

Represent, represent, Cuba,
Hey mi música.[16]

Ringul de dans se umple.

Toți dansăm, în timp ce cântăm din toți rărunchii, și observ că Eric nu mă slăbește din ochi. Mă supraveghează. Nu se simte în largul lui.

Apare prietenul meu, Reinaldo. Îl vede pe Eric și se grăbește să-l salute. Amândoi zâmbesc. Blondul meu îi face cunoștință cu Dexter și Graciela, și-i arată unde sunt eu. Reinaldo, cu largul lui zâmbet cubanez, aleargă spre ring și, luându-mă de talie, începe să danseze pe melodia plină de senzualitate.

Represent, represent, Cuba,
Orishas underground de la Habana.

Îl privesc pe Eric și-mi dau seama că dansul nostru nu-i place deloc. Mă eliberez repede și tot ringul începe să țopăie.

Aprenderás que en la rumba está la esencia.
Que mi guaguancó es sabroso y tiene buena mezcla.
A mi vieja y linda Habana un sentimiento de mañana.
Todo eso representas,
¡Cuba-a-a![17]

Întregul local bate din palme pe ritmul melodiei și, când se termină, DJ-ul schimbă ritmul și mă duc să mă așez lângă soțul meu, însetată. Apuc paharul cu *mojito* și iau o gură zdravănă.

---

16 „Reprezentăm, reprezentăm Cuba,/Orisha din adâncurile Havanei./ Reprezentăm, reprezentăm Cuba,/Hei, muzica mea" [Orisha este o divinitate din cultul santería] (n. tr.).

17 „Vei învăța că rumba este esența./Că ritmul meu e încântător și are o armonie perfectă./Un salut de mâine pentru bătrâna și minunata mea Havana./ Asta e ce reprezinți,/Cuba–a–a!" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Nu dansezi, iubire?

Eric se uită la mine... se uită fix, vede cum transpir și mă întreabă, în timp ce îmi dă la o parte părul de pe față:

– De când îmi place să dansez?

Răspunsul lui e ca nuca-n perete, dar, cum nu am chef să mă cert sau să-i amintesc că în luna noastră de miere am dansat tot ce am avut chef, trec peste și, după ce îl apuc de gât, murmur:

– Atunci, sărută-mă. Asta îți place, nu?

În sfârșit, zâmbește!

Mă sărută și ne bucurăm de sărutul nostru, dar, brusc, Marta trage de mine, mă duce pe ring și începem să dansăm *Bemba colorá*[18]. Fața lui Eric se întunecă din nou. E clar că nu-i place deloc barul Guantanamera.

Graciela se uită la noi și-i fac semn să ni se alăture. Fără să se gândească de două ori, vine cu noi pe ring, în timp ce dă din șolduri. Dexter și Eric se privesc și amândoi oftează.

Amândoi!

Ni se alătură rapid Reinaldo, Anita, Arthur, doi prieteni cubanezi și Domnul Tors Perfect.

Mamă! De aproape, argentinianul arată încă și mai bine.

Cum nu e prima dată când vin în locul ăsta, deja știu cum se dansează. Formăm un cerc și, în mijloc, fiecare pereche își demonstrează talentul cu care se mișcă pe această muzică sexy și încântătoare. Marta și cu mine ne mișcăm ca două nebune în timp ce strigăm *Azúcar*!

Când se termină melodia, mă întorc lângă Eric. Mi-e sete din nou, iar el, cu un gest plictisit, mă privește și întreabă:

– Așa o să fie toată noaptea?

---

18 *Bemba colorá* („Buze mari roșii") – hit din repertoriul cântăreței Celia Cruz (n. red.).

Scanned with CamScanner

Observ că Dexter îi spune ceva Gracielei şi ea îşi dă ochii peste cap. Mă uit din nou la tipul meu care nu-i latin şi îl întreb, după ce iau o înghiţitură maaaaaare din deliciosul meu *mojito*:

– Nu-ţi place paranghelia?

Nu înţelege cuvântul ăsta şi, văzându-i faţa, insist:

– Nu-ţi plac petrecerea şi distracţia de aici?

Eric, sau mai bine zis Iceman, priveşte în jur şi, cu sinceritatea lui copleşitoare, răspunde:

– Nu. Nu-mi place deloc. Dar ţie îţi place, nu-i aşa?

După ce-mi termin băutura, mă uit la el şi, deşi ştiu că-l deranjează, răspund:

– Ştii că da, iubire!

Nările i se mişcă.

Wow, mă excită!

Apoi, mă apropii de el şi murmur:

– Mă ambalez ca un Ducati când eşti atât de posesiv.

Mă lipesc de el. Chiar şi cu tocuri îi ajung doar până la vârful nasului. Eric nu se mişcă. Doar mă priveşte, iar eu încep să mă mişc pe ritmul muzicii. Observ că are o erecţie şi îl întreb după ce îl sărut:

– Vrei să mergem acasă?

Încuviinţează instantaneu, iar eu zâmbesc.

Când ajungem acasă, e deja două şi un sfert dimineaţa. Ne luăm la revedere de la Dexter şi Graciela şi, când intrăm în camera noastră, Eric încă e încruntat. Băutura m-a ameţit, mă apropii şi îi spun:

– Auzi, iubire...

Iceman mă ia în braţe şi, cu o pasiune care mă lasă fără cuvinte, mă sărută şi mă devorează. Mă lipeşte de perete, îmi smulge chiloţii şi spune foarte aproape de buzele mele, în timp ce-şi desface pantalonii:

– Nu-mi place să dansezi cu alţii.

Intră în mine cu o mişcare care mă face să gem.

– Nu vreau să mai mergi în locul ăla, m-ai auzit?

Scanned with CamScanner

Pasiunea lui mă scoate din minți, dar nu sunt proastă. Mă agăț cu forță de umerii lui și îi răspund fără să pierd contactul cu realitatea:

– Prietenii mei merg acolo, nu văd care-i problema.

Expresia lui Eric se întunecă din nou. Mă apucă de șolduri, mă trage spre el, iar eu strig. Profunzimea la care ajunge mă înnebunește. Șuieră:

– Nu-mi place localul ăsta.

Îl sărut și, când îmi dezlipesc buzele de ale lui, răspund:

– Mie îmi place. Mă distrez și nu fac rău nimănui.

– Îmi faci mie, spune și se înfige din nou în mine.

Nu mai am aer. Dar îmi place jocul nostru sexy și, dorindu-mi mai mult, șoptesc:

– Nu, dragule. Ție nu ți-aș face niciodată rău.

După ce mă penetrează iar, Eric gâfâie și șoptește:

– Prea mulți bărbați care se uită la tine.

– Dar eu sunt doar a ta.

Gura lui o găsește din nou pe a mea. Mâinile lui îmi coboară pe fese. Mă trage spre el și intră, iar și iar, în mine. Nu se oprește. E furios și furia lui îmi place. Mă delectez cu acest moment atât de posesiv. Atât de pasional până când corpul meu nu mai rezistă și o plăcere intensă și care dă dependență mă copleșește.

Eric își dă seama de asta și-și grăbește asaltul, iar și iar. Intră în mine fără să se oprească până ce un geamăt masculin îmi dă de știre că a ajuns la limită. Fără să ne lăsăm din brațe, rămânem lipiți de perete. Ne place felul acesta de a face sex. Respirațiile noastre sunt sacadate și, privindu-l, îi spun:

– Te-a excitat Guantanamera.

Mă privește, îmi vede zâmbetul, zâmbește și el în sfârșit și spune, în timp ce mă îmbrățișează:

– Tu mă exciți, micuțo... doar tu.

Nu-mi mai interzice nimic. Știe că nu trebuie să o facă. Deși, deja mi-e clar ce crede despre Guantanamera.

În acea noapte, după ce facem din nou dragoste ca sălbaticii la duș, adormim îmbrățișați și foarte... foarte îndrăgostiți.

Scanned with CamScanner

Zilele trec, iar Dexter și Graciela nu avansează deloc.

Mă plictisesc.

Björn o sună pe Graciela ca să o invite la cină, ea acceptă, iar Dexter nu zice nimic.

Bărbatul ăsta nu are sânge-n vene?

A doua zi, o întreb pe Graciela cum a fost la întâlnire, iar ea, încântată, îmi spune că Björn a fost un adevărat cavaler tot timpul. Zero sex.

Sincer, nu mă surprinde. Dacă Björn are vreo calitate, în afară de faptul că arată minunat, este că e un gentleman autentic și un bun prieten.

Flyn începe școala. În prima zi, e agitat. Pe drum, Norbert și cu mine zâmbim văzându-l atât de fericit. Are în ghiozdan cadoul pentru prietena lui specială, Laura, și e nerăbdător să i-l dea.

Dar nu mai are aceeași expresie după-amiază, când ne ducem să-l luăm. E trist și întunecat.

– Ce s-a întâmplat? îl întreb.

Cu lacrimi în ochi, micuțul meu coreean neamț mă privește și, cu cadoul încă ambalat în mâini, îmi spune:

– Laura nu mai e la școală.

– De ce?

– Mi-a spus Ariadna că părinții ei s-au mutat din oraș.

Vai, dragul meu copil! Prima lui suferință din dragoste.

Ce durere! De ce dragostea e mereu atât de plină de durere?

Îl îmbrățișez, iar el se lasă îmbrățișat, în timp ce Norbert conduce. Îl sărut pe părul brunet și, încercând să găsesc cele mai bune cuvinte pe care mi le-ar fi spus tata, reușesc să zic:

– Ascultă, Flyn, știu că ești trist pentru că nu ai văzut-o pe Laura, dar trebuie să gândești pozitiv și să te gândești la ea, că, deși nu mai este în această școală, e bine. Sau ai prefera să-i fie rău?

Puștiul se uită la mine, face semn din cap că nu și spune:

– Dar n-o s-o mai văd niciodată.

Scanned with CamScanner

– Nu se știe. Viața are multe cotituri și, cine știe, poate într-o zi îți vei întâlni din nou prietena.

Micuțul nu-mi răspunde, încerc să-l fac să zâmbească și îi propun:

– Ce părere ai dacă mergem să-i cumpărăm niște cadouri lui Eric? Sâmbătă e ziua lui.

Este de acord. Repede îi spun lui Norbert să schimbe traseul și să ne ducă la o bijuterie unde știu că au un ceas care-i place lui Eric. Costă o avere, dar ni-l putem permite.

Când intrăm în magazin, pe mine nu mă cunosc, dar îi știu pe Flyn și pe Norbert, și când le spun că sunt doamna Zimmerman nu lipsește decât să-mi întindă covorul roșu și să-mi arunce petale de trandafiri în cale.

Ce tare! Ce pot face banii!

După ce cumpăr ceasul și o curea din piele neagră care i-a plăcut lui Flyn pentru unchiul lui, îi las să ambaleze tot pentru cadou și mă întristez văzând expresia nepotului meu. Nu-mi place să-l văd trist, după ce în ultima lună a fost atât de fericit. Când ne urcăm în mașină, încerc să-l fac să zâmbească.

– Știi că peste două săptămâni particip la un concurs de motocros cu Jürgen?

– Taaare! Da?

Dau din cap și întreb:

– Vrei să fii ajutorul meu?

Puștiul încuviințează, dar nu zâmbește și insist:

– Ce părere ai dacă la sfârșitul săptămânii viitoare începem lecțiile tale de motociclism?

Expresia i se schimbă și privirea i se luminează.

De dinainte de nunta noastră își dorește să învețe să meargă pe motocicletă și, din acest motiv, l-am rugat pe tata să profite de vară și să-l învețe să meargă cu bicicleta. Asta îmi va face sarcina mai ușoară.

Scanned with CamScanner

Mă gândesc la Eric și mă ia groaza. Știu că lecțiile astea îmi vor da dureri de cap, dar știu că, în cele din urmă, Eric va fi de acord. Iubitul meu mi-a promis că-și va schimba atitudinea și mai trebuie să o și demonstreze.

Flyn începe să-mi pună întrebări despre motociclete. Eu îi răspund cum pot mai bine, până ce se uită la mine și zice:

– Unchiul Eric se va supăra, nu-i așa?

Încerc să nu arăt că dau importanță, îl sărut pe creștet și răspund, convinsă că are dreptate:

– Tu stai liniștit. Îți promit că-l voi convinge.

Dar Flyn și cu mine aveam dreptate. În acea seară, când Dexter și Graciela pleacă să rezolve câteva treburi ale firmei, îi menționez lui Eric subiectul, iar el se supără.

– De ce a trebuit să-i amintești? mă întreabă de pe cealaltă parte a mesei din biroul său.

– Ascultă, Eric, răspund privind vitrina cu arme. Flyn era dărâmat de pierderea Laurei și am crezut că...

– Te-ai gândit că o schimbă pe Laura cu o motocicletă, nu?

Îl privesc. Mă privește.

Ne înfruntăm ca de obicei din priviri și adaug:

– Înainte de nuntă i-am promis că-l învăț să meargă pe motocicletă.

– Știu că i-ai promis. Ceea ce nu înțeleg e de ce a trebuit să-i amintești.

Aici are dreptate. Ca de obicei, am fost prea impulsivă. Nu stau să mă gândesc la ceea ce fac. Dar cum nu mă învăț minte, adaug:

– Oricum, mi-ar fi cerut și el. Peste două săptămâni particip cu Jürgen la o cursă și...

– Ce faci?

Oh... oh... Nu e bine.

Se încruntă și observ că se crispează. Dar, hotărâtă să-l determin să facă ceea ce a promis, îl lămuresc:

Scanned with CamScanner

– Ți-am spus. Știi deja de o lună. Ți-am zis că Jürgen mi-a spus despre această cursă și chiar tu ai zis că ți se pare în regulă să particip. De ce ai cerut să-mi fie urcată motocicleta în avionul tău?

Uimit, mă privește și întreabă:

– Am cerut eu asta?

– Da. Dacă ai memoria mai scurtă decât Doris, prietena lui Nemo, nu e treaba mea!

Și înainte să mai spună ceva, adaug:

– Bine, asta nu mai contează, important acum e să vorbim despre Flyn.

Eric mă privește încruntat.

– Începe școala și nu vreau să-i stea mintea în altă parte. Lasă cursurile de motociclism pentru la primăvară.

– Poftim?!

– Jud, pentru numele lui Dumnezeu. Pentru Flyn e același lucru dacă învață acum sau mai târziu.

– Dar i-am promis că...

– Ce i-ai promis tu nu e treaba mea, mi-o taie cu un ton sec. În plus, motocicleta lui Hannah și chiar și a ta sunt mult prea înalte pentru el. Trebuie să cumpărăm una potrivită pentru un copil.

– Bineeeee..., spun eu oftând.

Eu am învățat pe motocicleta tatălui meu și iată-mă, sunt întreagă!

– Uite, Jud, e clar că va învăța să meargă pe motocicletă, dar nu e momentul acum.

– Ba acum e.

Tensiune...

Multă tensiune.

– Jud! șuieră el.

Fără să mă las intimidată, răspund:

– Eric...

Trecuse ceva vreme de când nu am mai avut senzația asta. Îmi aruncă privirea înghețată a lui Iceman și stomacul mi se strânge.

Scanned with CamScanner

Doamne, ce-mi face! Şi tocmai când să-i spun că nu vreau să am această discuţie, sună telefonul. Eric răspunde, îmi face un semn şi eu înţeleg că e vorba despre muncă.

Aştept cinci minute să ne reluăm conversaţia, dar, văzând că discuţia se lungeşte, mă hotărăsc să ies din birou şi să merg la bucătărie să mănânc ceva. Când intru, dau de Flyn. E din nou posomorât. Încă mai ţine pachetul ambalat pentru Laura, mă vede, se uită la mine şi spune:

– Nu vreau să te certi cu unchiul.

– Nu s-a întâmplat nimic, dragule.

– Dar am auzit că unchiul s-a supărat.

– S-a supărat pentru că şi-a amintit că voi participa la o cursă moto, nu pentru că o să înveţi şi tu, îl mint, şi, văzându-i faţa, insist: Nu s-a întâmplat nimic, sufleţelul meu.

– Ba da, ba da, s-a întâmplat. Şi tu o să pleci din nou.

Auzind asta, zâmbesc. Piticul meu posomorât mă iubeşte şi asta îmi merge la suflet. Aşa că mă aşez pe un scaun lângă el şi-l fac să se uite la mine.

– Ascultă, Flyn, unchiul tău şi cu mine ne iubim foarte mult, dar, chiar şi aşa, suntem atât de diferiţi că va fi greu să nu ne certăm din cauza multor lucruri. Însă, chiar dacă ne certăm, asta nu înseamnă că eu o să plec, deoarece, pentru ca eu să plec şi să te las şi să renunţ la tine şi la el, ar trebui să se întâmple ceva foarte, foarte grav, bine?

Copilul dă din cap. Îl iau de mână şi-l fac să se aşeze în poala mea. Încă sunt surprinsă că am reuşit această apropiere şi, când mă îmbrăţişează şi-şi pune căpşorul pe umărul meu, murmur:

– Îmi plac la nebunie îmbrăţişările tale, ştiai?

Observ că zâmbeşte şi, mai mult de cinci minute continuăm aşa, fără să vorbim şi fără să ne mişcăm, până când el, privindu-mă din nou, spune:

– Mie îmi place că stai cu noi.

Scanned with CamScanner

Râdem amândoi, mă ia din nou prin surprindere și adaugă în timp ce mă ține de mână:

– Acum, că Laura a plecat, vreau să-ți dau ție cadoul.

– Ești sigur?

Flyn încuviințează și eu iau cadoul.

Desfac hârtia și văd că e o brățară făcută manual cu piesele unui joc cu păpușile Bratz al nepoatei mele, și că, în mod bizar, are culoarea mea preferată: violet!

– E minunată! Îmi place!

– Îți place?

– Bineînțeles că-mi place.

Și, după ce mi-o pune, întind mâna și întreb:

– Cum ți se pare?

– Îți vine foarte bine. În plus, am făcut-o în culoarea ta preferată.

– De unde știi?

– Mi-a spus Luz și îmi amintesc că și unchiul a menționat-o cândva.

Zâmbesc când aflu asta, îl sărut și zic:

– Mulțumesc, dragule. Îmi place cadoul.

– Nu te certa cu unchiul din cauza mea.

– Flyn...

– Promite-mi, insistă el.

Dornică să-l văd din nou zâmbind, îmi pun degetul mare lângă al lui și spun:

– Promit.

Mă îmbrățișează strâns. Atât de tare, că mă dor umerii, dar nu mă plâng și, dorindu-mi ca acest copil să fie fericit cu orice preț, adaug în timp ce îl gâdil:

– Îmi vine să te mănânc, știi?

Izbucnește în hohote de râs, iar eu, fericită, râd cu el, până ce amândoi ne dăm seama că Eric stă în cadrul ușii. Ne privește. Privirea lui are ca întotdeauna efect asupra mea. Se

Scanned with CamScanner

apropie de noi și, ca să fie la înălțimea noastră, se lasă pe vine și spune ceva ce mă face să zâmbesc:

– În primul rând, Judith nu va pleca niciodată de lângă noi, ne-am înțeles?

Puștiul încuviințează, iar Eric continuă:

– În al doilea rând, vom cumpăra o motocicletă potrivită pentru vârsta ta, și astfel vei putea începe să iei lecții cu Jud. Și, în al treilea rând, ce părere ai dacă acum mergem la cumpărături pentru ca Judith să fie cea mai frumoasă la Oktoberfest?

Flyn clipește, se smulge din brațele unchiului său și iese fugind din bucătărie. Eu nu mai înțeleg nimic. Ce s-a întâmplat? Nu mă mișc, în timp ce iubitul meu, îngenuncheat în fața mea, murmură:

– Ca să te las să pleci, ar trebui să se întâmple ceva foarte... foarte... foarte... foarte grav, ne-am înțeles, micuțo?

Auzind asta, zâmbesc și întreb:

– Ne-ai ascultat discuția, nu-i așa?

Eric recunoaște, își apropie buzele de ale mele și șoptește:

– Am auzit suficient ca să știu că nepotul meu și cu mine suntem nebuni după tine și nu am mai putea trăi fără bruneţica noastră.

Sunt dezarmată...

Cuvintele lui mă lasă fără replică...

Îl sărut și-mi răspunde cu pasiune. Îl doresc cu disperare și, când mâinile mele îl apucă cu și mai multă pasiune, Eric mă oprește și-mi spune:

– Deși cel mai tare îmi doresc să te dezbrac și să te posed de o mie de ori, nu se poate acum.

Protestez.

Zâmbește și, văzându-mi fața, spune:

– Flyn se va întoarce imediat ca să mergem la cumpărături.

– La cumpărături, unde?

Scanned with CamScanner

Ne ridicăm amândoi și tipul meu mă sărută... mă sărută... mă sărută și, când mi-am pierdut și orice urmă de contact cu realitatea, spune în timp ce îmi dă o palmă la fund:

– Hai, trebuie să-ți cumpărăm ceva frumos pentru cea mai mare petrecere din München.

Câteva ore mai târziu, într-un magazin cu articole tradiționale, ne întâlnim cu Dexter și cu Graciela. Ne văd, ne ies în întâmpinare și mă amuz în timp ce cumpăr haine tradiționale bavareze. Mergem la petrecere!

Scanned with CamScanner

11

Două zile mai târziu începe Oktoberfest, cea mai importantă petrecere a berii din lume. Eric a rămas acolo cu prietenii și familia.

Când termin cu îmbrăcatul, mă privesc în oglindă. Par o țărăncuță germană îmbrăcată cu ținuta asta tradițională, numită *dirndl*, compusă din fustă largă, șorț, vestă și bluză albă. Amuzată, încep să-mi fac codițe și zâmbesc când mă privesc în oglindă. Sunt convinsă că aspectul meu proaspăt îl va încânta pe Eric.

Se aude o bătaie în ușă și intră Flyn. Este foarte frumos cu pantalonii scurți din piele maro, cu bretele, pălăriuța verde și jacheta din material gri.

– Ești gata?

– Ce frumos ești, Flyn!

Puștiul surâde, iar eu fac o piruetă în fața lui și-l întreb:

– Semăn cu o nemțoaică, îmbrăcată așa?

– Ești foarte frumoasă, dar noi doi nu avem fețe de nemți.

Râdem și, amuzată de ceea ce a spus, îmi împletesc și cealaltă coadă.

– Spune-i unchiului tău că voi coborî în cinci minute.

Puștiul iese în trombă din încăpere și, când termin cu pieptănatul și mă întorc, sunt surprinsă să-l văd pe Eric sprijinit de tocul ușii.

Mă privește... și apoi spune cu un zâmbet șmecher:

– Nu știu cum faci, dar întotdeauna arăți minunat.

Mi se usucă gura.

Mamă, ce soț nemaipomenit am!

El este cel frumos, arătos, impresionant, incredibil!

Scanned with CamScanner

Îmbrăcat în niște pantaloni lungi din piele maro-închis, o cămașă bej și niște cizme cu carâmb înalt, arată impresionant. Niciodată nu mi-am imaginat că, îmbrăcat în bavarez, Eric ar putea fi atât de sexy.

Categoric îmi place cum îi stă îmbrăcat în piele. Trebuie să-i cer să-și cumpere ceva din acest material.

Când reușesc să am o reacție, repet aceeași mișcare pe care am făcut-o cu câteva secunde înainte cu Flyn. Fac o piruetă și, când mă întorc să-l privesc pe Eric, mâinile lui sunt deja pe talia mea și mă sărută cu un aer posesiv.

Oh, da, ador intensitatea asta!

Fără să ezit, mă agăț de gâtul lui, sar și, în timp ce-i înlănțui mijlocul cu picioarele, spun:

– Dacă mă mai săruți așa, încui ușa, arunc cheia și petrecerea o vom ține noi doi, în cameră.

– Îmi place ideea, micuțo.

Ne sărutăm din nou...

Cu și mai multă intensitate...

– Ce faceți? întreabă Flyn, luându-ne prin surprindere. Terminați cu sărutatul și hai la petrecere. Toți ne așteaptă.

Ne privim și zâmbim.

Și, pentru că micuțul cu brațele în șolduri nu se mișcă din cadrul ușii așteptându-ne să ieșim, Eric mă lasă jos și șoptește:

– Asta nu rămâne așa.

Amuzată, încuviințez și alerg în urma lui Flyn, în timp ce Eric zâmbește și vine după noi.

Dexter și Graciela ne așteaptă și sunt foarte frumoși în hainele lor bavareze.

Când suntem toți, ne luăm la revedere de la Simona, care nu vrea să vină cu noi, și ne urcăm în mașină.

Norbert ne lasă cât de aproape poate de esplanada Theresienwiese, locul în care se desfășoară sărbătoarea.

Agitația este incredibilă și, surprinsă, îi spun lui Eric:

Scanned with CamScanner

– Poți să crezi că asta-mi amintește de sărbătoarea *Feria de Abril*[19] de la Sevilla? Mai am puțin și strig „*Olé... torero...!*".

Eric râde cu hohote, iar eu adaug:

– Sigur că da, aici sunteți îmbrăcați în costum bavarez și beți bere și acolo ne îmbrăcăm flamenco și bem *rebujito*[20].

Iubitul meu, fericit, mă sărută pe creștet, în timp ce sute de nemți și de străini, îmbrăcați în toate felurile imaginabile, sunt pregătiți să se distreze cu muzică și mulți, mulți litri de bere.

Eric mă apucă cu forță de mână și cu cealaltă îl ia pe Flyn. Nu vrea să-l piardă pe nici unul dintre noi și, privindu-i pe Dexter și Graciela, spune:

– Urmați-mă.

Mergem printre oameni și-mi dau seama că chioșcurile poartă numele unor mărci de bere. Ajungem la unul dintre ele și uriașul de la poartă ne lasă să trecem când îl vede pe Eric. Cântă orchestra. Oamenii vorbesc, dansează și beau. Se distrează de minune, ce frumos! Eric se oprește, privește în jur și, când găsește ceea ce caută, ne punem din nou în mișcare.

– Ce puhoi de oameni! strig eu.

El încuviințează și zice:

– Stai liniștită, noi avem locul nostru rezervat în fiecare an.

În spate, în agitație, le văd brusc pe Frida și Sonia cu micul Glen în brațe, în timp ce Marta și Andrés dansează.

– Ia te uită cine a venit! exclamă Sonia văzându-și nepotul.

După ce o îmbrățișează, Flyn începe să se strâmbe la Glen, care zâmbește.

Frida, bucuroasă să mă vadă, se uită la mine și exclamă:

– Faaaatăăăăăă..., orice ți-ai pune îți vine bine!

---

19 *Feria de Abril* – târg plin de culoare și veselie care se desfășoară la Sevilla, timp de șapte zile, la două săptămâni după Paște. Au loc parade de trăsuri și călăreți, se dansează și se cântă (n. red.).

20 *Rebujito* – cocktail format dintr-un amestec de *manzanilla* (vin specific Andaluziei) și băuturi răcoritoare (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Eu zâmbesc strengărește și, când mă apropii de ea, răspund:

– Asta ar trebui să i-o spui mai degrabă soțului meu. Ai văzut ce frumos e?

Buna mea prietenă îl privește din cap până-n picioare și spune:

– Adevărul e că soțiorul tău e bine făcut, dar și Andrés al meu e foarte frumos și... bine... bine... iată ce frumusețe vine și cine-l însoțește.

Mă uit în direcția pe care mi-o indică degetul ei și-l văd venind pe Björn însoțit de canișul Fosqui și de încă o blondă. Oamenii îi privesc. Agneta e cunoscută pentru că apare la televizor și în curând este înconjurată de cei care vor autografe.

Când se apropie, îmi dau seama că blonda cealaltă este Diana. Björn reușește să-și smulgă partenera din mâinile fanilor și, când ajung la noi, după ce-l sărut, încerc să fiu amabilă cu prezentatoarea.

– Bună, Agneta.

Ea mă privește și, după ce mă măsoară din cap până-n picioare, zice:

– Scuze, nu-mi amintesc numele tău. Cum ziceai că te cheamă?

– Judith.

– Ah, da, sigur.

Și, întorcându-se spre prietena sa, adaugă:

– Ea e Judith.

Diana încuviințează. Deja ne cunoaștem și, apropiindu-se de mine, spune:

– Mă bucur să te revăd, Judith.

Mi se strânge stomacul când îmi amintesc ce a scos din mine femeia asta, în acea noapte în localul pentru swingeri și, înfierbântată, răspund:

– Și eu mă bucur.

Brusc, aud cum canișul constipat exclamă:

– Eric! Ce bucurie să te revăd! Vino, vreau să ți-o prezint pe Diana. Mamă care ai făcut-o pe Fosqui!

Scanned with CamScanner

Își amintește numele lui, dar nu și pe-al meu?

Și așa nu-mi plăcea tipa asta, acum îmi displace cu atât mai mult.

Ca și cum mi-ar fi citit gândurile, frumosul meu soț le salută pe ea și pe Diana, dar apoi, imediat, se apropie de mine. Știe ce gândesc. Așa că mă ia în brațe și, ridicându-mă în fața tuturor, spune:

– Prieteni, este primul Oktoberfest al frumoasei mele soții aici în Germania și mi-ar plăcea să ciocniți în cinstea ei.

În acel moment, toți nemții, cunoscuți și necunoscuți, care se află în jurul nostru, își ridică uriașele halbe de bere și, după ce scot un strigăt războinic, beau în cinstea mea. Zâmbesc și Eric mă sărută.

S-a terminat cu proasta mea dispoziție!

Flyn vrea să meargă să se dea în mașinuțe, iar Marta și cu mine ne oferim voluntare să-l însoțim. Am nevoie să iau aer.

Când ieșim din cort, mulțimea ne înghite. Marta mă privește, iar eu îi fac semn să nu-și facă griji, căci sunt în urma ei. Când ajungem la unul din locurile dedicate copiilor, Flyn se urcă încântat în mașinuțe, iar eu și cu Marta îl așteptăm.

– Mamă, ce beți sunt ăștia!

Îi arată un grup de oameni beți până peste poate.

Marta zâmbește și răspunde:

– Au mutre de englezi. Știi care a fost problema lor?

Eu fac semn din cap că nu, iar Marta mă lămurește amuzată:

– Sunt sigură că au încercat să țină ritmul cu vreun neamț și n-au știut că berea care se servește la sărbătoarea asta este mult mai tare decât de obicei.

Râd în hohote.

– La ce te poți aștepta când cea mai mică halbă are dimensiunile unei cărți?

Printre râsete, așteptăm ca Flyn să termine, iar când o face, alergăm spre alte standuri. Când ne întoarcem la cort, Eric îmi face cu ochiul, iar Frida mă ia de mână și mă trage sus pe una dintre

Scanned with CamScanner

mese, ca să cântăm un cântec tipic german. Amuzată, o urmez. În mod bizar, mă pricep, iar Eric zâmbește de lângă mama lui.

Când vreau să cobor de pe masă, un bărbat se apropie de mine și mă ajută. Mă apucă de talie și, când mă pune pe podea, îmi spune fără să-mi dea drumul:

– Știi că ești o tânără foarte frumoasă?

Eu zâmbesc, îi mulțumesc și merg la grupul meu, dar, apropiindu-mă, simt cum furia pune stăpânire pe mine și încep să fierb văzând-o pe Amanda în fața lui Eric.

Ce caută Amanda aici?

O urăsc pe nenorocita asta de femeieeeeeee!

Îmi cade fața. Îmi revin și înjur în spaniolă, ca să nu mă înțeleagă nimeni.

Brusc, mă vede și, observându-i aerul stingherit, Eric se uită și mă vede și el. Supărată, mă întorc și dau nas în nas cu bărbatul care cu doar câteva secunde mai devreme îmi făcea complimente și-mi dau seama că e ca un butoi.

– Bună din nou, frumoaso!

Nu-i răspund, iar el insistă:

– Dă-mi voie să te invit la o bere.

– Nu, mulțumesc.

Mă întorc. Sunt enervată, foarte enervată, când simt că mă apucă cineva de talie. Bețiv nenorocit. Mă las în față și dau un cot în spate, cu toată forța, ca să-l îndepărtez. Aud un protest și, când mă întorc, îmi sare inima din piept văzându-l pe Eric, care chircit se uită la mine și geme:

– Ce ți-a venit?

Reacția lui îmi spune că i-am făcut rău.

Mamă, ce brută sunt!

Înțepenesc. El își revine, mă apucă cu forță de mână și, fără să-mi dea drumul, mă duce spre o laterală a cortului. Când ajungem, spune supărat:

– Ce ți-a venit să-mi tragi cotul ăla?

Scanned with CamScanner

Dau să răspund, dar nu mă lasă și adaugă imediat:

– Dacă e din cauza Amandei, e nemțoaică și are tot dreptul să vină la sărbătoare. Și înainte să începi să scoți flăcări pe nas, sau să dai coate, lasă-mă să-ți spun că nu mi-a bătut apropouri, nu a încercat să se dea la mine și nu a făcut nimic rușinos, pentru că ține la postul ei și știe că nu-mi doresc să ne facă probleme. Când a fost cazul, ea a înțeles, ai înțeles în cele din urmă și tu?

Nu am de gând să spun nimic.

Refuz!

Nu o să răspund. Sunt încă supărată că am văzut-o.

Eric așteaptă... așteaptă... așteaptă și, când văd că nu mai rezistă, spun:

– Bine. Am înțeles.

Atitudinea lui se relaxează. Îmi atinge părul și murmură:

– Micuțo..., doar de tine îmi pasă.

Vrea să mă sărute, dar eu mă dau în spate.

– Ai terminat cu feritul, doamnă Zimmerman?

Gestul lui, vocea și râsul mă fac în cele din urmă să zâmbesc și să răspund:

– Ai grijă, sau data viitoare voi fi o adevărată viperă, ne-am înțeles?

Eric scoate un hohot de râs, mă îmbrățișează și ne întoarcem împreună la restul prietenilor, unde rămân fără glas când o văd pe Graciela așezată pe picioarele lui Dexter care o sărută și o pipăie. Măi să fie... cred că ăștia au băut iar din berea leilor.

Văzându-i, Eric se uită la mine și șoptește:

– Toată lumea se sărută aici, în afară de mine.

Ironia lui îmi place și, întorcându-mă spre el, îl apuc posesivă de gât și, privindu-l în ochi, îi cer:

– Sărută-mă, tontule!

Nu se lasă rugat. Mă sărută în fața tuturor, iar mama lui este prima care ridică paharul în cinstea noastră și apoi ia o gură de bere.

Nu o mai văd pe Amanda. A dispărut.

Scanned with CamScanner

La venirea nopții, petrecerea continuă. Björn pleacă cu prietenele lui și Marta cu Arthur. Frida și Andrés pleacă cu micuțul Glen, care e obosit, iar Dexter și Graciela vor să meargă acasă. Se grăbesc și zâmbesc văzând fața chilienei.

Eric, fără să întrebe, îl sună pe Norbert pe mobil și stabilește să ne întâlnim în același loc în care ne-a lăsat. Cinci minute mai târziu, Dexter și Graciela, însoțiți de Sonia și Flyn dispar, iar Eric îmi spune șoptit la ureche:

– Cred că în noaptea asta cineva se va distra foarte bine la noi acasă.

Asta mă face să zâmbesc.

În sfârșit, cei doi își vor satisface plăcerile și, poate, dacă lucrurile merg bine, își vor da o șansă.

Timp de o oră, Eric și cu mine ne distrăm de minune, până când mobilul îi vibrează și, după ce citește mesajul, zice:

– E Björn.

Privirile noastre se întâlnesc. Ne privim câteva secunde și adaugă:

– E într-un local pentru swingeri, numit Sensations, și ne întreabă dacă avem chef să mergem.

Corpul meu se înfierbântă. Sex. Și văd cum tipul meu deloc latin are un zâmbet în colțul gurii și spune:

– Mergem doar dacă ai chef.

Of, ce căldură!

Încinsă cum sunt de la atâta băutură, stau deja ca pe jar.

Îmi beau berea, în timp ce Eric se uită la mine. Devin agitată și, în cele din urmă, întreb:

– Vor fi și cele două femei care-l însoțeau?

Eric mă privește. A intuit că eu și canișul nu suntem rase compatibile și răspunde:

– Doar Diana.

Să aflu că nu va fi și canișul mă face să zâmbesc și simt o excitație teribilă să știu că trei prădători vor să se joace cu mine. Eric, Björn și Diana. Îmi place ideea.

Scanned with CamScanner

Inima îmi bate mai repede și Eric, intuind ce gândesc, murmură, înfierbântându-mă și mai tare:

– Vreau să te ofer. Vreau să te fut și vreau să privesc.

Da...

Da...

Da...

Și, în cele din urmă, răspund cu un firicel de voce, privindu-l în ochi:

– Vreau, Eric. Vreau foarte tare.

Tipul meu zâmbește. Tastează ceva pe mobil și, câteva secunde mai târziu, spune în timp ce se ridică:

– Să mergem.

Îl urmez la capătul pământului, în timp ce corpul meu se excită, iar mintea mea îmi spune: sex!

Scanned with CamScanner

12

Când ieșim din cort, Eric mă apucă pe după umeri și încearcă să facă în așa fel încât nimeni să nu mă atingă. Felul în care mă protejează îmi place și mă face să zâmbesc. E posesiv. Nu suportă ca alți bărbați să mă privească sau să mă atingă, dar mai apoi, în momentele noastre intime, îl excită să mă ofere lor.

La începutul relației noastre, eu nu reușeam să înțeleg. Era o nebunie! Dar, după luni în care am făcut sex ca el, știu să fac diferența. Viața zilnică și respectul sunt una, iar fanteziile sexuale când noi decidem, alta.

Nici eu nu suport ca vreo femeie să-l privească sau să se dea la Eric. Nu-mi place! Dar, cu toate astea, când ne jucăm, îmi place să văd că se bucură.

Știu că relația noastră, mai ales când vine vorba de sex, e dificil de înțeles pentru multă lume. Sora mea ar face un scandal monstru și mi-ar spune că sunt degenerată, mizerabilă și chiar mai rău, iar ce ar spune tatăl meu nici măcar nu vreau să-mi imaginez. Dar este relația noastră și, cu propriile noastre reguli, totul merge de minune și nu vreau să se schimbe. Refuz! Eric mi-a arătat o lume sexy și plină de plăceri, pe care eu nu o cunoșteam și de care mă simt atrasă.

Îmi place să fiu privită când fac sex...

Îmi place să fiu savurată când partenerul meu îmi desface picioarele pentru alții...

Și-mi place să văd că partenerul meu se bucură...

Merg adâncită în gânduri, în timp ce Eric îmi face loc printre oameni. Când ieșim din mulțime, oprește un taxi și, după ce-i dă adresa, se uită mine și-mi spune:

– Ești foarte tăcută, la ce te gândești?

Scanned with CamScanner

Îl privesc. Vreau să fiu sinceră și răspund:

– Mă gândesc la ce urmează să se întâmple.

Zâmbește și, apropiindu-și gura de urechea mea, ca să nu ne audă taximetristul, murmură:

– Și ce ai vrea să se întâmple?

– Tu ce vrei?

Bărbatul meu își sprijină capul de bancheta mașinii, inspiră și, privindu-mă intim, șoptește în spaniolă:

– Vreau să privesc, vreau să te fut și vreau să fii fututã. Îmi doresc să-ți sărut gura în timp ce gemi. Vreau tot, absolut tot ce ești dispusă să-mi oferi.

Ca o marionetă, încuviințez din nou și stomacul mi se strânge iar. Să aud din gura lui cuvântul „fut" mă excită, tare! Chiloții mi s-au umezit doar gândindu-mă și răspund:

– Îți voi oferi tot ceea ce-ți dorești.

Iubitul meu zâmbește și șoptește:

– Pentru moment, dă-mi chiloții.

Izbucnesc în râs. El și lenjeria mea.

Pe furiș, fac ce-mi cere, fără ca taximetristul să-și dea seama, altfel aș muri de rușine; când i-i dau, prima dată îi duce la nas, apoi îi pune în buzunarul pantalonilor.

Douăzeci de minute mai târziu și cu mine fără chiloți, taxiul oprește pe o stradă aglomerată. După ce coborâm, iubitul meu mă apucă posesiv de talie și mergem până la ușa unui bar plin de lumini, numit Sensations. Portarul ne privește și văzându-ne fețele, chiar și în hainele bavareze, zâmbește și ne lasă să trecem.

Când intrăm, văd că multe dintre perechile care se află acolo poartă haine ca ale noastre. Asta mă mai liniștește. Fără să ne oprim, mergem până în spate. Eric deschide o ușă și intrăm într-o a doua cameră. Aici, muzica nu e la fel de tare ca în prima și observ că cei prezenți ne privesc. Suntem nou-veniți și le atragem atenția.

Scanned with CamScanner

Eric mă conduce către un bar, unde văd doi bărbați și o femeie care se ating într-un mod intim. Nu mă surprinde și le observ jocul sexy, în timp ce Eric cere două băuturi.

– Aș vrea să știu de ce râzi, îmi spune soțul meu la ureche.

Amuzată, mă așez pe unul dintre scaunele de la bar și, după ce-i arăt trioul în căutare de plăceri din apropierea noastră, îi pun mâinile pe după gât și răspund:

– Tocmai mi-am amintit când m-ai dus la Barcelona, la localul acela pentru swingeri, m-ai așezat pe un scaun și m-ai pus să desfac picioarele pentru ca ceilalți să privească.

Eric zâmbește, iar eu adaug:

– În acea noapte m-am încins din nimic.

– A fost pedeapsa mea pentru că ai plecat de la hotel fără să spui nimic, micuțo, îmi răspunde amuzat și, sărutându-mă pe gât, spune cu afecțiune: Te-a excitat mult.

– Da.

Respirația mea e agitată când Eric, Eric al meu, dragostea mea, îmi apucă fusta lungă și începe să o ridice încet spre coapse. Ce îndrăzneț e!

– La dreapta ta e un bărbat care se uită la noi și pe mine m-ar excita să vadă mai mult din soția mea. Vrei?

Mâinile lui urcă pe partea interioară a coapselor până ajung la centrul dorințelor mele. Îl atinge. Îl privesc cu pasiune și spun:

– Da, vreau.

Nu are nevoie de mai mult. Mă sărută și imediat îmi întoarce scaunul. Bărbatul, de vreo cincizeci de ani, atrăgător, ne observă. Își fixează privirea asupra mea, apoi văd cum o coboară. Din spate, Eric îmi desface și mai mult picioarele și văd cum pupilele bărbatului se dilată, iar ochii îi strălucesc.

Excitată, îmi ridic singură fusta și mai mult, când Eric spune la urechea mea:

– Moare să-l invităm între picioarele tale. Privește-l. Ochii lui te posedă, îl vezi?

Scanned with CamScanner

Încuviinţez, în timp ce-mi dau seama cum mă umezesc şi cum respiraţia mea devine mai rapidă. Eric ştie şi, punându-mi mâna pe vestă, îmi atinge un sân şi murmură:

– Eşti apetisantă, iubito. Foarte... foarte apetisantă.

Şi, în timp ce necunoscutul nu ne slăbeşte din ochi, Eric întreabă:

– Ai avut vreodată relaţii cu un bărbat de vârsta asta?

Dau din cap că nu.

– Nu. Cel mai în vârstă ai fost tu.

Iubitul meu încuviinţează şi, lăsându-şi capul pe umărul meu, întreabă:

– Ai vrea să faci sex cu el?

– Da, răspund fără să mă gândesc.

Într-un astfel de moment şi la cât sunt de excitată, vreau doar să fiu satisfăcută. Îmi imaginez lucruri şi, întorcându-mă, zâmbesc.

– De ce zâmbeşti, frumoaso?

Mă uit în ochii lui, îmi umezesc buza de jos şi răspund:

– În noaptea asta vreau şi eu să mă joc cu tine.

Eric înţelege. O văd în privirea lui. Nu zâmbeşte şi şoptesc:

– Vreau să văd din nou cum un bărbat îţi face o felaţie.

Priveşte podeaua. Apoi se uită la mine şi, ridicând sprâncenele, întreabă:

– Ţi-a plăcut atât de mult să vezi asta?

– Da.

– Şi nu te temi că mi-ar putea plăcea asta mai mult decât alte lucruri?

Hohotesc. Dacă e ceva limpede, e că femeile îi plac mai mult, aşa că răspund:

– Ţie îţi place să mă vezi cu o altă femeie, nu-i aşa?

– Da.

– Şi nu te temi că ar putea să-mi placă asta mai mult decât alte lucruri?

Eric zâmbeşte. Înţelege ceea ce tocmai am zis. Dă din cap şi, sărutându-mă, spune:

Scanned with CamScanner

– Foarte bine, micuţo. Să ne jucăm amândoi. Dar, doar felaţie.

– Eric, cât a trecut de când nu te-am mai văzut pe aici!

Vocea mă scoate din bula mea călduţă şi zâmbesc. Să ştiu că Eric e dispus să intre în jocul meu mă excită şi mai tare. Mult mai tare.

Iubitul meu şi necunoscutul îşi strâng mâna.

– Bună, Roger. Şi privindu-mă, spune: Ea e soţia mea, Judith.

Excitată, zâmbesc. Nici măcar nu pot vorbi, când Eric spune:

– L-ai văzut pe Björn?

Bărbatul încuviinţează şi salută făcându-i cu ochiul unei femei care trece pe lângă noi.

– E în separeul zece.

Măi să fie... prietenul nostru nu pierde vremea.

Apropii picioarele şi-mi cobor fusta. Văzând asta, Eric mă sărută pe frunte. Stăm de vorbă toţi trei vreo douăzeci de minute şi văd că bărbatul care ne privea mai devreme a întâlnit o altă pereche cu care să se distreze şi dispare cu ei în spatele unor perdele roşii. Dar nu mi-a scăpat nici că Roger nu-şi ia ochii de la sânii mei, până ce spune:

– Soţia ta e superbă.

Soţul meu dă din cap.

– Sânii ei te-ar înnebuni.

Roger îi priveşte din nou şi, îndepărtându-se, spune:

– Sună-mă.

Surprinsă de ciudata conversaţie, întreb:

– De ce a ajuns discuţia la sânii mei?

Eric zâmbeşte şi răspunde, apropiindu-se de mine:

– Lui Roger îi plac la nebunie sânii. Adoră să sugă sfârcurile.

Asta mă uimeşte. Dar nu mai pot pune întrebări, căci Eric mă dă jos de pe scaun şi ne îndreptăm spre perdeaua roşie în spatele căreia l-am văzut dispărând pe bărbatul matur şi cealaltă pereche.

După ce trecem de ea, aud gâfâieli. Multe gâfâieli şi strigăte de plăcere. Privesc în jur şi văd diverse separeuri cu perdele colorate.

Scanned with CamScanner

Eric dă la o parte diverse perdele, iar eu privesc. În separeuri văd persoane care au contacte de tot felul.

– Cum ți se pare? întreabă Eric în fața unui separeu.

După ce mi-am trecut privirea peste încăpere și am văzut un bărbat cu două femei, răspund:

– Mi se pare că se distrează de minune.

Ieșim de acolo și Eric dă la o parte perdeaua altuia. Înăuntru se află o pereche și mai mulți bărbați. O împart pe femeie între ei și savurează momentul. Bărbatul matur și atrăgător, care ne privea mai devreme la bar, ne vede, se oprește și se ridică, în timp ce ceilalți își continuă activitatea. Ochii lui îmi măsoară din nou corpul, când Eric intră în separeu și spune:

– Jud, întinde-te pe pat.

Fără să pun întrebări, fac ce-mi spune. Mă excită maxim când îmi vorbește pe tonul ăsta. Patul se mișcă din cauza celorlalți și mă excit privindu-i. Îmi dau seama că femeia mă observă și că nu este deranjată de prezența noastră. Eric se apropie de mine, se așază pe pat și, înclinând capul, îmi cere:

– Vreau să te atingi pentru mine, ce zici?

Întinsă pe pat, încuviințez. Îl doresc, dar spun în șoaptă:

– Înainte, vreau altceva.

Eric se uită la mine. Mă cunoaște și intuiește ce vreau să-i cer, când spun:

– Știi ce vreau, nu-i așa?

Iubitul meu nu cedează și, doritoare să-mi ating scopul, insist:

– E jocul nostru. Doar felație, îți amintești?

Încuviințează cu un gest din cap. Zâmbesc. Îl privesc pe bărbatul matur care e în fața noastră și-i spun:

– Îngenunchează în fața lui.

Fără să ezite, necunoscutul face ce-i cer. Îngenunchează în fața lui Eric. Îi desfac nasturele pantalonului și-i ordon celuilalt bărbat:

– Oferă-i plăcere.

Scanned with CamScanner

Acesta apucă pantalonii lui Eric, care tresare, dar care nu se mișcă în fața privirii mele. Cu delicatețe, bărbatul îi coboară pantalonii iubitului meu, luând odată cu ei și boxerii, coborându-i pe gambe.

Penisul lui Eric e erect și tare, iar eu suspin în timp ce bărbatul îngenuncheat în fața soțului meu îl atinge. Îi place. Se bucură de el. Își trece mâna peste el și peste testicule, făcându-l să fie și mai tare. Câteva secunde mai târziu, cu delicatețe, apoi îl spală și-l usucă.

Eric mă privește, iar eu zâmbesc.

Apoi, bărbatul își apropie gura de vârful penisului, scoate limba și-l linge. Simțind contactul, Eric închide ochii, iar mie mi se face pielea de găină.

Excitant!

Cu încântare și bucurându-mă de ce văd, observ că necunoscutul e un adevărat expert. Atinge fiecare milimetru al membrului lui Eric cu vârful limbii, încet, cu pauze, pentru ca mai apoi să-l ia în gură, iar și iar.

Pasiune!

Mâinile lui îi ating testiculele, le apucă delicat și, când își scoate penisul din gură, le linge și le suge.

Eric gâfâie. Corpul lui vibrează de plăcere, în timp ce dă capul pe spate.

Căldură!

Respirația iubitului meu se accelerează cu fiecare secundă și la fel și a mea. Să văd asta mi se pare sexy, excitant, fierbinte și chiar mai mult de atât când văd că partenerul meu savurează și că venele gâtului îi devin vizibile.

Arzător!

Totul în această încăpere e excitant. Lângă mine, trei bărbați oferă plăcere unei femei, iar un necunoscut îi oferă iubitului meu, în timp ce mă uit la acest spectacol, pe care eu l-am pus la cale, mă excit. Mă umezesc. Sunt udă.

Scanned with CamScanner

În acel moment, bărbatul își duce o mână spre fundul lui Eric, îl apucă de el și îi desface fesele. Dar când să-i bage un deget în anus, soțul meu îl oprește. Acceptă refuzul. Crește ritmul mișcărilor și-l aud din nou pe Eric gemând.

Ard!

Cu mâna dreaptă, acesta începe să împingă cu forță capul necunoscutului, pentru ca acesta să-i ia tot penisul în gură. Bărbatul este înnebunit de această cerere.

Iar eu și mai și.

Se agață și mai tare de Eric și, apucându-l cu forță de fund, iar și iar, repetă aceeași mișcare până ce iubitul meu minunat nu mai rezistă, scoate un geamăt puternic și-și dă drumul.

Foc!

Când termină, necunoscutul merge să facă un duș. Eu mă ridic din pat și, luând vasul cu apă, îl torn cu grijă peste penisul soțului meu. Îl spăl, îl șterg și întreb:

– E totul în regulă?

Eric încuviințează la rândul lui, zâmbește și șoptește:

– Excitată?

– Foarte.

Câteva secunde mai târziu, bărbatul se întoarce la noi. Fără să fie nevoie ca Eric să-mi spună ceva, mă întind din nou pe pat, iar el încuviințează.

Fără să spună ceva, bărbatul îmi ridică fusta până în talie, iar eu mă mișc agitată. Apoi, își trece mâinile peste coapsele mele și mi le îndepărtează puțin, ca să-mi toarne apă pe sex. Îmi citește tatuajul și zâmbește.

Răcoarea e binevenită. Închid ochii, iar Eric șoptește:

– Desfă picioarele și dă-i voie să ajungă la tine.

Fac ceea ce-mi cere. Mă excită să o fac și simt respirația bărbatului pe sexul meu umed. Mâinile lui îmi desfac labiile, mă ating și simt cum unul dintre degetele lui intră în mine.

Se joacă...

Scanned with CamScanner

Strânge...

Deschid ochii și Eric spune:

– Așa... lasă-l să intre... așa.

Momentul...

Vocea lui...

Cererea lui...

Totul mă excită în câteva secunde, în timp ce celelalte persoane își dezlănțuie pasiunea lângă noi.

Necunoscutul bagă și scoate degetul din mine, în timp ce limba lui îmi suge clitorisul, iar respirația mea devine șuierătoare. Nu știu cât facem asta, știu doar că mă bucur de moment.

Brusc, se oprește, își pune un prezervativ și se lasă peste mine. În acel moment, Eric îl lămurește:

– Gura ei e doar pentru mine.

Necunoscutul încuviințează și, trecându-și mâinile pe sub fundul meu, mă ridică și, cu nerăbdare și hotărâre, mă penetrează. Oh, da..., de asta am nevoie.

– Privește-mă, cere Eric.

O fac. Fără să se oprească, acest bărbat cu care nu am schimbat nici o vorbă, pe care nu știu cum îl cheamă, intră și iese din mine, iar și iar, iar eu vreau să intre și mai adânc.

Am nevoie de mai mult și-mi pun picioarele pe umerii lui. Gestul îl excită. Zâmbește și, apucându-mă de șolduri, se înfige în mine, iar eu îmi pierd respirația când Eric, apropiindu-se de gura mea, murmură:

– Vreau gemetele tale, iubire..., dă-mi-le.

Nu mai am aer, dar îl sărut pe iubitul meu și-i dau ce-mi cere. Gura mea gâfâie sub a lui. Dinții lui îmi mușcă buzele și-mi soarbe gemetele. Asta îl excită, îl înnebunește, în timp ce bărbatul își continuă dansul în interiorul meu, iar eu mă las în voia plăcerii. Până când acesta nu mai rezistă și, înfigându-se ultima dată în mine, făcându-mă să strig, ajunge la climax.

Necunoscutul iese din mine și-mi toarnă din nou apă peste sex.

Scanned with CamScanner

Răcoare!

Apoi ia un prosop curat și mă șterge. După câteva secunde, pulsul meu începe să revină la normal, mă relaxez, iar Eric apucându-mă de mână, spune:

– Ridică-te, iubire.

Fusta îmi acoperă din nou picioarele și, fără să privesc în urmă sau să schimb vreun cuvânt cu bărbatul necunoscut, ieșim din separeu. Eric se grăbește.

Când ajungem pe culoar, unde se aud mii de gemete, stăpânul meu, iubirea mea, soțul meu, mă ia în brațe, mă lipește de perete și mă sărută. Sărutul lui este plin de dorință, nebunesc, devastator. Îmbătată de dorința pe care mi-o arată, îi răspund. Atunci simt că-mi ridică fusta, își desface pantalonii și intră în mine.

Oh, da... acestea sunt contactul și profunzimea de care am nevoie.

Eric!

Fără să scoată vreo vorbă, soțul meu plin de dorință intră, iar și iar, în mine, iar eu mă acuplez cu el, în timp ce gem și mă agăț de umerii lui, dornică să-l primesc și mai adânc.

Eric mă mișcă în brațele lui ca și cum aș fi o păpușă, iar eu înnebunesc, în timp ce el spune:

– Îmi pare rău, micuțo, dar simt că o să termin.

E foarte excitat de la cele văzute și mișcările lui caută o cale de eliberare de care știu că are nevoie și pe care vreau să i-o ofer. Câteva momente mai târziu, uterul mi se contractă, Eric scrâșnește din dinți și termină.

Fără să-mi dea drumul, șoptește:

– Îmi pare rău că a durat atât de puțin, dar m-a excitat foarte tare să privesc ce făceai.

Cu o privire strengărească, răspund:

– Nu-ți cere scuze, iubitule, acum îți voi cere mai mult.

Eric zâmbește, la fel și eu. Mă sărută și mă lasă jos. Simt cum lichidul lui curge pe picioarele mele și spun:

Scanned with CamScanner

– Trebuie să fac un duș...

El încuviințează și continuăm să mergem pe culoarul gemetelor. Brusc, se oprește, dă la o parte una dintre perdele, pe care scrie numărul zece și în separeu îi văd pe Björn și pe Diana. Fiecare dintre ei este cu două femei. Par să se distreze. Björn ne vede. Se uită la noi cu privirea lui albastră și spune:

– Mergem în sala oglinzilor. E rezervată.

Eric încuviințează și, în timp ce mergem, comentez:

– Văd că știi foarte bine locul ăsta.

Partenerul meu zâmbește și, sărutându-mă, murmură:

– Am avantajul vârstei, iubito.

Ajungând în fața ușii, Eric o deschide și intrăm. E semiîntuneric, dar, când aprindem lumina, sunt surprinsă să văd că pereții, tavanul și podeaua sunt acoperite în întregime de oglinzi. Brusc lumina devine violet, iar iubitul meu spune, sărutându-mă:

– Culoarea ta preferată.

Zâmbesc și-l sărut. Îi ador buzele cărnoase și atunci el mă apucă de fund.

– Să mergem să facem un duș.

Râzând, ne dăm jos hainele tradiționale bavareze și intrăm într-o modernă cabină de duș.

– E totul în regulă, iubito?

Zâmbesc și încuviințez. Deja îmi era dor de întrebarea asta.

Apa curge pe corpurile noastre și ne bucurăm de moment, când Eric spune:

– Obții de la mine lucruri pe care nu le-am crezut niciodată posibile.

Știu că se referă la bărbatul de mai devreme și răspund:

– Îmi place la nebunie să-ți văd fața când te satisface un bărbat.

Amândoi zâmbim și ne sărutăm.

Când ieșim din duș, impresionantul jacuzzi care se află într-o laterală a camerei, plin cu apă care-și schimbă culoarea, ne cheamă. Eric mă ia în brațe și intrăm.

Scanned with CamScanner

Mă sărută... îl sărut.

Mă mângâie... îl mângâi.

Mă atinge... îl ating.

Tot ceea ce se întâmplă între noi e pasiune pură, când se deschide ușa și intră Björn, însoțit de Diana. Amândoi sunt dezbrăcați, dar au în mână niște genți pe care le lasă pe pat. Când ne văd în jacuzzi, intră direct la duș. Când ies, Björn intră și el în jacuzzi, iar Diana scoate niște CD-uri cu muzică din geanta ei. Se uită la ele. Alege unul și pe restul le lasă pe un scaun. Câteva secunde mai târziu, aud vocea lui Duffy cântând *Mercy* („Milă").

Diana intră în jacuzzi și, văzând că fredonez cântecul, murmură cu voce dulce:

– Îmi place femeia asta.

Câteva momente stăm toți patru de vorbă. Conversația noastră se învârte în jurul a ceea ce am făcut în acea seară în local, iar eu mă surprind fiind la fel de sinceră ca și ei. Mi se pare normal să vorbesc despre sex și mă bucur de conversație.

– Vorbești serios că nu ai încercat sado-masochismul? întreabă Diana.

Răspunsul meu îi face să zâmbească pe Eric și pe Björn:

– Nu. Treaba asta cu durerea nu e pentru mine. Prefer un alt tip de plăcere.

Diana încuviințează, iar Eric spune:

– Jud, sado-masochismul nu e pentru tine, dar mi-am dat seama că, atunci când vine vorba despre sex, ești supusă și-mi asculți ordinele. Ai observat?

Încuviințez și precizez:

– Dar mă și excită când mă asculți.

Zâmbim amândoi și iubitul meu spune:

– Ești stăpâna mea și eu sunt stăpânul tău.

– Iar sexul e doar sex, concluzionez eu.

Tandră, mă apropii de el și, așezându-mă între picioarele lui, spun, în timp ce-i simt penisul pe sub apă:

Scanned with CamScanner

– Sunt a ta și tu ești al meu. Nu uita asta, iubitule.

Fără să-i pese de cei patru ochi care ne privesc, Eric șoptește:

– Jocul tău devine tot mai complex cu fiecare zi care trece. Mai întâi, ai făcut cunoștință cu vibratoarele, apoi cu sexul în trei și cu schimbul de parteneri, iar în ziua în care am fost cu Dexter mi-am dat seama cât îți place să te supui și să asculți.

Björn zâmbește.

– Lui Dexter îi place sado. Savurează anumite lucruri.

Cei doi prieteni se privesc. Complicitatea lor mă încântă. Își vorbesc din priviri și Eric îl lămurește:

– Anumite lucruri nu le va încerca niciodată cu Jud, pentru că ea i-ar tăia gâtul.

Râdem toți. Nu e nevoie să-mi spună la ce se referă. Îmi imaginez. Durere! Ceva ce nu va intra niciodată în planurile mele. Refuz.

Björn, care bea șampanie lângă noi, văzând cum ne privim, spune, luându-ne prin surprindere:

– Sper ca într-o bună zi să cunosc o femeie care să mă surprindă, cu care să-mi trăiesc viața și să fac sex așa cum faceți voi. Recunosc că vă invidiez.

Eric mă sărută și șoptește:

– Ceva bun în viața mea. Era și cazul, nu?

Björn încuviințează, ciocnește cu prietenul lui, iar eu adaug:

– Cum ar spune tatăl meu, jumătatea ta există undeva, trebuie doar să o întâlnești!

Râdem toți, iar Eric mă privește într-un fel special și spune:

– Dacă în seara asta îți voi ordona să faci lucruri, ca un stăpân, mă vei asculta?

Zâmbesc ca un vampir.

– Depinde...

Zâmbește. Îi place răspunsul și nuanțează:

– Iubito, nu ți-aș ordona vreodată ceva ce nu ți-ar plăcea.

Convinsă, îi răspund:

Scanned with CamScanner

– Ordonă, stăpâne!

Jocul nostru. Jocul nostru fierbinte reîncepe, iar privirea lui mă excită. Gura lui mă înnebunește și știu că ordinele lui îmi vor face plăcere. Eric are dreptate, îmi place să ascult și să-i ofer tot ce-și dorește.

– Lui Judith îi place să vorbim și să fim cât mai descriptivi atunci când o futem, nu-i așa? spune Björn la fel de direct ca întotdeauna.

Încuviințez, iar Eric afirmă sigur pe el:

– Da, prietene. Femeiușca mea e fierbinte, foarte fierbinte.

Diana, care până în acel moment a tăcut ascultându-ne, intervine:

– Pe mine mă înnebunește acel „Cere-mi ce vrei". Tatuajul pe care-l ai în locul acela mă face să-mi vină cheful să-ți fac și să-ți cer multe lucruri, Judith.

– Și ce aștepți să faci? întreabă Eric și, cu un zâmbet malițios, mă privește și anunță: Să ne jucăm de-a stăpânii.

Toți se uită la mine. Nu știu ce să răspund. Respirația mea se accelerează, când Diana spune:

– Promit să fiu o stăpână... tandră.

Mă încrunt. Mă gândesc că nu știu dacă acest joc de-a stăpânii îmi va plăcea, când Eric spune cu hotărâre:

– Jud, cum sunt stăpânul tău, vreau să ieși din jacuzzi și să te întinzi pe pat pentru ca Diana să ia ce-și dorește. Odată ce ea va fi satisfăcută, te întorci în jacuzzi și te așezi între Björn și mine. În noaptea asta am planuri pentru tine, iar tu mă vei asculta.

Offf, ce-i face stomacului meu!

Fără să ezit, ies din jacuzzi, dispusă să intru în joc. Când iau un prosop ca să mă șterg, Eric spune:

– Jud, nu am spus să te usuci. Lasă prosopul și întinde-te pe pat.

Fac ce-mi cere și, câteva secunde mai târziu, văd că și Diana iese din jacuzzi. Eric și Björn se uită la noi în tăcere. Diana se apropie de mine, atinge tatuajul care-i place atât de mult, îl sărută și murmură:

– Întoarce-te.

Scanned with CamScanner

Nu trebuie să repete. O fac și, când sunt cu fața în jos, se lasă peste mine și mă atinge. Simt cum își plimbă muntele lui Venus peste corpul meu.

– Ridică-te în patru labe.

Mă pun în patru labe în pat. Atunci, Diana îmi apucă sânii uzi și mi-i strânge. Degetele ei îmi strâng sfârcurile și îmi place senzația, în timp ce-și pune muntele plăcerii pe fundul meu. Mă încinge.

Sala oglinzilor îmi oferă o priveliște perfectă și zâmbesc văzând cum privirea lui Eric vorbește de la sine.

Atunci, Diana îmi spune:

– Întinde-te.

Când o fac, apucă una dintre gențile pe care Björn și cu ea le-au lăsat pe pat și scoate ceva. Îi arată lui Eric, care încuviințează. Nu știu ce este, până ce Diana nu spune:

– Dă-mi sânii.

Mă conformez și văd că este vorba despre niște clești ca aceia pe care îi folosește Dexter. Mă liniștesc. Mi-i prinde de sfârcuri și, trăgându-mă de lănțișor, spune în timp ce eu torc:

– Stăpânul tău mi te-a dat mie și acum stăpâna ta sunt eu.

Îl privesc pe Eric și el încuviințează.

În acel moment, Diana mă apucă cu o mână de față și cu cealaltă îmi dă o palmă. Privindu-mă drept în ochi, șuieră:

– Nu te uita la el, uită-te doar la mine.

Sunt pe punctul să o trimit la plimbare, dar recunosc că situația mă excită și o privesc. Ea se uită la gura mea, se apropie și, când să mă sărute, se oprește și spune:

– Îți voi respecta gura pentru că știu că e doar a lui, dar restul îl voi lua ca și cum ar fi al meu, pentru că vreau să te posed pentru propria mea plăcere.

Nu știu ce să mai cred. Vocea îi este șuierătoare, iar gesturile agresive. Dar chiar și așa, excitată, nu mă mișc, o las la cârma situației și aștept să văd ce se întâmplă.

Scanned with CamScanner

Odată ce mă are așa cum își dorește, se delectează cu ceea ce vede și, trăgând de cârlige și odată cu ele întinzându-mi sfârcurile, spune privindu-mi tatuajul:

– Vreau să te savurez, dă-mi ceea ce vreau.

Desfac picioarele și ridic șoldurile ca un semn că mă supun. Diana zâmbește și, doritoare să încerce ceea ce-i ofer, dă drumul lănțișorului, mă apucă cu mâinile de fund, iar gura ei coboară spre sexul meu.

Mă sărută, îl mușcă încet până ce mă desface cu degetele și se duce direct către clitoris. Îl umezește cu limba și apoi îl suge. Simt o plăcere enormă. Mă linge și eu înnebunesc și desfac mai mult picioarele, doritoare să continue.

Felul ei dur de a mă atinge și de a mă linge mă excită. Diana are delicatețea unei femei, dar nerăbdarea unui bărbat. Îmi asediază corpul, iar eu gâfâi.

– Haide, frumoaso..., haide... Dă-mi sucul tău, îmi cere.

Lingând și iar lingând, reușește ce-și propune, iar fiara care zace în mine îi oferă ceea ce-și dorește. Mă ud, iar și iar. Gemete devastatoare îmi scapă din gură, în timp ce ea repetă:

– Așa... așa..., mișcă-te așa.

Un fior îmi străbate corpul. Diana se oprește. Eu protestez și ea șoptește:

– Pune-te în genunchi și desfă picioarele.

Când mă ridic aproape leșin, dar îmi revin repede și mă așez în genunchi pe pat, ca ea și, înainte să-mi pot întoarce fața să-l privesc pe Eric, mă ia de talie și, apropiindu-se, își bagă două degete în vaginul meu umed, spunându-mi:

– Așa... haide... mișcă-te. Așa... așa... Zâmbește după un oftat de-al meu. Vreau să te miști, să te uzi, pentru ca apoi să-ți desfac picioarele și să-ți beau dulcele elixir.

Înnebunesc auzind clipocitul sucurilor mele când mâna ei urcă și coboară. Vreau să-i simt gura între picioarele mele. Îmi doresc ca limba ei să-mi lingă clitorisul și să-mi bea elixirul.

Scanned with CamScanner

Respirația mea pare o locomotivă, iar ea crește ritmul, intensitatea și adâncimea.

Nu-mi vine să cred. Femeia asta mă face să am orgasm după orgasm, fără să se oprească. Sunt udă toată. Observ cât sunt de udă și, când plăcerea mi se împrăștie în corp, strig și cad pe spate.

Văzând asta, Diana îmi desface rapid coapsele și ia din nou ceea ce-și dorește de la mine. Linge... suge, iar eu îi ofer din nou. Cedez în fața ei, dorindu-mi să nu se oprească.

Când cred că e satisfăcută, îmi scoate cleștii și-mi suge sfârcurile. Limba ei catifelată mă face să mă simt bine și chiar mai mult atunci când suflă și simt furnicături delicioase pe pieptul meu. Hmmm, îmi place la nebunie.

Mă gândesc la Eric. La ochii lui. La cum m-ar privi în acest moment și îmi imaginez cât de tare și de excitat trebuie să fie, când îi aud vocea zicând:

– Diana, folosește strap-on-ul dublu gonflabil.

Ea se mișcă și scoate din geantă un strap-on cum n-am mai văzut. E un fel de chilot din piele, cu curele, o bilă și două penisuri. Unul pe dinăuntrul chilotului și unul pe dinafară. Mi-l dă și-mi spune:

–Pune-mi-l.

Excitată, cu sfârcurile tari ca piatra și strap-on-ul în mână, o privesc. N-am pus niciodată unul din ăsta și ea îmi explică:

– Bagă-mi penisul care e pe dinăuntru și apoi leagă-mi strap-on-ul în talie, ca să te pot fute.

Fără alte vorbe se așază în genunchi pe pat, desface picioarele și-mi cere, dându-mi o palmă:

– Fă-o.

Când îmi pun mâinile între picioarele ei îi simt căldura. De obicei, eu nu ating femeile, prefer ca ele să mă atingă pe mine și, în ciuda chefului pe care-l am să o ating în acest moment, fac ce-mi cere.

Îi separ cu degetele labiile mici, care sunt catifelate și umede, și îi introduc încet penisul. Îmi place senzația că pot controla momentul.

Scanned with CamScanner

Mi-ar plăcea să fiu stăpână?

Odată ce strap-on-ul a intrat în ea, îi leg curelele de talie și-mi spune:

– Întinde-te pe spate, desfă picioarele și, când intru în tine, înconjoară-mi talia cu ele și răspunde-mi, ne-am înțeles?

Încuviințez și mă las pe spate. În genunchi, cu strap-on-ul pus, Diana observă ceea ce fac și, când desfac picioarele, se lasă peste mine. După ce introduce penisul în mine, murmură:

– Înconjoară-mă cu picioarele.

Ascult. Cu o mână, ea apucă bila care este prinsă de strap-on și explică:

– Voi umfla penisul care e în interiorul tău. Te voi dilata.

Secundă cu secundă, vaginul meu se umple tot mai mult. Niciodată nu am avut ceva atât de gros în interiorul meu și, când cred că voi exploda, ea se oprește și spune:

– Dă-mi mâinile.

Fac ce-mi cere și, apucându-mă de ele, mi le pune deasupra capului și, presându-mi-le în saltea, își mișcă șoldurile și amândouă gâfâim.

– Îți place?

– Da...

Se împinge din nou în mine și gemem amândouă. Senzația e completă. Sunt plină și simt cum vaginul mi se dilată, ca să se muleze pe penis. Ea intră și iese din mine, iar și iar, și gâfâi.

În acel moment, îl aud pe Eric spunând:

– Bagă-l mai adânc, Diana. Lui Jud îi place.

Ea-și pune picioarele pe umerii mei și-mi oferă ceea ce Eric a cerut. Gemetele mele se transformă în strigăte de plăcere.

Oh, da... îmi place.

Înnebunită, o apuc pe Diana de sâni, o oblig să mi-i bage în gură și văd că-i place să o mușc de sâni, ea se înfige în mine fără milă. Eu o zgârii pe spate și gem cu sfârcurile ei în gură.

– Da... da..., nu te opri.

Scanned with CamScanner

Nu o face.

Mă ascultă.

Îmi dă ceea ce-i cer.

Sunt fierbinte...

Iau foc..., mă aprind.

Și când focul ne cuprinde pe amândouă, Diana cade peste mine, iar eu strig simțind că am ajuns la climax.

Epuizată, transpirată și satisfăcută, privesc în oglinzile din tavan și-i văd pe Eric și pe Björn.

– Uită-te la mine, cere Diana.

O fac. Mă apucă de umăr și mă face din nou să strig. Eu, în schimb, o mușc de un sfârc. Asta o reactivează și, ca o posedată, își apasă pelvisul de al meu și gâfâim amândouă.

Câteva minute mai târziu, când atacul ei ia sfârșit, respirația îmi revine la normal. Nu mă mișc. Nu știu dacă Diana s-a săturat deja de mine. Ea comandă și eu ascult. Așa e jocul și-mi place. Îmi place mult.

Când iese din mine, vaginul meu se contractă.

Ea se lasă să cadă lângă mine și, privindu-mă, îmi explică:

– Te-aș ține să fii a mea toată noaptea, dar nu vreau să fiu egoistă. Acum e rândul lor. Și ridicând vocea spune: Eric, am terminat pentru moment.

Zâmbesc. Îmi place să aud acest „pentru moment!"

Vreau să repet experiența cu Diana. Mă stimulează mult în plan sexual.

– Jud, vino în jacuzzi, spune Eric.

Mă ridic. Îmi tremură picioarele, sucurile mele îmi curg de-a lungul lor, dar merg până acolo. Când intru în jacuzzi, îmi amintesc că Eric a spus că atunci când mă întorc să mă așez între ei. O fac și suspin când simt apa pe pielea mea.

Ce plăcere!

Pe sub apă, simt că Eric îmi caută mâna. I-o dau și mi-o strânge. Sunt conștientă de ceea ce mă întreabă prin acest gest.

Scanned with CamScanner

Timp de câteva minute, nu vorbește nimeni, nimeni nu se mișcă. Închid ochii și mă bucur de moment. Știu că așteaptă să-mi revin.

Când aud un zgomot, deschid ochii. Diana intră la duș și Eric spune:

– Masturbează-ne.

Cum mă ține de mână, mi-o pune pe penisul lui. E tare și erect. Îl mângâi și, fără să ezit, cu cealaltă mână apuc penisul lui Björn. Amândoi sunt tari ca piatra. Pregătiți pentru mine și, deși eu aș face altceva cu ei în acest moment, trebuie să-i ascult. Îi masturbez.

Mișcările mele sunt ritmice. Urc și cobor ambele mâini în același timp, până când mă desincronizează cu mișcările lor. Privesc la oglinda din fața mea și observ că au ochii închiși și savurează. Savurează în timp ce eu continui să le ofer plăcere.

În scurt timp, mă dor umerii. Asta este obositor, dar nu mă opresc. Nu vreau să-i dezamăgesc. Îmi continui mișcarea și omul meu spune cu voce întretăiată:

– Diana, adu prezervative.

Ea le scoate din geantă și i le dă lui Björn. E clar pentru cine sunt. Privirea lui o întâlnește pe a mea, îi dau drumul erecției și el se ridică. Penisul lui este enorm și-mi place la nebunie.

Björn e atât de sexy.

– Diana, schimbă CD-ul și pune-l pe cel albastru.

Femeia ascultă și, când se aud primele acorduri din *Cry Me a River*, al lui Michael Bublé, amândoi zâmbim și zice:

– Acest cântec îmi amintește de tine.

Eric se mișcă, penisul lui iese din apă și uit de Björn. Soțul meu e mai tare și mă înnebunește.

Îl doresc.

Îl vreau în mine urgent, cu o nerăbdare arzătoare.

Cu un zâmbet care-mi spune cât de bine se simte, se îndreaptă spre o parte a jacuzziului unde aproape că te poți întinde și-mi spune:

– Haide, micuțo, încalecă-mă.

Scanned with CamScanner

Excitată, mă duc la el și-l sărut. Limba lui se încolăcește cu a mea și amândoi zâmbim. Ne jucăm, ne atingem și mă apucă, ca să intre încet în mine. Eu gâfâi.

– Mă înnebunești, brunețico.

Zâmbesc și, îmbrățișându-mă, el murmură:

– Disponibilitatea ta mă excită tot mai mult cu fiecare zi care trece.

– Știu.

În timp ce mișc șoldurile, căutând plăcerea, îi șoptesc la ureche:

– Îmi place ce facem și-mi place să-mi ordoni.

Privindu-mă în ochi, încuviințează și, penetrându-mă cu forță, șuieră:

– Știu că ți-a plăcut. Gemetele tale mi-au spus asta.

– Da. Mult.

Cu un zâmbet periculos care-mi face pielea de găină, Eric adaugă:

– Acum îți va plăcea și mai mult.

Și, privind peste umărul meu, spune:

– Björn, te așteptăm.

Simt cum apa din jacuzzi se mișcă, iar prietenul nostru vine în spatele meu.

– Îmi place mult funduleţul tău, frumoaso!

Privirea mea devine mai aprinsă știind ce urmează să se întâmple, când soțul meu spune:

– În clipa asta e tot al tău, prietene. Să ne bucurăm de soția mea și să o înnebunim.

Björn mă sărută pe gât și, apucându-mă din spate de sfârcurile dureroase, șoptește:

– Abia aștept să o fac.

Patru mâini mă ating pe sub apă, în timp ce Michael Bublé cântă.

Eric îmi desface fesele, iar Björn își îndreaptă erecția către anusul meu. Fără să fie nevoie de lubrifiant, acesta se dilată și, în câteva secunde, doi bărbați mă posedă în jacuzzi, în timp ce Diana se uită la noi și bea din paharul ei.

Scanned with CamScanner

– Așa..., iubire, așa... Spune-mi că-ți place.

– Îmi place... da.

Din spate, Björn întreabă:

– Cât de mult îți place?

– Mult... mult..., răspund.

– Vreau să te bucuri alături de noi, iubito.

– O fac, sufletul meu, suspin, convinsă de asta.

Mă posedă fără oprire.

Înnebunesc între bărbații mei preferați. Pe Eric îl iubesc la nebunie, iar viața mea fără el nu ar avea nici un sens, iar pe Björn îl iubesc ca pe un prieten și partener de joacă. Trioul nostru e întotdeauna înfierbântat și excitat. Toți trei ne-am împerecheat într-un mod incredibil și de câte ori ne întâlnim ne simțim foarte bine.

Brusc, Eric se lasă puțin mai mult pe spate în jacuzzi și spune, privindu-l pe Björn:

– Dublă.

– Ești sigur? întreabă el.

– Da.

Nu știu la ce se referă. Doar simt că Björn iese din mine, se ridică, își scoate prezervativul și își pune altul. Apoi intră din nou în jacuzzi și, atingând, pe sub apă, intrarea vaginului meu, locul pe unde mă penetrează Eric, murmură la urechea mea, în timp ce unul dintre degetele lui intră în mine.

– Mmmm, îmi place că e strâmt.

Asta mă face să mă încordez. Dublă penetrare vaginală?

Îl privesc pe Eric. E calm, sigur pe el. Dar mie mi-e frică de durere. Vede asta pe fața mea și își apropie gura de a mea, spunând:

– Stai liniștită, micuțo. Diana te-a dilatat.

Și sărutându-mă șoptește:

– Nu voi permite niciodată să te doară.

Încuviințez, în timp ce sărutul lui mă liniștește și simt degetul lui Björn în interiorul meu, alături de penisul lui

Scanned with CamScanner

Eric. După un deget, intră două, până ce soțul meu îi oprește mișcările hotărâte.

Atunci, Björn își pune vârful penisului în vaginul meu, scoate degetele și, după câteva mișcări, simt cum membrul lui intră cu totul lângă cel al iubitului meu.

– Așa, micuțo, așa... Bucură-te...

– Doamne, Judith, ce minunăție, spune Eric la urechea mea, în timp ce intră și mai adânc în mine.

Oh, da. O fac. Sunt penetrată dublu în vagin.

Înnebunit, Eric mă apucă de talie, în timp ce întreabă:

– E totul în ordine, iubire?

Încuviințez, Björn se mișcă în spatele meu. Mâinile lui îmi desfac fesele. Mă strânge de ele și spune:

– Spune-mi ce simți.

Dar nu pot vorbi. Sunt atât de cuprinsă de dorință, că pot doar să gâfâi când Eric îmi cere:

– Spune-ne ce simți sau ne oprim.

– Nu... nu vă opriți, vă rog... Nu vă opriți... Îmi place..., reușesc să bâlbâi.

Sunt foarte înfierbântată.

Căldura îmi umple tot corpul. Iau foc, iar când valul de căldură îmi ajunge la cap, strig și mă las să cad peste Eric, în timp ce ei mă penetrează în căutarea plăcerii.

Oh, Doamne..., ce senzație! Ating butonul din jacuzzi și suntem înconjurați de bule.

Sunt între cei doi titani ai mei.

Amândoi mă ating, mă mușcă, mă vor, mă penetrează.

Penisurile lor dure, lipite unul de celălalt intră și ies din mine, în timp ce plăcerea mă străbate și strig înnebunită, lipindu-mă de ei.

Zgomotul apei care se mișcă ne estompează vocile, respirațiile noastre puternice, strigătele de plăcere. Dar eu le aud. Îl aud pe iubitul meu, îl aud pe Björn și mă aud pe mine, până ce toți trei cădem pradă unui orgasm devastator.

Scanned with CamScanner

În acea noapte, când ajungem acasă aproape în zori, sunt epuizată. Când taxiul ne lasă la poartă e răcoare. În septembrie, în Germania, vremea deja se răcește.

Eric mă ia de mână cu un gest sigur și, în liniște, mergem spre casă. Susto și Calmar vin să ne salute.

Cu tandrețe, Eric și cu mine îi sărutăm, iar ei aleargă în jurul nostru până când dispar.

Zâmbesc. Îmi place viața mea. Încă nu-mi vine să cred ce am făcut azi-noapte, dar sunt conștientă că-mi doresc să o fac din nou.

Ce mașină de făcut sex sunt! Cine ar fi spus asta despre mine?

Când ajungem la ușa casei, îl trag pe Eric și, privindu-l în ochi, spun încet:

– Te iubesc și ador tot ce facem împreună.

El zâmbește și șoptește în apropiere de gura mea:

– Acum și întotdeauna, iubito.

Ne sărutăm...

Ne iubim...

Ne adorăm...

Când sărutul tandru ia sfârșit, deschide ușa casei și vedem lumină în bucătărie. Surprinși, ne uităm unul la altul, ne îndreptăm într-acolo și-i vedem pe Graciela și pe Dexter sărutându-se.

– Hm... hm...

Porumbeii ne privesc și întreb amuzată:

– Ce faceți treji la ora asta?

Fără să se ridice de pe picioarele lui Dexter, Graciela zâmbește.

– Ne era sete și am decis să ne răcorim.

Pe masă e o sticlă cu etichete roz, iar Eric, amuzat, se uită la mine și exclamă:

– Bună alegere!

– Bineînțeles, amice, acest Moët Chandon rozé este o minune.

Eric zâmbește. Și eu la fel și adaug:

– Sticla asta cu etichete roz este mortală!

Scanned with CamScanner

Printre râsete, ne așezăm și bem un păhărel cu ei și, la un moment dat, când Eric și Dexter stau de vorbă, Graciela se uită la mine și murmură:

– Dacă înainte îmi plăcea mexicanul, acum mă înnebunește.

– Totul e în regulă între voi?

– Mai mult decât în regulă, colosal!

Asta mă face să zâmbesc și cred că, uneori, dragostea e mare, uriașă. Iar acum este unul dintre acele momente.

Cincisprezece minute mai târziu, ne luăm la revedere de la ei și iubitul meu și cu mine mergem în camera noastră. Suntem obosiți și, când ne dezbrăcăm și ne băgăm în pat, Eric mă mângâie tandru pe păr. Știe că-mi place și-mi spune:

– Dormi, micuțo.

Mă ghemuiesc în brațele lui și, fericită și norocoasă, adorm.

Scanned with CamScanner

13

Două zile mai târziu mă simt puțin rău.

Mă doare stomacul și presimt că-mi va veni ciclul.

Detest că mă doare așa tare. De ce trebuie să mi se întâmple mie asta, când am prietene care nici nu-l simt?

Merg la baie și, la naiba, mi-a venit. Când ies, iau un calmant. Acesta și muzica mă relaxează. Îmi iau iPod-ul, îmi pun căștile și ascult.

Me llaman loco, por no ver lo poco que me dicen que me das.
Me llaman loco, por rogarle a luna detrás del cristal.[21]

Închid ochii și vocea lui Pablo Alborán mă relaxează ca întotdeauna și, în cele din urmă, adorm.

Mă trezesc niște sărutări delicate și dulci și, când deschid ochii, văd că e Eric. Îmi scot căștile și spune:

– Bună, micuțo, cum te simți?

– Dărâmată... foarte dărâmată, murmur.

Brusc, intră în alertă și, văzându-i gestul, îl lămuresc:

– Mi-a venit ciclul și mă omoară durerea.

Eric încuviințează. Știe deja de lunile trecute și spune:

– Există un remediu german foarte bun ca să nu te mai doară.

– Care? întreb plină de speranță. Orice numai să nu mai suport durerea asta înfiorătoare.

– Rămâi însărcinată și aproape un an vei uita de ea.

Gluma lui nu-mi place.

El râde. Eu nu.

---

21 „Îmi spun nebun, că nu văd cât de puțin îmi oferi./Îmi spun nebun, pentru că mă rog la luna din spatele geamului" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Am chef să-i dau un pumn. Să-i dau? Să nu-i dau?

În final, îmi stăpânesc impulsurile josnice și, plină de durere, spun:

– Nu mai pot de râs, ce să spun.

– Nu crezi că e un remediu bun?

– Nu.

– O brunețică cu ochișorii tăi... cu năsucul tău... cu gurița ta...

– Totul e stabilit, mormăi.

Eric râde și, sărutându-mă, adaugă:

– Ar fi minunată. O știu.

– Fă-o tu, deșteptule.

– Dacă aș putea, aș face-o.

Îl privesc și îmi dreg vocea.

– Uite ce pățesc cu gâtul. Vrei să încetezi?

Îl aud râzând. Afurisit râs. Apuc un pui de pernă și i-l arunc în cap cu toată forța.

Oh... oh... mă cunosc și, cum continuă să râdă, sunt în stare să-l strâng de gât.

Râsul lui e tot mai puternic. Îl privesc și, cu o expresie de distrugere completă, șuier:

– Ai putea fi atât de amabil încât să pleci și să mă lași singură, ca să-mi treacă durerea?

– Draga mea, nu te supăra.

Dar nivelul meu de toleranță în astfel de momente e zero și, fără să-l privesc, spun:

– Du-te și închide gura.

Cedează. Știe de luni bune că ciclul mă face prost dispusă și, după ce mă sărută pe creștet, pleacă. Închid ochii, îmi pun din nou căștile și încerc să mă relaxez, de data aceasta cu vocea răgușită a lui Alejandro Sanz. Am nevoie să-mi treacă durerea.

Vineri, Juan Alberto, vărul lui Dexter, apare la München.

Sunt surprinsă să-l văd. Nimeni nu a pomenit de venirea lui și, cu prima ocazie, întreb:

Scanned with CamScanner

– Cum e sora mea?

Mexicanul zâmbește și, atingându-și părul, răspunde:

– E la fel de frumoasă ca întotdeauna.

Dar răspunsul ăsta nu mă satisface și insist:

– Vreau să știu dacă i-a picat sau nu bine plecarea ta.

– Bine, femeie, bine. I-am promis că voi trece prin Jerez înainte să mă întorc în Mexic. Bineînțeles, mi-a dat asta pentru tine.

Scoate un plic sigilat. Îl iau și-l pun în buzunarul pantalonilor. Zece minute mai târziu, nerăbdătoare să citesc ceea ce sora mea mi-a scris, mă strecor în camera mea și, așezându-mă pe pat, deschid plicul și citesc.

Bună, drăguțo,

Pe aici totul e bine. Tata e minunat, Luz e fericită la școală, iar Lucía se îngrașă și crește.

Îți scriu ca să-ți spun că sunt bine, deși probabil îți imaginezi că plecarea mexicanului mă dărâmă. Mi-ai zis tu. Dar eu am vrut să fiu o femeie modernă și, în ciuda durerii pe care o simt acum, sunt fericită că am făcut-o.

Desigur, nu m-am culcat cu el! Nu sunt chiar atât de modernă, deși între noi au fost mai mult decât sărutări calde și tandre.

În el am cunoscut un om minunat, tandru și încântător. Și, în cele din urmă, am reușit să scap de gustul amar lăsat de Jesús. Așadar, atunci când îl vezi, tratează-l cu grijă, căci te cunosc, iar el merită, ne-am înțeles?

Te iubesc, drăguță, și promit să te sun într-una din zilele astea.

Raquel

Lacrimi cât pumnul îmi umplu ochii.

Biata mea soră, cât de rău trebuie să se simtă și cât îi e de teamă să nu cumva să-i sparg capul lui Juan Alberto. La naiba, nu sunt chiar atât de rea!

Scanned with CamScanner

Apuc telefonul și formez numărul din Jerez. Vreau să vorbesc cu ea.

Sună o dată…

De două ori…

Și la a treia sonerie îi aud vocea.

– Ești bine, Raquel?

Recunoscându-mă, o aud cum scoate unul dintre suspinele ei nefericite și murmură:

– Da. Sunt bine în ciuda nefericirii.

– Ți-am zis, Raquel, ți-am zis că se va întoarce în Mexic.

– Știu, bubu… Știu.

După o lungă tăcere, spune, lăsându-mă cu gura căscată:

– Știi, aș face-o din nou. Timpul petrecut cu el face să merite suferința. Juan Alberto nu seamănă deloc cu Jesús și, deși acum plâng pe la colțuri, recunosc că mi-a crescut stima de sine ca femeie și că acum mă prețuiesc și eu mai mult. El e bine?

– Da, tocmai l-am văzut. E în salon cu Eric și cu Dexter și…

– Dă-i un sărut din partea mea, bine?

– Bine.

Mai vorbim câteva minute și, la sfârșit, ne luăm la revedere când Lucía începe să plângă. Sora mea trebuie să se ocupe de ea.

Când mă întorc în salon, o văd pe Graciela citind o revistă.

– Bărbații sunt în birou, mă informează.

Încuviințez și merg la bucătărie.

Mi-e sete. M-a întristat să vorbesc cu sora mea, dar să aflu din gura ei că se prețuiește mai mult ca femeie mă face fericită. Până la urmă, tot răul spre bine.

Deschid frigiderul, iau o cola și, în timp ce o beau sprijinită de masă, aud vocea Simonei care spune din spălătorie:

– De ce trebuie să vină încoace?

– Laila trebuie să vină în Germania cu munca.

Scanned with CamScanner

– Poate nu știe că prezența ei ne incomodează?

– Femeie, ascultă, îl aud pe Norbert spunând. Ce a fost a fost. E nepoata mea.

– Exact, nepoata ta. O proastă care...

– Simona...

– Când ți-a spus că ajunge?

– Mâine.

– Afurisită să fie!

– Simona, limbajul, te rog! o ceartă Norbert.

Zâmbesc fără să mă pot abține, când aud vocea teribil de supărată a Simonei mele.

– Și, clar, cum nepoata ta e o domnișoară foarte fină, îl sună mai întâi pe domnul Zimmerman și apoi pe tine, și rămâne să doarmă aici, în loc să doarmă la noi, nu? Poate nu-ți amintești ce s-ar fi putut întâmpla dacă nu intervenea Björn?

– Îmi amintesc și, stai liniștită, nu se va mai întâmpla.

Atunci aud cum ușa spălătoriei se deschide și, prin fereastra bucătăriei, o văd pe Simona îndreptându-se foarte supărată spre casă, cu Norbert în urma ei.

Ce se întâmplă?

Surprinsă, îi urmăresc cu privirea. E prima dată când văd că perechea asta nu e de acord cu ceva și sunt preocupată. Dar mă interesează mai tare să știu cine e Laila, de ce îl sună pe Eric în loc să-l sune pe unchiul ei și ce s-a întâmplat ultima dată.

Trebuie să vorbesc cu Simona cât mai repede.

În acea seară, când Eric și cu mine eram în camera noastră, spun arătându-i telefonul mobil:

– Știi ce ton de apel mi-am pus pentru tine?

Se uită la mine, își ia telefonul, mă sună și zâmbește, recunoscând *Si nos dejan*, melodia noastră.

Îndrăgostiți, ne îmbrățișăm și zâmbim. Cinci minute mai târziu, între sărutări, când Eric îmi dă drumul, spun:

– Pot să te întreb ceva?

Scanned with CamScanner

– Desigur, iubire. Poți să mă întrebi ce vrei.

– Mi-ai da o slujbă?

Eric se uită la mine. Zâmbește și, îmbrățișându-mă, spune, apropiindu-se de gura mea:

– Ți-am spus de multă vreme că ai contractul reînnoit pe viață, micuțo.

Râd. Îmi amintesc că mi-a spus asta în ziua în care i-am trimis florile la birou și insist:

– Mă refer să lucrez la birourile Müller.

– Să lucrezi?

Și, dându-mi drumul, adaugă:

– De ce?

– Pentru că atunci când vor pleca Dexter și Graciela mă voi plictisi. Sunt obișnuită să lucrez și o viață în care să nu fac nimic nu mi se potrivește.

– Iubito, deja muncesc eu pentru doi.

– Dar vreau să contribui și eu. Știu că ai o mulțime de bani și...

– Avem, micuțo, mi-o retează. Avem. Și, înainte să continui, nu ai nevoie să lucrezi pentru că te pot ține eu în puf. Nu sunt dispus ca soția mea să fie constrânsă de un program care nu este al meu și să fiu lipsit de tine pentru că ai obligații. Așa că subiectul e închis.

– Pe naiba, subiectul e închis.

Nu i-a plăcut tonul vocii mele.

Mie nu mi-a plăcut cum a răspuns și, făcându-i semn cu degetul, spun fără prea mult chef de ceartă:

– Pentru moment abandonez subiectul, dar să-ți fie foarte clar, frumușelule, că-l vom mai discuta, ne-am înțeles?

Eric oftează, încuviințează și se duce la baie. Când iese, fără să-i dau voie să respire, spun:

– Trebuie să te mai întreb ceva.

Uitându-se la mine, cu un aer plictisit, răspunde, așezându-se pe pat:

Scanned with CamScanner

– Zi-mi.

Mă plimb prin cameră. Vreau să-l întreb despre Laila, dar nu știu cum s-o fac. Mă deranjează să știu că femeia asta l-a sunat, iar el nu mi-a spus nimic și, în cele din urmă, lăsând deoparte tertipurile, întreb direct:

– Cine e Laila, de ce nu mi-ai spus că te-a sunat și de ce va sta la noi acasă?

Surprins să audă acest nume din gura mea, întreabă:

– De unde știi tu asta?

Expresia mea se schimbă.

Toc... toc... gelozia apare în trombă.

Mijesc ochii și, cu acel nu știu ce care mă apucă atunci când nu am încredere, insist:

– Aici întrebarea potrivită e de ce nu mi-ai spus că o persoană pe care n-o cunosc te-a sunat și va sta începând de mâine în casa noastră? Și acum, supără-te, dar să știi că mai supărată sunt eu, că n-am aflat asta de la tine.

– Vine mâine? întreabă surprins.

Din expresia pe care o are, intuiesc că e sincer. Nu-și amintea și răspund:

– Da. Încă puțin și aflam când se așeza la masă.

Eric înțelege. Mi-o strigă privirea lui și, apropiindu-se de mine, îmi spune:

– Iubito, sunt atât de prins în ultima vreme, că am uitat să-ți spun. Iartă-mă.

Și, văzând că nu răspund, adaugă:

– E nepoata lui Norbert și a Simonei, și era cea mai bună prietenă a surorii mele, Hannah. M-a sunat și, aflând că venea în Germania pentru muncă, am invitat-o să stea la noi.

– De ce?

– Hannah ținea foarte mult la ea.

– Ai avut ceva de-a face cu ea?

Întrebarea mea îl surprinde și, făcând un pas în spate, răspunde:

Scanned with CamScanner

– Bineînțeles că nu. Laila este o femeie încântătoare, dar nu a fost niciodată ceva între noi. De ce întrebi?

– Și Björn?

Se uită la mine cu gura căscată și spune supărat:

– Din câte știu eu, nici el. Dar, să fim serioși, nu mă interesează și cred că nici pe tine nu ar trebui să te intereseze. Sau trebuie să cred că te preocupă dacă s-a tăvălit cu Björn?

Văzând ce vrea să spună cu întrebarea asta, îl privesc supărată și murmur:

– Pentru numele lui Dumnezeu, Eric, nu spune tâmpenii!

– Atunci nu pune întrebările astea.

Tac. Nu vreau să comentez ce am auzit-o pe Simona spunând, dar vreau să aflu ce voia să spună cu acel „Nu-ți amintești ce s-a întâmplat ultima oară?".

– Ești geloasă pe Laila?

Întrebarea lui directă mă face să-i dau un răspuns la fel de direct:

– În ceea ce te privește pe tine, da. Și te iert că ai uitat să-mi spui.

El zâmbește, eu nu.

Face un pas spre mine, dar eu nu mă mișc.

Mă îmbrățișează, dar eu nu-l îmbrățișez.

Fără tocuri și desculță pe covor, mă simt mică. Mă apucă de bărbie și delicat mă face să-l privesc.

– Încă nu te-am convins că unica femeie de care am nevoie, pe care o iubesc și pe care o vreau în patul meu ești tu? întreabă el. Ți-am spus și îți voi repeta de mii de ori că te voi iubi toată viața.

Gata... m-a câștigat.

A reușit să-mi dărâme orice urmă de apărare cu acest „te voi iubi toată viața".

Deja m-a făcut să zâmbesc!

– Știu că mă iubești și tu la fel de mult pe cât te iubesc și eu, pentru că acel „acum și oricând" de pe inelele noastre e sincer, spun arătându-i degetul cu inelul. Dar mă deranjează că nu mi-ai

Scanned with CamScanner

povestit despre telefon, cu atât mai mult cu cât o femeie străină va dormi în casa noastră.

Eric mă ridică de la podea și, când mă are la nivelul feței, își apropie gura de a mea. Îmi linge buza de sus, apoi pe cea de jos și, în cele din urmă, mă mușcă tandru și șoptește:

– Fraieră geloasă, sărută-mă.

Sunt pe cale să mă trag în spate, dar în cele din urmă nu-i dau doar un sărut, îi dau douăzeci și unu și sfârșim prin a face dragoste, în felul nostru, sprijiniți de perete.

În ziua următoare, când mă trezesc și cobor în salon, Juan Alberto a plecat în Belgia. Aseară, înainte de culcare, i-am dat sărutul pe care m-a rugat sora mea să i-l dau, iar el l-a primit cu drag. Ce tăvăleală ciudată au ăștia doi!

Încerc să vorbesc cu Simona, dar nu e. A plecat la cumpărături.

Dexter și Eric își petrec dimineața afară, rezolvând probleme de serviciu, iar Graciela și cu mine mergem la cumpărături. Săptămâna viitoare se va întoarce în Mexic și vrea să ia cu ea multe amintiri.

După-amiază, când ne întoarcem, intru în bucătărie și o văd pe Simona care-mi zâmbește. Mă apropii de ea și o îmbrățișez. Am nevoie de acest contact atunci când Eric nu e. O știe și ea și mă îmbrățișează la rândul ei.

Când mă așez la masa din bucătărie, femeia își vede de treburile ei, iar eu comentez:

– Ești foarte serioasă. Ce ai pățit?

– Nimic.

– Ești sigură, Simona?

– Da, Judith.

Încuviințez. Rămânem tăcute câteva minute și, când vreau să spun ceva, mă privește brusc și mă grăbește:

– Haide, e ora. Începe *Locura Esmeralda*.

Sar de pe scaun și alerg împreună cu ea. Intrăm în salon, unde Graciela citește și, după ce o salutăm, ne așezăm pe sofa și deschidem televizorul.

Scanned with CamScanner

– Începe *Locura Esmeralda*, ciripesc emoționată, uitându-mă la Graciela.

Ea zâmbește și nu spune nimic.

Mai bine... deja știu că mă transform într-o tipă cu gusturi proaste.

Când se aude genericul, Simona și cu mine ne uităm una la alta și cântăm rapid:

Ámame, en nuestro loco amanecer.
Bésame, en nuestra cama en la aurora.
Cuídame, porque soy tuya y no de otro.
Mímame, soy tu Esmeralda.[22]

Graciela izbucnește în hohote, la fel și Simona și cu mine.

Mamă care m-ai făcut, ce mutre trebuie să avem când cântăm cântecul de mai devreme în germană. Devin o ciudată. Ce rușine!

Cu inima în gât, revedem cum este împușcat iubitul nostru Luis Alfonso. Esmeralda Mendoza merge să-l ajute și de nicăieri apare un bărbat foarte arătos, care-i ajută. Se termină primul episod, cu Esmeralda plângând la spital. Se teme pentru viața iubitului ei Luis Alfonso. Problema nu e că plânge ea, ci că plângem toate, ea, Simona, Graciela și cu mine.

Ce grup ciudat!

Când se termină serialul, ne privim cu un aer trist și sfârșim prin a râde. Amuzate, mergem în bucătărie; trebuie să bem ceva ca să punem la loc lacrimile pe care le-am vărsat.

În acel moment, ușa se deschide, intră Norbert și, în urma lui, o femeie destul de drăguță, cu părul deschis la culoare, care spune brusc:

– Bună, mătușă Simona!

---

22 „Iubește-mă, în nebunii noștri zori de zi,/Sărută-mă în patul nostru la lumina aurorei./Ai grijă de mine, pentru că sunt a ta și nu a altuia./Răsfață-mă, sunt a ta Esmeralda" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Fără să clipesc, observ cum necunoscuta se aruncă în braţele iubitei mele Simona, iar aceasta, pentru că nu vrea să o facă să se simtă prost, zâmbeşte.

– Laila, ce bucurie!

Norbert, care e în spatele ei, face stânga-mprejur şi pleacă. Foarte inteligent. Nu se amestecă.

Când tânăra îi dă drumul Simonei, aceasta, privindu-mă, zice:

– Laila, ţi-o prezint pe doamna Zimmerman.

Tânăra mă priveşte cu un zâmbet recunoscător, iar eu îi spun, în timp ce-i întind mâna:

– Poţi să-mi spui Judith.

– Îmi pare bine, Judith.

Atunci mă apropii de Graciela şi adaug:

– Ea e Graciela, o prietenă bună.

– Încântată, Graciela.

– Şi eu, Laila.

După ce facem prezentările, Simona se uită la mine şi mă întreabă:

– Unde vrei să stea, Judith?

– Unde vrei tu, Simona.

Laila se uită neîncrezătoare la noi, apoi, întorcându-se spre mătuşa ei, exclamă:

– Îi spui doamnei pe nume.

Şi înainte ca eu să pot răspunde, Simona spune:

– Da. Şi acum, urmează-mă.

Simona, care aşteaptă cu valiza grea în mână, porneşte spre cameră, când Laila îi spune pe un ton care mie nu-mi place prea mult:

– Mătuşă, du valiza unde trebuie şi după aia îmi spui în ce cameră stau. Cunosc casa.

Şi, apoi, privindu-mă cu un zâmbet uriaş, adaugă:

– Mulţumesc mult că mi-ai dat voie să stau în noul tău cămin.

În primul rând, ar fi trebuit să fie ea cea care duce valiza în cameră, şi nu Simona.

Punctul doi, acest „cunosc casa" nu mi-a picat bine.

Scanned with CamScanner

Punctul trei, vrea să se dea deșteaptă.

Sunt pe punctul să-i spun ceva, când Eric intră în bucătărie și nou-venita exclamă văzându-l:

– Eric!

– Bună, Laila.

– Casă de piatră! Unchii tocmai mi-au prezentat-o pe soția ta și este încântătoare.

El o sărută pe obraji și, uitându-se la mine, spune:

– Mulțumesc pentru urări. Se poate spune că sunt în cel mai bun moment al vieții mele.

Zâmbim cu toții. Intră Dexter și cei doi bărbați pleacă la birou. Tipa îmi face cu ochiul și-mi spune:

– Îți doresc să fii foarte fericită, Judith.

Cu un gest care arată că nu e în largul ei, Simona iese, iar Laila se așază cu mine și cu Graciela la masa de bucătărie, unde eu o supun unui interogatoriu de gradul trei.

La naiba... cu fiecare zi care trece, semăn tot mai mult cu sora mea Raquel.

Când Flyn se întoarce de la școală, Laila se ridică să-l îmbrățișeze.

Copilul se bucură să o vadă. În amintirile lui a rămas ca prietena mamei sale.

În acea seară, cu o oră mai târziu decât de obicei, cinăm toți în salon. Îi invit pe Simona și pe Norbert să ni se alăture, dar Simona refuză. Nu insist. Văd clar cât de mult o deranjează Laila și decid să vorbesc cu ea a doua zi, sâmbătă dimineață.

Când mă trezesc, ca de obicei, sunt singură în pat.

Mă întind și, brusc, îmi dau seama de ceva important: este ziua lui Eric!

Fericită, alerg la baie, mă spăl pe dinți, îmi fac un duș rapid și mă îmbrac. Cât pot de repede, iau cadoul pe care l-am pregătit pentru el și cobor scările patru câte patru, ca să-l felicit.

Scanned with CamScanner

Aud voci din salon și, când intru, îl văd pe Eric așezat acolo, cu Dexter. Dornică să-l surprind, alerg ca o nebună spre fotoliu și mă arunc peste spătar ca să cad în brațele sale.

Dar ghinionul face să îmi iau un avânt prea mare și să sfârșesc împrăștiată într-o parte a salonului, iar cadoul cade pe podea.

Ce lovitură! Cred că mi-am luxat mâna.

Eric se ridică repede și vine să mă ajute, urmat de Dexter. Amândoi mă privesc surprinși, fără să știe ce s-a întâmplat, iar eu nu știu dacă durerea cea mai mare e fizică sau e morală.

M-a luat cu călduri!

Eric mă duce în brațe până la fotoliu și, după ce mă lasă pe el, mă întreabă, privindu-mă:

– Unde te-ai lovit, iubire?

Îi arăt mâna stângă și când o mișc scot un geamăt.

– Vai ce durere! Cred că mi-am luxat încheietura.

Eric înțepenește și se albește. Nu înțelege ce înseamnă luxație de încheietură și, când îmi dau seama, îl lămuresc:

– Dragule, mi-am sucit mâna.

Și, mișcând-o înaintea lui, adaug:

– Nu te îngrijora, se rezolvă cu un bandaj.

Respiră și culoarea îi revine în obraji. În acel moment, apar Graciela și Laila, care văzându-ne, întreabă:

– Ce s-a întâmplat?

Dexter își privește fata și răspunde:

– Iubire, nu știu. Doar că am văzut-o pe Judith zburând peste spătarul fotoliului și izbindu-se tare de podea.

Graciela, care e asistentă medicală, se apropie repede de noi. Îi spun, privind-o:

– Sunt bine, dar mă doare încheietura.

Eric se ridică și spune repede:

– Haide, te duc la spital ca să-ți facă niște radiografii.

Îl privesc, râd și răspund:

Scanned with CamScanner

– Nu spune tâmpenii. Asta o rezolvă Graciela cu un bandaj, nu-i așa?

După ce-mi verifică mâna, încuviințează:

– Nu e fractură. Liniștește-te, Eric.

Dar, evident, Eric e Eric și insistă:

– Aș fi mai liniștit dacă i-ar face o radiografie.

– Sunt de acord cu tine, afirmă Laila. Cel mai bine ar fi să vă asigurați că totul e în regulă.

Zâmbesc. Îl privesc pe blondul meu preferat și, ridicându-mă, zic:

– Ascultă, iubitule, mâna mea e bine. E nevoie doar de un bandaj și gata.

– Ești sigură?

– Foarte sigură.

– Merg la bucătărie să caut trusa de prim ajutor, spune Laila.

Graciela merge în spatele ei și Dexter o urmează. Când rămânem singuri, îl privesc pe iubitul meu și, zâmbind, îi spun în șoaptă:

– La mulți ani, domnule Zimmerman.

Eric zâmbește. În sfârșit, zâmbește!

– Mulțumesc, iubito.

Ne sărutăm tandru și, când se desprinde de mine, spun:

– Azi se împlinește un an de când am cinat gratis cu prietenul meu Nacho la Moroccio, pretinzând că sunt soția ta, și apoi tu ai venit la mine acasă cu o falcă în cer și una în pământ și mi-ai spus cu vocea ta tunătoare: „Doamna Zimmerman?!"

El izbucnește într-un hohot de râs amintindu-și, iar eu întreb:

– Îți amintești?

– Da..., ursulețule panda, răspunde.

Vai, ce drăguț!

Izbucnesc în râs. Îmi place că-și amintește de ziua aceea. Mamă, a trecut deja un an. Cum zboară timpul!

Încântată să-mi amintesc acele momente atât de frumoase, mă uit în jur după cadou și-l văd sub masă.

Scanned with CamScanner

Mă întorc spre Eric şi, luându-mi faţa de copil cuminte, îi spun:

– Sper să-ţi placă şi, mai ales, să funcţioneze după lovitura pe care a încasat-o.

Deschide pachetul şi, văzând ceasul, se uită la mine şi, scoţându-l din cutie, şi-l pune şi mă întreabă:

– De unde ştiai că-mi plăcea ceasul ăsta?

– Am şi eu ochi, iubitule, şi am văzut cum te uitai la el în revista aia scumpă pe care o primeşti lunar de la o anumită bijuterie. Să ştii că mi-au deschis un cont, deşi le-am spus că nu trebuie.

– Normal, iubire, eşti soţia mea. Când vrei ceva drăguţ şi original, Sven, bijutierul, ţi-l poate face.

Zâmbesc. Eu sunt mai degrabă genul bijuteriilor fantezie şi târgurilor de vechituri. În acel moment, intră Graciela, aşezată pe picioarele lui Dexter, şi spune, arătând spre bandajul meu:

– Haide, Judith, vino să-ţi bandajez încheietura.

Brusc, sunt conştientă că nu am văzut pe cineva şi întreb:

– Unde e Flyn?

Eric răspunde, tocmai când Laila intră în salon:

– Marta a trecut să-l ia acum câteva clipe. O să-l vedem la cină.

– Nu luaţi cina aici? întreabă Laila.

– Nu. Astăzi îl scot la cină de ziua mea, răspunde Eric, în timp ce observă ce face Graciela.

– Oh, atunci voi cina singură..., oftează ea.

O privesc. Îi văd expresia tristă şi, ca de obicei, mi-e milă.

Privirea mea o întâlneşte pe cea a lui Eric. Comunicăm în tăcere şi, când el încuviinţează, o privesc pe Laila şi întreb:

– Vrei să vii cu noi?

Tânăra clipeşte şi, zâmbind, răspunde:

– Mi-ar face mare plăcere.

Când toţi se liniştesc după teribila mea căzătură, îl caut pe Norbert. Este în garaj cu motocicleta mea Ducati.

Văzând-o, adrenalina îmi creşte şi zâmbesc. Mă apropii de el şi întreb:

Scanned with CamScanner

– Ai nevoie de ajutor?

Bărbatul zâmbește.

– Nu, doamnă. Nu vă faceți griji. Motocicleta e perfectă. Iar la concursul de duminică va funcționa de minune, o să vedeți. Vreți să o încercați?

Fără să ezit, încuviințez.

Cum să rezist să dau o tură cu minunatul meu Ducati?

Urc pe ea, o pornesc și scot un țipăt când aud zgomotul ei dur.

Norbert zâmbește, iar eu ies din garaj cu ea.

Fără apărători și cască, dau o tură pe teren. Susto și Calamar aleargă în spatele meu. Motocicleta funcționează, ca de obicei, genial. Bună sculă mi-a cumpărat tata!

Când trec prin fața ferestrelor salonului, văd că Eric se uită la mine. Cu bravadă, mă ridic pe o roată și, văzându-i gestul tensionat, râd și încetez să o fac. Când cobor, încheietura mea se resimte.

Zece minute mai târziu, mă întorc la garaj, unde Norbert mă așteaptă și-i las motocicleta.

– Cum vi se pare, doamnă? E în regulă?

Încuviințez și-mi ating încheietura. Mă doare, dar nu-mi fac griji. Sunt sigură că peste o săptămână va fi mai bine.

Eric ne duce să cinăm la un minunat restaurant. Acolo a stabilit să se întâlnească cu mama lui, cu vărul Jürgen, Marta, logodnicul acesteia și Flyn.

Când noi ajungem cu Dexter, Graciela și Laila, deja ne așteaptă. Când ne vede, Flyn vine alergând să ne îmbrățișeze, iar când Eric ajunge lângă mama lui, aceasta, cu o tandrețe care îmi face pielea de găină, îl sărută și spune:

– Felicitări, iubitul meu.

Între râsete și bună dispoziție îi așteptăm pe cei care încă nu au venit. Jürgen se așază între Laila și mine, și vorbim despre cursă. Sunt emoționată. Abia aștept să fac sărituri cu motocicleta mea și să mă bucur de ele. Eric ne ascultă. Nu spune nimic,

Scanned with CamScanner

doar ne ascultă şi, când notez pe o hârtie locul unde va avea loc evenimentul, zâmbeşte.

Apar Frida, Andrés şi Björn, care vine neînsoţit. Mă uit la expresia lui când o vede pe Laila şi văd că nu se simte chiar în largul său, dar, când se apropie de noi, o salută normal. Cu toate astea, se aşază cât de departe poate de ea. Asta îmi dă de gândit. Laila este o tânără foarte frumoasă şi este ceva rar ca Björn, marele prădător, să se îndepărteze de ea. Aici se petrece ceva şi eu trebuie să descopăr ce.

Rând pe rând, toţi îi dau lui Eric cadourile, iar el zâmbeşte recunoscător. Ce fericit e iubitul meu la cea de-a treizeci şi treia aniversare!

Când pun lumânări pe tortul pe care ospătarul îl aduce şi-l rog să sufle în ele, ştiu că vrea să mă omoare! Eu râd şi-i cânt mulţi ani trăiască. În cele din urmă, zâmbeşte... zâmbeşte şi zâmbeşte.

– Cred că ai ceva să-mi povesteşti, nu-i aşa? murmură Frida, apropiindu-se de mine.

Văzându-i expresia, ştiu despre ce vorbeşte şi spun amuzată:

– Dacă te referi la locul în care am terminat seara de la Oktoberfest, îţi spun doar atât: fierbinte!

Frida zâmbeşte şi încuviinţează.

– Mi-a spus Björn că v-aţi distrat foarte bine.

Dau din cap şi ea continuă:

– Diana e uimitoare, nu-i aşa?

Încuviinţez din nou şi Frida spune, uitându-se spre Graciela:

– Şi ăştia doi cum merg? V-aţi jucat deja cu ei?

– În ceea ce priveşte prima întrebare, din câte intuiesc eu, totul merge bine. În cazul celei de-a doua, nu, nu ne-am jucat cu ei.

O jumătate de oră mai târziu, Sonia primeşte un telefon. Logodnicul ei o cheamă. Marta şi Arthur se oferă să o conducă şi pleacă. Laila vorbeşte cu Jürgen şi, privind-o pe Frida, întreb:

– Cum ţi se pare Laila?

Scanned with CamScanner

– E foarte atrăgătoare. Era cea mai bună prietenă a lui Hannah.

Și, văzând că mă încrunt, întreabă:

– Ce te preocupă în legătură cu ea?

– S-a jucat vreodată cu voi sau cu Eric?

– Nu, niciodată. Cred că stilul nostru nu e pe placul ei. De ce întrebi?

Zâmbesc aflând că Eric nu m-a mințit. Asta mă liniștește și răspund:

– Voiam doar să știu.

Scanned with CamScanner

14

Două zile mai târziu, Sonia și Marta ne invită la festivitatea de absolvire de la școala de parașutism.

Eric merge fără prea mult chef, dar cum îl oblig, la final nu are scăpare. În timpul festivității încearcă să păstreze aparențele, în ciuda faptului că este foarte nervos. Dar când surorile și mama lui împreună cu alți elevi se urcă în avion și acesta se ridică, se uită la mine și-mi spune:

– Nu pot să mă uit.

– Cum adică nu te poți uita?

– Am zis că nu pot, șuieră și, văzând că încuviințez, adaugă: Îmi spui când ajung din nou jos, bine?

Resemnată, îi spun că da. Sunt lucruri pe care nu le poți schimba.

Mi-e milă de el. Bietul de el, toate eforturile pe care le face ca să încerce să ne înțeleagă pe toți...

Flyn, impresionat de îndrăzneala bunicii și a mătușii, aplaudă emoționat. Și, când unul dintre monitori îmi spune că cele două care coboară în dreapta sunt Sonia și Marta, îi spun, iar micuțul strigă încântat cu Arthur, care-l ține pe umeri.

– Ce tare! Cad în picaj!

Eric înjură. A auzit ce spune nepotul lui, dar nu se mișcă.

Graciela și Dexter, topiți, nu se mai opresc din sărutat. Nu se uită deloc la spectacol. Sunt foarte ocupați să se sărute și să se mângâie.

Asta mă face să râd. Siropos maxim. Le-a luat ceva să se hotărască, dar acum nu se mai despart toată ziua. Nu-mi imaginez orgiile sexuale pe care probabil că le au în cameră. Se sărută atât de mult, că Flyn i-a botezat „lipitorile".

Scanned with CamScanner

Mă uit la cer și văd cum mai multe puncte se apropie rapid, până ce își deschid parașutele și cad încet. Privesc spre Eric și-l văd alb ca ceara. Mă îngrijorez.

– Dragule, ești bine?

Fără să-și ridice privirea din pământ, dă din cap că nu și întreabă:

– Au coborât?

– Nu, iubitule, acum coboară.

Ritmul respirației lui Eric se schimbă, privește din nou în direcția în care privesc toți și aplaudă ca să-l vadă mama și sora sa.

Ce bun actor e!

Zilele trec și observ că Laila e fermecătoare cu mine și cu Graciela, dar că, de câte ori se întâlnește cu Simona, își ascute cuțitele. Ce se întâmplă?

Într-o după-amiază, când stăm la piscina acoperită, apar Eric și Björn. Vin de la birou și sunt foarte frumoși la costum.

Dexter, care e cu noi în apă, când îi vede, strigă:

– Hai, tipilor, veniți să vă răcoriți!

Eric și Björn zâmbesc. Dispar de lângă piscină și, zece minute mai târziu, apar în șorturi și se aruncă în apă.

Repede, iubitul meu înoată spre mine. Brațele lui mă cuprind și, după ce mă sărută cu adorație, spune:

– Bună, frumoaso!

Îi întorc sărutul și, două secunde mai târziu, ne jucăm în apă ca niște copii. Simona intră și ne lasă o tavă cu diverse lucruri. Laila merge până la tavă, umple un pahar cu suc de portocale și, apropiindu-se de marginea piscinei unde ne aflăm germanul meu și cu mine, spune:

– Poftim, Eric, proaspăt stors. Cum îți place ție.

Încântat, tipul meu îl ia, în timp ce eu, cu uimire, mă uit la Laila. Ea nu se uită la mine, are ochi doar pentru Eric și brusc spune:

– Și cola asta rece cu o porție dublă de gheață pentru Judith, căci știu că-i place.

Asta îmi atrage atenția. Ce spirit de observație! Și răspund:

Scanned with CamScanner

– Mulţumesc, Laila.

– Eu îţi mulţumesc pentru că eşti mereu amabilă cu mine.

Douăzeci de minute mai târziu, suntem toţi aşezaţi pe marginea piscinei, iar Björn mă împinge în joacă şi cad în apă. Văd cum, cu rapiditate, Eric îl împinge şi el şi Björn ajunge în apă.

– Facem un concurs, îmi aruncă.

Fără să răspund, încep să înot cu toată forţa spre celălalt capăt al piscinei şi, când ajung la margine, Björn mă apucă de picioare şi mă trage la fund.

Când reuşesc să scot capul din apă, mă ia de talie şi mă duce până unde pot sta în picioare, ca să mă odihnesc. Când ajungem acolo, îmi dă drumul, iar eu îi spun amuzată:

– Eşti un trişor, ştiai?

El zâmbeşte şi răspunde:

– Semăn cu tine. Nu-mi place să pierd.

Râdem amândoi şi, văzând că e momentul potrivit, întreb fără să-mi schimb expresia.

– Ce se întâmplă între tine şi Laila?

– Nimic.

Dar privirea lui de tigru s-a schimbat şi încearcă să-şi dea seama cât ştiu. Ne privim şi, înţelegându-ne perfect, murmur:

– Ceva s-a întâmplat între voi. Ştiu asta.

– Eşti o şmecheră.

– Iar tu un actor foarte prost.

– Taci!

Vai ce urât! Şi, văzând cum se uită la mine, adaug:

– E suficient să vezi că abia îi vorbeşti şi nu te apropii de ea. Iar tu eşti un prădător. Ea e foarte frumoasă şi logic ar fi să fii pe urmele ei.

Björn zâmbeşte. Tocmai l-am surprins şi răspunde:

– Pot să-ţi spun că voi fi fericit când va pleca.

– Eric ştie că n-o suporţi?

Face semn că nu.

Scanned with CamScanner

– Nu.

– Îmi spui ce s-a întâmplat?

– Da, dar nu acum. Cu altă ocazie.

Încuviinţez. Sunt convinsă că aşa va fi şi începem din nou să ne jucăm. Îl bag la fund şi el pe mine şi ne distrăm până când, după ce ieşim, iar Eric mă înfăşoară într-un prosop, o aud pe Laila spunând:

– E o plăcere să văd ce bine te înţelegi cu Björn.

– E un prieten bun, răspund.

– E cel mai bun, confirmă Eric.

Björn se uită la noi şi Laila adaugă:

– N-o să negi că e un bărbat foarte frumos.

El o priveşte, zâmbeşte şi, cu un gest de „taci!", mormăie:

– Mulţumesc, Laila.

Continui să mă joc şi spun:

– Nu neg, Laila. Björn e un bărbat foarte frumos şi sexy.

Eric se uită la noi. Eu zâmbesc şi, după ce-i dau un sărut, adaug:

– Dar nu e nici unul ca tine!

Zâmbim cu toţii. Buna dispoziţie revine, când Laila reia discuţia.

– Dacă nu l-ai fi cunoscut pe Eric, ţi-ar fi plăcut Björn?

Întrebarea ei îmi place şi, sincer, ca de obicei, răspund:

– Bineînţeles că da. Bruneţii mi-au plăcut întotdeauna mai mult decât blonzii.

– Serios? râde Graciela.

Eu încuviinţez, şi atunci Eric mă apucă de talie, mă trage deasupra lui şi, privindu-mă, spune:

– Te-ai căsătorit cu un blond care nu are de gând să-ţi dea drumul.

– Nici nu vreau să-mi dea drumul, răspund în timp ce-l sărut încântată.

Ridicându-se din hamac, iubitul meu mă aruncă pe umăr ca un om al peşterii şi spune:

Scanned with CamScanner

– Băieți... ne întoarcem...

– Dă-mi drumul, spun râzând amuzată.

– Nu, iubire... te iau în serios.

– Ce pervers e tipul, râde Björn.

Și, înainte să mă apuce râsul în fața grabei de care dă dovadă soțul meu, Dexter spune:

– Haide, omule, fă-o să plătească îndrăzneala că-i plac bruneții.

Eric, fără să se oprească, ajunge în camera noastră și, după ce mă aruncă în pat ca pe un colet, spune, dându-și jos șortul:

– Dezbracă-te.

Cu un zâmbet de la o ureche la cealaltă, îmi dau jos costumul de baie și, când sunt complet goală, Eric se lasă peste mine și-și trece mâinile peste deschizătura sexului meu:

– Mă înnebunești, brunețico.

Și cu asta, ne scoatem la iveală latura noastră sălbatică și facem sex ca doi posedați.

Scanned with CamScanner

15

Mă trezesc la șapte dimineața. Azi e duminică și am competiția de motocros. Sar din pat și mă duc direct la duș. Când ies, îmi pun o pereche de blugi și cobor să iau micul dejun. În bucătărie e doar Dexter.

– Bună ziua, regina mea.

Zâmbesc. Iau o cană, îmi pun o cafea și mă așez la masă lângă el. Dexter îmi întinde o prăjiturică, o apuc și mușc din ea. Timp de câteva minute, devorez tot ce e în fața mea, până când îl aud spunând:

– Eric e nervos. Faptul că participi la cursa asta nu prea l-a lăsat să doarmă.

– De unde știi?

– La patru dimineața, când am venit să-mi iau un pahar cu apă, era așezat pe același scaun pe care stai tu acum.

Asta mă surprinde. De ce e Eric atât de preocupat? Dar, fără să mă învârt în jurul subiectului, întreb direct:

– Și tu ce făceai treaz la patru dimineața?

Dexter zâmbește.

– Nu puteam dormi. Prea multe lucruri care mă preocupă.

Iau o gură de cafea și întreb:

– Lucrurile astea încep cu Gra și se termină cu Ciela?

Mexicanul zâmbește și, lăsându-se pe spate în scaunul său, răspunde:

– Sunt confuz. Nu cred că e corect ce fac cu ea.

– Din câte știu eu, ei îi place, Dexter.

Încuviințează, dar cu un aer serios, spune:

– Când a avut loc accidentul, viața mea s-a schimbat cu 180 de grade. Am trecut de la a fi un bărbat dorit, al cărui telefon mobil suna, la a fi un bărbat care-și dorește și al cărui celular nu

Scanned with CamScanner

sună. A fost o perioadă în care am suferit până am acceptat ce mi s-a întâmplat și am ajuns din nou să am sentimente romantice față de femei. Totul era sub control, dar Graciela...

– Graciela îți place, nu-i așa?

– Da. Chiar foarte mult.

– Te-am surprins pentru că noi doi știam, nu-i așa?

Dexter încuviințează și, privindu-mă în ochi, spune:

– Mă tem să nu-i fac rău, sau ca ea să nu-mi facă mie. Sunt conștient de limitele mele și...

– Asta știe și ea și cred că nu-i pasă, i-o retez. Poate dacă ați fi o pereche obișnuită ar trebui să-ți faci griji pentru tine, dar nu sunteți și cred că, din punct de vedere sexual, aveți aceleași preferințe. Așa că nu ai de ce să-ți faci griji.

– Și subiectul copiilor? Nici asta nu trebuie să mă preocupe? Ea e femeie și, mai devreme sau mai târziu, va dori un copil și eu nu-i pot oferi asta.

Of... să vorbesc despre copii nu e subiectul meu favorit, dar întreb:

– Cum așa?

Dexter mă privește ca și cum aș fi nebună. Crede că am luat-o razna și-l lămuresc:

– Pe lumea asta sunt o mulțime de copii care au nevoie de o familie. Nu cred că un copil trebuie să fie născut din tine ca să-l iubești, să ai grijă de el și să-l protejezi. Sunt sigură că, atunci când va veni momentul, Graciela și cu tine veți putea avea propriul copil dacă vreți amândoi. Trebuie doar să discutați despre asta. O să vezi. Dar, pentru moment, bucură-te, Dexter, bucură-te de Graciela și las-o să se bucure de tine. Acum e momentul să vă iubiți, să vă distrați și să nu dați voie nimănui să vă strice plăcerea.

El zâmbește, ia o gură de cafea și răspunde:

– În fiecare zi îl înțeleg tot mai bine pe bietul meu prieten. Ești o femeie pe cinste, nu doar pe dinafară, ci și pe dinăuntru.

Scanned with CamScanner

Dumnezeu să te aibă în pază mulți ani de acum încolo, draga mea Judith.

– Mulțumesc, dragule, îi răspund.

În acel moment, se deschide ușa bucătăriei și-l aud pe Eric cum spune amuzat:

– Mexican nenorocit, te dai la nevasta mea pe ascuns?

– Amice, de când am aflat că-i plac bruneții, mi-am recăpătat speranța!

Râdem toți trei. Nimeni nu ar putea înțelege prietenia noastră ciudată. Doar noi înțelegem, și ăsta e singurul lucru care contează.

Când terminăm masa, este timpul să plecăm. O văd pe Simona și mă apropii de ea. Zilele acestea, cu atâta lume în casă și cu atâta activitate, abia am apucat să vorbim și o întreb:

– Totul e în regulă, Simona?

Ea încuviințează. Dar știu că nu e bine și, profitând de acest moment în care suntem doar noi două, îi spun:

– Știu că se întâmplă ceva cu Laila.

Și, când ea mă privește surprinsă, adaug:

– Când mă întorc diseară trebuie să vorbim, ne-am înțeles?

Simona răspunde că da. O îmbrățișez, dându-i un sărut pe obraz și, înainte să plec, spun:

– Acum plecăm.

– Baftă! îmi răspunde cu un zâmbet.

La zece și jumătate ajungem la adresa pe care mi-a dat-o Jürgen. Dexter, Graciela, Laila, Norbert și Flyn ne însoțesc, iar eu sunt neliniștită și dornică să urc pe motocicleta mea. Eric e agitat. Acolo, ne așteaptă Marta și Arthur. Sonia nu a mai putut ajunge.

N-am mai urcat pe motocicletă de dinainte de nunta mea și, deși în luna de miere am condus diferite scutere acvatice, nu e același lucru și abia aștept momentul să urc pe minunatul meu Ducati.

După ce parcăm mașina, mă duc lângă Norbert, în timp ce, în spate, Eric coboară motocicleta din remorcă. Când îmi

Scanned with CamScanner

dau numărul, zâmbesc. Mă apropii de Eric și, arătându-i-l, spun amuzată:

– Numărul șaizeci și nouă, nu-i așa că-i sexy?

Iubirea mea nebună zâmbește.

Dar zâmbetul lui nu e larg. Știu că e tensionat, dar trebuie să se relaxeze, și asta o poate face doar singur. Când apare Jürgen, ne îmbrățișăm. E la fel de emoționat ca și mine din cauza competiției. Îmi arată o hartă a circuitului și, la fel ca tatăl meu în Jerez, îmi explică puțin câte puțin care sunt săriturile și la ce curbe trebuie să am grijă să nu cad.

Eric ne ascultă. Memorează tot ce-mi spune Jürgen și, când acesta pleacă împreună cu Laila, îmi spune, arătându-mi hârtia:

– Ține minte, ai grijă la curba zece și încearcă să o iei larg pe cincisprezece.

– Bine, șefule, încuviințez amuzată, iar el zâmbește.

Flyn e nervos și fascinat de toate motocicletele din jurul lui.

Marta și cu el mă însoțesc până la vestiar și mă ajută să îmi pun costumul. Când, în sfârșit, sunt echipată cu costumul meu de motocros, puștiul mă privește și exclamă cu un gest de încântare totală:

– Mamăăăă... cum arăți!

Zâmbesc. Marta își ia nepotul de mână, îmi face cu ochiul și spune:

– Jud este supereroina noastră.

Împreună ne întoarcem până unde ne așteaptă grupul și Laila, văzându-mă, spune:

– Ești incredibilă.

– Mulțumesc, îi spun zâmbind.

Graciela, cu un aer speriat, întreabă, așezată pe picioarele lui Dexter:

– Judith, ești sigură că vrei să o faci?

Cu casca sub braț, încuviințez.

– Foarte sigură.

Scanned with CamScanner

Eric mă privește. Eu îl privesc.

Îi zâmbesc, dar el nu-mi întoarce zâmbetul.

Îi e frică. Mie, nu.

Cursele sunt împărțite pe sexe. Bărbați și femei. Accept, dar îmi plac mai mult când sunt mixte. Sunt informată că intru în a treia cursă. Când încep primele curse, le studiez concentrată, în timp ce ascult Guns N'Roses pe iPod.

Muzica heavy face întotdeauna să-mi crească nivelul de adrenalină. Și pentru a intra în competiție și a câștiga am nevoie de ea cât mai sus. Nu am concurat niciodată pe circuitul ăsta și am nevoie să văd cum acționează ceilalți concurenți ca să știu cum să-mi gestionez cursa.

Eric, lângă mine, observă și nu spune nimic. Mă lasă să mă concentrez, dar de fiecare dată când vede o căzătură îmi dă de înțeles ce crede. E îngrozit!

Când se anunță prin megafon să se pregătească cei din a treia cursă, îl sărut rapid și, punându-mi casca, spun fără să prelungesc despărțirea:

– Mă întorc numaidecât. Așteaptă-mă!

Accelerez și plec.

Știu că l-am lăsat praf, dar nu pot să-mi iau la revedere ca și cum aș pleca la război. Voi participa la o cursă care abia dacă durează șapte minute.

Când mă aștez la linia de start, alături de celelalte participante, îl caut cu privirea și îl văd imediat lângă Flyn și Marta. Îmi aranjez casca și-mi pun ochelarii de protecție. Zgomotul motoarelor îmi alimentează adrenalina și turez motocicleta.

Wow, cum sună!

Mă concentrez asupra pistei. Vizualizez circuitul pe care l-am repetat cu Jürgen și mă gândesc să ajung lipită pe dreapta, ca să iau prima curbă la stânga pe unde vreau. După ce trec de curbă, derapez și sar cu motocicleta, dar atingând pământul îmi dau seama că încheietura mea se resimte și gem. Dar nu am de gând să abandonez cursa din cauza durerii ăsteia tâmpite.

Scanned with CamScanner

Zona cu gropi îmi face praf încheietura, strig și accelerez ca să ies cât mai repede din ea. Nu pot merge atât de repede sau voi sfârși prin a cădea.

Cum pot, mă menţin pe primele locuri, iar când cursa se termină și intru a treia, zâmbesc și respir fericită. Sunt calificată pentru o altă rundă.

Când ies de pe pistă și mă îndrept spre locul unde mă așteaptă ai mei, toţi aplaudă încântaţi, iar Flyn sare de bucurie.

Dându-mi jos ochelarii și casca, zâmbesc și, făcându-i cu ochiul frumosului meu Zimmerman, spun tare și clar:

– M-am întors, iubire!

El mă îmbrăţișează și mă sărută fără să-i pese de praf și de mizerie. Încântată, îl îmbrăţișez și-l sărut la rândul meu.

Următoarele două curse mi se par un calvar din cauza încheieturii, dar refuz să mă dau bătută și reușesc să mă calific în runda finală.

Mă doare înfiorător, dar mai bine tac din gură, căci altfel, soţiorul meu mă va scoate de aici. Rezist cum pot și, când mai sunt zece minute până la finala feminină, o privesc pe Graciela și spun:

– Am nevoie să-mi schimbi bandajul și să mi-l pui cât de strâns poţi.

– Dar nu e bine, Judith. Îţi va opri circulaţia.

– Nu contează. Fă-o.

Ea se uită la mine. Își dă seama că mă doare mai mult decât spun și spune:

– Judith, dacă te doare nu ar trebui...

– Fă-o. Am nevoie.

Fără să mai spună ceva, o face și, când îmi pun mănușa, am mâna aproape rigidă. Asta va face să nu mă doară, dar îmi va limita și mișcările și e foarte incomod.

Eric se apropie de mine și, zâmbind, spun:

– Înveseleşte-te, dragule. Este ultima cursă.

El încuviinţează și, amuzată, adaug:

Scanned with CamScanner

– Poți să cumperi o vitrină mare pentru trofeele mele. Am de gând să câștig locul unu aici.

Zâmbește. Siguranța mea îl face să se relaxeze și, dându-mi un sărut, murmură:

– Haide, campioano! Arată-le cine e soția mea.

Atitudinea lui pozitivă mă motivează. Bine, Zimmerman!

Sunt din nou la start.

Este ultima cursă de fete și va avea trei câștigătoare. Jürgen, alături de Marta, Eric și tot grupul meu strigă și mă încurajează. Zâmbesc. Privesc în jur. Celelalte participante sunt foarte bune, dar vreau să câștig. Îmi doresc.

Începe cursa și, ca de obicei, adrenalina mea urcă la infinit și ceva mai sus.

Alerg, accelerez, sar, derapez și accelerez din nou. Mă bucur. Acesta este motocrosul!

Cu coada ochiului văd că una dintre fete mă depășește. Tipa e bună, foarte bună, dar eu am încredere în mine și vreau să fiu mai bună. Când ajung la curba cincisprezece, o iau larg, dar asta mă face să pierd timp și o altă participantă mă depășește. Asta mă enervează. Nu am chef să pierd nici la Piticot. Mai am două ture, încă mai am timp să trec în față. Reușesc, urc în clasament. Ajung prima! Luați de aici! Dar în zona de gropi mâna mea se resimte, pierd din forță și sunt depășită iar.

Rahat! Sunt pe locul patru.

Mai am o singură tură până la final și mă decid să risc și să uit de durerea de mână. Când ajung la curba cincisprezece, intuiesc că dacă o iau pe interior în loc să o iau pe exterior voi câștiga câteva secunde. Probleme ar putea apărea dacă la ieșirea din ea încheietura îmi cedează și nu mai reușesc să controlez motocicleta. Dar asta e... am făcut lucruri mai dificile în viața mea și decid să încerc.

Strâng din dinți și mă apropii de curbă. Fetele o iau pe exterior, eu reduc viteza și plusez. Iau curba cum am planificat și...

Scanned with CamScanner

bine! Încheietura a răspuns și pot controla motocicleta. Accelerez. Încă trei curbe și voi pleca acasă cu premiul. Da... da...

Brusc, una dintre motocicliste sare și, când o face, văd cum roata din spate zboară, pierde controlul, iar motocicleta ei îmi atinge roata din față. Fără să am cum să evit asta, sunt aruncată în față, peste motocicleta mea.

Totul se întunecă.

Scanned with CamScanner

16

Aud un sunet constant și deranjant.

Al naibii deșteptător!

Încerc să mă mișc ca să-l opresc, dar nu pot. Ce obosită sunt!

Zgomot. Aud voci. Ce hărmălaie!

Mă strigă. Eric mă strigă.

Încerc să deschid ochii. Nu pot. Întuneric.

Nu știu cât timp a trecut până când aud din nou deșteptătorul.

De data asta pot deschide ochii și clipesc. Îmi mișc cu grijă gâtul și suspin. Mă doare capul. Ce am băut? Deschid încet ochii și văd un televizor stins fixat pe perete. Unde sunt? Ceva îmi apasă mâna și, uitându-mă, văd capul lui Eric sprijinit de ea.

Ce se întâmplă?

Ca o străfulgerare, totul mi se întoarce în minte. Cursa. Curba cincisprezece. Căderea peste motocicletă. Suspin.

Mamă, ce lovitură am tras! Respir. Mă doare corpul, dar nu-mi pasă. Îmi pasă doar dacă Eric e bine. Îl cunosc și știu că e trist și speriat.

Îi privesc coama blondă. Nu se mișcă, dar, când mișc mâna, ridică capul, se uită la mine și mi se oprește inima în timp ce murmur:

– Bună, frumosule!

Eric se ridică și, apropiindu-se de mine, șoptește:

– Micuțo, cum te simți?

Nu pot vorbi. Are ochii roșii, îngrozitor de roșii și întreb:

– Ce ai pățit, iubire?

Și atunci face ceva ce mă lasă total fără glas, când, desfigurat și cu un suspin sufocat, spune:

– Să nu mă mai sperii vreodată așa, ne-am înțeles?

Scanned with CamScanner

Fără să înțeleg încă ce s-a întâmplat, vreau să-l îmbrățișez. Vreau să-l mângâi, să-l consolez și, trăgând de el, îl fac să mă îmbrățișeze. Îmi dau lacrimile când îmi dau seama cu câtă disperare o face și plânge. Iceman, neamțul meu serios, posomorât și încăpățânat, plânge ca un copil în brațele mele, în timp ce eu îl legăn și-l sărut pe creștet.

Stăm așa mai multe minute, până când îmi dau seama că respirația îi revine la normal și, când se desprinde de mine, murmură rușinat:

– Îmi pare rău, iubire. Iartă-mă.

Mai îndrăgostită ca niciodată de acest bărbat, zâmbesc, îi șterg lacrimile și răspund emoționată:

– Nu am de ce să te iert, iubire.

– Am fost foarte speriat... Eu...

– Ești om și noi oamenii avem sentimente, dragule.

Își mișcă capul, încearcă să zâmbească, mă sărută pe vârful nasului. Întreb:

– Ce s-a întâmplat?

Mai liniștit de faptul că vorbește cu mine, îmi dă cu grijă părul de pe față și-mi explică:

– A fost un accident. Ai căzut peste motocicletă, ți-ai pierdut cunoștința și nu ți-ai mai recăpătat-o până ce am ajuns la spital. M-ai speriat rău, Jud...

– Dragule...

– Am crezut că te pierd.

Disperarea lui îmi face pielea de găină. Nu aș fi vrut să fiu în locul lui. La cât de isterică sunt eu, sunt sigură că aș fi făcut scandal. Încercând să mai reduc din dramatismul momentului, întreb:

– Dar sunt bine, nu-i așa?

Emoționat, Eric încuviințează.

– Da, draga mea. Ești bine. Ai un ușor traumatism cranian.

Își reprimă emoțiile care amenință să-l copleșească și adaugă:

– Dar ești bine. Te-au examinat și nu ai nimic rupt. Doar o fisură la încheietura stângă.

Scanned with CamScanner

– Sper că nu l-ai sunat pe tata, nu-i așa?

Eric face semn din cap că nu.

– Mă gândeam să o fac când te trezești.

– Nu-l suna. Sunt bine și nu vreau să-l sperii.

Iubitul meu îmi sărută mâna și spune:

– Trebuie să-l sunăm, Jud. Dacă vrei, o facem mâine, când te externează.

Protestez.

– Mâine? De ce nu acum?

– Pentru că trebuie să te țină douăzeci și patru de ore sub observație.

– Dar sunt bine, nu vezi?

El zâmbește pentru prima oară și răspunde:

– Încăpățânarea ta mă face să-mi dau seama că într-adevăr ești bine, și nu știi cât mă bucur. Dar și eu vreau să rămâi în spital. Aș fi mult mai liniștit.

Și, văzându-mi gestul, adaugă:

– Eu voi sta cu tine. Nu mă mișc de lângă tine.

Asta îmi place. Dacă trebuie să stau aici, cea mai bună companie este el. În acel moment, se deschide ușa și apare Marta, urmată de Sonia, care e speriată.

– Fata mea, ești bine?

– Da, stai liniștită, Sonia. Sunt bine. A fost doar o lovitură.

– Doar o lovitură? Un accident înfiorător. Ar trebui să vezi cum arată motocicleta ca să înțelegi ce accident a fost.

Eric face loc pentru ca mama lui să vină și să mă sărute, apoi îi pune mâna pe umăr și șoptește:

– Stai liniștită, mama, Jud e bine.

Acum, eu sunt cea îngrijorată și, privindu-l pe Eric întreb:

– Ce a pățit motocicleta mea?

Când nu-mi răspunde, ochii mi se umplu de lacrimi, mi se pune un nod în gât și, lăsându-i pe toți cu gura căscată, cer:

– Spune-mi că motocicleta mea e bine, te rog.

Scanned with CamScanner

– Iubito, spune Sonia, nu te enerva.

Eric se uită spre sora lui, ca să o certe pentru comentariu și, în cele din urmă, zice.

– Iubito, nu-ți face griji acum pentru motocicletă. Aici, unica persoană importantă ești tu.

Dar asta nu mă convinge. Îmi dreg vocea.

Îmi iubesc la nebunie motocicleta. Mi-a cumpărat-o tatăl meu cu mari sacrificii, cu mulți ani în urmă, așa că insist:

– Spune-mi cel puțin că se poate repara.

Cu un zâmbet candid, Eric se așază din nou lângă mine și răspunde:

– Se poate repara.

Asta mă liniștește. Motocicleta mea e foarte importantă pentru mine. E legătura mea cu trecutul meu, cu familia, cu Spania.

Sună mobilul lui Eric, care iese pe hol ca să răspundă.

– Fata mea, spune Sonia, ce m-am speriat când m-a sunat Marta!

Zâmbesc și o liniștesc, și atunci cumnata mea spune:

– Nu mai zic ce m-am speriat eu. Credeam că cel care nu va rezista va fi Eric. Nici nu vă imaginați cât de isteric a devenit. Aproape că a trebuit să-i dau două palme ca să-ți dea drumul și să-i lase pe cei de la ambulanță să aibă grijă de tine.

– Probabil că a retrăit ce i s-a întâmplat lui Hannah. Bietul de el, șoptesc îngrozită.

Toți știm că exact asta și-a amintit. El era prezent.

Mă doare sufletul să aflu că Eric a trăit acest moment dureros.

Sonia spune:

– Ochii îi arată ca și cum ar fi plâns. Sunt mama lui și o știu.

– Nici să nu-ți treacă prin minte să pomenești de asta, mamă. Știi cum e.

Se deschide ușa și intră Eric. Se apropie de mine și-mi spune:

– Simona și Norbert te sărută. Le-am spus că nu e nevoie să vină, din moment ce mâine vei fi deja acasă.

Scanned with CamScanner

Încuviințez. Bieții de ei, ce supărați trebuie să fie!

– Tu ești bine, fiule?

Eric se uită la mama lui. Știe de ce îl întreabă și, fără să-i pese să-și arate sentimentele, răspunde:

– Da, acum că văd că Judith e bine.

Comentariul ăsta mă face să zâmbesc. Într-adevăr, este Eric cel dur! Dar astăzi mi-a arătat o altă față pe care nu am cunoscut-o și am văzut cât de mult mă iubește și câtă nevoie are de mine.

Câteva ore mai târziu, camera se umple de oameni. Dexter, Graciela și Laila vin cu Flyn, care, cum mă vede, mă îmbrățișează, mă apucă de mână și nu acceptă ca cineva să-l despartă de mine. Apoi ajung Frida, Andrés și Björn. Aceștia îmi aduc un minunat buchet de irișI portocalii, iar eu le mulțumesc.

Toți vorbesc în jurul meu, iar Björn spune, apropiindu-se de mine cu un aer preocupat:

– Ce spaimă ne-ai tras, minte creață!

– Știu. Nu asta era intenția mea.

– Ești bine?

Încuviințez și Eric se apropie de mine și întreabă:

– Ai nevoie de ceva?

Răspund că nu și zâmbesc. Björn pune o mână pe umărul lui Eric și zice:

– Vreți să vă aduc ceva de acasă?

Eric se uită la el. Apoi se uită la mine și răspunde:

– Ne-ar prinde bine niște haine pentru Jud. Aici nu avem decât costumul de motocros și nu cred că mâine va putea să iasă în el din spital.

– Mai târziu trec pe la voi pe acasă. Simona le va pregăti și vi le aduc în seara asta, spune Björn.

Iubitul meu zâmbește și, după ce mă sărută pe frunte, spune:

– Nu e nevoie să vii în seara asta, Björn. Dacă ni le aduci mâine e foarte bine.

Scanned with CamScanner

– Pot să vi le aduc eu, intervine Laila. Nu e nevoie ca Björn să treacă pe la voi.

– Pentru mine nu e nici un deranj, insistă prietenul nostru.

Eric, care nu se gândeşte prea mult, se uită la ei şi propune:

– Ce zici dacă Björn te ia şi pe tine şi veniţi împreună?

Tânăra, cu obişnuitul ei aer şmecher, răspunde:

– Ah, nu... nu pot. Mâine foarte devreme am o şedinţă.

Björn încuviinţează, se uită la mine, iar eu zâmbesc. Problema s-a rezolvat.

Scanned with CamScanner

17

Zilele trec și este vizibil cum starea mea se îmbunătățește. Necăjită, joi mă despart de Graciela și de Dexter. Se întorc în Mexic, dar promit că ne vom vedea, acolo sau aici.

O să-mi lipsească compania Gracielei. E o fată atât de bună, că nu ai cum să n-o îndrăgești. Laila rămâne. Adevărul este că e fermecătoare.

Tot nu am apucat să vorbesc cu Simona, dar cu mine, cel puțin, fata este încântătoare.

Eric se întoarce la spital. Trebuie să-și facă un control pentru problema pe care o are cu vederea. Marta mă lasă să intru cu el și, înspăimântată, observ ce-i fac. Când termină, ne așezăm toți trei în biroul Martei și aceasta întreabă:

– Te-a mai durut capul în ultima vreme?

– De câteva ori.

Auzind-o, protestez.

– Și de ce nu mi-ai zis?

– Pentru că nu voiam să te îngrijorez, răspunde Eric.

Oftez și o privesc pe Marta, care-mi face semn să mă calmez, înainte să continue:

– Eric, momentan, totul merge bine, dar dacă te mai doare capul, să-mi spui, bine?

El încuviințează și, când ieșim de la spital, neamțul meu mă privește și spune:

– Zâmbește, și voi zâmbi și eu.

Câteva zile mai târziu, când deja mă simt mult mai bine după accidentul meu, îmi sun tatăl și-i povestesc cele întâmplate. Ca de obicei, se sperie și se supără pentru că i-am povestit mult prea târziu, dar ca întotdeauna mă iartă. E un scump.

Scanned with CamScanner

Vorbesc și cu sora mea, care însă e făcută din alt material. Raquel se supără, bombăne și îmi spune că sunt o descreierată pentru că încă mă urc pe motor. Eu o ascult... o ascult... și o ascult și, când sunt pe punctul de a o trimite la plimbare, mă gândesc cât de mult o iubesc și continui s-o ascult. Nu există un alt remediu.

Când, în cele din urmă, s-a desfășurat pe pofta inimii, o întreb de Juan Alberto. Știu de la Eric că din Belgia s-a întors în Spania, și nu mă surprinde când ea îmi spune că s-au văzut în Jerez. Dar acum el s-a întors în Mexic, și o sună la câteva zile.

Pare liniștită și împăcată, dar știu că suferă. Nu zice nimic, dar nu e bine și eu nu voi zgândări și mai mult rana. După ce închid, mă întind în pat și adorm. La vreo zece minute după ce mă trezesc, în camera mea intră Simona cu un pahar cu apă și niște pastile. E momentul medicamentelor. Când termin, ea îmi spune amuzată:

– Vrei să vedem de aici *Locura Esmeralda*? Începe în zece minute.

Încuviințez. Îi fac semn să se așeze pe pat, se sprijină de spătar și o întreb:

– Care e treaba cu Laila?

– De ce crezi că e ceva?

Sunt tentată să o mint, dar e vorba despre Simona, așa că spun:

– Te-am auzit discutând cu Norbert despre vizita ei. În plus, mi-am dat seama că nu are o relație bună nici cu tine și nici cu Björn, dar toți vă prefaceți. Îmi spui ce se întâmplă?

Simona își duce mâna la față și, după ce-și aranjează părul, spune:

– Nu e nepoata mea, ci a lui Norbert. Și ne antipatizăm reciproc. Dacă ne luăm după mama acestui monstruleț, muncim ca servitori din vina mea și din cauza asta ne tratează mereu cu dispreț. Dar știi ce? Prefer să fiu servitoare decât o ființă jalnică, așa ca fata asta, cât o fi ea de licențiată în economie.

– De ce spui asta?

Scanned with CamScanner

– E ceva necurat, Judith, spune ea, apoi adaugă cu voce scăzută: Ieri m-am certat iar cu Norbert din cauza nerușinatei ăsteia. Îi bagă tot felul de idei în cap și...

– Idei? Ce idei?

– Mama Lailei trăiește la Londra și vrea ca atunci când ne vom pensiona să ne mutăm și noi acolo. Dar eu nu am de gând să merg la Londra și în nici o altă parte. Refuz.

Ce încurcătură! Desigur, în toate familiile sunt astfel de lucruri. Fără să știu ce să-i spun cu privire la asta, comentez:

– Am auzit că vorbeai de ceva ce s-a întâmplat cu Björn. Despre ce e vorba?

– Ea a făcut ceva foarte rău, despre care nu vreau să vorbesc. Prefer să-ți povestească Björn. Dar fata asta oribilă e rea, foarte rea.

Fără să știu la ce se referă, mă pregătesc să întreb, când începe generic de la *Locura Esmeralda* și decid să tac. Vom continua altă dată.

Cu teama vizibilă pe fețele noastre, urmărim cum Luis Alfonso Quiñones își revine după glonțul pe care l-a primit în piept, dar suferă de amnezie și nu-și amintește nimic. Nici măcar că iubita lui e Esmeralda Mendoza sau că este tatăl unui bebeluș frumos. Ea suferă. Noi suferim...

Mamă, ce mai telenovelă!

Vine luna octombrie și accidentul meu este dat uitării. Eric și toți ceilalți au avut grijă de mine, totul merge din plin și uneori mi-e o frică îngrozitoare că sunt prea fericită.

În acest timp, Eric și cu mine am discutat de câteva ori despre muncă. Eu vreau să muncesc, el nu vrea ca eu să o fac. Crede că, dacă voi munci, nu ne va mai rămâne timp pentru noi și vom avea probleme.

Nu suport să mi se limiteze viața și, în cele din urmă, Eric, alături de Flyn și de Laila se duc la poligon. Eu refuz să merg. Nu-mi plac armele și prefer să le țin departe de viața mea.

Într-o dimineață, Eric mă sună de la firmă și-mi cere să merg la biroul lui Björn ca să semnez niște acte. Când îl întreb despre

Scanned with CamScanner

ce este vorba, îmi spune că este testamentul nostru. Mă înfior. În Germania sunt prevăzători.

După ce mă gândesc puțin, îmi dau seama că așa e cel mai bine. Mai bine să evit problemele pentru familia mea, dacă pățesc ceva.

La birou, toți mă salută amabili. Sunt doamna Zimmerman și asta îi surprinde pe toți, cu excepția Helgăi, care atunci când mă vede mă salută încântată. Eu mă înroșesc puțin, amintindu-mi ce am făcut cu ea, cu niște luni în urmă, în camera de hotel.

Of... ce căldură!

Când intru în biroul lui Björn, valul de căldură se transformă în transpirație. Ultima dată când am fost aici, am sfârșit întinsă pe masă, goală și cu picioarele desfăcute.

Björn, când mă vede, se ridică și mă sărută pe ambii obraji.

Ca un profesionist desăvârșit, îmi arată hârtiile pe care Eric le-a semnat deja și-mi dau seama că, pe lângă avocat, prietenul nostru este și notar.

Ce partidă e!

Frumos, dorit, elegant, avocat și notar, ce să mai!

Îmi explică faptul că Eric i-a inclus în anumite clauze pe tatăl meu, pe sora mea și pe nepoate ca beneficiari. Asta mă emoționează. Soțul meu se gândește la toate. La final, iau un pix și semnez, convinsă că nu voi muri, ci voi trăi încă mulți ani.

Când terminăm, Björn îmi propune să mâncăm împreună. Accept. Vreau să vorbesc cu el despre Laila.

Mă roade curiozitatea să aflu ce s-a întâmplat!

Mergem la braț până la restaurant. Björn glumește întruna cu mine, iar eu nu mă pot opri din râs. Cerem vin și ciocnim în cinstea anilor pe care Eric și cu mine îi vom trăi împreună.

Printre râsete, începem să povestim despre ale noastre, când apar niște prieteni de-ai lui și se așază lângă noi. Discuția noastră se calmează. În cele din urmă, cer o cola și renunț la vin.

Scanned with CamScanner

Într-o seară, când mă plictisesc acasă, primesc un telefon de la Sonia. Vrea să mă duc să o văd. Accept încântată. Nu am nimic mai bun de făcut.

Mă duce Norbert.

Când ajung, soacra mea mă primește cu aceeași dragoste din-totdeauna. E minunată. Stăm de povești, când brusc de la radio se aude melodia *September*, a celor de la Earth, Wind & Fire și Sonia comentează amuzată:

– Știi că, de fiecare dată când o aud, îmi amintesc de prima oară când te-am văzut dansând ca o nebună în acel hotel din Madrid?

– Serios?

Ea încuviințează și eu adaug:

– Îmi place la nebunie acest cântec.

– Și mie!

Amândouă râdem și, ridicându-se, îmi propune:

– Păi, atunci, hai să dansăm.

Ne ridicăm. Soacra mea e țicnită! Dă sonorul mai tare și începem să dansăm ca două posedate, în timp ce cântăm:

Ba de ya, say do you remember.
Ba de ya, dancing in September.
Ba de ya, never was a cloudy day.[23]

Brusc, apare Marta, ea mai lipsea! Văzându-ne atât de animate, se alătură petrecerii și toate trei dansăm ca nebunele.

Când se termină cântecul, ne așezăm cu râsete și hărmălaie, cu energia dată de *September*.

Asistenta care stă cu Sonia ne aduce niște răcoritoare. Iau repede o cola. Mi-e sete.

---

23 „*Ba de ya*, spune-mi dacă-ți amintești./*Ba de ya*, dansam în septembrie./*Ba de ya*, nu a fost nici o zi înnorată" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Bine, mamă, acum că a trecut momentul de euforie, ce se întâmplă?

Asta îmi atrage atenția. Se întâmplă ceva?

Mamă și fiică se privesc, apoi Sonia se uită la mine și-mi spune:

– Am nevoie de ajutorul vostru.

Marta și cu mine ne privim, iar soacra mea continuă:

– Știți că m-am despărțit de Trevor Gerver acum niște luni, nu-i așa?

Încuviințăm.

– Păi, alaltăseară, când luam cina cu un prieten, la un restaurant, l-am văzut apărând la brațul unei tinere foarte frumoase.

– Și ce-i cu asta, mamă?

– Păi, tinerica aia nu avea mai mult de treizeci de ani.

– Și ce? întreb eu.

– M-am enervat foarte tare să-l văd într-o companie atât de plăcută, recunoaște Sonia.

Mă uit nedumerită. Nu înțeleg nimic. Știu că soacra mea trecuse peste această relație. Și atunci, Marta întreabă:

– Ai devenit geloasă?

– Nu, fiica mea.

– Și atunci, ce se întâmplă?

– Păi, m-am enervat că femeia care-l însoțea era mai tânără decât partenerul meu.

Mă apucă râsul. Nu mă pot abține. Sonia nu încetează să mă surprindă, iar Marta protestează.

– Mama, te rog, despre ce vorbești?

Eu continui să râd, când Sonia îmi explică:

– Trevor, când m-a văzut, a venit la mine și m-a invitat la o petrecere pe care o dă mâine la el acasă.

– Și ce? întreabă Marta.

– Păi, am o problemă.

– Nu te duce, intervin eu. Dacă nu-ți place, nu te duci și gata!

Scanned with CamScanner

Ea se uită la mine și oftează. Iar eu înțeleg și mai puțin ce se întâmplă, când Sonia se uită la noi și zice:

– Vreau să merg la petrecere. Dar nu cu un bărbat de vârsta mea. Vreau să merg cu un tânăr frumos și atrăgător. Așa, scandalos. Vreau ca înfumuratul ăsta de Trevor Gerver să-și dea seama că o femeie ca mine poate trezi pasiuni și la cei mai tineri.

Mamă... mamă... mamă... Nu-mi vine să cred!

– Mamă, vrei să-ți găsim un gigolo?

– Nu.

– Și atunci, ce vrei, Sonia? întreb total pierdută.

Disperată, femeia se uită la noi și, după ce ia o gură de băutură, strigă ridicând mâinile în aer:

– Vreau o bombă sexy, asta vreau!

Marta și cu mine ne uităm una la alta și, după câteva secunde, izbucnim în râs.

Mă tăvălesc de râs. O să mor!

Sonia e culmea și, văzând că nu ne putem opri din râs, protestează:

– Ce mai ajutor îmi dați!

– Mamă... mamă... dar...

Marta nu poate continua. Văzând cum râd, continuă să râdă, în timp ce Sonia se uită la noi. Într-un final, reușim să ne oprim și cumnata mea spune:

– Să vedem, mamă, cum vrei să te ajutăm?

Și văzând expresia cu care se uită la noi, moartă de râs, răspund în locul ei:

– Cred că vrea să-i găsim unul dintre frumoșii care-și fac veacul la Guantanamera, nu-i așa?

– Mamaaaaaa, protestează Marta.

– Da, fetelor. Am nevoie de un mulatru delicios, care să fie de calitate și care să-i facă pe Trevor și pe însoțitoarea lui să ajungă la genunchiul broaștei, spune femeia, aplaudând.

– Mamaaaaa, repetă Marta.

Scanned with CamScanner

Odată ce și-a exprimat dorința, Sonia se uită la noi și adaugă:

– Dacă nu ar fi important pentru mine, nu v-aș cere. Dar știu că voi cunoașteți probabil un băiat decent care să mă însoțească.

– Bine, mamă. Ce cauți tu e un tip care să te însoțească la petrecere, să nu se dea la tine și să te trateze ca pe o regină în fața tuturor, nu-i așa?

– Exact! Nu vreau un curvar și nici vreun gigolo plătit pentru serviciile sale. Doar un băiat frumos, decent și amuzant care să vrea să însoțească o bătrânică.

– Nu exagera cu dramatismul... Julieta, comentez eu, și Sonia râde.

– Mamă, aia cu bătrânica e puțin exagerat, nu crezi?

Ea izbucnește într-un hohot de râs și, privindu-ne, răspunde:

– Bine, bine... Pe scurt, am nevoie de o bombonică, prieten cu voi, în care să pot avea încredere.

– Putem să-l rugăm pe Reinaldo, sugerez amuzată.

– Nu, spune Marta, Reinaldo a fost la nunta ta, iar Trevor îl poate recunoaște.

Ne gândim amândouă îndelung până ce, brusc, ne uităm una la alta și spunem amuzate:

– Domnul Tors Perfect!

– Cine mai e și ăsta? întreabă Sonia.

– Máximo. Un prieten, o lămurește Marta. A venit în Germania acum șase luni și e un tip foarte arătos. Desigur, e profesor de dans și e combinat cu Anita.

– Nu-mi spune! zic neîncrezătoare, iar Marta încuviințează.

– Anita e prietena ta de la magazinul de haine? întreabă Sonia.

– Da, mamă.

Soacra mea se uită la noi și eu îi explic:

– Máximo e foarte arătos, dar nu e mulatru, ci argentinian.

– Argentinian, mișto, aplaudă Sonia. Îmi plac argentinienii.

Marta apucă repede telefonul, o sună pe Anita și-i povestește ce se întâmplă. Aceasta stabilește că-i va povesti lui Máximo și ne va suna înapoi. Când închide, Sonia se uită la mine și spune:

Scanned with CamScanner

– Te rog frumos, sufletul meu, nu-i spune nimic lui Eric, pentru că nu va mai vorbi cu mine tot restul vieții.

Amuzată, încuviințez. O să păstrez din nou secretul Soniei și răspund:

– Stai liniștită, nu scot nici o șoaptă. Pentru că, dacă află că te-am ajutat, nu va mai vorbi nici cu mine.

Râdem toate. Îl cunoaștem pe Eric și, dacă află, ne omoară!

Sună telefonul Martei. E Máximo. Am stabilit că ne vedem cu el într-o oră la magazinul Anitei.

Moartă de râs, urc cu soacra și cumnata mea în mașină și ne îndreptăm într-acolo.

Situația mi se pare suprarealistă, dar amuzantă. Încă una dintre excentricitățile Soniei. Când intrăm în magazin, frumosul încă nu a venit și stăm de poveşti cu Anita. I se pare o idee bună ca logodnicul ei să o însoțească pe mama celei mai bune prietene, deși râde auzind ce intenții are.

Când apare Máximo, fața Soniei ne spune ce crede despre el. Îi place!

Argentinianul e impresionant, nu doar pentru că e foarte simpatic, ci și pentru cât de bine arată. Cu multă tandrețe ne sărută pe toate și, când se uită la Sonia, o apucă de braț și, făcându-ne praf, spune:

– Tu și cu mine vom fi regii petrecerii.

Soacra mea încuviințează și râdem cu toții. Jumătate de oră mai târziu, au stabilit toate detaliile și, când plecăm cu mașina, mă uit la Sonia și spun:

– Să te distrezi bine!

– Oh, da, fiica mea, nu te îndoi!

Râdem din nou și Marta, care conduce, când se oprește la un semafor spune:

– Mamă, Jud și cu mine îți putem spune un singur lucru.

Sonia se uită la mine și întreabă:

– Ce, fetelor?

Scanned with CamScanner

Moarte de râs, ne uităm una la alta și strigăm la unison:
– *Azúcar!*

Două zile mai târziu, când o sun pe Sonia să văd cum a fost la petrecere, e foarte fericită. Máximo a fost un cavaler, iar Trevor Gerver și toți cei care erau la petrecere au rămas fără glas în fața galanteriei și ritmului pe care-l avea argentinianul.

Zilele trec, accidentul meu de motocicletă a fost dat uitării, iar încheietura mea e perfectă. Eric și cu mine ne iubim pe zi ce trece tot mai mult, în ciuda discuțiilor noastre legate de muncă. Flyn e mulțumit de școală. E un an bun pentru el.

Unicul lucru care mă afectează e gândul la iubita mea motocicletă. În ziua în care văd cruda realitate, sunt atât de afectată, că aproape îmi dau lacrimile. Iubita mea Ducati Vox Mx 530 din 2007 e într-o stare proastă... foarte proastă.

Când ne întoarcem acasă, nu am chef să vorbesc despre motociclete. Eric, mai interesat decât mine, nici nu pomenește de ea, și, într-o încercare de a mă face să uit, o sună pe Marta și-i sugerează să stea cu mine și cu Laila, ca să mă înveselească.

Câteva seri mai târziu, merg cu ele la o petrecere și sfârșim la Guantanamera.

De ce mergem mereu acolo?

Sunt sigură că, atunci când Eric va afla, o să fie jale. Nu-i place să vin în locul ăsta, unde, după părerea lui, oamenii merg ca să-și găsească parteneri de sex. Dar se înșală. Eu merg la Guantanamera ca să dansez și să strig *„Azúcar!"*.

Când ne vede apărând, Reinaldo mă salută cu drag și, în scurt timp, dansez ca o nebună cu el pe melodia Celiei Cruz *Quimbara*.

Tipul dansează minunat și reușește să facă să pară că și eu știu să dansez. Nu sunt vreo specialistă, dar, să fie clar, știu să mă mișc!

Vin și Anita și Máximo. Când ne vede, acesta ne vorbește despre Sonia și de cât de bine s-a distrat cu ea. Apoi mă invită la dans și eu accept. Máximo, la fel ca Reinaldo, are un ritm de neoprit!

Scanned with CamScanner

E foarte cald și beau mai multe cocktailuri. Sunt geniale și le savurez! Fumez câteva țigări cu Marta și, pentru câteva ore, uit de motocicleta mea și de discuțiile despre muncă și zâmbesc din nou.

La douăsprezece noaptea, pe neașteptate, apare bomboana de Björn însoțit de Fosqui, canișul constipat. Suntem surprinși să ne întâlnim și observ că Laila se duce repede să danseze cu un tip.

Björn, când mă vede atât de încinsă, se apropie de mine și, după ce mă sărută pe obraji, mă întreabă:

– Ce faci aici?

Cu prea multe pahare de *mojito* la bord, îi răspund:

– Dansez, beau și strig *„Azúcar!"*.

Izbucnește în râs. Nu și canișul.

– Eric e aici? întreabă.

– Nuuuuu..., genul ăsta de perversiune nu e pe gustul lui.

Prietenul meu încuviințează, se uită în jur și zice:

– Dacă ai fi soția mea, nici mie nu mi-ar plăcea.

Râd. La fel de „amuzant" ca prietenul lui!

Când începe următorul cântec, îl apuc de mână și-l invit la dans. Ia te uită, are ritmul în sânge neamțul ăsta.

Ritmul cântecului se accelerează și, odată cu el, și ritmul și râsetele noastre.

Canișul dansează și el cu un prieten de-al lui Reinaldo, iar Björn se apropie de urechea mea și șoptește:

– Nu e bine să ieși cu Laila.

– De ce?

– Nu e o persoană bună.

Auzind asta, îmi amintesc că aveam o conversație care aștepta să fie purtată și, trăgând de el, îl duc până la bar, ignorând lătrăturile canișului. Îi cer barmanului două cocktailuri Margarita și spun:

– Povestește-mi ce s-a întâmplat între tine și Laila.

Scanned with CamScanner

Frumosul meu prieten încuviințează, ia o gură de băutură și mă privește fix cu ochii lui albaștri, în timp ce-și mângâie bărbia.

– Știi cine e Leonard Guztle?

– Nu.

– Era bărbatul care trăia cu Hannah și Flyn când...

– Îl cunosc!

– Îl cunoști?

Încuviințez și explic:

– Acum câteva luni, într-o după-amiază când mă plimbam cu Susto prin cartier, am văzut un bărbat căruia nu-i pornea mașina. M-am apropiat, am aruncat o privire și era vorba de o siguranță. Am schimbat-o și el s-a prezentat. Când a apărut Eric, a ieșit un scandal incredibil. Când bărbatul a plecat, Eric mi-a spus că era Leonard Guztle, logodnicul lui Hannah, și că după moartea acesteia nu a mai vrut să știe nimic de Flyn. Așa e, nu?

Björn încuviințează.

– Acum că știi de crede Eric despre imbecilul ăsta, ce-ai zice dacă ți-aș spune că am prins-o pe Laila cu el, în mașina lui Eric, în săptămâna în care murise Hannah?

Mă uit la el cu gura căscată, iar el adaugă:

– Am văzut un Mercedes vechi, pe care Eric îl avea parcat în garajul clădirii mele și, recunoscându-l, m-am apropiat de el. Surpriza a fost să-i văd pe ăștia doi care și-o trăgeau ca bezmeticii pe bancheta din spate. Hannah abia murise și...

– Mamă, dacă află Eric...

– Exact, dacă află Eric! Dar nu a aflat. Era destul de supărat. Dar i-am spus idioatei să dispară de lângă Eric sau îi spun adevărul.

– Mulțumesc, Björn, spun recunoscătoare. Auzi, dar de ce erau în garajul tău?

– După ce s-a întâmplat cu Hannah, Leonard a închiriat un apartament în aceeași clădire în care locuiesc eu. Dar problema a apărut când descreierata asta s-a dus la unchii ei să le povestească cum am încercat să o violez și că i-am rupt hainele de pe ea.

Scanned with CamScanner

– Ce spui acolo?

– Da, prietena mea. Cum auzi. Dar Simona, care e foarte deșteaptă, m-a întrebat și eu i-am spus adevărul.

Mă uit la el șocată.

Ce javră e Laila!

Björn mai ia o înghițitură din băutură și continuă:

– Din fericire pentru mine și din nefericire pentru ea, în clădirea în care stau există camere și pot arăta înregistrarea care confirmă că era cu Leonard și că el i-a rupt haina, nu eu. După asta, Laila a plecat la Londra, să stea cu mama ei.

Am rămas fără cuvinte.

Mă uit la Laila. Ea se uită la mine și intuiesc că bănuiește ce îmi povestește Björn. Nu-mi place privirea ei. Cel de-al șaselea simț mi se activează și bănuiesc că vor fi probleme.

– Așa că, scumpa mea Jud, cu cât stăm mai departe de femeia asta, cu atât mai bine. E un lup în blană de oaie.

Laila ne studiază.

Nu mai dansează.

Vorbește cu canișul și par să se înțeleagă. Brusc, prin minte îmi trece o idee și-l întreb:

– Ai zis că ai camere de supraveghere și în casă?

– Da.

Fața mea spune tot. Știe ce gândesc și, apropiindu-se de mine, șoptește:

– Stai liniștită, când veniți tu și cu Eric, le opresc.

– Ești sigur?

El încuviințează.

– Sigur. Nu te îndoi niciodată de prietenia mea. Vă apreciez prea mult pe amândoi.

În acel moment, Marta se apropie de noi și, sprijinindu-se de Björn, spune:

– Ia te uită, bombonica delicioasăăăăă e aici.

Björn, amuzat, o apucă de talie.

Scanned with CamScanner

– Bună, scumpo. Ce mișcări ai... Unde e Arthur?

– Muncește, răspunde.

Apoi își unduiește șoldurile și se strâmbă.

– Sincer, cred că într-o altă viață am fost cubaneză. Petrecerea asta e pe gustul meu.

Râdem toți trei și nebunatica mea cumnată, după ce-mi bea cocktailul, strigă *„Azúcar!"*. Și, dând din șolduri, se duce din nou pe ring, să danseze cu Máximo. Însetată, cer un alt *mojito*, iar Björn întreabă:

– Câte ai băut?

– Câteva.

– Ai grijă sau mâine te vei simți rău.

Zâmbesc și încuviințez și, când barmanul îmi aduce un nou *mojito*, iau o înghițitură și spun:

– Stai liniștit. Și nu mă mai trata ca și cum ai fi Eric sau tata.

Amuzați, privim spre ringul unde dansează cumnata mea.

– Ce amuzantă e Marta!

Fără să mă pot abține, mă uit la canișul care dansează cu Reinaldo și întreb:

– Cum poți să umbli cu o tipă atât de... atât de antipatică?

Björn se uită la mine, înțelege ce vreau să zic și răspunde:

– Pentru că astea simpatice și interesante sunteți deja luate.

Asta mă face să râd. El și lingușelile lui.

Nu mă deranjează. Știu că nu ascund intenții rele.

Când observ că vreo două femei se așază lângă noi și-l sorbeau din priviri, întreb:

– Nu ai avut niciodată o relație serioasă?

Neamțul zâmbește, aruncă o privire spre femeile din spatele meu și dă din cap că nu.

– Nu. Sunt destul de exigent.

– Exigent?

Fără să mă pot abține, râd și privesc spre caniș. Când mă vede, Björn zâmbește și șoptește:

Scanned with CamScanner

Agneta e o fiară în pat.

Îmi imaginam. Știam! Dar ce previzibili sunt bărbații.

Îl privesc și-l întreb:

– Dacă nu e prea complicat, ce femei îți plac?

– Ca tine. Deștepte, frumoase, sexy, apetisante, naturale, nebune, sălbatice, uimitoare, și-mi place la nebunie să mă surprindă.

– Și eu sunt toate astea?

– Da, scumpo, ești!

Asta mă face să zâmbesc și el adaugă:

– Asta nu e vreo declarație de amor sau altceva de genul ăsta. Te respect. Îmi respect cel mai bun prieten și niciodată nu voi face ceva ce ar putea dăuna relației noastre. Amândoi sunteți prea importanți pentru mine. Dar, da, dacă te-aș fi cunoscut înainte, nu te-aș fi lăsat să scapi.

Râdem amândoi și spune:

- Și acum că am lămurit asta, dacă cunoști vreo femeie singură cu aceste calități, spune-mi și voi fi încântat să fac cunoștință cu ea.

Știu că e sincer.

Știu că în ochii celorlalți asta ar putea părea altceva, dar, înainte de toate, Björn este prietenul nostru. Un prieten excepțional, pentru care aș băga mâna în foc că nu mă va dezamăgi niciodată.

Reinaldo se apropie de mine în acel moment. Se aude *Guantanamera* și, uitându-se la noi, spune:

– Haide, asta e o paranghelie.

Eu râd. Björn se uită la mine și întreabă:

– Ce a zis că e?

Amuzată, izbucnesc în hohote:

– Paranghelie înseamnă petrecere.

Björn zâmbește și Reinaldo, luându-mă de mână, trage de mine.

– Haide, iubito! Să dansăm.

Încântată, dau din șolduri și dansez cu el ca o nebună, în timp ce Björn se întoarce la canis și e tandru cu ea.

Scanned with CamScanner

Ne distrăm toți mai multe ore. Dansez cu mai multe persoane și un tip încearcă să se dea la mine. Björn și Reinaldo, când văd asta, sar în ajutorul meu, dar îi opresc cu o privire. Îi sucesc brațul tipului și, când fața lui se lipește de masă, șuier:

– Mai pune mâna pe fundul meu și ți-o tai.

Björn și Reinaldo se privesc amuzați și-și văd de ale lor. Câteva minute mai târziu, în timp ce beau, Laila se apropie și întreabă:

– Despre ce vorbeai cu Björn?

Mă uit la ea și nu-mi vine să cred. Ce naiba a apucat-o?

Fără prea mult chef să fiu prietenoasă cu ea după tot ce am aflat, răspund:

– Despre ceva ce tu știi și despre care, dacă Eric află, nu mai calci în casa mea.

Privirea ei spune tot. E furioasă, turbată. Și, fără să mai zică ceva, se întoarce pe călcâie și pleacă. O văd ieșind din local și ridic din umeri.

După multe alte cocktailuri, Björn se apropie de Marta și de mine și-și ia la revedere, deși înainte mi-l arată pe tipul pe care a trebuit să-l pun la punct și comentează:

– Dacă Eric ar fi fost aici, ăsta trăgea un pui de somn, acum.

Asta mă face să râd, iar el pleacă. O oră mai târziu, ne hotărâm și noi să facem la fel și, când intru în casă dimineața, mai fericită ca niciodată, Eric, Eric al meu e treaz. Mă așteaptă. Când mă vede, se uită la ceas.

Trei și jumătate.

– Ai fost la Guantanamera, nu-i așa?

– Da.

Nu am de gând să-l mint. Am fost în locul unde sunt toți prietenii mei.

Eric oftează și întreabă:

– De ce nu te-ai întors cu Laila?

Zâmbesc, îl sărut și, apropiindu-mă de el, spun:

– Pentru că mă distram de minune.

Se mișcă nervos, iar eu, incapabilă să tac, spun:

Scanned with CamScanner

– Între multe altele, tipa e o plicticoasă, dragule. Iar timpul cât am fost la Guantanamera a trecut în zbor cu atâta distracție.

Se uită la mine. E încruntat, iar eu, cum adesea pun paie pe foc, zic:

– Știi asta, iubire!

Privirea lui mă străfulgeră și, fără să vorbească, știu că strigă: „Te întreci cu gluma, brunetico!"

Fără să mă pot abține, mă apucă râsul.

La naiba cu cocktailurile *mojito*!

A doua zi când mă trezesc, capul îmi bubuie.

Nu-mi amintesc să fi băut atât, dar știu că nu m-am oprit din dans.

Eric e la birou și, pentru că nu am nici un mesaj de la el pe telefon, bănuiesc că nu e prea fericit. Când îmi amintesc cum mă privea noaptea trecută când eu mă prăpădeam de râs, bănuiesc că starea lui de spirit e oricum, dar nu amuzată.

Îl sun pe mobil. Am nevoie să-i aud vocea.

– Ce e, Jud?

– Bună, dragule. Ce faci?

– Bine.

Liniște. Nu spune nimic. Știe cum să mă facă să mă simt prost și spun:

– Ascultă, iubitule, noaptea trecută...

– Nu vreau să vorbesc despre asta acum, mi-o retează. Sunt ocupat. Când vin acasă, dacă vrei, vorbim.

– Biiine, suspin.

Și, înainte să închid, șoptesc:

– Te iubesc.

Îi aud respirația și, după câteva secunde care mie mi se par o eternitate, spune:

– Și eu pe tine.

Când închid, stomacul se revoltă, gâtul mă arde și fug la baie, în timp ce-mi spun în minte: „Prea multe *mojito*."

Scanned with CamScanner

Am o zi înfiorătoare. Nu mă simt bine și decid să rămân în pat. Am nevoie să dorm.

După-amiaza, când aud mașina lui Eric, mă ridic și mă simt mai bine. Ce bucurie! Fără să alerg, ca să nu mi se revolte stomacul, ies din cameră și, când ajung la scară, aud că se deschide ușa casei și, spre surprinderea mea, vocea Lailei spune:

– Jud se odihnește. Nu se simte bine.

– Ce a pățit? îl aud pe Eric întrebând.

Aplecându-mă cu grijă peste balustrada scării, îi privesc și o aud pe tânără explicând:

– O durea capul și nu a vrut să mănânce. Aseară a băut cam mult.

– A băut cam mult?

Vipera de Laila încuviințează și adaugă:

– Fie vorba între noi, nu mă mir că o doare capul, a fumat tot timpul cu Marta și am pierdut numărul paharelor pe care le-au băut în timp ce dansau cu bărbații de acolo.

Nu-mi vine să cred... o iau razna.

Eu rămân blocată, în timp ce ea continuă:

– Desigur, Björn a apărut la Guantanamera.

– Björn?!

Expresia cu care Laila încuviințează nu-mi place deloc și adaugă:

– A fost cu o femeie și s-a distrat de minune cu ea, dar la fel de bine și cu Judith. Bine, știi cum e prietenul tău. Nu ratează nici o ocazie când e vorba despre o femeie singură.

O omor. O omor.

Îi scot ochii și-mi fac medalion din ei.

Ce vrea nesimțita asta să dea de înțeles?

Nu-i văd fața lui Eric. De unde sunt, îi văd doar spatele și observ că e tensionat.

Ce nasol!

Brusc, pleacă spre biroul lui și spune:

– Mulțumesc pentru informație, Laila.

Deschide ușa și, lăsând-o afară, i-o închide în nas.

Scanned with CamScanner

Ce! E clar că buna înțelegere dintre noi a luat sfârșit.

Sunt pe punctul să cobor și să o iau de păr, dar în acel moment apare Simona cu Calamar în brațe, iar Laila spune:

– Haide, lasă potaia și pregătește-mi baia!

Când o aude, Simona se uită la ea.

– Aici, singura potaie pe care o văd ești tu. Pregătește-ți-o singură.

„Bravo, și iar bravo, Simona mea!" sunt pe punctul să strig, dar tac.

Björn are dreptate. Fata e un lup în blană de oaie. Seara, Eric nu e foarte comunicativ. Încerc să vorbesc cu el, dar în cele din urmă abandonez. Când se pune de-a curmezișul, mai bine îl las în pace. Știu că o să-i treacă.

Când ne culcăm, se întoarce cu spatele la mine. Încă e supărat pentru faza de aseară. Oftez, așteptând să-mi spună ceva. Dar nimic. Nici oftaturile mele nu-l fac să reacționeze.

În cele din urmă, îmi apropii gura de urechea lui și murmur:

– Chiar dacă nu vorbești cu mine, eu tot te iubesc.

Apoi, mă întorc pe partea cealaltă. Ceva mai târziu, când aproape am adormit, simt că Eric se mișcă, se apropie de mine și mă ia în brațe. Zâmbesc și adorm.

În noiembrie, deja m-am săturat de Laila până peste cap.

Cu fiecare zi care trece mi-e tot mai greu să o am în preajmă. De când știe că-i cunosc secretul, mi-a declarat război. Dar, când e Eric de față, suntem două actrițe minunate.

Flyn a plecat în excursie cu școala și în noaptea asta nu doarme acasă. Piticuțul meu serios crește.

– Mâine se întoarce Flyn, spun încântată, în timp ce luăm cina. Sunt sigură că se distrează de minune.

Eric încuviințează și zâmbește. De câte ori se gândește la nepotul lui are reacția asta. În acel moment, Laila spune:

– Săptămâna care vine, munca mea aici ia sfârșit și trebuie să vă părăsesc.

Mamă, ce veste!

Scanned with CamScanner

Sunt pe punctul să mă ridic și să țopăi de fericire, dar mă abțin pentru că nu vreau să-l fac pe Eric să se simtă prost.

– Oh, ce păcaaaat! mint cu nerușinare.

Ea se uită la mine, iar eu mă fac că nu înțeleg.

Eric, care mă cunoaște, se uită la mine, zâmbește, ridică o sprânceană și o întreabă pe Laila:

– În ce zi pleci?

– Vreau să mă uit după bilete pentru 7 noiembrie.

Iubitul meu încuviințează și spune:

– Săptămâna care vine, trebuie să merg la Londra, pentru câteva zile, cu munca. Dacă vrei, îmi va face plăcere să vii cu mine cu avionul privat.

– Grozav! răspunde ea.

Stop!

Eric merge la Londra?

Cum se face că nu mi-a pomenit de asta?

Mă uit la el, dar decid să tac. O să-l întreb când vom fi singuri.

După ce terminăm cina, ne așezăm pentru scurt timp la televizor. Laila, cum e o nesimțită, se așază lângă noi. Dar sunt neliniștită, vreau să vorbesc cu Eric și, uitându-mă la el, îi zic:

– Dragule, trebuie să vorbim.

Când aude asta, Laila mă ia prin surprindere, se ridică rapid și, cu un gest angelic, spune:

– Vă las singuri. Azi am chef să citesc.

Când rămânem singuri în salon, Eric se uită la mine. Știe că sunt supărată de treaba cu călătoria și, dornic să mă împace, zâmbește și se apropie de combina muzicală.

Habar n-are neamțul!

Se uită la mai multe CD-uri, îmi arată unul și spune privindu-mă tandru cu ochii lui frumoși:

– Cântecul ăsta îți place mult. Haide, ridică-te și hai să dansezi cu mine.

Surprinsă că își dorește să danseze, mă ridic.

Scanned with CamScanner

Nu ratez ocazia asta!

Și când se aude *Si nos dejan*, minunata melodie *ranchera*, îl îmbrățișez și spun:

– Îmi place la nebunie cântecul ăsta.

Eric zâmbește și, în timp ce mă strânge la piept, răspunde:

– Știu, micuțo... Știu.

Dansăm îmbrățișați pe frumoasa melodie și zâmbim când o fredonăm amândoi.

Si nos dejan, buscamos un rincón cerca del cielo.
Si nos dejan, haremos con las nubes terciopelo.
Y ahí juntitos los dos, cerquita de Dios será lo que soñamos.
Si nos dejan, te llevo de la mano, corazón, y ahí nos vamos.
Si nos dejan, de todo lo demás, nos olvidamosssssssssss.
Si nos dejan...[24]

Să fiu în brațele lui e cea mai bună alinare pentru îndoielile mele.

Să fiu în brațele lui e cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat în viața asta.

Să fiu în brațele lui mă face să mă simt iubită și în siguranță.

Când se termină cântecul, mă las condusă de el și ne așezăm împreună, lipiți, pe canapea. Sărutările lui îmi fac plăcere și, când gurile noastre se despart, îmi spune cu un gest amuzat:

– Asta cu „ce răăăăău îmi pare" când a zis Laila că pleacă nu m-a convins. Care-i treaba cu ea?

Comentariul lui îmi face plăcere, dar nu răspund și întreb la rândul meu:

---

[24] „Dacă ne lasă vom căuta un colț aproape de cer./„Dacă ne lasă vom face din nori catifea./ Și acolo, uniți amândoi, aproape de Dumnezeu găsim ce căutăm./Dacă ne lasă, te iau de mână, inima mea, și plecăm./Dacă ne lasă, uitășăăăăăm de toți ceilalți./Dacă ne lasă..." (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Care-i treaba cu plecarea la Londra?

– Serviciul, iubito.

– Câte zile?

– Trei. Maxim patru.

– Și când se presupune că aveai de gând să-mi spui?

– Cu câteva zile înainte. Și, văzându-mi gestul, adaugă: Știi că acolo...

– ...e Amanda, nu-i așa?

Eric se uită la mine și-l privesc fix la rândul meu.

Ca de obicei pe tema asta, tensiunea crește între noi, până ce el murmură:

– Când vei avea încredere în mine? Cred că deja ți-am demonstrat că...

– E Amanda..., i-o retez. Cum ai vrea să am încredere?

Văd că face semn din cap că nu, închide ochii și spune:

– Draga mea, dacă nu ai încredere în mine, vino și tu. Însoțește-mă. Nu am nimic de ascuns. Merg doar pentru muncă. Sunt capul familiei și se așteaptă de la mine să o fac.

Îl înțeleg. Are perfectă dreptate, dar Amanda... Laila... femeile astea mă fac să nu am încredere, nu în el, ci în ele.

Eric se ridică. Merge până la bar și, fără să înceteze să mă privească, își pune un whisky, în timp ce Luis Miguel cântă *Te extraño* („Mi-e dor de tine"). Apoi, se întoarce la canapea și îmi spune, în timp ce se așază lângă mine:

– Întinde-te.

Îl privesc surprinsă, iar el insistă:

– Aștept.

Fac ce-mi cere. Dorința din privirea lui m-a aprins deja. Când sunt întinsă, își bagă mâinile pe sub rochia mea comodă din bumbac și, trăgând de chiloți, mi-i dă jos. Măcar nu i-a rupt.

Înfierbântată, observ cum se uită la mine, până ce murmură:

– Îndoaie picioarele și deschide-le.

Ura, sex!

Scanned with CamScanner

Dar, oarecum stânjenită, spun:

– Eric, Laila poate intra oricând și...

– Fă-o, îmi cere.

Vrăjită de privirea lui și foarte excitată de ordin, mă supun. Îmi pune o pernă sub fund și, când îmi aduce pelvisul la înălțimea dorită, își ia paharul de whisky și varsă un firicel peste sexul meu. Șoptește:

– Micuțo, cum spune cântecul, eu nu-mi doresc decât aceste momente cu tine. Vreau doar să beau din tine.

Apoi, își pune gura peste sexul meu înfierbântat și umed și eu gâfâi. Gemetele lui mă înnebunesc și, când limba lui îmi atacă clitorisul și-l mușcă, scot un geamăt.

Mă abandonez lui.

Oh, da... da!

Îi las mâinile să-mi desfacă coapsele, în timp ce gura lui poruncitoare suge, linge, mușcă și mă face să vibrez. Mă aduce în al șaptelea cer, apoi în al nouălea și chiar mai sus. Îl ador.

Mâinile mele se agață de sofa, simt cum îmi tremură picioarele și mă topesc cu fiecare minut care trece, în timp ce-mi aud propriile gemete, iar el se joacă cu limba în interiorul meu. Mă posedă cu gura, iar eu mă deschid ca o floare.

Cu fiecare moment care trece simt cum în mine crește o căldură și, înnebunită, dau drumul canapelei și-l apuc cu forță de păr. Îl apăs pe centrul dorințelor mele, voind ca plăcerea atât de intensă să nu se sfârșească niciodată... niciodată... niciodată...

Dar, când cedez, iubitul meu se desprinde de mine. Cu o privire atât de posesivă că ar topi până și Polul Nord, își desface șnurul pantalonilor de casă și spune:

– Ridică-te. Întoarce-te și sprijină-te de spătarul canapelei.

Fără ezitare, fac ce-mi cere. Dar Eric e nerăbdător și, înainte să mă sprijin, mă apucă de talie, iar penisul lui intră în mine.

Cad peste spătar și îmi murmură la ureche:

– Micuțo, eu îmi doresc... vreau... mi-e dor doar de tine.

Scanned with CamScanner

Vocea lui plină de erotism și felul în care mă penetrează, atât de fierbinte, atât de posesiv mă înnebunesc. Mă pătrunde cu forță și, așa cum ni se întâmplă de obicei, partea noastră animalică iese la iveală și ne lăsăm în voia plăcerii pure.

Eric mă penetrează, iar și iar, iar eu mă deschid pentru el.

Iar și iar, de fiecare dată mai rapid, de fiecare dată mai tare.

Iar și iar, gemetele mele și ale lui se unesc până devin unul singur.

Fără oprire, Eric mă împinge în spătarul canapelei, iar gesturile lui devin tot mai bruște, mai profunde și mai sigure.

– Oh, da..., da..., repet ca posedată.

Gâfâielile noastre cresc în intensitate și, împreună, ajungem la orgasm. Cade peste mine. Îi ador greutatea, mirosul. Îl ador pe el. Doar pe el.

Câteva secunde, îl simt lipit de spatele meu, până când se retrage și-mi spune la ureche:

– Micuțo, sunt al tău și tu ești a mea. Nu te îndoi de mine.

Cinci minute mai târziu, intrăm în camera noastră, unde vreau, îmi doresc și am nevoie să-mi arate din nou că nu trebuie să mă îndoiesc de el.

Scanned with CamScanner

18

Zilele trec, iar la școala lui Flyn se organizează o serbare. Cum anul acesta se înțelege perfect cu colegii săi, își dorește să ia parte și vrea ca Eric și cu mine să-l însoțim. Îi promitem că o vom face.

Aduce acasă un bilet prin care mamele sunt rugate să pregătească ceva de mâncare pentru eveniment. Încântată, accept provocarea și decid să fac *tortilla* de cartofi. Vreau să mănânce o adevărată *tortilla* de cartofi făcută de o spanioloaică. Simona se oferă să facă o prăjitură cu morcovi. Accept. Ea face prăjitura și eu fac *tortilla*. O echipă minunată!

Serbarea are loc sâmbăta dimineață, pentru ca și părinții să poată lua parte la ea. Flyn e răcit. Are febră destul de mare, dar nu vrea să piardă petrecerea și mergem. Când parcăm mașina pe strada școlii, Eric comentează:

– Nu prea știu ce fac eu aici.

Iubitul meu arată minunat cu o pereche de blugi cu tăieturi și o cămașă tot de blugi, iar eu îi dau, complice, o palmă peste fund și-i spun:

– Îl însoțești pe nepotul tău la serbare. Ți se pare puțin?

Flyn, care duce prăjitura făcută de Simona, aleargă în fața noastră. L-a văzut pe unul dintre prietenii săi și, fericit, începe să vorbească cu el.

– Uită-te la el, șoptesc mândră. Nu-ți place să-l vezi atât de bine integrat?

Eric încuviințează cu obișnuitul lui aer serios.

– Bineînțeles că sunt fericit pentru el, dar nu-mi place să vin aici.

– De ce?

– Pentru că întotdeauna am urât școala asta.

Scanned with CamScanner

– Ai învățat aici?

– Da.

Surprinsă de descoperire, mă opresc și spun:

– Dacă tu ai învățat aici și ai urât-o atât de mult, de ce îl aduci aici pe Flyn?

El ridică din umeri și explică, privind în jur:

– Pentru că Hannah a ales-o, ea își dorea ca el să învețe aici.

Încuviințez și înțeleg. Respectă ceea ce și-a dorit mama copilului. Și atunci Eric adaugă:

– În ultimii ani, am venit aici doar ca să mi se vorbească de rău comportamentul lui Flyn.

– Păi, era cazul să vii și din alt motiv.

Nu e foarte convins de asta și, dându-i una peste șold, spun:

– Haide, fii mai vesel! În fond și la urma urmei, Flyn e foarte încântat că suntem aici.

În cele din urmă, zâmbește, și eu alături de el.

Ce frumos e când zâmbește așa!

În școală, hărmălaia e asurzitoare. Flyn ne cheamă și ne îndreptăm spre clasa lui. Când intrăm, vedem că mai mulți părinți se uită la noi. Nu ne cunosc și ne studiază. Îi salut cu un zâmbet și, după ce las *tortilla* lângă prăjitură, Flyn mă ia de mână și mă duce să-mi arate câteva dintre lucrările sale. Câteva momente, ne bucurăm privind lucrările copilului, până ce văd că Eric oftează și șuieră:

– Detest să se uite lumea la mine așa.

Pe ascuns, mă uit în jurul nostru și înțeleg ce spune. Mamele îl privesc și zâmbesc. Suspin. Înțeleg că prezența lui atrage atenția și, în loc să devin geloasă, zâmbesc și, apucându-l de braț, spun:

– Dragule, multe dintre ele nu au văzut un tip ca tine în toată viața lor. E normal să se uite. Arăți minunat! Și dacă n-ai fi soțul meu și eu m-aș uita la tine. Ba, mai mult, cred că m-aș da la tine.

Surprins de răspunsul meu, Eric zâmbește și, când vrea să mă sărute, îl opresc.

Scanned with CamScanner

– Stop!

Iubitul meu se uită la mine, iar eu îl lămuresc:

– Ai grijă ce faci, domnule Zimmerman. Suntem înconjurați de copii.

Zâmbește. Să-l văd zâmbind îmi umple sufletul. În acel moment, intră o femeie și spune:

– Vă rog, părinții copiilor care au adus mâncare să o ducă în sala de sport.

Fără să stau pe gânduri, iau *tortilla*, Eric ia prăjitura și, însoțiți de alți părinți, ne îndreptăm în direcția indicată de femeie.

Când intru, mă uit în jur.

Ce bine arată!

Sala de sport a școlii este impresionantă. Nu seamănă deloc cu sălile de sport din cartierul meu.

– Eric Zimmerman!

Auzind vocea, Eric și cu mine ne întoarcem, iar el izbucnește în râs și exclamă:

– Joshua Kaufmann.

Se apropie și se salută.

Joshua e un vechi coleg de școală. Acesta ne-o prezintă pe soția lui, o nemțoaică foarte îngrijită. Mă privește din cap până în picioare, în timp ce soții noștri vorbesc foarte încântați, iar eu îmi dau seama că acest cacadu și cu mine nu vom fi niciodată prietene.

Brusc, Flyn se apropie de noi, se uită la mine, iar eu îl întreb:

– Ești bine, dragule?

Copilul încuviințează. Îl mângâi pe creștet și-mi apropii buzele de fruntea lui, așa cum făcea mama și cum tatăl meu face și acum, și văzând că nu are febră, mă liniștesc.

Pe ascuns, mă uit la femeia cu față de cacadu și, imediat ce pot, dispar de lângă ea. Nu mai suport nici o secundă privirea otrăvitoare a acestei idioate.

– Jud, vrei cola? mă întreabă Flyn, iar eu accept.

Scanned with CamScanner

Îmi umple un pahar și, când mi-l dă, un prieten vine să-l caute, iar Flyn o ia la fugă și mă lasă singură. Dar singurătatea mea durează puțin, pentru că se apropie de mine cacaduul, cu încă două femei din aceeași specie și mă întreabă:

– Copilașul chinez este al vostru?

Vai, ce a putut spune!

Sunt pe punctul să mă uit la ea cu fața de poker, cum ar face Flyn, dar mă abțin și răspund:

– Da, e al nostru și e neamț.

– E adoptat?

Opțiunea numărul unu: o trimit la naiba.

Opțiunea numărul doi: îi ard una.

Opțiunea numărul trei: o lămuresc din nou, pe ea și pe prietenele ei cacadu, că Flyn e german, și nu chinez, și rămân o doamnă.

În cele din urmă, mă decid pentru cea de-a treia variantă. Cred că primele două l-ar supăra pe Eric.

Cu un zâmbet în stilul lui Raquel, le privesc și, după ce iau o înghițitură de cola, răspund:

– Flyn nu e adoptat. Și, mai ales nu e chinez, e coreeano-german.

Femeia e nedumerită, nu înțelege ce-i spun. Se uită la prietenele ei și, după ce gândește cu unicul neuron care i-a rămas probabil viu în creierul ăla lipsit de viață inteligentă, insistă:

– Dar e fiul tău sau al soțului tău? Pentru că e clar că nu poate fi al vostru, pentru că nici unul dintre voi nu e chinez.

Mamă care ai făcut-o cu chinezii ei...

Asta e proastă. Ca să nu zic idioată.

Cum ar zice tata, mai proastă de atât nu s-a născut!

Îi arunc o privire lui Iceman și, când mă pregătesc să-i spun una dintre drăgălășeniile mele, Flyn se apropie de mine, mă ia de mână și mă duce de acolo.

Bun! Tocmai m-a salvat de o autentică situație de groază.

Mergem până la masa unde e mâncarea și o femeie de vârsta mea, blondă platinată, se uită la mine și spune:

Scanned with CamScanner

– Bună, sunt María.

Fără să știu despre ce este vorba, răspund în germana mea perfectă:

– Încântată, eu sunt Judith.

– Tu ai făcut *tortilla* de cartofi?

– Da.

Și, ca să ofer mai multe informații, spun:

– Cele care au o măslină neagră în centru sunt cu ceapă. Celelalte două, nu.

– Ești spanioloaică?

Bun... bun... trecuse ceva vreme de când n-am mai auzit întrebarea asta.

Când încuviințez și mă aștept să aud *„olé... torero... paella!"*, necunoscuta scoate un strigăt și, emoționată ca și cum aș fi fost Beyoncé, exclamă în spaniolă:

– Și eu. Din Salamanca.

Acum, cea care strigă ca și cum l-aș fi văzut pe Paul Walker în persoană sunt eu. O îmbrățișez. Un blond șters care se află lângă noi zâmbește. Când nu ne mai îmbrățișăm de parcă am fi surori de cruce, María spune:

– Ți-l prezint pe Alger, soțul meu.

Mă opresc înainte să-l sărut pe obraji. Nemților nu le plac atâtea sărutări și nici atingerile latine, așa că-i întind mâna. Blondul mă privește și-mi spune amuzat:

– Mie dă-mi sărutările spaniole, că-mi plac mai mult.

După ce izbucnesc în râs, îi dau două sărutări uriașe și el adaugă:

– Îmi place veselia voastră continuă.

Zâmbesc și, brusc, lângă mine, apare neamțul meu. Sunt sigură că m-a văzut sărutându-l pe blond și a venit repede să vadă despre ce e vorba. Ah, gelosul meu. Și, apucându-l de talie, spun în culmea fericirii:

– Iubitule, ți-o prezint pe María, care e din Spania, și pe Alger, soțul ei.

Scanned with CamScanner

Iubitul meu, care cunoaște spiritul latin, o sărută pe ea pe obraji și lui îi întinde mâna. Cei doi nemți zâmbesc și, Alger, făcând semn spre María și spre mine, spune:

– Ce alegere bună am făcut!

Eric zâmbește și-i răspunde amuzat:

– Cea mai bună.

Vorbesc cu María o bună bucată de vreme. Îmi povestește că s-a îndrăgostit de Alger într-o vară la Salamanca și că neamțul nu s-a lăsat până ce nu s-a căsătorit cu ea.

Oare toți nemții or fi atât de pasionali?

Cine ar fi spus, la cât de serioși i-am văzut.

În câteva minute, văd cum *tortilla* mea este devorată. Asta mă umple de satisfacție.

Le place la nebunie!

De la atâta cola, mi se întâmplă ca de obicei, fac pipi! Caut baia și fug către ea. Nu e loc în care să nu fi mers la toaletă. Probabil că voi ajunge la vorba lui Eric, că sunt o pișăcioasă. Când termin, mă întorc în sala de sport și văd grupul de cacadu adunat în jurul lui Flyn.

Ce l-or întreba pe copil?

Pe furiș, mă apropii fără să mă vadă nimeni și îl aud pe Flyn spunând:

– *Tortilla* este făcută de Judith, care e din Spania.

Până la urmă scot de la el informația pe care o voiau, dar atitudinea mea se schimbă când o aud pe una întrebând:

– Și cine e tatăl tău sau mama ta, el sau ea?

Poftim?!

Mi se înfierbântă sângele.

Temperamentul latin iese la iveală. Acela despre care tatăl meu spune că trebuie să-l controlez.

Doamne, dă-mi răbdare și eleganță sau le mănânc de vii!

Cum pot întreba așa ceva un copil?

El nu mai spune nimic. Nu știe ce să răspundă, dar eu, dispusă să le fac praf pe toate până nu mai rămâne nimic din

Scanned with CamScanner

ele, mă apropii de grup ca o lupoaică în apărarea puiului ei și, aplecându-mă spre Flyn, care mă privește cu o expresie ciudată, întreb:

– Ce se întâmplă aici, dragule?

Femeile rămân tăcute, dar scorpia spune:

– Îl întrebam pe copil cine este părintele biologic, tu sau soțul tău?

Opțiunea numărul unu: o altoiesc sau o altoiesc.

Opțiunea numărul doi: îi smulg capul și-l arunc în coșul de gunoi din fundul sălii.

Opțiunea numărul trei: nu există opțiunea trei.

Flyn, care mă cunoaște, văzându-mi expresia, se pregătește să răspundă, dar eu îl privesc și-i spun:

– Liniște, iubitule, răspund eu.

Și, fără să mă mișc de lângă el, îi cer:

– Fugi și adu-mi un pahar de cola, căci voi avea nevoie de el, bine?

Îl împing delicat și, când îl văd că se îndepărtează, mă întorc spre ea cu chef s-o omor și șuier:

– Nu vă e rușine să întrebați așa ceva un copil? Vouă v-ar plăcea să vă vedeți copiii înconjurați de o gașcă de... de... care să le pună întrebări indiscrete?

Se agită, jenate. Știu că am dreptate și, dispusă la orice, mârâi:

– Ca să fiți informate, să știți că mama lui Flyn sunt eu, iar tatăl lui este soțul meu, ne-am înțeles?

Femeile fac un semn afirmativ din cap, iar eu întreb înainte să plec:

– Alte întrebări indiscrete mai aveți?

Nici una nu zice nimic. Nici una nu se mișcă.

Brusc, simt cum o mână o apucă pe a mea și mi-o strânge.

Flyn!

Oh, Doamne... a auzit ce am spus. Îi zâmbesc. El nu zâmbește și mă îndepărtez știind că vor mai fi probleme.

Scanned with CamScanner

Când ajungem la mesele unde se află băutura, iau două pahare și le umplu cu cola. Îi dau unul și-i spun:

– Bea.

Micuțul face ce-i cer, în timp ce eu mă gândesc rapid ce să-i spun. Cred că, după ce a auzit ce a auzit, o să-i crească febra și, dacă află Eric, eu o să fac infarct. Bietul Flyn. Bea, în timp ce mă privește cu o expresie ciudată.

Haide, Jud... Haide... Gândește... gândește!

În cele din urmă, privirea lui pătrunzătoare mă sperie, las sticla pe masă, mă împac cu ceea ce am spus și zic:

– Noi doi știm că mama ta e Hannah și ea va fi toată viața, nu-i așa?

Flyn încuviințează.

– Odată ce am lămurit asta, vreau să știi că din acest moment, și mai ales în fața acelor cacadu care se uită la noi, eu sunt mama ta, iar tatăl tău e Eric, ne-am înțeles?

El încuviințează din nou, tocmai când recent numitul tată se apropie și întreabă:

– Ce s-a întâmplat?

Oftez.

Ce situație neplăcută. Iar am mințit!

Dar, dispusă să-mi asum cearta care se apropie, răspund:

– E oficial, azi ai fost declarat tatăl lui Flyn și eu mama lui.

Eric se uită la copil, apoi se uită la mine.

Flyn se uită când la mine, când la el.

Simțindu-mă descusută de privirile lor, ridic mâinile și spun:

– Nu vă mai uitați așa la mine, de parcă ați vrea să mă dezintegrați.

– Jud..., întreabă copilul, trebuie să-ți spun mamă?

Oh, Doamne... Oh, Doamne... De ce sunt atât de gură spartă?

Copilul are o mamă, în Ceruri, ce-i drept, dar o are, iar eu tocmai am dat cu bâta-n baltă.

Eric nu reacționează. Continuă să se uite la mine și eu răspund:

– Flyn, îmi poți spune cum vrei.

Scanned with CamScanner

Şi, arătând spre femeile care se uită la noi, spun în cea mai corectă spaniolă, pentru ca el şi Eric să mă înţeleagă.

– Dar vrăjitoarele astea deşirate, păroase şi cu feţe de cacadu, începând de azi, dacă vor ceva de la tine, trebuie să vină să vorbească cu mama sau cu tatăl tău, ne-am înţeles? Pentru că dacă eu mai aflu că îţi pun întrebări indiscrete, cum spune sora mea, Raquel, jur pe sufletul binecuvântat al mamei mele din Ceruri că pun mâna pe cuţitul de măcelărie al tatălui meu şi le iau gâtul.

Beau cola. Beau sau fac un atac.

– Bine, dar nu te enerva, mătuşă, Jud, mamă.

Eric zâmbeşte. Mă ia prin surprindere şi zâmbeşte. Îl mângâie pe micuţ pe cap şi spune:

– Flyn a ştiut mereu că eu sunt tatăl lui dacă are nevoie de ceva, nu-i aşa?

Cu un zâmbet, copilul încuviinţează şi, îmbrăţişându-mi talia, murmură:

– Acum ştiu şi că mătuşa Jud e mama.

Mi se umplu ochii de lacrimi. Sunt emoţionată. Ce sensibilă sunt!

Eric se apropie de mine şi, fără să-i pese de cine se uită la noi, mă sărută pe buze şi zice:

– Îţi spun din nou că eşti cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat în viaţa mea.

Scanned with CamScanner

19

Trei zile mai târziu, mă simt rău.

Probabil că am luat gripa de la Flyn.

Mă doare capul și am chef doar să dorm, să dorm, și iar să dorm.

Dar nu pot. Ne-a sunat Frida, ca să vină să ne viziteze. Andrés și cu ea vor să ne spună ceva și, după tonul lor, este vorba despre ceva foarte emoționant. Mi-a spus că l-a anunțat și pe Björn. Așa că iau un paracetamol și aștept.

Laila intră în bucătărie și, când vede că iau pastila, mă întreabă:

– Te simți rău?

Relația mea cu ea nu e rece, ci de-a dreptul congelată, o privesc și-i răspund:

– Nu.

Ea încuviințează și eu adaug:

– În seara asta vor veni niște prieteni și...

– Ah, da, cine?

Mă deranjează curiozitatea ei. Ce o interesează pe ea?

Și, dispusă să o fac să înțeleagă aluzia mea foarte directă, răspund:

– Niște prieteni de-ai lui Eric și de-ai mei. Așa că, te-aș ruga să nu intri în salon în timp ce suntem cu ei.

Poftim. Mai ticălos de atât se poate?

Laila mă privește. Nu i-a plăcut deloc ce a auzit și spune:

– Mă duc să-l iau pe Flyn.

– Nu. Nu te duce. Se duce Norbert.

– O să-l însoțesc.

O oră mai târziu, primul care ajunge e Björn, la fel de frumos ca de obicei. Ne îmbrățișăm și, apucându-l de braț, intru cu el în salon. Cu coada ochiului văd că Laila ne privește din bucătărie.

– Eh, frumoaso..., acolo rămâi!

Scanned with CamScanner

Când intrăm în salon, închid ușa și Björn întreabă:

– Ai pățit ceva, nu-i așa?

Încuviințez, duc mâna la cap și răspund:

– Cred că Flyn mi-a dat răceala lui.

Björn zâmbește și, văzându-mi gestul, îmi spune:

– Ar trebui să fii în pat, scumpete.

– Știu, dar vreau să aflu ce vor să ne spună Frida și Andrés.

El încuviințează și răspunde:

– Dacă mai întârzie mult, eu însumi te voi băga în pat, ne-am înțeles?

Zâmbesc și-i dau un pumn în umăr.

Zece minute mai târziu, apar Frida și Andrés cu micuțul Glen, care deja aleargă și e o maimuțică. Ultimul care vine e Eric, care, văzându-ne pe toți reuniți, zâmbește, mă sărută și întreabă:

– Ești bine, iubito?

– Am nasul cam înfundat. Cred că Flyn mi-a dat răceala.

După ce dă din cap preocupat, își salută prietenii și-l ia pe Glen în brațe ca să-l gâdile pe gât. Copilul se prăpădește de râs și pe mine mă apucă toate căldurile când soțul meu se uită la mine, iar eu înțeleg ce vrea să spună.

Douăzeci de minute mai târziu, Flyn intră în salon. Björn, văzându-l, îl ia în brațe și, la fel ca în cazul lui Glen, câteva minute mai devreme, toți îi dăm atenție. Iar asta îi face plăcere.

Când Simona intră aducând o carafă cu limonadă și niște beri, îi ia pe Glen și pe Flyn ca să le dea o gustare.

Când femeia dispare cu cei doi copii, ne așezăm toți pe canapea, iar Björn, căruia nu încetează să-i vină mesaje pe mobil, întreabă:

– Bine, ce aveți să ne spuneți?

Frida și Andrés se uită unul la altul, zâmbesc și eu zic:

– Nu-mi spuneți că așteptați alt bebeluș...

– Să fie într-un ceas bun, aplaudă Eric. Următorii suntem noi.

– Ești foarte hotărât, Iceman, mă strâmb amuzată.

Scanned with CamScanner

Frida și Andrés izbucnesc în râs și dau din cap că nu. Asta mă nedumerește, iar el explică:

– Ne mutăm în Elveția.

– Poftim?!

Frida se uită la mine, mă apucă de mâini și spune:

– A apărut o oportunitate de muncă pentru Andrés, într-un spital, și am acceptat.

– E ceea ce așteptai de ceva vreme? întreabă Eric.

Andrés încuviințează și Björn spune:

– Asta e minunat. Să fie într-un ceas bun.

În timp ce primesc felicitări, Frida îmi povestește că ea și Andrés sunt emoționați în fața acestei cotituri pe care o ia viața lor, iar eu încuviințez ca o marionetă, în ciuda tristeții pe care o resimt.

– Mulțumesc, prieteni, râde Andrés. Și uitasem de tot, când, acum o săptămână m-au sunat și mi-au făcut propunerea. După ce m-am sfătuit cu Frida, am decis să o accept.

Toți sunt fericiți și mulțumiți.

Și, fără să înțeleg de ce, ochii mi se umplu de lacrimi. Frida e prietena mea bună, nu vreau să plece. Când mă vede, ea întreabă:

– Ești bine?

Încuviințez, dar lacrimile îmi curg șiroaie, ca paiaței din reclama spaniolă de la televizor. Nu le pot controla.

Ce e cu mine? De ce plâng?

Eric, când mă vede în această stare, vine spre mine, mă ia în brațe și-mi spune:

– Dar, micuțo, ce e cu tine?

Nu răspund. Nu o pot face sau fața mea se va strâmba ca aceea a unui cimpanzeu și voi fi și mai ridicolă. Björn, mișcat de starea mea, se apropie și comentează:

– Incredibil... știi să și plângi.

Fraza asta mi se pare amuzantă și râd. Dar o fac cu fața plină de lacrimi, care nu încetează să curgă. Eric se uită la mine și murmură:

– Mă bucur că Björn te face să zâmbești.

Scanned with CamScanner

Acesta se uită la prietenul lui și, cu o expresie amuzată, îi spune:

– Amice, învață!

Frida vine lângă mine. Eric îmi dă drumul și ea mă îmbrățișează. Înțelege ce mi se întâmplă și legănându-mă, spune:

– Ne vom vedea des, prostuțo. O să vezi. În plus, nu plecăm până la începutul anului viitor. Mai e puțin.

Încuviințez, dar nu pot vorbi. Din nou, cineva pe care-l iubesc pleacă de lângă mine și știu că-mi va fi dor.

Zilele trec și se apropie mult așteptata zi a plecării Lailei, deși asta înseamnă că pleacă și Eric.

Nu mă încântă că pleacă la Londra, dar am decis să las gelozia deoparte și să am încredere în el. Eric merită asta. Îmi arată dragostea lui în așa fel încât, sincer, de ce nu aș avea încredere?

Îl însoțesc la aeroport. Ne duce Norbert, iar eu îmi îmbrățișez soțul întregul drum. Îmi place mirosul lui, îi ador tactul și, pe măsură ce ne apropiem de destinație, devin din nou anxioasă. Patru zile fără să-l văd sunt o veșnicie.

Când ajungem, în timp ce Eric iese din mașină, Laila se uită la mine și-mi spune:

– A fost o plăcere să te cunosc.

– Nu pot spune același lucru, răspund și adaug: Și, dacă e posibil, evită să mai vii în casa mea sau va trebui să-i povestesc lui Eric că nu ești nici atât de bună, nici atât de încântătoare.

– Björn e o gură spartă.

– Și tu o jigodie.

Na, i-am zis-o!

Ce mi-a plăcut!

Fără să răspundă, coboară din mașină și se îndreaptă spre unchiul ei. Ce plăcere să n-o mai am în ochi. Își ia la revedere de la Norbert și văd că se urcă în avion fără să privească în urmă. Eric, după ce-l salută pe pilot, se întoarce spre mine și îmi spune în timp ce mă îmbrățișează:

Scanned with CamScanner

– În patru zile, maximum, voi fi din nou lângă tine, ne-am înțeles?

Încuviințez. Mă lipesc de el și-l sărut. Îi devorez, agitată, gura, în timp ce el mă strânge la piept. În cele din urmă, trebuie să-i spun:

– Dacă mă mai săruți așa, nu mai pleci.

Eric zâmbește. Îmi dă drumul și îmi face cu ochiul, apoi se îndreaptă spre scara avionului, dar, înainte să urce, se uită la mine și-mi spune:

– Să fii cuminte, micuțo.

– Și tu, uriașule.

Zâmbim amândoi și, douăzeci de minute mai târziu, privesc alături de Norbert cum avionul decolează și pleacă. Se îndepărtează de mine.

În mașină, în drum spre casă, sunt tristă. Abia mi-a plecat iubitul și deja mi-e dor de el. Când ajungem acasă, Norbert spune:

– Doamnă, domnul mi-a zis să vă dau plicul ăsta când ajungem acasă.

Surprinsă, îl apuc rapid, îl desfac și citesc.

Micuțo, sunt doar câteva zile. Zâmbește și ai încredere în mine, bine?

Te iubesc,

Eric

În acel moment zâmbesc. Aceste atenții ale iubitului meu îmi fac o plăcere deosebită.

În acea seară, după cină, Flyn se duce la culcare și-l ia și pe Calamar. Eu rămân în salon, să mă uit la televizor cu Susto la picioarele mele. Mă cuprinde melancolia și, fără să mă pot abține, ochii mi se umplu de lacrimi. Încerc să zâmbesc, cum îmi cere el în scrisoare, dar nu pot. Mi-e prea dor de el.

În cele din urmă, iau telefonul și-l sun. Am nevoie să-i aud vocea. După ce sună de patru ori, răspunde.

– Ce e, Jud?

Scanned with CamScanner

– Mi-e dor de tine.

După un moment, în care aud cum Eric se scuză față de cineva, îmi spune:

– Dragă, sunt la o cină de afaceri.

– Dar mi-e dor de tine.

Râsul lui cald mă face să zâmbesc. Și atunci, Eric spune:

– Du-te în pat și citește, sau deschide sertarul noptierei și gândește-te la mine.

Amuzată, zâmbesc. Îmi cere să mă masturbez.

– Tot o să-mi fie dor de tine, insist.

Eric râde din nou.

– Trebuie să închid, sufleţelul meu. Dar, peste o oră, din camera mea de hotel, te sun pe Skype și, dacă vrei..., ne jucăm.

Wow, sex prin camera web?!

Ce tare!

Niciodată nu am încercat asta.

– Voi aștepta cu nerăbdare telefonul tău. Râd încântată. Între timp, voi citi.

Să știu că voi vorbi din nou cu el îmi dă o stare de spirit bună. Când închid, mă uit la ceas: e zece fără un sfert.

Fericită, sting televizorul, îl sărut pe Susto pe creștet și mă pregătesc să merg în camera mea. Trec mai întâi să-l văd pe Flyn. Micuțul doarme cu Calamar la picioarele lui. Ce drăguți sunt amândoi!

Când intru în camera mea, închid ușa și, cu un zâmbet, pun zăvorul.

Aștept un telefon fierbinte, sexy și plăcut. Apoi, mă spăl pe dinți, îmi pun o cămășuță scurtă și mă bag în patul uriaș. Ce mare pare când Eric nu e aici. Brusc îi simt aroma. Ca niciodată, cearșafurile miros ca el. Ce minunăție!

Extaziată, mă las să cad pe partea pe care doarme iubitul meu și mă bucur de aroma lui.

Când am nările pline de mirosul lui, deschid mobilul și intru pe Facebook. Vorbesc puțin cu prietenele mele, războinicele,

Scanned with CamScanner

până ce clopoțelul de la Skype mă anunță că am un apel. Îmi iau la revedere de la ele și accept apelul. Camera se conectează și-mi văd iubitul.

– Bună, iubitule.

– Bună, scumpete.

Ce ciudat mi se pare să-l văd pe Eric pe un ecran. Îl vreau lângă mine.

– Ce faci, micuțo?

– Bine, acum că te văd.

Zâmbim amândoi, și Eric spune:

– Sunt în pielea goală și am chef să mă joc cu tine.

Și, sprijinindu-se de tăblia patului din camera de hotel, spune:

– Haide, dezbracă-te pentru mine.

Printre râsete, îmi dau jos cămașa și atunci Eric zice:

– Închide ochii. Nu te uita la ecran și imaginează-ți că eu și alți doi bărbați ne uităm la tine. Suntem în picioare, în jurul patului și vrem să te avem, deși, mai întâi, vrem să te privim. Îți place ideea?

– Da.

El știe că doar gândindu-mă la asta mă ud și atunci îmi cere:

– Atinge-ți sfârcurile. Asta ne place. Ciupește-le pentru noi.

Mă ciupesc așa cum mi-a cerut, în timp ce imaginația mea zboară și zboară și simt o durere plăcută și ciudată când fac asta. Mă provoacă să-mi imaginez că sunt centrul atenției a trei bărbați. Vreau să mă dorească, vreau să se joace cu mine. Când aud respirația lui Eric, deschid ochii și spun, privind ecranul:

– Eric, atinge-te. Mângâie-ți penisul, ca și cum aș fi eu cea care o face.

O face. Mă uit la el și inima mea o ia razna. Penisul lui e dur, mare, cum îmi place mie, și murmur:

– Îți place cum mă privesc acei bărbați?

– Da.

– Îți place cum îmi desfac picioarele pentru ei?

Scanned with CamScanner

Aud cum gâfâie când o fac și spune:

– Îmi place la nebunie, iubito... Desfă-le puțin mai mult și îndoaie-le.

O fac și, excitată să aud zgomotele seci care vin dinspre ecran, mă concentrez asupra plăcerii lui și spun:

– Așa... iubitule..., masturbează-te. Închide ochii și imaginează-ți că mă oferi unuia dintre acei bărbați. Îți place ideea?

– Da..., da...

Excitată, trag aer în piept, în timp ce blondul meu intră în joc.

– Mi-o trage... și eu gâfâi. Mă penetrează, în timp ce tu mă săruți, îmi muști buzele așa cum îți place ție și-mi sorbi gemetele.

– Da, Jud... Continuă..., continuă.

– Bărbatul mă ridică, se întinde pe pat și mă pune deasupra. Tu privești, iar el îmi apucă sfârcurile cu gura, în timp ce-mi dă o palmă la fund ca să mă lipească de el, iar apoi, tu îmi dai o altă palmă. Amândoi gâfâim, iar eu continui. Acum, degetele lui se joacă în interiorul vaginului meu. Le pui și tu pe ale tale și sunt a voastră.

– Da, micuțo..., da.

– Își scoate degetele, îmi desface picioarele și, grăbit, intră în mine. Eu țip. Tu vii în spatele meu, mă apuci de talie și mă miști, cerându-mi să nu mă opresc din a mi-o trage și din țipat.

O bună bucată de vreme ne încingem cum putem mai bine și, cu vorbele mele, reușesc să-l fac să aibă orgasm. Să-i aud geamătul răgușit mă înnebunește. Vreau să-l sărut, să-l ating, dar, frustrată că nu o pot face, întreb:

– Iubitule..., ești bine?

Eric zâmbește, se mișcă în pat și spune, în timp ce se șterge cu un șervețel.

– Da, micuțo.

Și, uitându-se la mine, mă întreabă:

– Ai mai făcut asta vreodată?

Acum, cea care râde sunt eu și-i răspund:

– E prima dată. Cred că ai exclusivitate la multe lucruri.

Scanned with CamScanner

Amândoi râdem și jocul nostru continuă.

– Deschide sertarul, scoate jucăriile și pune-le pe pat.

Fac ce-mi cere și zice:

– Ia vibratorul din gel verde, care are ventuză, și lipește-l pe măsuța din fața șemineului. Apoi întoarce-te în pat.

Excitată, fac ce-mi cere. Mă ridic, umezesc ventuza vibratorului și o lipesc pe o latură a mesei. Rămâne lipit și mă întorc la pat. Când îi spun că e gata, zice:

– Acum vreau să-l iei pe cel violet, pentru clitoris.

– L-am luat.

– Bine... Acum, desfă picioarele.

Și cu o voce joasă și senzuală șoptește:

– Mai mult... mai mult... puțin mai mult... Așa.

Înfierbântată de ce-mi spune, ascult și mă umezesc. Tonul ăsta mă înnebunește.

– Închide ochii și masturbează-te pentru mine. Oferă-mi gemetele tale, iubito. Pune-l pe unu și lasă-l să-ți frece clitorisul, ca să se întărească așa cum îmi place mie.

O fac și, cu picioarele deschise așa cum vrea el, pun delicat aparatul pe clitorisul meu. Corpul meu reacționează și Eric spune:

– Bucură-te... Așa..., așa... Acum ridică-l la doi..., la trei...

Intensitatea crește și crește și, odată cu ea, și gâfâielile mele.

Iubirea mea, neamțul meu, soțul meu, deși se află la sute de kilometri depărtare, știe ce-mi place, știe de ce am nevoie. Și atunci, îmi cere:

– La patru, Jud...

O fac și strig. Sunt udă toată. Clitorisul meu este umflat și vreau mai mult.

– Nu strânge picioarele... Nu..., nu, micuțo, murmură excitat. Lipește vibratorul de tine și bucură-te... Vreau să-ți văd umezeala... Haide, vreau să văd cum te scurgi.

Corpul meu se arcuiește. Vreau să strâng picioarele, dar ascult. Vreau să vadă cum mă scurg și să observe umezeala mea. Vibratorul

Scanned with CamScanner

violet la viteza a patra este minunat, iar clitorisul meu umflat înfloreşte cu fiecare secundă. O căldură enormă trece prin corpul meu, urcă până la cap şi, când Eric îmi aude gemetele, spune:

– Aşa, micuţo... Nu strânge picioarele. Bine..., bine... Bucură-te puţin mai mult.

Mă arcuiesc şi picioarele mele se strâng singure, în timp ce plăcerea îmi trece prin corp. În acel moment, iubitul meu vrea mai mult, fără oprire.

– Acum vreau să mi-o tragi, Jud. Ridică-te şi trage-mi-o.

Ştiu la ce se referă. Mă ridic grăbită, cu ochii sticloşi datorită plăcerii, iau telefonul şi mă îndrept spre locul în care penisul din gel verde mă aşteaptă. Las mobilul pe masă şi văd în geam imaginea pe care i-o ofer. Apoi, mă înfig în penis şi rostesc extaziată:

– Sunt deasupra ta.

– Da, iubito... Da...

– Aşa..., aşa îţi place? şoptesc, în timp ce penisul din silicon intră în mine.

– Da, răspunde în timp ce se masturbează. Te simt, iubito... Mă simţi şi tu?

Privesc ecranul, îl văd şi spun:

– Da.

– Apasă-te mai mult şi apucă-te de marginea mesei.

Din gura mea iese un geamăt când introduc penisul şi mai mult, iar iubitul meu mă încurajează:

– Haide, iubire. Trage-mi-o şi bucură-te.

Agăţată de masă cu forţă, îmi muşc buza de jos, în timp ce şoldurile mele urcă şi coboară pe membrul din silicon verde. Închid ochii şi simt privirea lui Iceman. Mâinile lui îmi înconjoară talia şi mă ajută să urc şi să cobor deasupra lui. Mă înfig, iar şi iar, în timp ce vocea lui Eric îmi spune cât de mult îi place... cât se bucură.

– Oh, da..., da...

Sucurile mele umezesc penisul din silicon. Vaginul meu îl absoarbe şi respiraţia mea pare zgomotul unei locomotive. Mă

Scanned with CamScanner

scurg. Sunt udă, în timp ce mă mișc, iar și iar, și înnebunită de plăcere, gâfâi până nu mai pot. După o ultimă penetrare, care ajunge până la uterul meu, ajung la orgasm.

Așezată pe masă, cu penisul complet în mine, mă arcuiesc, în timp ce aud vocea iubitului meu care-mi spune sute de lucruri minunate și-i simt respirația în gura mea. Îl iubesc. Îl ador. Ador tot ceea ce fac cu el și vreau să continui să învăț.

După ce trec câteva minute, în care respirațiile noastre se relaxează, Eric spune:

– E totul în ordine, scumpete?

– Da.

Izbucnesc într-un hohot de râs și iubitul meu murmură:

– Haide, micuțo, mergi în pat.

Ridicându-mă, scot penisul din mine și, încă umedă, iau mobilul și mă întind în pat. Ne privim amândoi și spun:

– Mulțumesc, iubitule.

Eric râde și răspunde:

– Nu ai de ce să-mi mulțumești, iubito. Asta e ceva între mine și tine. Amândoi ne-am bucurat, și asta e ceea ce contează, nu-i așa?

Încuviințez și, când să răspund, el îmi spune:

– Odihnește-te, draga mea. E târziu.

– Bine.

– Vorbim mâine, bine?

– Te iubesc.

– Eu te iubesc și mai mult, brunețico.

– Nu... eu te iubesc mai mult.

– Ba eu mai mult, insistă amuzat.

– Haide, deconectează Skype.

– Nu, deconectează-l tu prima, râde el cu poftă.

După cinci minute în care, printre râsete, ne comportăm ca doi adolescenți cu „deconectează-te tu!", o facem amândoi în același timp.

Scanned with CamScanner

Sunt epuizată, fericită și umedă. În jurul meu, în pat, toate jucăriile noastre împrăștiate par să se uite la mine și decid că orgia s-a terminat. Râd. Mă ridic și păstrez ceea ce nu am folosit. Mă duc până la măsuță și trag de penis. Mamăăăă, ce mi-a mai plăcut! Acesta se dezlipește și-l spăl împreună cu vibratorul violet. Când totul e curat, îl pun la păstrare.

Epuizată, deschid zăvorul, mă trântesc pe pat și, cu un zâmbet, adorm strângând în brațe perna lui Eric. Miroase ca el.

Scanned with CamScanner

20

În dimineața următoare, imediat ce deschid ochii, simt o imperioasă nevoie să vomit.

Alerg la baie și ajung la timp ca să nu fac mizerie. Categoric, am luat virusul pe care l-a avut Flyn.

Cu dureri de stomac și cu gâtul distrus, reușesc să mă ridic și să merg până la pat. Mă trântesc în el și adorm buștean.

– Judith, nu te scoli azi? aud brusc.

E Simona. Ridic capul, mă uit la ea și întreb:

– Ce oră e?

Femeia se apropie și, cu un aer alarmat, spune:

– Ești bine?

Încuviințez. Nu vreau să o sperii, căci îl va suna rapid pe Eric. Privesc ceasul, este ora unsprezece și jumătate dimineața.

Pentru Dumnezeu, cât am dormit?

O privesc pe Simona, care nu mă scapă din ochi, și explic:

– Aseară am citit până târziu și acum pic de somn.

Ea zâmbește, se întoarce și spune:

– Haide, somnoroaso. Am făcut *churros*[25] pentru tine, dar s-au răcit deja.

Când închide ușa, stomacul meu se revoltă și fug din nou la baie. Stau acolo o bună bucată de vreme, până ce mă simt mai bine și merg din nou spre pat. Mi-e o greață de-mi vine să mor. Asta mă face să mă opresc în mijlocul camerei. De când mi-e mie greață de la *churros*?

---

25 *Churros* – desert tradițional în Spania, Portugalia sau Mexic, un fel de gogoși turnate, care se servesc presărate cu zahăr sau împreună cu diverse sosuri dulci (n. red.).

Scanned with CamScanner

Mi se învârte capul.

Mă uit în oglindă și, fără să știu de ce, îmi amintesc că surorii mele i se făcea greață de la *churros* când era însărcinată. Stomacul meu se revoltă din nou și șoptesc, ducându-mi mâinile la cap:

– Nu... Nu... Nu... Nu poate fi.

Mintea mi se blochează, stomacul meu se strânge din nou și fug la baie.

Zece minute mai târziu, sunt întinsă pe jos, cu picioarele sprijinite de chiuvetă. Se învârte totul cu mine. Tocmai mi-am dat seama că nu mi-a venit ciclul de mai multă vreme decât mi-aș fi dorit.

Nu am aer.

Mă sufoc.

Cred că voi face infarct dintr-un moment în altul.

Când reușesc să-mi fac capul să nu mi se mai învârtă, îmi dau picioarele jos și mă ridic. Mă privesc în oglindă și murmur cu un scâncet jalnic:

– Te rog... te rog..., nu pot fi însărcinată.

Mă înțeapă gâtul.

Doamne, e plin de umflături!

Mă scarpin, mă scarpin, și iar mă scarpin, dar trebuie să mă opresc sau o să ajung carne vie. Nu mă interesează, mă scarpin!

Mă duc din nou în pat. Mă așez și deschid sertarul. Îmi scot cutia cu pilule și, îngrozită, îmi dau seama că au trecut mai multe zile de când am luat-o pe ultima. Dar stau să mă gândesc și-mi amintesc că la ultimul ciclu de-abia au fost câteva picături. M-am mirat, dar am luat din nou pilula.

Oh, Doamne... Oh, Doamne!

Blestem, mă apucă disperarea și dau din picioare. Am fost atât de ocupată cu toate, în ultima vreme, că nu mi-am dat seama ce se întâmplă. Desfac prospectul pilulei și citesc că marja de eroare e de 0, 001%.

Atâta ghinion să am, să fac parte dintre acel 1%?

Scanned with CamScanner

Dar atunci îmi amintesc ceva. În noaptea în care am fost la spital, când am avut accidentul de motocicletă, nu mi-am luat pastila. Iată și cei 1%.

Mi-e rău...

Mă simt obosită...

Mă înțeapă gâtul...

Vreau o țigară...

Mă trântesc pe pat și închid ochii. Mirosul lui Eric ajunge până la mine și mă încântă. Când reușesc să-mi revin din spaima pe care am tras-o, mă îmbrac și decid să mă duc la o farmacie. E urgent! Când cobor, Simona zâmbește și-mi spune:

– Nu mânca *churros* reci, Judith. Așteaptă și imediat îți pun mâncarea. În cincisprezece minute începe *Locura Esmeralda*. Las cămășile domnului în cameră și apoi vin la bucătărie și ne uităm împreună, bine?

Încuviințez, trec pe lângă ea și femeia întreabă:

– Judith, ai pățit ceva?

O privesc și răspund:

– Nimic, de ce?

Ea se uită la mine și cu o privire nedumerită, insistă:

– Ești cam palidă.

Vai de mine, dacă ar ști!

Dar răspund cum pot:

– Am stat să citesc până pe la patru dimineața. Mi-era dor de Eric.

Simona zâmbește și, în timp ce urcă scara, spune:

– Nu fi tristă, Judith. Domnul se va întoarce cel târziu poimâine.

Când dispare, mă duc la bucătărie. Intru și văd că pe masă sunt *churros*.

Și ca să-mi arăt mie însămi că nu mi se face greață, mă arunc asupra lor. Iau o înghițitură și stomacul meu nu reacționează. Zâmbesc. Mă simt relaxată. Dar cum stau prost cu nervii, bag în mine șapte *churros*, până ce stomacul meu se revoltă și trebuie să ies în viteză din bucătărie.

Scanned with CamScanner

Pe drum, mă întâlnesc cu Simona și, când ajung la baie, simt că e în spatele meu. Fără să se îngrețoșeze sau să se uite strâmb, femeia face ceea ce mama a făcut de atâtea ori când eram mică. Mă ține de frunte, în timp ce corpul meu dă tot afară. Absolut tot.

Ce greață mi-e!

Când pare că m-am liniștit, îmbibată într-o transpirație rece înfiorătoare, merg până la bucătărie, ținând-o de mână pe Simona. După ce mă așez, ea se uită la mine și-mi spune:

– Ești palidă... foarte palidă.

Nu spun nimic. Nu pot.

Nu vreau să vorbesc despre ce mi se întâmplă, dar brusc, Simona se uită la farfuria cu *churros* și spune:

– Cum să nu vomiți când ai mâncat atâtea *churros*?

Încuviințez. Are dreptate.

Nu am chef să dau explicații și răspund:

– Mi-era atât de foame, că le-am mâncat și cred că stomacul meu a fost deranjat.

Îmi pregătește un ceai de plante și-mi cere să-l beau ca să-mi liniștească stomacul.

Ce scârbos!

Niciodată nu mi-au plăcut ceaiurile de plante.

Dar Simona are grijă să-l beau și fac cum zice. Trebuie să o fac sau o să-l sune pe Eric. Zece minute mai târziu sunt un alt om. Sunt din nou eu însămi și culoarea mi se întoarce în obraji.

În încercarea de a nu mai discuta pe acest subiect, deschid televizorul și începe *Locura Esmeralda*. Nu reușesc să o urmăresc. Gândurile mele sunt în altă parte. Dar Simona, care nu știe ce se petrece în mintea mea, îmi spune imediat ce se termină episodul:

– Biata Esmeralda. A suferit toată viața și acum iubitul ei nu o recunoaște și se îndrăgostește de asistenta de la spital. Ce trist..., ce trist...

După ce pleacă și rămân singură în bucătărie, mă gândesc că trebuie să merg la farmacie. Fără să mai ezit, mă ridic, o caut pe

Scanned with CamScanner

Simona și-i spun că nu voi mânca. Trebuie să ies. Am nevoie să ies să iau aer sau o iau razna. Îmi iau hanoracul roșu, mă duc în garaj și urc în Mitsubishi. Mirosul lui Eric mă inundă din nou și vorbesc singură:

– Dacă sunt însărcinată, te omor, domnule Zimmerman!

Încep să conduc fără o destinație anume, în timp ce în mașină se aude muzica, iar eu nu pot cânta.

Nu-mi vine să cred că mi se poate întâmpla asta. Eu sunt un dezastru ambulant, cum să am un copil?

Parchez mașina în apropiere de Bogenhausen și mă hotărăsc să mă plimb prin grădina englezească. E frig. În noiembrie, la München e frig ca naiba. Merg. Mă gândesc și văd că trece o bicicletă cu bere, principala atracție a orașului. Observ cum cei de pe bicicletă se amuză în timp ce pedalează și beau bere.

Când mă gândesc la asta, stomacul mi se contractă. Ce scârbos!

Îmi continui plimbarea și mă întâlnesc cu mai multe mame cu bebeluși.

Ce agonie!

Nu știu de cât timp merg, până când îmi dau seama că am înghețat complet. Hanoracul meu nu e suficient de gros și, dacă mai merg așa, o să mă aleg cu o pneumonie. Când ies din grădina englezească văd o tutungerie. Mă duc țintă și-mi cumpăr un pachet de țigări și o brichetă. Aprind o țigară, trag fumul în piept și mă bucur de el.

Nu pot fi însărcinată. Trebuie să fie o greșeală.

Mai merg puțin și văd o farmacie.

Mă uit la ea de la distanță și, când îmi termin țigara, intru, mă așez la coadă și când îmi vine rândul, spun:

– Vreau un test de sarcină.

– Digital sau normal?

Farmacista se uită la mine, și cum nu sunt la curent cu lucrurile astea, îi răspund:

Scanned with CamScanner

– Mi-e indiferent.

Deschide un sertar, scoate diverse cutii lunguiețe și colorate și spune:

– Oricare dintre acestea se poate face în orice moment al zilei. Acesta este digital, este foarte sensibil...

Câteva minute, femeia vorbește încontinuu, în timp ce eu îmi doresc doar să tacă și să-mi dea un afurisit de test de sarcină. În cele din urmă, când scoate ultima cutie, îmi explică:

– Deși vă puteți face testul în orice moment, v-aș recomanda să îl faceți cu urina de la prima oră a dimineții.

Cu ochii cât farfuriile, mă uit la respectivele cutii. Dar ce treabă am eu să cumpăr așa ceva?

– Îmi spuneți pe care-l doriți?

Nu știu ce să spun. În cele din urmă, iau patru cutii și răspund:

– Le vreau pe astea.

– Toate?

– Toate, încuviințez.

Farmacista zâmbește și, fără alte întrebări, le pune într-o pungă de plastic. Îi întind cardul și, odată plata făcută, ies din farmacie.

Când ajung la mașină, deschid punga și scot testele. Citesc prospectele și toate spun în principiu același lucru. Trebuie să fac pipi pe bandă și au o acuratețe de 99%.

La naiba... iar suntem cu procentele.

Când ajung acasă, Simona se uită la mine și când vede că sunt doar în hanorac, mă ceartă că am plecat atât de subțire îmbrăcată și am stat afară mai multe ore.

Brusc, realizez că e ora trei după-amiaza. Dimineața a dispărut și nu mi-am dat seama.

Când termină să mă mustruluiască, ca pe o copiliță, Simona mă informează că Eric a sunat îngrijorat de vreo douăzeci de ori și că o să mai sune. Nu-mi vine să cred, îmi dau seama că de stres am plecat fără mobil și spun:

Scanned with CamScanner

– Sper că nu i-ai spus ce mi s-a întâmplat azi-dimineață.

Femeia face semn din cap că nu și adaugă:

– Nu, Judith. Ajunge că era el îngrijorat că nu reușea să dea de tine. În plus, îl cunosc, și asta l-ar fi îngrijorat foarte tare. Am preferat să nu-i spun nimic.

– Mulțumesc, zic, și mai am puțin și o îmbrățișez.

Când Simona se întoarce la treburile ei, iau telefonul mobil, îl bag în buzunarul de la blugi și mă grăbesc să urc în camera mea. Mă închid în baie, mă așez pe vasul de toaletă și mă uit la punga pe care am lăsat-o în bideu. Timp de câteva minute, îmi spun că nu poate fi adevărat.

Nu pot fi însărcinată!

Îmi adun puterile, scot unul dintre teste și îl fac după cum spun instrucțiunile.

Îmi desfac blugii, îi dau jos, apoi îmi dau jos și chiloții și mă așez pe WC. Cu mâna tremurândă iau testul și-i scot capacul. Când în cele din urmă reușesc să ud și partea absorbantă, nu numai mâna mea, îi pun capacul și-l așez în poziție orizontală pe marginea căzii.

După ce-mi revin și-mi trag pantalonii, îmi aprind o țigară. Dar după două fumuri mi se face greață. Mă așez pe jos, mă întind și-mi ridic picioarele pe chiuvetă.

Mamă... mamă, ce frică-mi e!

Eu, să fiu mama unui bebeluș?

Pentru nimic în lume!

Vai, ce greață!

Îmi amintesc de nașterea lui Raquel și mă apucă și mai tare greața. Ce spaimă!

Au trecut două minute și treizeci și șapte de secunde... treizeci și opt... treizeci și nouă.

Încerc să cânt. Asta mă relaxează mereu, iar cântecul nostru *Blanco y negro* („Alb și negru"), cântat de Malú, este primul care-mi vine în minte.

Scanned with CamScanner

Sé que faltaron razones, sé que sobraron motivos,
contigo porque me matas y ahora sin ti ya no vivo.
Tú dices blanco, yo digo negro.
Tú dices voy, yo digo vengo.
Vivo la vida en color y tú en blanco y negro.[26]

Mă opresc. Privesc ceasul. Au trecut cinci minute. Trebuie să mă uit la rezultat, dar continui să cânt.

Dicen que el amor es suficiente,
Pero no tengo el valor de hacerle frente.[27]

Nu..., nu..., nu..., categoric, nu am curaj!

Nu pot deschide capacul.

Îmi aprind o altă țigară, chiar și cu riscul să mi se facă greață. Am nevoie.

Mă înțeapă gâtul. Îmi dreg vocea, iar și iar.

Deja nu mai pot nici să cânt.

Cobor picioarele de pe chiuvetă, mă așez și privesc testul.

Apuc prospectul și-l citesc pentru a nu știu câta oară. Dacă apar două linii e pozitiv, dacă apare una e negativ.

Pentru prima dată în viață vreau un răspuns negativ mai mare decât un camion. Te rog... te rog...

Când sting țigara, îmi adun curajul, iau testul și, fără să mă gândesc, îl deschid. Ochii mi se fac cât farfuriile.

– Două liniuțe, murmur.

Las testul și apuc din nou prospectul. Două liniuțe, pozitiv. Una, negativ.

Mi se face rău...

---

[26] „Știu că lipsește rațiunea, știu că sunt prea multe motive,/Cu tine, căci mă omori, iar eu fără tine nu mai trăiesc./Tu spui alb, eu spun negru./Tu spui vin, eu spun mă duc./Eu trăiesc viața în culori, iar tu în alb și negru" (n. tr.).

[27] „Ei spun că iubirea este suficientă,/Dar eu nu am curajul să-i fac față" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Mai citesc o dată. Două liniuțe, pozitiv. Una, negativ.

Mă întind pe podeaua băii, în timp ce mormăi cu ochii închiși:

– Nu se poate... Nu se poate...

Zece minute mai târziu, când îmi amintesc că există o eroare de 1%, mă decid să repet testul. Dacă anticoncepționalul a dat greș, de ce nu ar da greș și testul de sarcină?

Procedez la fel ca în urmă cu câteva minute. Aștept din nou, de data asta fără țigară și, după ce trec cele cinci minte, deschid capacul și strig:

– Nuuuuuuu...

Îmi fac al treilea test. Apoi al patrulea. Rezultatul e același: pozitiv.

Inima îmi bate cu putere. O să fac un infarct și, când Eric se va întoarce, o să mă găsească pe podeaua băii țeapănă ca lemnul.

Mă gândesc la marja de eroare pe care o au aceste teste. Dar dacă patru îmi strigă „ești însărcinată!", mă îndoiesc că mai e vorba de vreo eroare.

Mi-e rău...

Se învârte totul cu mine.

Mă trântesc la loc pe podea și îmi ridic picioarele pe chiuvetă.

– De ce? De ce trebuie să mi se întâmple asta?

Brusc, îmi sună telefonul. Îl scot din buzunarul blugilor și văd că e Eric.

Tatăl bebelușului!

Of..., ce agitată sunt.

Mi se face cald și-mi fac vânt cu mâna.

Nu vreau să observe că e ceva diferit și, după ce sună de șase ori, îl salut cât de veselă pot.

– Bună, iubitule!

– Cum ai plecat de acasă fără mobil? Ai înnebunit? întreabă cu o voce aspră.

Nu am chef de ceartă și răspund:

Scanned with CamScanner

– În primul rând, nu te răsti la mine. În al doilea rând, am uitat. Și, în al treilea rând, dacă m-ai sunat ca să fii nasol, pregătește-te căci și eu pot fi.

Liniște. Nici unul dintre noi nu spune nimic, până ce el nu insistă:

– Unde ai fost?

– Am fost să cumpăr câte ceva și apoi am făcut o plimbare, pen...

– O plimbare cam lungă, nu ți se pare? mi-o retează el. Și insistă: Singură sau însoțită?

– Ce-ți veni?

– Singură sau cu cineva? ridică tonul.

Proasta lui dispoziție mă doare.

Îmi face rău.

Ce se întâmplă? Și înainte ca eu să pot măcar protesta, apelul se întrerupe.

Mă uit la telefon ca o toantă.

Mi-a închis?

Nesimțitul, mi-a închis?

Furioasă, îi formez numărul. Ăsta o să afle ce înseamnă să ridici vocea. Dar când începe să sune, îmi închide. Asta mă înfurie. Mai încerc de trei ori, dar cu același rezultat.

Sunt isterică, nervoasă, ca să nu mai punem la socoteală că sunt și însărcinată!

În secunda asta, dacă pun mâna pe Eric, îl omor!

Nu știu ce să fac și, în cele din urmă, decid să fac câteva ture de bazin. Am nevoie.

Îmi pun costumul de baie și, când ajung la marginea piscinei, stomacul mi se întoarce pe dos și dau fuga la baie.

Când vine Flyn, stau pe marginea apei și sunt complet debusolată. Micuțul mă îmbrățișează pe la spate și mă sărută pe obraz. Încântată de această manifestare de afecțiune de care chiar am nevoie, închid ochii și șoptesc:

– Mulțumesc, dragule, chiar aveam nevoie.

Scanned with CamScanner

Puștiul, care e foarte deștept, se așază lângă mine, mă privește și întreabă:

– Te-ai certat cu unchiul?

Fără prea mult chef, îi răspund:

– Nu, sufletel. Unchiul tău e la Londra și e cam dificil să te cerți cu el.

Micuțul mă privește, încuviințează și nu răspunde. Își trage propriile concluzii. Brusc, stomacul meu chiorăie de foame, iar Flyn mă privește neîncrezător și întreabă:

– Ce ai acolo, înăuntru, un extraterestru?

În acel moment, mă apucă râsul și nu mă mai pot opri.

Totul devine suprarealist.

Sunt însărcinată, iar Eric, bărbatul care trebuia să fie lângă mine, să mă sărute ca un nebun pentru că va deveni tată, e supărat.

Convinsă că nu poate fi mai rău de atât, spun:

– Hai să mâncăm sau te mănânc pe tine, chiar acum.

Seara, când Flyn se duce la culcare, sunt din nou singură în salonul uriaș, însoțită de Susto. Îi fac un semn și dragul de el se urcă pe canapea. Acum, că Eric nu mai e aici, poate să profite.

Îl sun pe Eric. Nu răspunde. De ce ești atât de supărat? Deschid televizorul și, după ce mă uit câteva momente la el, simt nevoia să povestesc cuiva ce mi se întâmplă, îl ating pe Susto, care își ridică capul, se uită la mine, iar eu îi spun:

– Sunt însărcinată, Susto. O să avem un mic Zimmerman Flores.

Câinele pare să mă înțeleagă, se întinde din nou și își acoperă ochii cu una dintre labe. Asta mă face să râd. Până și el știe că asta e o nebunie.

La unsprezece, după ce văd că Eric nu mă sună, mă hotărăsc să urc în cameră. Abia mă târăsc. În baie, mă spăl pe dinți și văd pachetul de țigări. Îl arunc la gunoi chiar în momentul în care sună telefonul. Eric. În sfârșit!

– Bună, iubitule, îl salut, fără nici cel mai mic chef de ceartă.

Scanned with CamScanner

Pe fundal se aude gălăgie și vocea lui care spune:

– Când aveai de gând să-mi spui?

Surprinsă, mă simt cu musca pe căciulă. Mă uit în jur după vreo cameră ascunsă. Știe că sunt însărcinată? Și întreb:

– Ce?

– Știi bine, știi foarte bine...

– Nu, nu știu...

– Știi! strigă.

Debusolată, mă încrunt. Dacă ar fi vorbit despre sarcină, nu ar fi avut tonul ăsta. Eric a băut și asta mă alertează. E prima dată când e beat și mă îngrijorează.

– Eric, unde ești?

– Beau ceva.

– Ești cu Amanda?

Râde. Nu-mi place râsul lui. Îmi răspunde:

– Nu, Amanda nu e cu mine. Sunt singur.

– Haide, Eric, spun fără să ridic vocea, îmi poți explica ce ți-a venit? Nu înțeleg nimic și...

– Te-ai văzut azi cu Björn?

– Poftim?

– Nu face pe inocenta, dragă, că te cunosc.

– Dar ce se întâmplă? strig disperată.

– Nu știu cum de nu mi-am dat seama până acum, spune el ridicând tonul. Cel mai bun prieten al meu și soția mea, într-o relație!

A înnebunit?

Pe lângă că e beat, e și nebun! Apelul se întrerupe brusc.

Nu înțeleg ce spune și-l sun. Nu răspunde. Nervii îmi întorc stomacul pe dos și se întâmplă iar. Adio, cină!

În acea noapte, nu dorm. Vreau doar să știu că e bine. Sunt îngrijorată că l-am auzit atât de beat. Sunt îngrijorată să nu pățească ceva, dar, oricât îl sun, nu răspunde. Îi trimit mai multe mesaje. Știu că le va vedea. Dar nimic, nici la ele nu răspunde.

Scanned with CamScanner

Mă gândesc la Björn. Ar trebui să-l sun, să-i spun ce se întâmplă? În cele din urmă, mă decid să n-o fac. E cinci dimineața și nu e o oră potrivită. La șase și jumătate, după ce am petrecut o noapte îngrozitoare fără să pot lua legătura cu Eric, când Simona intră în bucătărie, e surprinsă să mă vadă.

– Dar de ce te-ai trezit atât de devreme?

Fața mi se strâmbă și încep să plâng. Femeia se sperie. Se așază lângă mine și, ca o mamă, îmi șterge lacrimile, iar eu vorbesc și vorbesc și ea nu înțelege nimic.

Când, în cele din urmă, reușește să mă liniștească, nu-i povestesc despre sarcină, dar îi spun ce mi s-a întâmplat cu Eric. E debusolată. Știe că-l iubesc și-l ador pe neamțul meu ca pe nimeni altul pe lume și că Björn e doar un foarte bun prieten al nostru.

La opt se duce să-l trezească pe Flyn și, la opt și jumătate când puștiul intră în bucătărie cu ea și vede în ce stare deplorabilă sunt, se așază lângă mine și mă întreabă:

– Te-ai certat cu unchiul, nu-i așa?

De data asta încuviințez. Nu pot să neg. Ne ia prin surprindere pe mine și pe Simona când spune:

– Sunt sigur că unchiul nu are dreptate.

– Flyn...

– Tu ești foarte bună, mami, insistă el.

Ca o plângăcioasă, izbucnesc din nou în plâns. Mi-a zis mami. Plâng și nu mă pot opri.

În cele din urmă, după ce Simona îi dă micul dejun lui Flyn și Norbert vine ca să-l ducă la școală, mă decid să merg cu ei. O să-mi facă bine să ies la aer. Pe drum, micuțul coreean neamț mă apucă de mână și nu-mi mai dă drumul. Ca întotdeauna, asta îmi dă forță și, când mă sărută, înainte să se dea jos din mașină, ca să nu-l vadă nimeni, mă face să zâmbesc. Când se îndepărtează, îl rog pe Norbert să mă aștepte o clipă și ies din mașină.

Am nevoie să iau aer.

Scanned with CamScanner

Scot o carte de vizită din buzunar şi, după ce mă uit la ea, mă hotărăsc să sun. Medicul îmi dă numărul unui cabinet privat de ginecologie. Fără nici o ezitare, stabilesc cu doctoriţa respectivă o întâlnire pentru a doua zi. Marele avantaj al faptului de a avea bani e că poţi aranja totul de azi pe mâine. La fel ca la Serviciile Sociale din Spania. María, noua mea prietenă spaniolă, mă vede, se apropie de mine şi când îmi observă cearcănele de sub ochi, mă întreabă:

– Judith, eşti bine?

Încuviinţez şi zâmbesc.

Nu prea sunt genul care să-şi povestească necazurile tuturor. Dar în acel moment văd în privirea ei ceva ciudat şi întreb:

– Ce s-a întâmplat?

Ea oftează. Ezită, dar în cele din urmă, sub privirea mea cedează.

– Nu prea-mi vine să-ţi spun asta, dar, dacă nu o fac, nu voi putea dormi liniştită.

O privesc surprinsă, iar ea, arătându-mi grupul de cacadu care se află la câţiva metri de noi, spune:

– Prietenele tale, cele care sunt atât de preţioase, te bârfesc. Spun nişte lucruri îngrozitoare despre tine.

– Despre mine? Dar nici nu mă cunosc!

María încuviinţează, gesticulează, iar eu întreb:

– Ce se întâmplă? Spune-mi.

– Spun că te-ai încurcat cu un prieten de-al soţului tău. Un anume Björn.

Simt cum îmi fuge pământul de sub picioare şi, brusc, îmi vine în minte o frază dintr-un cântec de-al lui Alejandro Sanz, care îmi place foarte mult şi care spune: „Ai să vezi, unde-s două e şi a treia."

Ce se întâmplă?

Sunt însărcinată, Eric crede că m-am încurcat cu Björn şi acum aud asta şi la şcoala lui Flyn.

Tremur...

Scanned with CamScanner

Mi-e frică...

Nu înțeleg ce se întâmplă...

– În plus, continuă María, își bat joc pentru că ai fost secretara lui Eric și..., imaginează-ți ce comentează.

Rămân cu gura căscată și nu-mi vine să-mi cred urechilor, dar încuviințez.

– Într-adevăr, lucram la firma lui Eric, dar... nu-mi înșel soțul, nici cu Björn, nici cu nimeni. Abia m-am căsătorit acum patru luni, îl ador pe Eric, sunt fericită și... și...

María mă ia în brațe, iar eu închid ochii. Nervii mei sunt întinși la maximum, când văd grupul de cacadu că se uită la noi și zâmbesc. Ce javre! Și atunci, sângele meu spaniol începe să clocotească, mă transform într-un tsunami și întreb:

– De când circulă zvonul ăsta?

– La mine a ajuns ieri.

– De la grupul de cacadu, nu-i așa?

María încuviințează. Eu ridic bărbia și, ca întotdeauna, fără să mă gândesc de două ori, mă îndrept direct spre ele. Credeam că le-am lămurit cine sunt, dar cum văd că n-au înțeles, o să le repet.

Nu contează că o să par un huligan.

Nu-mi pasă că vor crede că sunt de cea mai joasă speță.

Nu-mi pasă de nimic, decât de faptul că spun minciuni.

Când ajung în dreptul primului cacadu, soția lui Joshua, fără ezitare mă îndrept către ea, îmi apropii fața de a ei și șuier, în timp ce văd cu coada ochiului cum Norbet coboară din mașină și se îndreaptă spre noi.

– Nu îmi placi și nu îți plac, asta o știm amândouă, nu-i așa?

Nu se mișcă, e speriată.

– Vreau să știi că-mi place și mai puțin că spui minciuni despre mine. Așadar, dacă nu vrei să ai o problemă serioasă cu mine, spune-mi cine e nenorocita care spune minciuni despre mine sau îți jur că azi rămâi fără dinți.

– Judith, șoptește María, agitată.

Scanned with CamScanner

Cacaduul șef se face roșie ca focul. Prietenele ei se trag în spate. E clar că o lasă singură. Mamă, ce prietene!

Scorpia, când vede că nu are sprijin, încearcă să se îndepărteze de mine, dar nu-i dau voie. O apuc strâns de braț și-i cer cu un aer furios:

– Ți-am zis să-mi spui cine ți-a povestit minciunile astea.

Speriată, tremură, se uită la mine și în fața expresiei mele de „te bat de te snopesc!" răspunde:

– Tă... tânăra care a venit de câteva ori să-l ia pe micuțul chinez.

Închid ochii: Laila!

Îmi îngheață sângele și brusc înțeleg tot. Probabil că Laila l-a mințit și pe Eric, la Londra. Deschid ochii și, cu o expresie vizibilă de furie pe față, șuier:

– Fiul meu are un nume. Îl cheamă Flyn.

Și, apucând-o cu forță, strig:

– Îți spun pentru ultima oară, nu e chinez! Ca să fii informată, da, lucram la firma soțului meu și, bineînțeles că nu, nu sunt încurcată cu Björn. Ar fi mai bine ca zvonul pe care l-ai împrăștiat să dispară sau îți jur că-ți voi face viața imposibilă, pentru că nu mă întrece nimeni la răutate când sunt călcată pe bătături, ne-am înțeles?

– Doamnă Zimmerman, ce se întâmplă? intervine Norbert.

Grupul de cacadu dispare rapid de lângă mine. Aleargă speriate.

Mai am puțin și leșin, mă uit la biata María și spun:

– Mulțumesc că mi-ai spus, María. Ne vedem cu altă ocazie.

Apoi mă uit la Norbert, care mă privește tremurând, și-i spun, pe punctul să leșin:

– Du-mă acasă. Nu mă simt bine.

Scanned with CamScanner

21

Când ajung acasă, vomit.

Nu mai fac nimic altceva decât să plâng și să vomit!

Simona, îngrijorată din cauza stării mele, îmi oferă unul dintre ceaiurile ei de plante, dar o refuz. Mă simt mai rău doar de la miros. N-are decât să-l sune pe Eric, așa cel puțin voi avea vești de la el.

Capul îmi plesnește și mă forțează să mă întind. Adorm, epuizată. Când mă trezesc, câteva ore mai târziu, sunt supărată, foarte supărată și-l sun pe Eric. La a treia sonerie, răspunde.

Aleluia!

– Spune-mi.

– Nu, mai bine spune-mi tu, nesimțitule!

După o tăcere tensionată, îmi spune sarcastic:

– Ce de vreme a trecut de când n-am mai auzit cuvântul ăsta din gura ta. Păcat că nu pot vedea pe viu cum îl spui.

Observ din nou că a băut. Dar nu vreau să schimb subiectul, așa că spun în continuare:

– Cum poți fi atât de ticălos încât să crezi ceea ce-ți spune Laila?

Observ cum i se schimba respirația. Probabil e obosit și întreabă:

– De unde știi că Laila e cea care mi-a spus?

– Pentru că veștile circulă mai repede decât crezi, răspund cu răceală.

Tăcere.

Tăcerea e plină de tensiune.

Tăcerea mă omoară.

Bărbatul pe care-l iubesc șuieră:

Scanned with CamScanner

– Încă nu am vorbit cu bunul meu prieten Björn. O să discut cu el când vom fi față în față, dar...

– Nu ai nimic de vorbit cu el pe tema asta, pentru că nu s-a întâmplat nimic între noi doi. Björn e cel mai bun prieten al tău și o persoană excelentă. Nu știu cum ai putea să nu ai încredere în el și să crezi că între el și mine e mai mult decât o simplă prietenie.

Identific zgomotul de fundal cu cel al unui bar și, înainte să pot întreba unde e, Eric spune pe un ton batjocoritor:

– Bravo, Judith, ce-i mai iei apărarea, ce drăguț!

– Îi iau apărarea pentru că nu știi ce spui.

– Poate că știu suficient.

– Dar ce știi, spune-mi! strig scoasă din minți. Pentru că, după câte știu eu, între mine și el s-au întâmplat lucruri doar cu aprobarea ta și, mai ales, sub supravegherea ta.

– Ești sigură, Judith? mă întreabă pe un ton care mă tulbură.

– Sunt sigură, Eric. Foarte sigură.

Poți tăia tensiunea dintre noi cu cuțitul și-l întreb îngrijorată:

– Unde ești?

– Beau ceva. Să beau e cel mai bun lucru pe care-l pot face ca să uit.

– Eric...

– Ce decepție! Credeam că ești unică, dar...

– Nu-mi mai spune ce mi-ai spus cândva de ne-am despărțit, strig. Ține-ți gura, ticălosule sau îți jur că...

– Sau îmi juri, ce?

Vocea, tonul lui îmi spun că e foarte furios, așa că încerc să mă calmez ca să nu-l enervez și mai tare, și spun:

– Nu înțeleg cum poți crede așa ceva. Știi că te iubesc.

– Am dovezi, mi-o retează furios. Am dovezi și nici unul dintre voi nu le va putea contrazice.

Înțeleg din ce în ce mai puțin și strig din nou:

– Dovezi? Ce dovezi?

– Nu vreau să vorbesc cu tine, acum, Judith.

Scanned with CamScanner

– Dar eu vreau să vorbești cu mine. Nu mă poți acuza și...

– Nu acum, mi-o taie din nou. Și, cu siguranță, călătoria mea se prelungește. Nu vin săptămâna asta. Nu am chef să te văd.

Și-mi închide. Îmi închide din nou.

Sunt pe punctul să strig din nou, dar, în loc de asta, mă trântesc pe pat și plâng, plâng, plâng.

Nu mai am energie pentru altceva în afară de plâns. Când mă liniștesc, fac un duș. Apoi cobor la bucătărie, dar nu e nimeni. Văd un bilet lăsat de Simona:

Suntem la cumpărături, la supermarket.

Apar Susto și Calamar care se gudură. Animalele au o intuiție foarte bună și par să înțeleagă cum mă simt, căci nu pleacă de lângă mine nici o clipă.

Intru în salon, mă duc la combina muzicală și, după ce mă uit la diferite CD-uri, îl pun pe cel care știu că-mi va face cel mai rău. Într-atât sunt de masochistă, iar când se aude *Si nos dejan*, încep să plâng când îmi amintesc cum acum câteva zile am dansat cu Eric pe melodia asta.

Când se termină, o pun din nou. Mă îndrept spre fereastră cu fața udă de lacrimi și cu inima frântă. Plouă pe stradă și plouă pe fața mea. Vremea la München se strică cu fiecare zi care trece și pot vedea doar ploaia și lacrimile, în timp ce inima mi se sfărâmă cu fiecare secundă.

Si nos dejan,
nos vamos a querer toda la vida.
Si nos dejan.[28]

E clar că nu.

---

28 „Dacă ne lasă,/ne vom iubi toată viața/Dacă ne lasă" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Mai întâi Marisa și Betta, apoi Amanda și acum Laila.

De ce nu ne lasă să ne iubim?

Câteva ore mai târziu, când se întoarce Simona, sunt mai liniștită și nu mai plâng. Probabil că mi-am terminat toate rezervele de lacrimi pentru un an.

Ea, străină de gândurile mele, pregătește mâncarea și, când e gata, îmi spune, dar eu abia mănânc. Nu mi-e foame.

Simona e inteligentă și știe că sufăr. Încearcă să vorbească cu mine, dar eu nu vreau. Nu pot. În cele din urmă, renunță.

Seara, când Flyn se întoarce de la școală, încerc să-l aștept cu un zâmbet larg. Micuțul nu merită să trăiască mereu cu teama că mă vede varză.

Îmi adun energia, îl ajut la teme și iau cina cu el. Vorbim despre jocuri video. Este cel mai bun subiect care nu are legătură cu viața și cu sentimentele mele. Seara, când se duce în pat, eu rămân în salon și sunt tentată să pun unele dintre melodiile noastre. Sunt atâtea, că știu că voi plânge la oricare dintre ele. Brusc, se deschide ușa salonului și apar Norbert și Simona.

– Nu cred nimic din ceea ce nepoata mea Laila a povestit la școală, spune Norbert, și vă asigur că adevărul va ieși la lumină. Îmi pare rău pentru ceea ce se întâmplă, doamnă.

Mă ridic de pe canapea și-l îmbrățișez. El, care de obicei rămâne țeapăn ca un par la orice manifestare de afecțiune, de data asta mă ia în brațe și-mi murmură la ureche:

– O să fac tot posibilul pentru ca lucrurile să se clarifice.

Încuviințez și suspin. Mă uit la Simona care-și frânge mâinile și spune foarte supărată:

– Fata asta e o mincinoasă și eu însămi îi voi smulge părul dacă nu spune adevărul tuturor.

Încuviințez... și o îmbrățișez.

Într-un astfel de moment când ar trebui să fiu furioasă la culme, mă simt atât de rău, mi-e atât de greață, sunt atât de întoarsă și de debusolată, că pot doar să încuviințez și să ofer îmbrățișări.

Scanned with CamScanner

Eric nu sună și nu-l sun nici eu.

Nu vreau să mă gândesc că încă bea, nici să-mi imaginez că sfârșește în pat cu Amanda, dar, cum sunt o masochistă, mă chinui singură gândindu-mă la asta și sufăr ca un câine.

De ce sunt atât de fraieră?

Nu-l sun nici pe Björn. Dacă nu sună, e un semn bun. Înseamnă că Eric nu și-a vărsat furia pe el. Bietul de el, ce nedrept e totul!

A doua zi sunt varză, dar decid să-mi fac vizita ginecologică. După ce-l păcălesc pe Norbert ca să nu vină cu mine, ajung la consultație cu taxiul. În sala de așteptare, stau și studiez fetele care își așteaptă rândul lângă mine.

Mă înțeapă gâtul. Burțile lor sunt uriașe, iar eu sunt pe punctul să ies de acolo în fugă.

Dar nu o fac. Îmi înfrânez impulsurile și aștept, în timp ce văd zeci de femei gravide, agățate de soții lor, în timp ce pe mine mă apucă groaza.

Doamne, cum pot fi însărcinată?

Când o asistentă îmi spune numele, mă ridic și intru în cabinet. Doctorița este o femeie puțin mai în vârstă decât mine, îmi zâmbește și mă invită să mă așez. După ce completează o fișă cu datele mele, pentru că e prima dată când merg la ea, deschid geanta și pun pe masa ei cele patru teste de sarcină, cu liniuțele lor care arată că sunt pozitive.

Se uită la mine și zâmbește. Ce e așa amuzant?

– Îmi poți spune data ultimei menstruații?

– Luna asta nu mi-a venit. Dar mi-am amintit că luna trecută a fost foarte redusă. Dar... dar... eu, după o săptămână am luat din nou pilula și... și... cine știe... poate nu am făcut bine... Dar eu...

Doctorița mă privește, vede cât sunt de agitată și-mi spune:

– Liniștește-te, bine?

Încuviințez și ea insistă:

– Încearcă să-ți amintești data menstrei reduse.

– Cred că a fost pe 22 septembrie.

Scanned with CamScanner

la un carton rotund, colorat, se uită la el și spune în timp ce notează:

– Data aproximativă a nașterii, 29 iunie.

Mamă..., mamă..., treaba devine serioasă!

Răspund întrebărilor ei cât pot de bine. Apoi, îmi cere să mă urc pe o masă ca să-mi facă o ecografie. După ce-mi dau jos pantalonii, îmi dă cu gel pe burtă și începe să-l întindă cu un aparat.

Mă rog la toți sfinții să nu fie nimic în interiorul meu. Dar, brusc, doctorița nu mai mișcă aparatul.

– Astea sunt bătăile inimii, Judith, și, după mărime, aș zice că ești cam în două luni.

Îmi îndrept privirea spre ecran și văd ceva. Din cauza formei neregulate și a mișcărilor, îmi amintește de o meduză.

Cred că voi face infarct!

Nu pot vorbi...

Nu pot clipi...

Doamne, sunt epuizată!

Pot doar să mă uit la lucrul acela în mișcare, care pare că-mi spune „Pericol!".

Pentru că nu spun nimic, doctorița nu mai mișcă aparatul și, după ce apasă pe câteva butoane, scoate o bucată de hârtie. Când mi-o întinde, văd că e o fotografie. Sunt încântată într-un fel în care nu credeam că e posibil. Presupun că meduza e un bebeluș și, aparent, că-mi place sau nu, sunt însărcinată!

Înainte să plec, îmi face o programare peste o lună și-mi dă niște broșuri. Printre altele, trebuie să iau acid folic și sunt niște teste pe care trebuie să le fac data viitoare.

Scanned with CamScanner

22

Trec două zile și tot nu am nici o veste de la Eric.

Sunt distrusă...

Plâng și scâncesc și mă gândesc cât de fericit ar fi Eric dacă ar ști.

Nu spun nimănui altcuiva. Mă fac că problema nu există și Dumnezeu știe de unde găsesc putere să mă descurc cu emoțiile ciudate pe care le am. Evident, gâtul mi-e carne vie.

Iau acid folic în fiecare dimineață și mă sperii în prima zi când merg la baie și văd ieșind din mine ceva negru, foarte negru. Dar apoi îmi amintesc că acesta este un posibil efect secundar. Pentru numele Domnului, ce scârbos!

Nu ies din casă. Îmi petrec zilele pe canapea sau în pat, moțăind ca un urs, iar când apare Simona și îmi spune că Björn e la telefon, aproape vomit.

Pune starea mea pe seama a ceea ce se întâmplă cu Eric și nu întreabă nimic. Foarte bine, pentru că nu aș vrea să o mint.

– Stai liniștită, totul se va lămuri, îmi spune când îmi întinde telefonul.

Cu un nod în stomac, care dacă s-ar desface ar dezlănțui o cascadă de lacrimi, îl salut cât de veselă pot.

– Bună, Björn!

– Bună, frumoaso! S-a întors șeful?

Tonul și întrebarea îmi spun că nu știe nimic.

– Încă nu, frumosule, îi răspund. A sunat acum câteva zile ca să-mi spună că mai durează puțin. De ce? Aveai nevoie de ceva?

– E o petrecere privată la sfârșitul ăsta de săptămână la Natch și voiam să știu dacă vii, spune Björn râzând.

– Nu vin, nu se întoarce până atunci. Și știi că nu merg singură.

– Ar fi bine să nu mergi fără soțul tău!

Scanned with CamScanner

Acum eu sunt cea care râde amar. Dacă ar ști el ce crede Eric.

Mai stăm de vorbă câteva minute și, după ce ne luăm la revedere, închid, anxioasă, pentru că am un secret față de Björn și nu i-l pot spune. Asta este o bombă care, atunci când va exploda, vreau să fiu de față. Nu vreau ca el și Eric să se certe fără ca eu să fiu de față și să arbitrez conflictul. Mi-e teamă că vor strica o frumoasă prietenie din cauza nenorocitei de Laila.

Mă gândesc la ce mi-a spus Björn despre ea și despre Leonard și cum a păstrat secretul ca să nu-l rănească pe Eric. Acum cred că ar fi fost mai bine dacă-l rănea atunci, pentru că Laila ar fi dispărut din viețile noastre pentru totdeauna și nu ar mai fi provocat toate astea.

E clar ce-și dorește: să-i învrăjbească pe Eric și pe Björn și, în același timp, să scape de mine. Nu pot accepta așa ceva. Dar până nu văd dovezile despre care pomenea Eric, nu pot face nimic în afară de a o confrunta.

Convinsă că vreau să fac asta, îi cer Simonei numărul ei de la Londra. Mi-l dă cam fără chef, și, după două sonerii, îi aud vocea.

– Ești o persoană rea, îi spun. Cum ai putut să faci așa ceva?

Laila râde. Eu strig, plină de furie:

– Ești o cățea, știi asta?

Fără a se simți cu nimic vinovată, continuă să râdă și spune:

– Să te ia naiba, dragă Judith! Lumea ta perfectă se destramă. Dacă ar fi în fața mea, i-aș sfâșia beregata!

– Știi că vor fi consecințe, îi zic.

Apoi, fără să mai adaug ceva, închid, înainte ca vocea să mă trădeze. Și apoi mă pun iar pe plâns. Se pare că e lucrul care-mi iese cel mai bine în ultima vreme.

Nu l-am văzut pe Eric de zece zile și am nevoie de el.

Mi-e dor de îmbrățișările, de sărutările, de privirile și chiar de bombănelile lui. Și, mai ales, trebuie să-i spun că unul dintre visurile lui va deveni realitate.

Va fi tată!

Scanned with CamScanner

Stau întinsă în pat, când îmi sună telefonul.

– Bună, drăguțo!

Sora mea.

Simt nevoia să plâng, să-i împărtășesc secretul meu, dar nu o fac. Tac și-mi înghit lacrimile. Nu vreau să afle nimeni despre copil înainte să-i spun lui Eric.

Mă ridic rapid în șezut. Când vorbesc cu ea mă înveselesc.

– Bună, nebunatico. Ce faci?

– Bine, bubulino.

– Și fetele?

– Fetele tale grozave. Luz e tot mai rebelă cu fiecare zi care trece. Oare cu cine o fi semănând? Iar Lucía e tot mai deșteaptă cu fiecare zi. Apropo, tata spune că seamănă mai mult cu tine decât cu mine. Seamănă mult cu tine.

Auzind-o, zâmbesc, iar Raquel mă întreabă:

– Voi ce faceți?

Mă gândesc la neamțul meu favorit, la suferința lui, la tristețea mea și-i răspund:

– Excelent. Flyn e la colegiu și Eric e într-o călătorie, dar se va întoarce curând.

– Mamă, mamă, știu pe cineva care se va simți foarte bine când se va întoarce.

Râd ca să nu plâng. Dacă ar ști ea! Dar veselia surorii mele îmi dă o stare de bună dispoziție, mai ales când îmi spune:

– Am ceva să-ți povesteeeeesc...

– Ce?

– Ghiiiici...

– Raquel, zi odată și lasă ghicitorile!

– Habar n-ai tu cine e în Spania și stă la Vila Bruneţica?

Și, înainte ca eu să pot răspunde, spune emoționată:

– Distracția mea sălbatică!

– Nu mai spune! exclam amuzată.

– Exact.

Scanned with CamScanner

– Ce tare!

– Foarte tare, ciripește Raquel și adaugă: Și mi-a spus că s-a gândit tot timpul la mine și că e nebun după oasele mele.

Clipesc, clipesc și clipesc...

– Bubulino, mai ești?

Încuviințez.

– Da... da... Doar că m-ai lăsat fără cuvinte.

– Știu, exact așa am fost și eu ieri când am deschis ușa și am dat de curtezanul meu mexican, atât de înalt, atât de frumos, atât de galant, cu un frumos buchet de trandafiri albi în mână și...

– Trandafiri albi... favoriții tăi.

– Daaaaa, dar stai, stai. Încă nu ți-am spus cea mai bună parte. Când am deschis ușa, mi-a spus cu toată alura lui de mexican cu vorbă dulce: „Iubito, dacă s-ar stinge o stea de fiecare dată când mă gândesc la tine, în curând nu ar mai fi nici o lumină pe cer." Ohhhh... Doamne! Oh, Doamne! Singurul lucru care lipsea era o formație de mariachi, dar aproape am făcut pe mine, atât eram de fericită.

– Impresionant! îi spun și râd cum n-am râs de multă vreme.

Ăștia doi!

– E cel mai romantic lucru care mi s-a întâmplat, drăguțo. Bărbatul ăsta e... e... diferit... foarte diferit, și când e cu mine, mă face să mă simt ca o prințesă. Mă privește fix, mă sărută pasional, mă atinge cu încântare și...

– Gata, stop, că ai luat-o razna.

În acel moment, mi se pare că mă uit la telenovela *Locura Esmeralda*, care îi are ca protagoniști pe sora mea și pe Alberto. Spania și Mexic, mamă, ce iese!

– Și ce e cel mai mișto, continuă cu un ton dulceag, e că atunci când a venit acasă s-a uitat la tata și i-a spus: „Domnule Flores, am venit să vă cer, în mod formal, mâna frumoasei dumneavoastră fiice."

– Ce tare, Raquel!

Scanned with CamScanner

– Da! ciripește sora mea și trebuie să-mi îndepărtez telefonul de ureche.

Râd, trebuie să râd și întreb:

– Îmi spui că te-ai logodit?

– Nu.

– Dar tocmai mi-ai spus ca ți-a cerut mâna în mod oficial.

– Da, i-a cerut-o tatei, dar eu i-am spus să-și pună pofta-n cui.

– Poftim?!

– Vai, drăguțo, trebuia să-i vezi fața când i-am spus că eu nu-mi dau mâna nimănui, că am dat-o odată unui tâmpit și că mâna mea e a mea, doar a mea și a nimănui altcuiva.

Am rămas fără glas. Sora mea e atât de ciudată.

– Așadar, nu te-ai logodit cu el?

– Păi, nu. Sunt o femeie modernă și ies la cină cu cine vreau și când vreau. Mai mult decât atât, în seara asta mă văd cu Juanín, tipul de la magazinul de electronice de lângă atelierul tatei, iar Juan Alberto e foarte supărat.

– Bineînțeles, Raquel, dacă bietul om vine tocmai din Mexic și-ți spune ceva romantic despre stele, îți aduce un buchet din florile tale favorite și apoi îi cere tatei mâna ta, ce te așteptai?

– Foarte rău dacă se aștepta să vină înșirându-mi vorbe dulci, iar eu să-mi pun viața în pauză și să merg după el.

– Dar, Raquel...

– Nici nu se pune problema.

– Dar nu ai zis tu că e special și că te face să te simți...

– Ba da, dar nu mai vreau să sufăr vreodată din cauza unui bărbat.

Sora mea are mare dreptate. Să suferi din dragoste e cel mai rău lucru.

– Juan Alberto nu e Jesús. Sunt convinsă că își dorește ca între voi să fie ceva serios și...

– Sunt speriată, bine? Sunt speriată!

O înțeleg.

Scanned with CamScanner

A trecut prin multe și acum nu vrea să sufere din nou. Dar, deși abia îl cunosc pe mexican, știu că nu seamănă deloc cu fostul meu cumnat. Și Juan Alberto a suferit din dragoste și sunt convinsă că Raquel e exact ce-i trebuie, dar că și reciproca e valabilă.

Dar Raquel e cea care trebuie să se hotărască.

– E normal să fii speriată, dar nu toți bărbații sunt la fel. Dar, dacă nu vrei să-l pierzi pe Juan Alberto, ai grijă ce faci, sau s-ar putea să regreți mai târziu. Gândește-te la ce vrei și la ce te-ar face cu adevărat fericită.

– Oh, bubulino... mi-ai spus exact același lucru pe care mi l-a zis și tata, îmi spune ea, iar apoi face o pauză. Apropo de tata, vrea să vorbească cu tine, vorbim altă dată. Mă duc la coafor să mă fac frumoasă pentru întâlnirea cu Juanín.

– La revedere, nebuno, și ai grijă ce faci, îi răspund amuzată.

Câteva clipe mai târziu, aud vocea tatei și mă emoționez. Lacrimile îmi curg șiroaie și îmi astup gura ca să nu-mi scape nici un geamăt. Dacă ar ști că sunt însărcinată, ce fericit ar fi... Dar, dacă ar ști situația cu Eric, ce trist ar deveni!

– Ce face bruneţica mea?

Nasol... foarte nasol, dar trag aer în piept și răspund:

– Bine. Tu ce faci?

Coboară tonul și zice:

– Of, fetițo... sora ta mă scoate din minți. Și acum mai e aici și mexicanul.

– Știu, mi-a zis.

– Ce părere ai?

Îmi șterg lacrimile.

– Of, tati, nu știu ce să zic. Raquel e cea care trebuie să hotărască.

Tatăl meu râde.

– Știu, dar până o face ea, eu mă simt ca la balamuc. Dar e atât de fericită de când a apărut mexicanul, că am impresia că s-a hotărât deja.

– Și-ți convine decizia ei?

Scanned with CamScanner

– La nebunie, bruneţico, dar nu voi zice nimic, să se decidă singură.

– Da, tati, e mai bine. Că iese bine sau rău, va fi doar decizia ei.

Timp de un minut, vorbim despre nimicuri, până ce întreabă:

– Şi Eric?

– S-a dus la Londra. Se întoarce în câteva zile.

– Bruneţico, mi se pare că ai o voce puţin tristă, e totul în regulă?

Ce deştept e tata!

Ar fi putut fi un ghicitor în stele, dar a ales să fie mecanic.

Hotărâtă să nu-l sperii, îi răspund cât pot de calmă.

– Totul e bine, tati. Îmi doresc doar ca neamţul meu favorit să se întoarcă.

– Aşa îmi place. Să văd că fetele mele sunt fericite, râde încântat.

Râd şi eu, deşi ochii îmi sunt plini de lacrimi.

– Spune-i lui Eric să mă sune ca să stabilim ziua în care ne va trimite avionul. Mi-a zis să nu cumpăr bilete, că-şi va trimite avionul să ne ia, ca să petrecem Crăciunul împreună.

– Ăsta e primul lucru pe care-l fac când îl văd.

Brusc, se aude plânsetul unui bebeluş. E nepoata mea Lucía, iar mie mi se face pielea de găină. Doamne sfinte, sunt însărcinată şi în curând voi avea unul care va plânge aşa!

Ştiu ceva ce nimeni altcineva nu ştie. Pentru prima dată în viaţa mea am un secret, pe care vreau să-l dezvălui doar persoanei pe care o iubesc din tot sufletul.

Când îmi iau la revedere de la tatăl meu şi închid, mă întind din nou în pat. Cât va mai dura asta?

Brusc, uşa camerei se deschide şi Simona spune repede:

– Începe *Locura Esmeralda*.

Suntem atente la ecran, unde vedem cum Luis Alfredo Quiñones, iubitul Esmeraldei, o sărută pe Lupita Santúñez, asistenta de la spital, în timp ce Esmeralda îl priveşte disperată de după o coloană. Plâng, fără să mă pot abţine. Biata Esmeralda! Atât de îndrăgostită şi mereu cu probleme. La fel ca mine!

Scanned with CamScanner

Simona se uită la mine și-mi dă un șervețel. Îl ud în câteva secunde și, când Esmeralda Mendoza, distrusă de pierderea iubirii, îi spune fiului ei „Tati te iubește!", plâng fără să mă pot opri.

Când *Locura Esmeralda* se termină și sunt din nou singură în cameră, îmi sună telefonul. Nu recunosc numărul.

– Da?

– Bună, Judith. Sunt Amanda.

Rămân cu gura căscată. Ea!

De ce mă sună femeia asta?

– Nu închide, te rog. Trebuie să-ți spun ceva.

Chiar când mă pregăteam să închid, spune:

– Eric e la spital.

Mi se taie respirația.

Lumea mea se prăbușește, dar reușesc să întreb cu un firicel de voce:

– Ce s-a întâmplat?

– Acum câteva seri a băut prea mult și a intrat într-o încăierare. Doamne... Doamne... Știam că are să se întâmple ceva, nu l-am mai auzit niciodată atât de furios.

– Dar... dar e bine? mă bâlbâi.

– Da, oarecum. Are un picior rupt și vânătăi pe tot corpul. Dar...

– Ce e, Amanda?

– A primit o lovitură destul de puternică la cap și are hemoragie la ambii ochi.

Totul se învârte cu mine.

Ochii lui...

Când îmi revin din șoc, respir cu dificultate.

– Îți mulțumesc că m-ai sunat, Amanda. Mulțumesc mult. Acum, spune-mi, te rog, la ce spital e?

– La spitalul Sf. Toma, de pe Westminster Bridge Road, camera 507.

Îmi notez pe o bucată de hârtie. Îmi tremură mâna și cred că am să vomit.

Scanned with CamScanner

Două minute mai târziu, după ce închid, lacrimile, tovarășele mele din ultimele zile, apar iar. Disperată, mă așez în pat și plâng pentru iubitul meu.

De ce nu m-a sunat?

Ce face singur în spital?

Vreau să-l văd pe Eric.

Vreau să-l îmbrățișez și să aud că e bine.

Stomacul îmi dă semne și fug la baie.

Când ies, iau mobilul, și după ce-i dau apelare rapidă, aud două sonerii. Când răspunde, spun plângând:

– Björn, am nevoie de tine.

Scanned with CamScanner

23

Când Björn și cu mine ajungem la ușa spitalului Sf. Toma, mă simt rău. În avion am vomitat de mai multe ori, iar bietul de el nu știe ce să mai facă să mă simt mai bine. Pune situația pe seama nervilor și a îngrijorării mele, și eu nu-l contrazic.

În holul spitalului, oftez, iar Björn, sigur pe el, mă ia de talie ca să mă liniștească și mă întreabă:

– Ți-e mai bine?

Încuviințez. E o minciună, dar nu vreau să-i spun că nu.

Se uită la mine cu un surâs trist, îmi întinde mâna și zice:

– Stai liniștită, e bine și toate se vor rezolva.

Dau din cap că da și mulțumesc Cerului că am un prieten ca el. Când l-am sunat, în mai puțin de douăzeci de minute era deja la mine acasă, dispus să mă ajute cu tot ce aveam nevoie. Chiar și atunci când i-am povestit ce s-a întâmplat, a lăsat deoparte furia pe care ar fi putut-o simți față de Laila sau față de acuzațiile prietenului său și s-a concentrat să mă consoleze și să-mi spună că totul va fi bine.

Nu le-am sunat nici pe mama și nici pe sora lui Eric. Mai întâi vreau să mă asigur că e bine și o voi face apoi. Dar un lucru mi-e clar, nu voi da voie nimănui să se atingă de ochii lui înainte să o informez pe Marta.

Speriată, mă gândesc la ochii lui. La ochii lui frumoși. Cum ceva atât de minunat poate avea mereu probleme?

Când ușile ascensorului se deschid la etajul cinci, inima îmi bate cu putere. Mă sperii. Cred că voi face stop cardiac când Björn întreabă o infirmieră unde se află salonul lui Eric Zimmerman.

Ne îndreptăm spre el fără să scoatem o vorbă și, inconștient, caut din nou mâna lui Björn și o strâng. Mă strânge și el, îmi dă putere.

Scanned with CamScanner

Când ajungem în fața camerei 507, ne uităm unul la altul și, după o tăcere foarte lungă, spun:

– Vreau să intru singură.

Björn încuviințează.

– Îți dau trei minute. Apoi, voi intra și eu.

Cu inima bătând să-mi spargă pieptul, deschid ușa și intru. E liniște. Până când inima-mi tresare, când îl văd pe Eric cu ochii închiși. Doarme. Cu grijă, mă apropii și-l observ. Are fața vânătă, buza spartă și un picior în ghips. Arată groaznic. Dar eu îl iubesc, mi-e indiferent cum arată.

Am nevoie să-l ating...

Vreau să-l sărut...

Dar nu îndrăznesc. Mă tem că va deschide ochii și mă va goni de lângă el.

– Ce cauți aici?

Vocea lui răgușită mă face să tresar și, când mă uit la el, cred că mi se va face rău.

Oh, Doamne..., ochii lui.

Ochii lui frumoși care sunt plini de sânge, iar el arată groaznic. Respirația mi se accelerează, iar el ridică tonul și mă întreabă:

– Cine ți-a zis? Ce naiba faci aici?

Nu răspund. Doar mă uit la el, iar el strigă:

– Ieși! Am spus să pleci!

Respirația mi se accelerează și, fără să spun nimic, mă întorc, ies și încep să alerg pe culoar. Björn aleargă după mine și mă oprește. Când vede cum sunt, mă liniștește.

Îmi vine să vomit. Îi spun asta și ia repede un coș de gunoi și mi-l dă. Când îmi revin, prietenul meu se ridică și, cu o seriozitate pe care nu știam că o are, îmi spune:

– Să nu te miști de aici, ne-am înțeles?

Încuviințez și-l văd că se îndreaptă spre salonul lui Eric.

Deschide ușa cu forță. Le aud vocile. Se ceartă. Mai multe infirmiere, care aud scandalul, intră să vadă ce se întâmplă și,

Scanned with CamScanner

câteva momente mai târziu, Björn iese cu un aer contrariat și, apucându-mă de braț, zice:

– Haide. Ne întoarcem mâine.

Sunt înghețată și speriată și mă las condusă.

Nu vreau să plec de acolo, dar știu că nu pot face nimic pe culoar.

În acea noapte, dormim într-un hotel din Londra. Abia pot pune geană pe geană. Mă pot gândi doar la iubitul meu, la cât e de singur în acea cameră de spital.

În dimineața următoare, Björn trece să mă caute. Starea mea îl îngrijorează. Sunt palidă. Când ajungem din nou la spital, iar mi se întoarce stomacul pe dos.

Eric e acolo și, aproape sigur, îmi va cere să plec. Dar de data asta nu am să-l bag în seamă. De data asta trebuie să asculte ce am de zis.

Când ajung din nou în fața camerei 507, mă uit la Björn și-i cer din nou să mă lase să intru singură.

Dă din cap că nu, nu e convins de ceea ce-i spun, dar, în cele din urmă, în fața privirii mele, acceptă decizia mea.

Deschid ușa. Mâna îmi tremură, iar tensiunea a depășit orice limită. De data asta, Eric e treaz și, când mă vede, alura sa, contrariată, devine și mai vizibilă și șuieră:

– Pentru numele lui Dumnezeu, pleacă de aici!

Intru și, mai puțin neajutorată decât ieri, mă apropii de el și-i cer:

– Spune-mi cel puțin că ești bine.

Nu se uită la mine și-mi răspunde:

– Eram bine, până ai apărut tu.

Cuvintele lui mă dor, mă omoară și, când vede că nu zic nimic, insistă:

– Pleacă! Nu te-am anunțat, pentru că nu vreau să te văd.

– Dar eu vreau să te văd. Sunt îngrijorată pentru tine și...

– Ești îngrijorată? strigă, fixându-mă cu ochii săi însângerați. Haide, să fim serioși, te rog... Ia-ți amantul și să nu mai apari în viața mea!

Scanned with CamScanner

Ușa camerei se deschide și Björn intră foarte furios. Expresia lui Eric devine și mai dură și zice:

– Aveți tupeu. Ieșiți amândoi acum.

Nici unul dintre noi nu se mișcă, iar Eric strigă:

– Vreau să plecați! Afară!

Vocea sa, vocea sa dură, mă face să reacționez și, uitând dezastrul pe care-l văd, privesc ochii aceia, pe care nu-i recunosc ca fiind ai iubitului meu și zic:

– Am venit să-ți spun personal, în față: idiotule!

Reacția mea îl destabilizează, iar Björn adaugă:

– Cum poți fi atât de cretin? Cum poți crede așa ceva despre Jud și despre mine?

– Noi doi o să vorbim când o să mă simt mai bine, mormăie Eric. Acum, plecați. Nu vreau să vorbesc.

– Bineînțeles că o să vorbim, răspunde Björn. Dar până atunci, încetează să te mai comporți ca un idiot și fii bărbatul care am crezut mereu că ești.

– Björn..., șuieră Eric.

Acesta se uită la el și, cu aceeași expresie supărată, zice:

– Nu mă interesează starea ta, piciorul sau fața ta vânătă, ori ochii tăi, nu plec de aici până nu văd probele pe care spui că le ai împotriva noastră. Idiotule!

Să aud cuvântul ăsta din gura lui Björn, în acest moment de tensiune maximă, îmi face plăcere, deși momentul nu e deloc plăcut. Ce mai tensiune!

Eric înjură. Spune sute de înjurături în germană, dar noi nu ne mișcăm. Nu ne sperie. Nu plecăm până nu lămurim lucrurile o dată pentru totdeauna.

Simt din nou oboseala.

Mă uit în jur, căutând baia. Când o găsesc, intru rapid și vomit. Mă simt rău. Mă așez pe toaletă și stau acolo până ce Björn vine și spune afectuos:

– Dacă nu te simți bine, plecăm.

Scanned with CamScanner

Dau din cap că nu.

– Sunt bine, nu-ți face griji. Am nevoie doar ca Eric să ne creadă.

– O va face, scumpete. Îți promit că o va face.

Câteva minute mai târziu, ieșim amândoi din baie, iar Eric se uită la noi cu un aer serios. Mă așez pe unul dintre scaune și observ în tăcere cum Björn și cu el se iau la ceartă. Își spun de toate, iar eu rămân doar un simplu observator. Nu am nici măcar forță să zâmbesc.

Eric nu se uită la mine. Evită să o facă.

Știe că dacă o face mă prăbușesc. Ochii săi de vampir din Transilvania mă înspăimântă și știu că încearcă să nu mi-i arate.

O infirmieră intră să vadă ce se întâmplă. Eric îi cere să ne dea afară, dar Björn face apel la farmecul său, se dă pe lângă ea și, cu vorbe lingușitoare, o face să iasă din încăpere.

Eric și cu mine am rămas singuri. Îmi adun curajul și, cu toată expresia lui de neîncredere, mă ridic și zic:

– Nu plec nicăieri fără tine. Și chiar acum le voi suna pe mama și pe sora ta, ca să știe ce ți se întâmplă.

– Afurisită să fii, Judith. Nu te amesteca.

– Mă amestec, pentru că ești soțul meu și te iubesc, ne-am înțeles?

Iceman, în cea mai neplăcută și teribilă versiune a sa se uită la mine și zbiară:

– Jud...

E bine, a folosit diminutivul. Lucrurile merg bine. Fiara se calmează, așa că insist:

– Când eu am fost în spital, tu ai stat cu mine. Nu m-ai lăsat singură nici măcar un minut și acum...

– Acum, tu o să pleci..., mi-o retează.

– Fii atent, că nu plec.

Și, sfidându-l din priviri, mă așez din nou pe scaunul care e lângă patul lui și, în timp ce scot mobilul din geantă, spun:

– Dacă vrei, scoală-te și dă-mă afară. Până atunci însă, am să stau aici.

Scanned with CamScanner

Mă priveşte... mă priveşte... şi iar mă priveşte.

Îl privesc... îl privesc... şi iar îl privesc.

Spania contra Germania. Începe partida!

Ştie că nu-mi poate face nimic şi că nu voi pleca. Se deschide uşa şi Björn intră din nou, se apropie de pat şi spune:

– Haide, prietene, mor de curiozitate să văd dovezile alea. Arată-mi-le.

Cu un gest incomod, Eric ne indică să luăm mobilul. Björn i-l dă, el îl deschide, tastează şi, întorcându-l, ordonă:

– Vreau să dispăreţi din ochii mei după ce vedeţi.

Mă ridic repede.

Björn deschide un video. Imediat recunosc Guantanamera. Björn şi cu mine stăm de vorbă la bar şi se aude cum spunem:

– *Dacă nu e prea complicat, ce femei îţi plac?*

– *Ca tine. Deştepte, frumoase, sexy, apetisante, naturale, nebune, sălbatice, uimitoare, şi-mi place la nebunie să mă surprindă.*

– *Şi eu sunt toate astea?*

– *Da, scumpo, eşti!*

Neîncrezători, Björn şi cu mine ne uităm unul la celălalt. Dacă te uiţi aşa la el, pare ceva ce nu e.

În cel de-al doilea video, suntem amândoi pe ring, dansăm şi ne simţim bine. Şi după asta urmează o serie de fotografii cu noi doi mergând pe stradă ţinându-ne de braţ sau aşezaţi într-un restaurant, ciocnind paharele cu vin.

Neîncrezători, ne uităm unul la celălalt. Eric, când ne vede, se enervează şi mai tare şi întreabă:

– Şi acum, ce? Cine minte aici?

Mă apucă furia, turbarea şi disperarea, aşa că închid brusc telefonul şi şuier:

– Eşti un cretin!

Mişcarea mea a fost atât de bruscă, că Eric se strâmbă de durere când îl lovesc în picior. Blestemă, în timp ce se uită la mine, şi murmură:

Scanned with CamScanner

– Nu mă mai insulta sau...

– Sau ce, încăpățânatul naibii?

Furioasă, îl izbesc cu mobilul în piept.

– Sau mă dai afară din viața ta? Ascultă, frumosule, ia mai plimbă ursul!

Björn se uită la mine. Încearcă să mă calmeze, dar eu sunt ca o furie și, apucându-mi geanta, ies din încăpere. Mă îndrept spre lift, până ce Björn mă oprește și întreabă:

– Unde mergi?

– Departe de aici. Departe de el și departe de... de...

– Jud...

Mă opresc. Ce fac? Unde mă duc?

Îl îmbrățișez pe Björn și el spune:

– Ce am văzut, știm că s-a întâmplat, dar nu era nimic pe ascuns. Acum trebuie doar să-i explicăm asta încăpățânatului tău soț și prietenului meu și să-l facem să înțeleagă ce joc murdar joacă Laila.

Mă las convinsă și, când intru în cameră, Eric are un aer iritat, e mai contrariat decât acum câteva momente. Mă apropii de el și-i spun:

– Laila ne înregistrează, face un montaj din înregistrare și tu o crezi? Arăta încredere ai în mine, soția ta?

Las geanta pe pat și-l lovesc din nou pe Eric fără să vreau. El se uită la mine și-i spun:

– Îți bați joc de mine.

Oftează și Björn, care-și dă seama că o să începem să ne certăm și intervine:

– Fotografiile sunt din ziua în care Jud a venit la birou ca să semneze hârtiile pe care voiai să le semneze. Apoi, am invitat-o la masă, așa cum în alte dăți am făcut cu tine, cu Frida sau cu oricare alt prieten de-al meu. Ce te face să crezi și să presupui că nu e așa?

Eric nu răspunde, iar Björn, supărat, insistă:

Scanned with CamScanner

– Suntem prieteni de multă vreme și mereu am avut încredere totală în tine. Mă doare că tu crezi că eu, prietenul tău, joc murdar când vine vorba de soția ta. Sau crezi că aș distruge prietenia noastră pentru o aventură cu Judith?

Vocea lui supărată mă face să-l privesc atunci când continuă:

– Îți amintesc, prietene, că tu ești cel care mi-o oferă și cel care se bucură de ceea ce facem toți trei. Toți trei! Îmi place Judith. Ți-am spus de prima dată când mi-ai prezentat-o, iar mai apoi, de fiecare dată când v-ați certat. Dar ți-am mai spus și că sunteți făcuți unul pentru celălalt și că nu trebuie să permiți nimănui să se amestece în viețile voastre. Amândoi sunteți foarte importanți pentru mine. Tu, pentru că-mi ești ca un frate, și ea pentru că e soția ta și o persoană minunată. Vă iubesc pe amândoi și mă doare să știu că te îndoiești de mine.

Eric nu răspunde. Îl ascultă, iar Björn continuă:

– Prietenia noastră e specială și am atins-o pe soția ta doar când mi-ai dat tu voie. Când te-am înșelat cu așa ceva? Când mi-ai reproșat sau când ți-am reproșat eu ție că joci murdar? Dacă înainte, când nu erai căsătorit, te-am respectat întotdeauna, de ce nu aș face-o acum? Poate că ceea ce spune o proastă ca Laila contează mai mult decât ce spunem Jud și cu mine?

Eric îl privește. Cuvintele lui îl dor, dar Björn insistă:

– Ești suficient de inteligent ca să te gândești și să-ți dai seama cine ține la tine și cine nu. Dacă decizi că Jud și cu mine mințim, ai să pierzi, prietene, pentru că dacă cineva te iubește și te respectă în acest fel, suntem noi doi. Și ca să lămurim această neînțelegere, vreau să știi că Norbert o va aduce pe Laila la spital. Va fi furioasă foc, dar vreau să lămurim o dată pentru totdeauna asta, în fața lui Jud, a ta și a mea.

Fără să mai adauge ceva, bunul Björn se uită la mine și, înainte să iasă, îmi spune:

– Voi fi afară.

Scanned with CamScanner

Cu aceste cuvinte, iese și ne lasă singuri în cameră. Cuvintele i-au pornit direct din inimă și știu că și Eric știe asta. Cu un gest care-i trădează proasta dispoziție, închide ochii și văd că dă din cap că nu.

– A spus adevărul. Laila ne-a înșelat pe toți, insist.

Eric mă privește. Ochii săi îmi zbârlesc părul și, obosită să-i mai păstrez secretul lui Björn, zic:

– Știi că Björn și cu mine nu te-am înșela niciodată, de ce pui asta la îndoială? Sau poate nu ți-ai dat seama că eu te iubesc mai mult decât viața, și el la fel?

Și, văzând că nu răspunde, continui:

– O să-ți povestesc ceva despre Björn ce, cu siguranță, Laila nu ți-a spus. Și apoi voi pleca și te voi lăsa să te gândești. Tu ai încredere în ea pentru că era prietenă cu Hannah, nu-i așa?

El dă din cap că da, iar eu continui.

– Păi, atunci să știi că în timp ce tu sufereai pentru ceea ce s-a întâmplat cu sora ta, ea se distra de minune cu Leonard.

– Poftim?

– Știai că Leonard a stat în aceeași clădire cu Björn?

– Da.

– L-a surprins în garaj, distrându-se la culme, pe bancheta din spate a unuia dintre Mercedesurile tale, în săptămâna în care a murit Hannah.

Gestul de surprindere al iubitului meu este vizibil, când eu adaug:

– Când i-a surprins, s-a certat cu ea și i-a spus că fie dispărea din viața ta, fie îți povestea totul. Laila a decis să dispară, dar înainte s-a dus cu minciuna la Simona și la Norbert, cum că Björn a vrut să o violeze și i-a rupt hainele. Simona s-a dus să-i ceară explicații lui Björn, iar norocul acestuia a fost că în garajul lui sunt camere de luat vederi și a avut înregistrările cu cine i-a rupt cu adevărat haina în ziua aceea.

– Eu... eu nu știam că...

Scanned with CamScanner

– Tu nu știai nimic pentru că Norbert, Simona și Björn au decis să păstreze secretul. Nu voiau să suferi mai mult decât suferiseși deja din cauza morții lui Hannah. Dar acum, Laila a vrut să se răzbune pe Björn înregistrându-l cu mine. El a îndepărtat-o de lângă tine, iar ea ne îndepărtează pe noi de lângă tine.

Ceea ce tocmai i-am povestit îl lasă fără cuvinte. În acel moment, se deschide ușa și intră Björn, Norbert și Laila.

Când o văd, mă îndrept spre ea și îi dau o palmă. Încearcă să dea și ea, dar Björn o oprește, iar eu șuier:

– Să vedem acum cui i se destramă minunata viață.

Eric ne observă din pat. Expresia sa este indescifrabilă și când Björn, ca un avocat bun ce este, încearcă să o facă să vorbească, ea încearcă să scape, dar presată și încolțită, până la urmă aproape că ne cântă *Traviata*. Eric o ascultă și nu-i vine să creadă, iar când în cele din urmă ea pleacă cu Björn și Norbert, înjură. Este teribil de pierdut, furios și îndurerat.

Dornică să-l îmbrățișez, fac un pas spre el, dar el mă oprește cu un gest dur. Asta mă derutează. Nu mă vrea aproape. Câteva minute îl privesc în tăcere, așteptând o privire, un gest, ceva. Dar nu mă privește.

Încăpățânat afurisit!

Aștept și aștept, dar timpul trece și-mi pierd speranța. În cele din urmă, nu mai rezist și spun:

– Acum niște zile, când am aflat că vii la Londra și am aflat că și Amanda e aici, m-ai făcut să înțeleg că nu trebuia să-mi fac griji pentru că mă iubeai și mă doreai doar pe mine. Iar eu te-am crezut și am avut încredere în tine. Acum, nu mai trebuie decât să ne crezi și tu și, mai ales, să ai încredere în mine.

Liniște...

Nu spune nimic...

Nu se uită la mine și, nervoasă, aproape venindu-mi să plâng, continui, aruncând în joc totul:

Scanned with CamScanner

– Am pe corp un tatuaj, care spune: „Cere-mi ce vrei" și pe care mi l-am făcut pentru tine. Am pe deget un inel care spune „Cere-mi ce vrei, acum și oricând", pe care tu mi l-ai făcut cadou.

Tot nu se uită la mine.

– Te iubesc. Te ador. Știi că pentru tine aș fi în stare să întorc lumea cu susul în jos, dar am ajuns în acest moment în care nu vrei să te îmbrățișez, și mă simt rău pentru că văd că nici măcar nu vrei să te uiți la mine, așa că voi juca totul pe o singură carte și o să-ți spun o singură frază: „Cere-mi ce vrei sau lasă-mă-n pace."

Vocea mi se frânge și adaug fără să-l privesc:

– Plec. Te las să te gândești. Dacă vrei să mă întorc lângă tine pentru că mă iubești și ai nevoie de mine, știi numărul meu de telefon.

Îmi iau geanta, mă întorc și, fără să privesc în urmă, ies din cameră.

Björn e afară, așezat pe un scaun. Când vede în ce stare ies, se ridică și mă îmbrățișează.

Nu am aer...

Teama mă poate...

Tocmai i-am spus bărbatului vieții mele să mă lase...

Lacrimile iar îmi curg șiroaie, iar Björn șoptește:

– Liniștește-te, Judith.

– Nu pot..., nu pot...

El încuviințează. Încearcă să mă consoleze și, când o face, întreb disperată:

– Ochii lui? I-ai văzut ochii?

– Da..., răspunde preocupat și, încercând să schimbe subiectul, spune: La picior are o simplă fractură. Tocmai mi-a confirmat-o una dintre asistente.

Plâng de neputință și, sughițând, spun:

– Nu... nu... m-a lăsat să-l îmbrățișez, nici măcar nu s-a uitat la mine. Nu a spus nimic.

Björn blestemă, dar spune:

Scanned with CamScanner

– Eric nu e prost și te iubește.

Dau din cap că nu. Și, dacă totuși nu mă iubește?

Björn pare să-mi citească gândurile. Îmi ia fața în mâini și spune:

– Te iubește. Știu că e așa. Trebuie doar să vezi cum se uită la tine ca să știi că fraierul meu prieten nu poate trăi fără tine.

– E un idiot.

Zâmbim amândoi și Björn adaugă:

– Un idiot care te iubește la nebunie. Aș vrea ca într-o zi să întâlnesc o femeie la fel de nebună, tandră și amuzantă ca tine, care să mă facă să simt ceea ce tu-l faci pe el să simtă.

– O să o întâlnești, Björn. O să o întâlnești și apoi o să te plângi de ea, la fel ca Eric de mine.

Amândoi zâmbim și murmur:

– Mulțumesc că ai rezolvat problema cu Laila.

Bunul meu prieten încuviințează și-l întreb:

– Unde e Norbert?

– A plecat cu nepoata lui. Voia să vorbească cu ea.

Încuviințez. Bietul om, prin ce neplăceri a trebuit să treacă și el!

În cele din urmă, Björn mă apucă de braț și zice:

– Hai, haide să mâncăm ceva. Ai nevoie.

Refuz. Nu vreau să mănânc și, cu inima frântă, spun:

– Vreau acasă.

– Ce spui?

– Vreau să mă întorc în Germania. I-am spus să decidă ce vrea să facă cu relația noastră și să mă anunțe orice-ar fi. Dar nu sună, nu vezi?

– Ce spui acolo? mormăie Björn. Acum ai înnebunit tu? Cum să pleci?

Îmi înghit nodul din gât și spun:

– Am mizat totul, Björn. I-am zis să-mi ceară ce vrea sau să mă lase în pace. Acum mai trebuie doar să vedem dacă vrea într-adevăr să rămân cu el. Dar nu vreau să-l sufoc. Vreau să se gândească și să decidă ce vrea să facă.

Scanned with CamScanner

Prietenul meu încearcă să mă convingă să nu plec și să nu-l las pe Eric, dar refuz. Sunt obosită, foarte obosită și nu mă simt bine. Răceala soțului meu și respingerea m-au atins direct în inimă. În cele din urmă, Björn cedează, luăm liftul, ajungem în hol și, când să ieșim din spital, auzim strigăte și scandal. Mă întorc să mă uit și inima dă să-mi sară din piept. Rămân fără glas când îl văd pe Eric luptându-se cu două infirmiere, în timp ce strigă:

– Jud..., așteaptă..., Jud...

Inima mi-o ia razna, în timp ce Björn și cu mine ne uităm la spectacol.

La câțiva metri de noi se află Iceman, în versiunea enervat la culme, îmbrăcat în ridicola cămașă de spital, înjurând în dreapta și-n stânga, în timp ce încearcă să scape de două infirmiere, care par două dulapuri ambulante.

Parcă am picioarele lipite de pământ, nu mă pot mișca. Björn spune:

– Din câte văd, Eric s-a decis ce vrea.

Iubitul meu își dă seama brusc că mă uit la el și, ridicând o mână, strigă să nu mă mișc de unde sunt. Apoi, scapă de infirmiere și, târându-și piciorul în ghips, ajunge până la noi.

– Te-am sunat, iubire, spune, arătându-mi mobilul. Te-am sunat pe mobil, ca să te întorci, dar l-ai lăsat în cameră.

Îmi sare inima din piept.

Din nou, iubitul meu, blondul meu, Iceman al meu îmi demonstrează că mă iubește și, apropiindu-se de mine, îl aud spunând:

– Îmi pare rău, micuțo... Îmi pare rău.

Nu mă mișc...

Nu spun nimic...

Eric devine tensionat. E agitat. Vrea să-i răspund. Să spun ceva și insistă:

– Sunt un idiot.

– Ești, amice, ești, spune Björn.

Scanned with CamScanner

Iubitul meu îi întinde mâna bunului său prieten și, câteva secunde mai târziu, se îmbrățișează și-l aud pe Eric spunând:

– Îmi pare rău, Björn. Iartă-mă.

Emoționată, mă uit la ei, eu și jumătate din spital, când Björn spune:

– Ești iertat, idiotule!

Zâmbesc amândoi.

Se desprind din îmbrățișare și infirmierele încep din nou să tragă de Eric. Îi cer să se întoarcă în cameră. În starea în care e, nu poate sta aici.

Tensiune.

Toată lumea din holul spitalului se uită la noi. E ceva suprarealist. Un tip de aproape doi metri, într-o cămașă de spital, care mai mult arată decât acoperă, se luptă din nou cu infirmierele și, când scapă de ele, mă privește, mă privește, mă privește fără încetare.

Privirea lui pătrunzătoare mă fixează și, fără să-i pese de cine ne vede și ne aude, spune:

– Te iubesc. Spune-mi ceva, draga mea.

Dar n-o fac și insistă, apropiindu-se mai mult de mine:

– Nu te voi părăsi, micuțo. Ești viața mea, femeia pe care eu o iubesc și vreau să mă ierți și să nu mă părăsești pentru că am fost atât de...

– ...idiot, termin eu fraza.

Eric încuviințează. Văd în privirea lui că are nevoie să-l îmbrățișez. Dar, surprinzător, nu o fac. Sunt atât de înțepenită, că nici nu pot clipi. Atunci, apasă butonul de apel al telefonului meu și se aude soneria. Este cântecul *Si nos dejan* și spune:

– Ți-am promis că voi avea grijă de tine toată viața și asta am de gând să fac.

Germania marchează!

Ne privim...

Ne sfidăm...

Scanned with CamScanner

Îmi doresc să-l îmbrățișez pentru ceea ce tocmai a spus, așa că fac un pas înainte și zic:

– În primul rând, să-ți fie clar că, pentru ca eu să te părăsesc și să vreau să trăiesc fără tine, trebuie să se întâmple ceva foarte... foarte grav. În al doilea rând, vreau să ai grijă de mine toată viața, dar să nu te mai îndoiești niciodată de mine sau de Björn. Și în al treilea rând, de ce îți arăți fundul întregului spital, dragule?

Zâmbește, zâmbesc și eu și, în jurul nostru, zâmbesc toți.

Când mă arunc în brațele lui și simt că mă îmbrățișează, închid ochii și sunt fericită, în timp ce oamenii aplaudă și zâmbesc, iar Björn se duce în spatele prietenului lui și zice:

– Amice, mergi în cameră și nu-ți mai expune fundul.

Hormonii mei o iau razna și, când lacrimile mele îi udă pieptul lui Eric, acesta mă strânge mai tare și murmură:

– Hei... nu plânge, iubito. Te rog, nu plânge.

Dar sunt atât de emoționată...

Atât de fericită...

Și atât de îngrijorată pentru el...

Că râd și plâng fără să mă pot controla.

Cinci minute mai târziu, însoțită de Björn și de asistente, ne întoarcem în cameră. Eric și-a smuls perfuzia și trebuie să-i fie pusă din nou. Asistenta îl ceartă, iar el se uită la mine fără încetare și zâmbește.

Doar eu contez!

Björn, când vede că totul e în ordine, coboară până la cantină ca să ia ceva de mâncare. I-a intrat în cap că trebuie să mănânc, iar Eric e de acord cu el. Hai, că-s doi!

Când rămânem singuri în salon, Eric îmi cere să mă întind lângă el pe pat. O fac. Mă ia în brațe, iar eu îl întreb îngrijorată:

– Ești bine, dragule?

Eric își mișcă gâtul și răspunde:

– Am fost și mai bine, dar îmi voi reveni.

Scanned with CamScanner

Ochii lui mă sperie. Nu mă pot abține să nu mă uit la ei, iar el zice:

– Stai liniștită, se rezolvă.

– Te-a durut capul?

Încuviințează, iar eu devin și mai îngrijorată până ce spune:

– Dar totul e sub control.

Cu un gest drăgăstos, zâmbește, îmi trece mâna peste bărbie și adaugă:

– Cum zici tu, te iubesc mai mult decât viața.

Mă arunc asupra gurii lui, iar el scoate un geamăt de durere.

–Vai, dragule, îmi pare rău, îmi pare rău.

Zâmbește și spune:

– Mie îmi pare și mai rău, brunetico. Să nu te pot săruta este o tortură.

Mă îmbrățișează din nou și, când mă desprind de el, îi spun:

– În ciuda aspectului sinistru pe care ți-l dau ochii ăștia de vampir furios, ești bărbatul cel mai frumos, cel mai sexy și cel mai idiot din lume.

Eric zâmbește, iar eu adaug:

– Și acum, că jumătate din spital ți-a văzut fundul și nu numai, știu că eu sunt cea mai invidiată femeie de pe pământ.

Zâmbește și zâmbetul lui îmi umple sufletul. Apoi murmură:

– Dumnezeule, micuțo..., iartă-mă că m-am îndoit de tine. Te iubesc atât de mult, că atunci când am văzut nenorocitele alea de imagini, m-am blocat și mi-am pierdut rațiunea.

– Ești iertat și sper că nu îți vei mai pierde vreodată încrederea.

– Nu o voi mai face. Îți promit.

– Ah, și desigur, Amanda a fost cea care m-a anunțat. Ai avut dreptate, mă respectă.

Dornică să-i povestesc despre secretul pe care-l păstrez față de toată lumea de mai multe zile, mă uit la el și spun:

– Trebuie să-ți povestesc ceva, dar trebuie să-mi dai drumul mai întâi.

Eric se uită la mine și iritat îmi spune:

Scanned with CamScanner

– Îmi povesteşti mai târziu. Acum vreau să te ţin în braţe.

Râd, mă lipesc de el şi spun:

– Bine, dar când am să-ţi povestesc, o să regreţi că nu ai aflat mai devreme.

– Eşti sigură?

– Foarte sigură.

Curiozitatea îl învinge, mă sărută pe cap şi mă întreabă:

– E ceva de bine, nu-i aşa?

– Cred că da, deşi, ţinând cont de momentul prin care am trecut, nu ştiu cum ai s-o iei!

– Nu mă speria.

– Nu te sperii.

– Jud...

Ridic din umeri şi nu mă mişc. Îmi place corpul lui cald. Şi, şi mai mult, vocea lui în urechea mea. Începe să-mi atingă părul cu degetele. Oh, Doamne, ce plăcere! Două minute mai târziu, nu mai rezistă şi, dându-mi drumul, îmi spune:

– Haide, vreau să ştiu.

Alintată, suspin, mă ridic din pat şi mă îndrept spre geanta mea. Vestea pe care i-o voi da o să-l înnebunească de fericire. Deschid geanta, iau un plic umflat şi, scoţându-l, i-l arăt. Eric se uită la el şi ridică o sprânceană. Cu un gest caraghios, îi fac semn să aştepte şi, scoţându-mi eşarfa pe care o am la gât, mă uit la el şi spun:

– Uite cum sunt!

Când îmi vede gâtul înroşit şi aproape carne vie, se ridică îngrijorat.

– Draga mea, ce ţi s-a întâmplat?

– Alergia şi nervii s-au jucat cu mine.

Mă priveşte cu gura căscată, se încruntă şi zice:

– E vina mea.

– În parte, da, încuviinţez. Da, ştii ce mi se întâmplă când devin nervoasă.

Fără să înţeleagă ceva, îi întind plicul şi, amuzată, îi spun:

– Deschide-l.

Scanned with CamScanner

Când o face, cele patru teste de sarcină cad pe pat.

Cu gura căscată, surprins, neștiind ce să zică, se uită la mine. Mă apropii de el și scot fotografia Meduzei, pe care mi-a dat-o doctorița și spun:

– Felicitări, domnule Zimmerman, vei fi tată.

Fața lui e o poezie și, amuzată, când văd că nu reacționează, adaug:

– Da, pregătește-te, că de când știu că Meduza e înău...

– Meduza?

– Așa îi zic, răspund, arătându-i imaginea din fotografie.

Blocat, înțelege în cele din urmă la ce mă refer, iar eu continui:

– De când știu că Meduza e în interiorul meu, nici nu mai dorm, nici nu mai mănânc și am o dispoziție așa de proastă, că nici nu vreau să vorbesc despre ea, pentru că sunt speriată. Foarte speriată! Voi fi mamă și nu sunt pregătită.

Tulburat, așa cum de puține ori l-am văzut, Eric dă să se ridice.

Dar, ce vrea să facă?

Îl opresc rapid. Dacă-și scoate iar perfuzia, ne omoară asistentele.

Ne uităm unul la altul. Eu zâmbesc, iar el mă ia din nou în brațe, în așa fel încât trebuie să-i spun:

– Dragule..., dragule..., mă sufoci.

Îmi dă drumul, mă sărută și se chircește de durere. Mă îmbrățișează. Se uită iar la mine. Privește testele și, emoționat, mă întreabă cu voce tremurândă:

– O să avem un bebeluș?

– Așa se pare.

– O brunetică?

– Sau un blonduț!

Zâmbește. E nervos. Se uită la mine. Mă studiază și zâmbește din nou.

O bună bucată de vreme, Eric nu-mi dă drumul și ne uităm împreună la ecografie și râdem, râdem, și iar râdem, până ce mă întreabă brusc:

– Micuțo, ești bine?

Scanned with CamScanner

Bucuria lui e și bucuria mea.

Dar am chef să fiu sinceră și răspund:

– Nu prea, dragule. Mă simt ca naiba. De zile întregi nu mă opresc din vomitat, din plâns și din scărpinat gâtul. Tot timpul mi-e teamă pentru Meduza. Și, dacă la toate astea adaugi că, brusc, soțul meu nu mă mai iubește și mă acuză că mi-o trag cu cel mai bun prieten al său, cum ai vrea să fiu?

Și, înainte ca el să poată adăuga ceva, spun:

– Daaaaar... acum, în acest moment și fiind lângă tine, sunt bine, foarte... foarte bine.

Eric mă îmbrățișează din nou.

E atât de surprins de veste, că aproape nu poate vorbi și, pe un ton intim, care știu că-l înnebunește, șoptesc:

– Să fie clar că, în ciuda sarcinii mele, vei fi pedepsit pentru că n-ai avut încredere în mine.

Zâmbește. În acel moment, se deschide ușa și, când apare Björn, Eric se uită la el și, în culmea fericirii, îl întreabă:

– Vrei să fii nașul Meduzei mele?

Scanned with CamScanner

24

A doua zi, Björn și Norbert se întorc în Germania. Björn are vreo două procese de la care nu poate lipsi. Le sun pe Marta și pe Sonia și, când află ce s-a întâmplat, se sperie și iau rapid avionul spre Londra.

Marta, când vede starea în care sunt ochii fratelui ei, se consultă cu medicii spitalului. În cele din urmă, decide să aștepte să vadă dacă medicamentele sau timpul rezolvă problema. Dacă nu se va întâmpla asta, odată întorși în Germania, va programa o operație pentru drenarea sângelui. După ce stabilesc asta, doctorița ne dă voie să plecăm două zile mai târziu.

Bun, ne putem întoarce acasă!

Sonia înnebunește de bucurie când află că va mai avea un nepot, iar Marta aplaudă fericită. Creșterea familiei îi umple pe toți de fericire. Frida și Andrés sună și se liniștesc după ce vorbesc cu Eric și nici nu se poate spune cât de fericiți sunt când află despre sarcina mea.

Când îl sunăm pe Flyn ca să vorbească cu unchiul său, nu-i spunem nimic despre sarcină, nici lui, nici Simonei. Norbert ne păstrează secretul până când ne întoarcem.

Într-una dintre după-amiezi în care sunt cu Eric în salon, apare Amanda.

Prezența ei tot mă deranjează, dar recunosc că ceea ce a făcut pentru mine mi-a permis să văd că nu e persoana care credeam eu că e. Stă de vorbă cu Eric o oră despre muncă, iar eu profit ca să-l sun pe tata. Vreau să-i spun vestea.

Deopotrivă emoționată și nervoasă, ies din cameră și formez numărul din Jerez. După două sonerii, vocea nepoatei mele, Luz, este cea care mă salută:

Scanned with CamScanner

– Mătușăăăăăăăăă!

– Bună, maestră Pokémon, ce faci?

– Cum ar zice bunicul, al dracului de fericită.

– Luz, ai grijă cum vorbești, o cert.

E atât de naturală, atât de autentică, că nu mă pot abține să nu zâmbesc.

– Azi, profesoara, Colines, mi-a dat un patru pe o lucrare care merita măcar un șapte.

Râd. Îmi amintesc cine e Colines și răspund:

– Bine, iubire, poate trebuie să te străduiești mai mult.

– Vrăjitoarea asta cu față de șobolan are ceva cu mine. Mătușă, m-am străduit mult, dar la școala asta sunt mulți pricinoși.

– Iubito, eu cred că...

Dar, brusc, face figura care-i iese atât de bine surorii mele, schimbă subiectul și întreabă:

– Cum e unchiul? E mai bine?

– Da, iubito, se reface și în câteva zile ne vom întoarce în Germania.

– Ce bine! Și Flyn?

– E la München cu Simona și Norbert. Bineînțeles, își dorește să vină Crăciunul, ca să te vadă.

– Ce complicat e tipul ăsta, zice cu naturalețea sa tipică. Spune-i că voi lua jocurile video pentru Wii de care i-am pomenit și să se pregătească, că o să-l bat zdravăn, bine?

– Evident că-i voi spune.

– Mătușă, te las, pentru că mama vrea să vorbească cu tine. Ce sâcâitoare! Te sărut mult, mult.

– Și eu pe tine, iubito.

Zâmbesc. Ce drăguță e Luz!

– Drăguțo, cum e Eric? întreabă sora mea, îngrijorată și ea.

Când i-am sunat pe ea și pe tata ca să le spun că Eric e în spital, au vrut să vină la Londra. Nu i-am lăsat. Știu că prea multă lume l-ar sufoca pe Eric.

Scanned with CamScanner

– Bine. Poimâine ne întoarcem acasă. Sunt terminată.

– Vai, drăguțo..., ce păcat că sunteți atât de departe. Mi-ar plăcea să te încurajez.

– Știu. Și mie mi-ar plăcea să te am aproape. Ce face Lucía?

– Buflea. Fata asta mănâncă mult. Într-o bună zi are să ne mănânce și pe noi.

Râdem amândouă și zic pe un ton cântat:

– Ghiiiiiciiiiiiii...

– Ce?

– Ghici.

– Vă mutați în Spania?

– Nuuuuuuuuu.

– Te-ai vopsit blondă?

– Nu.

– Cumnățelul meu ți-a făcut cadou un Ferrari roșu?

– Nu.

– Ce e, bubulino?

Amuzată, râd în hohote și, dornică să-i dau vestea, zic:

– Cred că, în scurt timp, cineva îți va spune mătușă Raquel.

Strigătul surorii mele este asurzitor.

Nici Tarzan în cele mai bune momente ale lui nu ar fi putut scoate unul mai bun.

Începe să aplaude ca o nebună și o aud cum îi spune și nepoatei mele, Luz. Amândouă strigă și aplaudă. Râd fără să mă pot abține și atunci aud vocea tatălui meu:

– Ești sigură, brunețico? E sigur că voi mai avea un nepot?

– Da, tati, e sigur.

– Vai, iubita mea, mi-ai înveselit viața. Ești obosită, fetiță?

– Da, tati, puțin.

Râsul și fericirea lui, ca întotdeauna, îmi umplu inima. Vorbesc în același timp cu el și cu Raquel. Amândoi vor să vorbească cu mine și să-mi împărtășească bucuria. Sora mea îi ia telefonul și zice:

Scanned with CamScanner

– Drăguțo, când ajungi acasă, sună-mă să vorbim. Am o grămadă de lucruri de-ale Luciei care ți-ar putea fi de folos în primele luni. Oh, Doamne..., oh, Doamne... Tu însărcinată! Nu-mi vine să cred.

– Nici mie, Raquel, nici mie.

Aud un zgomot și, curând, nepoata mea întreabă:

– Mătușă, pot să te întreb ceva?

– Bineînțeles, iubire.

– Bebelușul va avea ochii lui Flyn?

Mă apucă râsul și-i aud râzând pe tatăl și pe sora mea. Amuzată de comentariul ei, răspund:

– Nu știu, micuțo. Când o să se nască, primul lucru pe care am să-l fac va fi să mă uit la el.

Din nou zgomote și foșnete. E tata.

– Brunețico, mănânci bine?

– Da, tati. Nu te îngrijora.

– Ai fost la medic?

– Da.

– Sora ta zice să iei nu știu ce folcloric.

Izbucnesc în râs.

– Da, tati. Spune-i că iau acid folic.

– Vai, brunețico, ce fericit sunt. Alt nepoțel!

– Da, tati, alt nepoțel.

– Poate va fi băiat.

Asta mă încântă și întreb:

– Și dacă va fi fată, ce?

Tatăl meu izbucnește în râs și răspunde:

– Atunci voi mai avea o femeiușcă pe care s-o iubesc și s-o răsfăț, sufletul meu.

Amândoi râdem și atunci spune:

– Eric e mai bine?

– Da, tati, mult mai bine. Peste două zile îl externează.

– Bine... bine, auzi, e fericit că o să aveți un copil?

Scanned with CamScanner

Zâmbesc. Eric aproape nu mai doarme de când a aflat. E mereu preocupat ca eu să mănânc și să mă odihnesc și, când vede că vomit, i se face rău, dar răspund:

– Eric, e la fel ca tine, încântat.

Mai vorbim câteva minute și, când o văd pe Amanda ieșind din salon, îmi iau la revedere de la familie. Ea mă privește. Iar eu zic:

– Te însoțesc până la ieșirea spitalului.

Încuviințează și pornim amândouă spre ascensor. Știm că trebuie să avem o discuție și, când ne oprim, spun:

– Mulțumesc că m-ai anunțat.

Amanda se uită la mine și, dându-și părul mătăsos de pe față, când intrăm în lift, răspunde:

– Felicitări pentru bebeluș.

– Mulțumesc, Amanda.

Și atunci, uitându-se la mine, îmi spune:

– Nu ți-am spus mai devreme, pentru că Eric mi-a interzis. Dar în a treia zi am trecut peste ordinele lui și am făcut-o. Trebuia să afli ce se întâmplase.

Încuviințez și zâmbesc. Apreciez precizarea.

Tensiunea dintre noi e palpabilă și, când ajungem la ieșirea spitalului, se uită la mine și-mi spune:

– Judith, vreau să știi că lucrurile îmi sunt clare de multă vreme. Eric e un bărbat cu o căsnicie fericită și eu nu mă amestec.

– Mă bucur să știu ce gândești, răspund. Asta ne va face viața mai ușoară amândurora.

Zâmbește și, arătându-mi un bărbat la costum, care o așteaptă într-un impresionant Audi A8, spune:

– Te las. Sunt așteptată.

Mișcându-mă cu rapiditate, mă apropii de ea și o sărut pe amândoi obrajii. Ne privim și știm că gesturile pe care le-am făcut fiecare dintre noi, ea când m-a anunțat despre Eric și eu când am sărutat-o pe obraji, au pecetluit pacea.

Scanned with CamScanner

Apoi, fără să mă mișc de la ușa spitalului, văd cum această tigroaică blondă își leagănă șoldurile spre bărbatul din Audi, urcă în mașină și, după ce-l sărută pe buze, pleacă.

Când mă întorc în salon, Eric lucrează pe computer și zâmbește când mă vede intrând.

Arată mai bine și, apropiindu-mă, îl sărut și spun:

– Te iubesc.

Două zile mai târziu, ne întoarcem la München.

Casă, dulce casă!

Să am toate lucrurile la îndemână, patul meu și baia mea, e ceea ce îmi trebuie.

Când Flyn și Simona îl văd pe Eric, fețele lor spun tot.

Se sperie!

Eric zâmbește, la fel și eu, în timp ce-l mângâi pe cap pe Calamar.

– Stați liniștiți, deși cu ochii ăștia seamănă cu vampirul rău din *Twilight*, jur că e Eric! Și nu mușcă pe nimeni de beregată.

Comentariul meu destinde puțin atmosfera. Văd panica pe fața lor și e de înțeles, ochii lui sunt de spaimă.

Flyn, ca un copil ce e, se apropie de unchiul lui și, după ce-l îmbrățișează, întreabă:

– O să se vindece, sau rămân așa mereu?

– Se vindecă, spun eu, dornică să-l văd recuperându-și privirea.

– Așa sper, murmură Eric, îmbrățișându-și nepotul.

Îl privesc și nu mai spun nimic. Știu că, deși nu spune nimic, neamțul meu e îngrijorat de asta. E suficient să-l vezi cum se uită în oglindă, ca să-ți dai seama. Nu am vorbit pe tema asta. Nu vreau să-l sâcâi. Sper doar că medicamentele vor reuși să dreneze sângele și că totul se va rezolva.

Cum spune mereu tatăl meu, gândurile bune atrag lucruri bune. Așadar, să gândim pozitiv!

O observ pe Simona, care nu-și poate lua privirea de la ochii lui Eric.

Scanned with CamScanner

O înțeleg.

Asta e ceea ce are cel mai mare impact asupra tuturor. Piciorul în ghips te face să te uiți la el, dar ceea ce impresionează sunt ochii lui plini de sânge. Nici măcar un punct alb. Roșu și albastru, o combinație ciudată.

Seara, când ne așezăm la masă, le cerem lui Norbert și Simonei să se așeze cu noi la desert. Trebuie să vorbim cu ei. Și, când le dăm vestea despre sarcină, Flyn strigă:

– Voi avea un verișor! Ce mișto!

Eric și cu mine ne uităm unul la altul și eu spun:

– Vei fi fratele mai mare și va fi nevoie să-l înveți multe lucruri.

Toți se uită la mine. Într-un fel, comentariul îi surprinde și îi lămuresc, foarte convinsă:

– Flyn e al meu și la fel va fi și Meduza.

– Meduza? întreabă la unison Simona și Flyn.

Norbert zâmbește. La fel și Eric, iar eu îi lămuresc, făcând semn spre abdomenul meu plat.

– Îi spun Meduza până ce aflu dacă e băiat sau fată.

Ei încuviințează, și uitându-mă spre Flyn, care nu mă scapă din ochi, întreb:

– Vrei să fii fratele mai mare, nu?

El încuviințează și spune uimit:

– Vaaaai, mamă!

Uneori îmi spune mamă, alte dăți îmi spune mătușă, alteori, Jud. Încă nu s-a decis ce să facă, dar pentru mine asta nu are importanță. Unicul lucru care mă interesează este să-mi spună.

Simona, foarte emoționată pentru tot, îl ia de mână pe Norbert și exclamă:

– Ce fericire! Un alt copil care să alerge prin casă. Ce fericire!

Mă uit la ei cu drag. Ei nu au avut copii. Cu luni în urmă, Simona mi-a mărturisit că au încercat ani în șir, dar că destinul nu le-a fost favorabil. Știu că, mai ales ei, vestea i-a ajuns la inimă și că Meduza va fi ca nepoțelul ei.

Scanned with CamScanner

– Atunci nu mai cumpărăm motocicletă pentru orele mele, nu-i așa? întreabă Flyn.

Când îl aud, suspin. Motocicleta lui Flyn! Nu m-am mai gândit la ea.

Eric se uită la mine, apoi se uită la nepotul lui și spune:

– Acum, Jud nu te poate învăța. Din cauza sarcinii nu poate urca pe motocicletă, dar dacă vrei, la acest sfârșit de săptămână, o cumpărăm și o să te învețe vărul Jürgen.

Eric are dreptate. Acum nici nu pot și nici nu trebuie. Dar buna dispoziție pe care i-o arată copilului îmi place. Mi se pare o soluție fantastică ceea ce propune, dar sunt surprinsă când Flyn răspunde:

– Nu. Eu vreau să mă învețe Jud.

Mă uit la el cu drag și-i explic:

– Acum nu mă pot urca pe motocicletă și nici nu pot alerga prea mult în urma ta.

Puștiul se uită la mine și întreabă:

– Dar după ce o vei avea pe Meduza, vei putea, nu-i așa?

Încuviințez. Mi-e clar că pentru el e important să fiu eu cea care-l învață. Îl privesc pe Eric, care zâmbește și, sărutându-l pe micuț pe creștet, răspund sigură de mine:

– Atunci nu mai discutăm. Orele de motociclism vor veni când Meduza va dormi în leagănul ei.

Noaptea, când Eric și cu mine ajungem în cameră, suntem epuizați. Cu grijă, se așază pe pat și lasă cârja deoparte. E fericit că e acasă și îl întreb, uitându-mă la el:

– Te ajut să te dezbraci?

Cu un zâmbet larg, iubitul meu încuviințează și eu mă apuc de treabă.

Mai întâi, îi deschei cămașa, i-o dau jos și cu grijă îi ating umerii. Mamă, ce-mi place. După asta, îl ajut să se ridice și, fără să-i ating piciorul rănit, îi dau jos pantalonul din tricot negru, pe care-l poartă. Văzându-i erecția proeminentă din chiloți, murmur:

Scanned with CamScanner

– Oh, da..., exact ce aveam nevoie.

Eric râde și eu adaug:

– Au trecut prea multe zile fără... și vreau... vreau... vreau.

Plină de dorință, îmi apropii gura de a lui. Acum ne putem săruta în liniște. Rana de la buză i s-a vindecat și, în sfârșit, pot fi devorată și-l pot devora pe soțul meu cu încântare și pasiune. Excitată de apropierea bărbatului de care sunt îndrăgostită la nebunie, mă așez cu grijă pe picioarele lui și-l întreb:

– Te deranjează dacă mă așez aici?

El dă din cap că nu și șoptesc alintată:

– Pai, atunci, eu nu mă mișc de aici.

Eric mă sărută pe buze și, punându-și mâinile arzătoare pe șoldurile mele, îmi spune:

– Sunt sigur că nu te vei mișca.

Zâmbesc. Ce șmecher! Și, mușcându-i buzele, răspund:

– O să mă mișc atât de mult, încât gemetele tale se vor auzi până în Australia.

– Ce tentant...

Fericită să-l țin din nou în brațe, mă uit la el și spun:

– Deși, acum că stau să mă gândesc, cred că-mi amintesc că ți-am zis că te voi pedepsi.

Eric se oprește, se uită la mine cu o expresie tragică și-l lămuresc:

– Te-ai purtat foarte urât cu mine. Nu ai avut încredere în mine și...

– Știu, iubito. N-o să mi-o iert niciodată.

Nu zâmbesc. Vreau să creadă că-l voi pedepsi și insistă:

– Jud, am nevoie de tine... te rog. Pedepsește-mă lipsindu-mă de prezența ta într-o altă zi, dar azi...

– Tu m-ai pedepsit fără tine multe zile, Eric, te-ai gândit la asta?

– Da... și, apropiindu-și gura de a mea, mă imploră: Te rog, Jud...

Scanned with CamScanner

Să-l aud cum mă roagă e muzică pentru urechile mele.

E la mila mea.

Are nevoie de mine, la fel cum și eu am nevoie de el, și răspund:

– Pedeapsa trebuie să fie pe măsura faptei tale.

Nu se mișcă. Știu că asta l-a supărat. Mă privește și așteaptă următorul meu comentariu și, incapabilă să-l mai văd suferind, îi spun:

– Așadar, pedeapsa ta va fi să mă satisfaci, până ce n-o să mai pot.

Eric izbucnește într-un hohot de râs, iar eu zâmbesc. Ce mai pedeapsă!

Mă tentează cu gura lui.

Își trece buzele peste ale mele și, când îmi deschid gura dispusă să mă las în voia lui, face ceea ce-mi place cel mai mult. Scoate limba, îmi suge buza de sus, apoi pe cea de jos, apoi mă mușcă ușor și, în cele din urmă mă sărută. Mă devorează. Mă scoate din minți.

Penisul lui vibrează sub corpul meu și, cuprinsă de dorință, îi cer:

– Rupe-mi chiloții.

– Hmmmm..., micuțo, asta devine interesant.

Și fără întârziere face ce-i cer.

Trage brusc de ambele părți de pe șoldurile mele și chiloții se dezintegrează.

Da!

Dornică să-l am în mine, mă ridic. Iau penisul soțului meu și, ducându-l spre centrul dorințelor mele, îl introduc puțin câte puțin și șoptesc:

– Mi-a fost dor de tine.

Mâinile lui Eric se duc direct spre fesele mele și-mi dă o palmă. Două. Trei. Și, fără să vorbească, îmi cere să mă mișc. Ascult și, când o fac, începe să se miște și el, dă capul pe spate și închide ochii.

Oh, da..., savurează..., savurează, iubitul meu.

Scanned with CamScanner

Mă agăț de gâtul lui și, mușcându-i bărbia cu grijă, îmi mișc șoldurile dinspre spate spre față și mă alătur gâfâielilor lui. Mă înfig, iar și iar, în penisul neamțului meu, fără încetare, în timp ce mi se face pielea de găină de la ceea ce simt.

Hormonii mei, corpul meu și cu mine ne dorim mai mult. Eric știind ce vreau, în ciuda faptului că nu-și poate mișca piciorul rănit, mă apucă de șolduri și, oprindu-mă, murmură:

– Lasă-mă să-mi suport pedeapsa.

Asta mă destabilizează, nu vreau să mă opresc. Brusc, face o mișcare cu șoldurile mele, care mă face să mă înfig și mai mult și mă face să strig. Zâmbește. Știe că-mi place și repetă mișcarea. De data asta, strigăm amândoi. Mișcarea lui bruscă îl face să pătrundă și mai adânc în mine. Repetă de șapte, opt, nouă ori și, când vine extazul, după atâtea zile de pauză, ne lăsăm în voia lui.

O oră mai târziu, îmbrățișați în pat, adormisem deja, când îmi spune:

– Jud...

– Ce e?

– Trage-mi-o!

Deschid brusc ochii, mă întorc spre el, iar el se uită la mine și-mi explică:

– Ți-aș face-o eu ție, iubire, dar piciorul nu mă lasă și vreau să-mi duc la capăt pedeapsa.

Mă uit la ceas, este 00:45.

E foarte târziu pentru nemți și, amuzată, întreb:

– Ai chef de joacă?

Iubitul meu zâmbește, îmi atinge șoldurile și-mi răspunde:

– Mi-a fost foarte dor de tine zilele astea și trebuie să recuperez timpul pierdut.

Zâmbesc și mă reactivez rapid. Deschid noptiera unde se află trusa cu diferitele noastre jucării și spun:

– Îmi voi da jos chiloții înainte să mi-i rupi. Două perechi pentru o singură seară sunt prea mult.

Scanned with CamScanner

Aud râsul lui Eric când îmi cere:

– Nu aprinde lumina.

– De ce?

– Vreau întuneric ca să am fantezii.

Zâmbesc, îmi dau jos chiloții și mă așez deasupra lui în pat. Îi dau jos pijamaua și, văzând cât e de încins, spun:

– Măi... măi... măi, domnule Zimmerman, se pare că aveți lipsuri foarte mari.

Eric zâmbește.

– Prea multe zile fără tine, doamnă Zimmerman.

– Ah, da?

Și după ce mă înfig complet în membrul lui erect, murmur, apropiindu-mi gura de a lui:

– Vina ta a fost că nu ai avut încredere în mine.

Palma pe care Eric mi-o trage la fund are un sunet înfundat și sec. Apoi, mă strânge de fese cu mâinile lui mari și spune:

– Spune-mi ce vrei, micuțo, dar trage-mi-o.

E un moment atât de intim...

Vocea lui...

Și semiîntunericul din încăpere... nu face decât să ne înnebunească și mai mult.

Întins pe pat, e la mila mea și îmi doresc să mă joc cu el. Vrea să viseze cu ochii deschiși.

Și eu și, apropiindu-mă de urechea lui, murmur:

– O pereche ne observă. Vrea să ne vadă jucându-ne.

– Da.

– Femeii îi place să vadă cum îmi sugi sfârcurile, iar el vrea, îi spun în timp ce-i pun ceva în mână, să-i arăți fundul meu și apoi să introduci dopul anal.

Eric se prinde în joc. Îi place la nebunie!

Respirația lui e și mai profundă, mai șuierătoare, în timp ce se bucură să-mi sugă sfârcurile. Oh, da... sunt atât de sensibile, că amestecul de plăcere și durere e delicios. Fără să-mi dea

Scanned with CamScanner

drumul sfârcurilor, mă apucă de fese, mi le separă și, lăsându-mi sfârcurile, spune:

– Să lăsăm bărbatul să privească minunatul tău funduleț.

– Da, murmur eu.

– Îl încântă fundul tău, micuțo. Se uită la el. Se bucură. Și îl vrea.

– Da...

– Dar îi place să vadă cum te penetrez cu forță.

O mișcare puternică mă face să gâfâi și să-l muște de umăr, în timp ce el adaugă:

– Femeia moare de poftă să-ți sugă sfârcurile minunate. Îi lasă gura apă și mă roagă din priviri să te las ca să se bucure ea.

– Nu, nu mă lăsa. Bucură-te tu în continuare de mine și apoi oferă-mă ei.

După ce spun asta, respirația mea se schimbă. Ce-mi spune iubitul meu mă excită la fel de mult ca și pe el. Îmi dă din nou o palmă la fund și, arcuindu-mi spatele, spun:

– Așa îți place să-l arăt.

– Arcuiește-te mai mult, micuțo...

O fac, în timp ce simt cum întregul meu corp e trecut de un fior, datorită jocului nostru sexy. Ne place să vorbim. Ne place să ne imaginăm. Ne place sexul și, băgându-mi dopul anal în gură, Eric murmură:

– Suge-l, haide, suge-l.

Fac ceea ce-mi cere, în timp ce mintea mea își imaginează că două persoane ne privesc și se bucură de momentul nostru intim. Sfârcurile mele dure și ridicate sunt supte de Eric, în timp ce eu sug dopul anal.

Intensitatea gemetelor mele este aceeași ca și la Eric, până când acesta spune:

– Voi introduce ceea ce-și doresc și doresc.

Excitată și înnebunită de jocul nostru verbal, mă arcuiesc, în timp ce Eric trece dopul peste coloana mea vertebrală, încet,

Scanned with CamScanner

până ce ajunge la marginea anusului. E uscat. Nu a pus lubrifiant și murmură în timp ce-l introduce:

– Așa, micuțo..., așa...

Gâfâi observând presiunea pe care o exercită asupra mea, dar corpul meu dornic îl acceptă. Când dopul e în interiorul meu, Eric îl mișcă, iar eu gem, în timp ce sfârcurile mele dure se izbesc de pieptul lui și îl aud spunând:

–Ți-o trag și apoi, când mă voi sătura de tine, te voi da lor. Mai întâi femeii și apoi bărbatului. Îți voi desface picioarele pentru ei, ca ei să aibă acces, iar tu îmi vei oferi gâfâielile tale, de acord?

– Da... da..., gem înnebunită, în timp ce mă strânge la piept și simt că mă va rupe în două.

– Picioarele tale nu se închid nici o secundă. O vei lăsa să ia de la tine ce vrea, o s-o faci?

– Da..., o s-o fac.

Tonul vocii mele, fanteziile amândurora și dorința creează atmosfera pe care o căutăm amândoi. Îmi pun mâinile pe pieptul lui dur și mă înfig, iar și iar, în el, în timp ce Eric mă ține de talie și mă strânge cu forță, ca să-mi dea mai multă profunzime.

Latura noastră sălbatică iese din nou la iveală și, fără să ne oprim, ca niște posedați, iar și iar, ne oferim ceea ce căutăm amândoi până ce ajungem la orgasm.

În acea noapte nu ne mai săturăm și, după o ultimă dată, când ne decidem să ne odihnim, murmur din brațele lui:

– Vreau să-ți suporți pedeapsa în fiecare noapte.

Eric mă sărută și, cu una dintre mâinile lui mari, începe să mă atingă pe păr.

– Dormi, zeiță a sexului.

Scanned with CamScanner

25

Când mă trezesc în dimineața următoare, nici nu deschid bine ochii și stomacul meu se întoarce pe dos, ca în fiecare zi și trebuie să țâșnesc disperată spre baie.

Eric, care e în pat cu mine, vine după mine cât de repede îi permite piciorul în ghips și, când vede că vomit, mă ține strâns.

Când greața trece, mă așez, mă uit la el și murmur:

– E înfiorător... Meduza mă omoară...

Bietul de el a luat un prosop, l-a udat, mi-l trece peste față și, cu toată tandrețea din lume, spune:

– Stai liniștită, micuțo. Va trece curând.

– Eu... eu nu rezist așa... Nu pot.

– Ba poți, iubire. Vom avea un bebeluș minunat și vei uita totul.

– Ești sigur?

Eric mă fixează cu ciudata sa privire însângerată și răspunde:

– Foarte sigur. Va fi o fetiță brunețică, așa ca tine, ai să vezi!

– Și-ți va da mult de furcă, la fel ca mine, punctez eu.

Zâmbește, îmi dă o sărutare plină de dragoste pe vârful nasului și șoptește:

– Dacă o va face cu aceeași eleganță ca tine, voi fi fericit.

Fără chef să stârnesc discuții, încuviințez și, în cele din urmă, zâmbesc. Iubitul meu e minunat și, până și într-un astfel de moment, mă face să uit cât de rău mă simt și reușește să mă facă să zâmbesc.

Am citit că grețurile nu durează decât primele trei luni, și asta îmi dă speranță că or să se termine cândva!

Când culoarea îmi revine în obraji, Eric iese din baie și decid să fac un duș. Mă dezbrac și, când îmi dau jos chiloții, nu-mi vine să cred. Sânge!

Scanned with CamScanner

Oh, Doamne!

Îl chem repede pe Eric, agitată.

Iar el, în ciuda rănilor sale, în mai puțin de o secundă e în baie. Mă uit la el speriată și murmur:

– Sângerez.

– Îmbracă-te, iubito, mergem la spital.

Pe pilot automat, ies din baie și mă îmbrac rapid. Eric e gata înaintea mea și, când cobor, mă așteaptă cu Norbert, iar Simona mă sărută și-mi spune:

– Nu te îngrijora. Totul va fi bine.

În mașină, Eric îmi ia mâinile într-ale lui. Sunt reci. Sunt speriată. Pierderile de sânge nu sunt bune atunci când ești însărcinată.

Și dacă am pierdut-o pe Meduza?

Când ajungem la spital, Marta ne așteaptă la ușă, cu un scaun cu rotile. Mă așază în el și mă duce cu viteză maximă la urgențe. Când ajungem acolo, pe Eric nu-l lasă să intre. Marta rămâne cu el, iar eu merg cu niște medici.

Mi-e frică.

Îmi pun o sută de întrebări, iar eu răspund, deși nici eu nu știu ce spun. Nu mi-am dorit niciodată să fiu însărcinată, dar, brusc, Meduza înseamnă mult pentru mine. Pentru Eric. Pentru amândoi.

Mă întreabă dacă am fost nervoasă din vreun motiv, în ultima vreme. Încuviințez. Nu le povestesc viața mea, dar tensiunea pe care am suferit-o ar fi putut provoca asta. Mă întind pe un pat și-mi fac o ecografie. În liniște și cu respirația accelerată, observ cum doi medici cu un aer preocupat se uită în monitor. Vreau ca totul să fie bine. La final, după ce au evaluat ce au crezut ei de cuviință, se uită la mine și unul dintre ei spune:

– Totul e bine. Nu ai pierdut bebelușul.

Parcă a zis „pune-te pe plâns".

Plâng, și plâng, și iar plâng.

Cred că mă vor numi bocitoarea șefă a Germaniei.

Scanned with CamScanner

Cinci minute mai târziu, îl lasă pe Eric să intre. Îl văd că e preocupat și foarte încordat. Când mă vede, mă îmbrățișează. Sunt atât de emoționată, că nu pot zice nimic, doar plâng, iar medicii ne explică acum că totul e bine. Eric mă sărută pe creștet, mă leagănă și spune:

– Liniștește-te, campioano. Bebelușul nostru e bine.

Încuviințez și mă liniștesc în câteva secunde.

Zece minute după, înainte să ne trimită acasă, unul dintre medici ne lămurește și ne spune că, dacă nu mai sângerez, să-mi respect programarea la medicul ginecolog. Adaugă că, momentan, trebuie să mă odihnesc. Eric încuviințează și eu suspin. Nici nu vreau să mă gândesc ce cicălitor va deveni acum, cu treaba asta cu odihna.

Exact cum îmi imaginam, nici nu ajungem bine acasă, că mă trimite în pat. În acest moment, nici nu crâcnesc. După spaima pe care am tras-o azi, sunt epuizată și, punând capul pe pernă, adorm instantaneu. Când mă trezesc și mă ridic, văd că Eric e lângă mine. Și-a luat laptopul în cameră și lucrează. Când mă vede, lasă repede computerul și, după ce mă sărută, întreabă:

– Ești bine, micuțo?

– Da, foarte bine.

– Au sunat Frida și Andrés. Îți trimit sărutări și sunt bucuroși că totul e în ordine.

– Și ei cum au aflat?

Eric zâmbește, mă sărută pe vârful nasului și răspunde:

– Björn.

Mă duc la baie. Eric mă însoțește și mă liniștesc când văd că nu mai sângerez. Când mă întorc în pat, el se întinde lângă mine și murmură:

– Mă simt vinovat de cele întâmplate.

– De ce?

Eric dă din cap și răspunde:

– Eu sunt vinovat de toată tensiunea pe care ai suportat-o. Din cauza mea aproape că ne-am pierdut bebelușul. În plus, azi-noapte ți-am cerut destul de multe și…

Scanned with CamScanner

– Nu spune tâmpenii, i-o retez. Medicii au spus că uneori se întâmplă asta. Iar în ceea ce privește noaptea trecută, nu începe să te învinovățești pentru ceva ce nu știi dacă e adevărat.

Iceman încuviințează, deși îl cunosc și știu că se va învinovăți mereu. Eu decid să nu mai ating subiectul. Trecutul e trecut. Acum trebuie să privim doar spre viitor. Cum spune tatăl meu: „Nu te uiți înapoi, că nu mergi în direcția aia."

În ziua respectivă nu mă lasă să mă ridic, iar a doua zi, când mă trezesc, insistă să rămân în pat. Dimineața mi-o petrec cum pot, mă uit la *Locura Esmeralda* cu Simona, vorbesc pe Facebook cu prietenele mele războinicele, dar spre după-amiază nu mai pot și, când Flyn se întoarce de la școală, mă ridic. Când Eric mă vede în bucătărie, atitudinea lui se schimbă. Nu-i place să mă vadă acolo, dar înainte să apuce să spună ceva, mă încrunt și zic:

– Odihna înseamnă liniște. Nu să stau întinsă în pat douăzeci și patru de ore pe zi. Așadar, nu mă stresa și nu mă enerva, ne-am înțeles?

Nu spune nimic... Se abține și, când o oră mai târziu mă vede alergând spre baie, când ies de acolo, mă ia în brațe și spune:

– În pat, micuțo.

Protestez și mă opun, dar fără folos. Mă duce în pat.

Zilele următoare sunt asemănătoare. Odihnă, odihnă, și iar odihnă.

O săptămână mai târziu, sunt sătulă de odihnă până peste cap.

Eric îi povestește familiei mele despre cele întâmplate. Tata vrea să vină în Germania să aibă grijă de mine. Abia reușesc să-l conving că nu e nevoie. Mor de dorul lui, vreau să-l văd și să-l îmbrățișez, dar știu că el, Raquel și Eric, la un loc, m-ar înnebuni cu grija lor, așa că îl refuz.

În cele din urmă, tata și Raquel sună în fiecare zi și din vocea lor știu că sunt liniștiți atunci când mă aud râzând.

Din Mexic, mă sună Dexter și Graciela și mi se umple inima de bucurie când aflu că relația lor merge de minune. După câte

Scanned with CamScanner

îmi spune Graciela, Dexter doarme cu ea în fiecare noapte și a spus tuturor că e logodnica lui. Nici nu vreau să-mi imaginez cât de bucuroasă trebuie să fie mama lui Dexter.

Zilele trec și Eric pare să înțeleagă că sunt sătulă să stau în pat și acceptă să merg din pat pe canapeaua din salon și viceversa. E un pas uriaș!

După el, până ce ajung din nou la ginecolog, nu e cazul să fac altceva. Refuză inclusiv să-mi ofere altceva decât dulci mângâieri și sărutări. La început, mi-a plăcut, dar acum nu-mi mai place. Sunt sătulă.

Vorbim mult despre Meduza. Va fi o bruneţică? Va fi un blonduț? E terorizat de faptul că-i spun Meduza, dar în final cedează, când vede că o fac cu drag și că sunt incapabilă să-i spun oricum altcumva.

În fiecare noapte, în intimitatea camerei noastre, Eric mă sărută pe burtă, și asta mă face să mă simt caraghios. Ce drăguț e! Dragostea care-i iese din toți porii e atât de mare, că pot doar să zâmbesc.

Într-o noapte, când suntem amândoi în pat, după momentul nostru de prosteală, îl îmbrățișez și murmur:

– Te doresc.

Eric zâmbește și mă sărută cast pe buze.

– Și eu pe tine, iubito, dar nu avem voie.

Știu. Are dreptate. Dar, plină de dorință, spun:

– Nu e nevoie să mă penetrezi...

Se ridică din pat și se îndepărtează de mine.

– Nu, iubito. Mai bine să nu ne forțăm norocul.

Fața mea probabil că spune exact ce cred, că adaugă:

– Când medicul tău ne va da cale liberă, totul se va întoarce la normal.

– Dar, Eric..., încă mai sunt două săptămâni până la programarea de la ginecolog.

Amuzat de insistența mea, deschide ușa și, înainte să iasă din cameră, adaugă:

Scanned with CamScanner

– Mai e puțin, brunețico. Trebuie să așteptăm.

Când rămân singură, oftez de frustrare. Hormonii mei care au luat-o razna își doresc sex și mi-e clar că în noaptea asta nu o să am parte.

Zilele trec și Eric scapă de ghipsul de la picior. Asta mă face fericită și pe el și mai și. Să-și poată recupera mobilitatea și independența este o ușurare.

Într-o după-amiază, după o siestă de trei ore, Eric mă trezește cu nenumărate sărutări. Asta îmi face plăcere. Mă lipesc de el și, când mă pregătesc să mă lansez la atac, mă oprește și spune în șoaptă:

– Nu, micuțo... Nu e voie.

Asta mă trezește complet și mormăi. Eric zâmbește și, luându-mă în brațe, spune:

– Vino. Flyn și cu mine vrem să-ți arătăm ceva.

Mă coboară scările, în timp ce eu am o figură nemulțumită. Lipsa sexului mă omoară. Dar, când deschide ușa salonului și văd ce au făcut amândoi pentru mine, sunt emoționată.

Micuțul pitic bosumflat exclamă:

– Surpriză! E Crăciunul și unchiul și cu mine am împodobit copacul dorințelor.

Când Eric mă pune pe podea, îmi acopăr gura cu mâinile și plâng, fără să mă pot abține. M-am pus pe plâns ca o toantă și, în fața gestului de surpriză al lui Flyn care nu înțelege nimic, Eric mă așază rapid pe un scaun.

În fața mea e pomul de Crăciun roșu, care anul trecut a fost pricina atâtor certuri. Fără să mă opresc din plâns, fac un semn către el. Vreau să vorbesc ca să le mulțumesc și să le spun că e minunat, dar mă împiedică lacrimile. Și atunci, copilul spune:

– Dacă nu-ți place, putem să luăm altul.

Asta mă face să plâng și mai tare. Plâng, plâng, și plâng.

Eric, după ce mă sărută pe creștet, se uită la nepotul lui și-i explică:

Scanned with CamScanner

– Jud nu vrea altul. Ăsta îi place.

– Și de ce plânge?

– Pentru că sarcina o face să fie foarte sensibilă.

Puștiul se uită la mine și-mi spune în față:

– Mamă, ce distracție!

Ce au făcut e atât de frumos, de minunat și de emoționant, că nu-mi pot stăpâni lacrimile. Să mi-i imaginez pe cei doi băieți, singuri, împodobind bradul pentru mine îmi face pielea de găină și mă emoționează.

Eric se lasă pe vine și, spre deosebire de Flyn, înțelege ce mi se întâmplă și îmi șterge cu mâna lacrimile care-mi curg pe față și spune:

– Flyn și cu mine știm că e perioada ta preferată din an și am vrut să-ți facem această surpriză. Știm că-ți place copacul ăsta, și nu un brad obișnuit, care crește prea greu și, uite – îmi arată niște foi de hârtie pe masă –, trebuie să-ți scrii dorințele, ca să le putem agăța.

– Iar aceste foi sunt pentru când va veni restul familiei, ca să-și poată și ei scrie dorințele și să le prindem și pe acelea în copac. Nu-i așa că-i o idee bună?

Ștergându-mi lacrimile, încuviințez și spun cu un firicel de voce:

– E o idee minunată, iubire.

Copilul aplaudă și mă îmbrățișează. Eric, când ne vede atât de apropiați, încuviințează și-i citesc pe buze: „Te iubesc."

În ziua următoare, mergem la spital ca să-l consulte Marta. E momentul pentru controlul vederii lui Eric. La început refuză ca eu să merg cu el, ar trebui să mă odihnesc în continuare. Dar dă înapoi când îi arunc un pantof în cap și strig că fie merg cu el, fie iau un taxi și vin în urma lui.

Ochii săi sunt în continuare înecați în sânge. Nu arată mai bine nici cu medicamentele, nici cu trecerea vremii. Marta, după ce îi evaluează împreună cu alți colegi, decide să programeze intervenția chirurgicală pentru drenarea sângelui pentru data de 16 decembrie.

Scanned with CamScanner

Mi-e frică și știu că și lui Eric îi este frică. Dar nici unul dintre noi nu spune nimic. Eu ca să nu-l îngrijorez pe el, iar el ca să nu mă îngrijoreze pe mine.

În ziua operației, tremur toată. Insist să merg cu el și nu mă refuză. Are nevoie de mine. Sonia, mama lui, vine și ea cu noi. Când sosește momentul să ne despărțim, Eric mă sărută și murmură:

– Nu fi îngrijorată, totul va fi bine.

Încuviințez și zâmbesc. Vreau să mă vadă puternică. Dar, când dispare, Sonia mă îmbrățișează și fac ceea ce-mi iese atât de bine în ultima vreme: plâng!

Așa cum ne dorim cu toții, operația este un succes și Marta insistă ca Eric să-și petreacă noaptea în spital. El refuză, dar când mă transform într-o fiară, dă înapoi și acceptă chiar și să rămân cu el ca să-i țin companie.

În acea noapte, când stăm amândoi în liniște, vocea lui se aude din întuneric:

– Sper ca bebelușul nostru să nu moștenească problemele mele cu ochii.

Nu m-am gândit niciodată la asta și mă întristează să știu că Eric a luat deja asta în calcul. Ca de obicei, el calculează totul.

– Sigur că nu, iubitule. Nu te îngrijora acum pentru asta.

– Jud..., ochii mei ne vor face mereu probleme.

– Și eu îți voi face mereu probleme. Și să nu mai vorbim de momentul în care va apărea Meduza. Wow, pregătește-te, domnule Zimmerman!

Îl aud râzând și asta mă calmează. Am nevoie să zâmbească.

Dornică să-l îmbrățișez, mă ridic din patul meu, mă întind pe al lui și spun:

– Ai o problemă de vedere, dragul meu, și o să trăim cu ea toată viața. Eu te iubesc, tu mă iubești și ne vom descurca cu această problemă și cu toate celelalte care vor mai apărea. Nu vreau să te îngrijorezi acum din cauza lor, bine?

– Bine, micuțo.

Scanned with CamScanner

Încercând să schimb subiectul, adaug:

– Când va apărea Meduza, să nu crezi că o să scapi să ai grijă de ea, doar pentru că ai probleme cu ochii. Oh, nu, isteţule, nici să nu te gândeşti! O să fii de strajă de când se naşte şi până când intră la universitate sau se face hippy şi se mută să trăiască într-o colonie, ne-am înţeles, campionule?

Eric zâmbeşte, mă sărută pe creştet şi răspunde:

– Ne-am înţeles, campioano.

După două zile, ochii săi redevin puţin câte puţin ceea ce erau şi sunt fericită că e aşa, pentru că familia mea vine să petreacă Crăciunul cu noi.

Dar, în ciuda fericirii mele, mă simt ca un rahat. Nu mă opresc din vomitat şi sunt mai slabă decât am fost vreodată. Hainele cad de pe mine, nu mi-e foame niciodată şi starea mea îl amărăşte pe Eric. O văd în privirea lui. Suferă când mă vede alergând la baie şi nu mai zic de câte ori mă ţine de frunte.

Hormonii mei au luat-o razna şi râd la fel de des pe cât plâng. Nici eu nu mă recunosc.

Pe 21 decembrie, mergem la aeroport să-mi iau familia. Mă umple de veselie şi de fericire că-şi vor petrece Crăciunul cu noi. Dar, când tatăl şi sora mea mă văd, feţele lor spun tot, deşi ei nu scot un cuvânt. Evident, nepoata mea când mă sărută mă întreabă:

– Mătuşică, eşti bolnăvioară?

– Nu, iubita mea, de ce?

– Pentru că arăţi îngrozitor.

– Vomită mult, o lămureşte Flyn. Şi asta ne îngrijorează.

– Ai grijă de ea? întreabă Luz.

– Da. Toţi avem grijă de mama.

Surprinsă, nepoata mea îl priveşte şi întreabă:

– Mătuşica e mama ta?

El se uită la mine, iar eu îi fac cu ochiul.

– Da, mătuşa Jud e mama, răspunde.

– Ce taaaareeee, murmură Luz, privindu-l.

Scanned with CamScanner

Copiii și sinceritatea lor...

Pe 24 decembrie, sărbătorim împreună Ajunul. Familia mea e fericită. Își scriu dorințele și le pun în pom. Eric zâmbește, iar eu mă bucur ca o nebună că sunt toți la un loc.

Sarcina mă omoară. Nu mă lasă să mă bucur de viață.

Pentru că nimic nu-mi stă în stomac, nu stă nici șunca delicioasă pe care a adus-o tata. O mănânc cu poftă, dar, la scurt timp, mă părăsește, ca totul în ultima vreme. Dar da, imediat ce-mi revin, mă pun pe șuncă.

Dar și eu sunt încăpățânată!

Sora mea, în graba ei de a mă liniști, îmi confirmă că grețurile dispar după ce trec primele trei luni.

– Asta sper, pentru că Meduza...

– Drăguțo, nu-i spune așa! E un bebeluș și se poate supăra dacă-i spui așa.

Mă uit la ea și, în cele din urmă, tac. E mai bine.

Apoi mă uit la tatăl meu și la Eric care joacă tenis pe Wii cu Flyn și Luz. Ce bine se distrează!

– Vai, bubulino, nu pot să cred că vei fi mamă!

– Nici eu..., oftez.

Raquel începe să povestească despre sarcină, vergeturi, picioare umflate, pete pe piele și pe mine mă apucă groaza. Or să mi se întâmple toate astea? O ascult. Procesez informația și, când nu mai pot, fac și eu ce face ea atât de bine, schimb tema și zic:

– Bine, și nu-mi povestești nimic de aventura ta sălbatică?

Raquel zâmbește și, apropiindu-se și mai mult de mine, ciripește:

– În seara în care am ieșit cu Juanín, cel de la magazin, când m-am întors, mă aștepta pe stradă, lângă casă.

– Ce spui tu acolo?

Încuviințează și continuă:

– Era gelos, drăguțo.

– Normal.

Scanned with CamScanner

– Și ne-am certat. Dar în șoaptă, ca să nu ne audă nimeni.

Zâmbesc și adaug, uitându-mă la nepoata mea care urlă ca o posedată pentru că a câștigat jocul pe Wii:

– Dacă te-ai dus cu altul, e normal să fie gelos. Eu aș fi făcut un scandal până la cer dacă, după ce ți-am cerut mâna și m-ai refuzat, te-ai fi dus cu altul.

Sora mea cea nebună izbucnește în râs. Ce fericire citesc pe fața ei. Și eu râd și ea șoptește apropiindu-se de mine:

– M-am culcat cu el. E foarte incomod să o faci într-o mașină. Bine că după aia am mers la Vila Bruneția.

Nevenindu-mi să cred și cu gura căscată, mă pregătesc să spun ceva, când visătoarea de soră-mea adaugă:

– E așa un cavaler tipul ăsta că mă scoate din minți.

– Te-ai culcat cu el?

– Da.

– Serios?

– Tu?!

Raquel se uită la mine și, ordonându-mi să vorbesc mai încet, îmi spune:

– Bineînțeles că eu. Sau crezi că sunt asexuată ca o scoică? Auzi, și eu am nevoi și Juan Alberto e un tip care-mi place. Bineînțeles că m-am culcat cu el. Dar nu ți-am zis pentru că voiam să ți-o spun personal, ca să nu crezi că sunt vreo paraștută.

– Dar de când faci tu lucruri din astea?

Sora mea se uită la mine, ridică sprâncenele și răspunde:

– De când am devenit modernă.

Râdem și eu continui:

– Dar nu ziceai că v-ați certat?

– Da, dar când am ieșit din mașină și m-a strâns la piept, oh, Doamne... Oh, Doamne, drăguțo, ce am simțit în corp!

Îmi imaginez. Mă gândesc la împăcarea mea cu Eric și suspin.

– Și când m-a sărutat și mi-a zis cu accentul lui „Nu m-ar deranja să fiu sclavul tău, dacă tu ai fi stăpâna mea", nu am mai

Scanned with CamScanner

rezistat și am fost eu cea care l-a trântit în interiorul mașinii și apoi s-a aruncat asupra lui.

Mă prăpădesc din nou de râs.

Nu mă pot abține.

Sora mea mă ucide, iar eu repet uimită:

– Te-ai aruncat?

– Oh, da... Aici, chiar pe stradă, am făcut nebunia secolului. Mi-am julit piciorul stâng cu schimbătorul de viteze, dar maaaaaaamăăăăă! Ce mai moment și ce bine m-am simțit! Nu mai făcusem sex de când eram însărcinată în patru luni cu Lucía și, drăguțo... a fost de necrezut!

Mă prăpădesc de râs. Eric se uită la mine și zâmbește. Îi face plăcere să mă vadă fericită.

Sora mea continuă:

– Când am terminat, nu m-a lăsat să cobor din mașină și a condus ca un nebun până la tine acasă. Cum ți-am spus, tata i-a lăsat cheile, și când am intrat...

– Povestește... povestește...

Dumnezeule... înnebunesc. Lipsa sexului mă face să fiu curioasă despre ce a făcut în acest sens sora mea. Ea se înroșește, dar fără să se poată opri, continuă:

– Am făcut dragoste în toate părțile. Pe masa din sufragerie, pe terasă, la duș, lipiți de peretele cămării, pe jos...

– Raquel..., spun neîncrezătoare.

– Ah..., și în pat.

Și văzându-mi fața uimită și îngrozită adaugă:

– Vai, drăguțo, bărbatul ăsta mă posedă într-un fel pe care nu am crezut vreodată că voi ajunge să-l încerc. Dar, când suntem împreună și o facem, devin literalmente o fiară!

Sinceritatea surorii mele este copleșitoare, iar nevoia mea de sex este evidentă. Când o ascult, libidoul meu crește și murmur:

– Ce invidioasă sunt!

– De ce?

Și, auzind motivul, mărturisește:

Scanned with CamScanner

– Când am rămas însărcinată cu Luz, Jesús a stat patru luni fără să mă atingă. Îi era teamă să nu îi facă rău bebelușului.

Asta m-a făcut să zâmbesc. Așadar, ceea ce se petrece cu Eric nu e chiar atât de rar și întreb:

– Și când aveai relații însărcinată, totul era bine?

– Era de necrezut. Dorința era devastatoare, căci hormonii mei o luaseră razna într-un fel care mă speria și pe mine. Și, da, când am rămas însărcinată cu Lucía, cum m-a prins divorțul chiar la mijloc, m-am distrat de minune cu Superman.

– Și cine e Superman?

– Vibratorul pe care fostul meu mi l-a făcut cadou. Datorită lui, am reușit să nu o iau razna.

Sunt din ce în ce mai blocată de lucrurile pe care mi le spune sora mea. Ea se uită la mine și zice:

– Fată, nici dacă-ți spuneam că am folosit butelia cu gaz sau că am participat la o orgie și nu mă priveai așa. Ce înapoiată ești!

Comentariul ei mă face să râd în hohote. Dacă ar ști ea...

Două zile mai târziu, vine și faimosul moment al vizitei la ginecolog. Toți vor să mă însoțească, dar insist că vreau să merg doar cu Eric. Tatăl și cu sora mea înțeleg și rămân cu copiii acasă.

Îi duc doctoriței mele toate analizele pe care mi le-a cerut la prima vizită, inclusiv vizita mea la urgență. Sunt nervoasă, nerăbdătoare. Cu un gest profesionist se uită la toate și, când îmi face ecografia, în fața aerului serios al lui Eric, zice:

– Fătul e bine. Ritmul cardiac e perfect, iar măsurătorile normale. Așadar, cum ți-am mai zis, continuă-ți viața ca și până acum, ia-ți vitaminele și ne vedem peste două luni.

Eric și cu mine ne uităm unul la altul și zâmbim.

Meduza e perfectă!

Când mă curăț de gelul de pe burtă și mă întorc în cabinet, unde doctorița scrie pe calculator, spun:

– Aș vrea să vă întreb ceva.

Scanned with CamScanner

Femeia se oprește din tastat.

– Spune.

– Grețurile vor dispărea?

– De obicei, da. Când se termină primul trimestru, fătul se așază și se presupune că grețurile vor dispărea.

– Pot avea relații sexuale complete?

Fața soțului meu este o poezie. E încântat că întreb asta. Doctorița zâmbește și răspunde:

– Bineînțeles, dar o bucată de vreme aveți ceva mai multă grijă, ne-am înțeles?

Când ieșim de la consultație, Eric e serios și, când ne urcăm în mașină, nu mai suport tensiunea și spun:

– Haide, protestează!

Explodează ca o bombă și, când termină, mă uit la el și răspund:

– Bine..., am priceput tot ce zici. Dar înțelege, dragule, că eu nu sunt de piatră, iar tu ești o tentație perpetuă.

Zâmbește și, apropiindu-mă de el, adaug:

– Mâinile tale mă fac să-mi doresc să mă atingi, gura ta să vreau să o sărut, iar penisul tău, oh, Doaaaaamne! spun, atingându-l peste pantaloni, mă incită să vreau să te joci cu mine.

– Oprește-te, Jud..., oprește-te.

Mă apucă râsul. Și el zâmbește și, sărutându-mă, îmi spune:

– Te asigur că dacă eu te incit pe tine în halul ăsta, nici nu mai are rost să vorbim despre ce-mi faci tu mie.

– Hmmmmm, asta devine interesant.

– Dar...

– Nu mi-a plăcut niciodată „dar".

– Trebuie să o luăm mai încet, ca să nu ajungem din nou să ne speriem.

– Ai dreptate, încuviințez. Dar...

– Poftim, și tu ai un „dar"..., râde Eric.

– ...dar vreau să mă joc cu tine.

El nu răspunde, dar zâmbește. Ăsta e un semn bun.

Scanned with CamScanner

26

A doua zi, mă simt ceva mai bine și decid să ies la cumpărături prin München, cu sora mea, cu Frida și cu Marta. Toate patru suntem fantastice și ne distrăm de minune. Insist să mâncăm un burger și, în timp ce-mi înmoi cartoful în ketchup, mă uit la ele și spun printre râsete:

– Iubesc junk-food-ul. Meduzei îi place foarte tare.

Sora mea se încruntă când mă aude pronunțând numele ăsta, dar, înainte să apuc să spun ceva, Frida zice:

– Eu, când eram însărcinată cu Glen, îi spuneam Eidechse.

Marta și cu mine râdem, iar Raquel întreabă:

– Și asta ce înseamnă?

Amuzată, mai bag în gură un cartof plin de grăsime și răspund:

– Șopârlă.

Când ieșim din local, ne gândim să mergem să bem o cafea, dar, când trecem pe lângă cea mai veche berărie din München, Hofbräuhaus, ne hotărâm să intrăm ca să o vadă și sora mea. Eu beau apă.

Raquel e dată pe spate. Are aceeași expresie pe care o aveam și eu prima dată, și ne demonstrează capacitatea ei de a bea bere. Asta mă surprinde. Nu-i cunoșteam această față a ei și, spun amuzată, când văd că Marta și Frida comandă a patra rundă:

– Raquel, dacă nu te oprești, o să ajungi acasă pe șapte cărări.

Sora mea mă privește și răspunde:

– Cum tu nu poți să bei, voi bea eu pentru amândouă.

Și, văzând că râdem, adaugă:

– Acum, tu cunoști fața minunată a sarcinii. Știi tu, aciditate, glezne umflate, sâni dureroși și minunatele grețuri matinale.

– Ce drăguță ești, frumoaso! mă strâmb eu.

Scanned with CamScanner

Ea răspunde:

– Ah, și pe deasupra, și libidoul la cote maxime. Te simți mai bine?

Nu răspund. Ce panaramă! Frida, când ne aude, povestește amuzată:

– O să vă spun doar că, atunci când eram însărcinată, bietul Andrés fugea de mine. Mamă, ce sâcâitoare eram când era vorba de sex!

Cumva, să aud asta, mă liniștește. Văd că ceea ce mi s-a întâmplat mie li s-a mai întâmplat și altora și nu au înnebunit.

Râdem toate când aduc rândul următor și Marta, zărind o prietenă, o strigă:

– Tatianaaaaaaaa!

O tânără blondă se uită la noi și, după ce ne salută pe mine și pe cumnata mea, aceasta ne-o prezintă. E încântătoare și se așază cu noi câteva clipe ca să povestim. Când pleacă, sora mea, care e puțin afectată de atâta bere, se uită la mine și-mi spune:

– Bubulino, fie am băut prea mult, fie nu am înțeles nimic.

Îngrozită, îmi dau seama că am vorbit în germană tot timpul și îi spun, îmbrățișând-o:

– Iartă-mă, Raquel, iubito. Astea sunt obiceiurile.

Îi povestesc pe scurt că Tatiana e pompier, iar sora mea e surprinsă. Dar când îi spun că i-am cerut uniforma de pompier și mi-a spus că mi-o dă când vreau, se prăpădește de râs.

Vine și ultima noapte din an.

Încă nu fac sex și nu pentru că Eric n-ar vrea, ci pentru că mă simt ca naiba și eu sunt cea care nu are chef acum. În această seară, când apar mama și sora lui Eric, el dispare. Nu-mi spune unde se duce, și asta mă supără. Devin o supărăcioasă.

Vine ora cinei, iar Eric încă nu s-a întors și, când suntem în bucătărie, punând la punct ultimele detalii, spun:

Scanned with CamScanner

– Simona, acum vom duce astea la masă și te vreau așezată lângă Norbert, ne-am înțeles?

Ea se fâstâcește, iar eu, privind-o, adaug:

– Te avertizez că, fie stați la masă și mâncați cu toată lumea, fie nu mănâncă nimeni.

– Vai, vai, Simona, se strâmbă Marta. Nu ne lăsați fără cină, nu-i așa?

– Nici nu se pune problema, intervine Sonia. Simona și Norbert vor cina cu noi.

Împreună cu Marta ies din bucătărie, amuzate, cu câteva tăvi, și tatăl meu se uită la Simona și zice:

– Auzi, Simona, fiica mea e foarte încăpățânată.

Femeia zâmbește și, după ce-mi face cu ochiul, răspunde:

– Da, Manuel, deja am început s-o cunosc.

Și, văzând că mă strâmb în fața salatei de varză, adaugă:

– O să duc asta la masă, cu cât e mai departe de tine, cu atât mai bine.

– Mulțumesc, Simona.

Când femeia iese din bucătărie, tatăl meu se apropie de mine și-mi spune:

– Așază-te, iubire. Termin eu de aranjat tava cu creveți.

Fac ceea ce mi se cere. Azi nu e cea mai bună zi a mea. El se așază lângă mine, îmi dă părul la o parte de pe față și adaugă:

– De ce nu mergi în pat, sufletul meu? Te-ai simți mai bine acolo, decât târându-te pe aici.

Oftez, îmi dau ochii peste cap și răspund:

– Nu, tati. E noaptea de Anul Nou și vreau să stau cu voi.

– Dar, fata mea, dacă te-ai vedea cum arăți...

Zâmbesc, iar el întreabă:

– Te simți groaznic, nu-i așa?

Recunosc. Este de departe cea mai proastă zi a mea și, cu un zâmbet trist, el spune:

Scanned with CamScanner

– Cred că nu te ajută să vezi și să miroși toată mâncarea asta, nu-i așa?

Privesc creveții delicioși, peștele pane, mielul rumenit și jambonul pe care tata l-a adus din Spania, pregătit cu toată dragostea, și răspund:

– Vai, tati, cât îmi plac mie peștele pane, mielul fript pe care-l pregătești tu și creveții, și cât de puțin mă atrag acum...

Bărbatul zâmbește, îmi dă un sărut tandru pe obraz și spune:

– Până și la asta semeni cu mama ta. Și ei i se făcea greață de la peștele pane când era însărcinată cu voi. Dar, după ce i-a trecut, îl mânca cu amândouă mâinile.

Ușa bucătăriei se deschide și intră Eric. Mamă, dispărutul! Când mă vede cu tata, se apropie și, lăsându-se pe vine în fața mea, spune îngrijorat:

– Draga mea, de ce nu mergi în pat?

– Exact asta îi spuneam și eu, dar știi deja cum e bruneța mea. O încăpățânată!

Fără să-i bag în seamă, mă uit la blondul meu și întreb:

– Unde ai fost?

Eric zâmbește și răspunde:

– Am primit un telefon urgent și a trebuit să rezolv.

Brusc, aud un strigăt. Speriată, mă ridic fix în momentul în care ușile bucătăriei se dau de perete și sora mea, cu fața total schimbată, exclamă:

– Drăguțoooooo, uite cine a venit!

Îl văd pe Juan Alberto cu micuța Lucía în brațe, mă uit la Eric și zâmbesc. Asta era urgența.

Mexicanul îl salută pe tata, care-i strânge mâna încântat peste măsură, iar apoi se apropie de mine, mă sărută pe obraji și întreabă:

– Ce face mămicuța scumpă?

– Cam răvășită, dar foarte bucuroasă să te am aici, răspund fericită pentru sora mea.

Scanned with CamScanner

– Dexter și Graciela vă transmit multe sărutări și speră să poată călători ca să cunoască bebelușul.

În acel moment, nepoata mea intră alergând ca un vandal și strigă:

– Hei, tipule, ce-i cu tine pe aici?

Mexicanul se uită la ea și răspunde amuzat:

– Am venit să-mi văd domnișoara drăguță și s-o înfrâng la Mario Bros.

Luz se aruncă în brațele lui și zâmbim cu toții. E foarte clar că mexicanul știe să-mi câștige familia.

Când Luz pleacă în fugă, el se uită la sora mea, care-l privește fermecată, se apropie de ea, o sărută pe buze și o întreabă dulce în fața tatei:

– Ce faci, regina mea?

Fără să se fâstâcească, Raquel îi întoarce sărutul și răspunde:

– Sunt foarte fericită să te văd.

Ce tare!

Sora mea are un tupeu teribil.

Mă uit la tatăl meu și văd că zâmbește. Îmi face cu ochiul și știu cât e de fericit de ceea ce vede. Îmi vine să leșin când văd cât e de nerușinată, când îl aud pe mexican că zice:

– Scumpete, spune-mi!

Sora mea, fără nici o jenă, îi pune un deget pe buze și declară fără să clipească, în fața tuturor:

– Te mănânc cu totul!

Mă uit și nu-mi vine să cred.

A zis că-l mănâncă cu totul?

Eric, amuzat, râde... E clar că-i place Juan Alberto. Tatăl meu, cu sora mea și cu mine se pare că l-am vindecat de spaime. Ce bine e!

Când balamucul părăsește bucătăria, cei doi bărbați importanți din viața mea se uită la mine.

Sunt din nou preocupați de mine, iar eu le înfrunt privirile și declar convinsă:

Scanned with CamScanner

– Vreau să stau cu voi în noaptea asta specială și nu aș pierde-o pentru nimic în lume, ne-am înțeles?

O jumătate de oră mai târziu, suntem așezați cu toții în jurul mesei și fericirea îmi inundă căminul, în ciuda faptului că eu abia mă târăsc.

Ce diferit e Crăciunul ăsta de cel de anul trecut, când eram doar Eric, Flyn, Simona, Norbert și cu mine. Acum e toată familia mea, familia lui Eric, Susto, Calamar și Juan Alberto. Ce fericire!

Când Sonia îi dă lintea nepoatei mele și lui Flyn, copiii se strâmbă. Asta mă face să zâmbesc. Dar râd și mai tare când tata îi dă lui Flyn *salmorejo*.

Mănânc cina așa cum pot. Să văd atâta mâncare și, mai ales să o miros, mă sperie. Dar fericirea pe care mi-o oferă toți cei care se află alături de mine face ca efortul să merite.

Mirosurile puternice îmi provoacă greață, dar, ca o eroină, rezist la masă abia ciugulind câte puțin, în timp ce toți se îmbuibă. Mai ales soțul meu și mexicanul. Ia te uită ce le mai place jambonul!

Când se termină cina asta pantagruelică, ne așezăm pe fotolii și pe canapele în fața televizorului și le explic celor din familia mea că vom vedea un moment comic care este o tradiție în Germania.

Când începe *Dinner for One*[29], încep toți să râdă, iar sora mea, care e așezată pe picioarele iubitului ei, fără să înțeleagă această tradiție ciudată, se uită la mine și ciripește:

– Vai, drăguțo, ce ciudați sunt nemții!

– Auzi, ce e treaba aia cu „îl mănânci cu totul"?

Raquel râde și spune pe furiș:

– Îi place să îi spun chestia asta. Spune că-l excită felul în care o spun.

---

29 *Dinner for One* („Cină pentru unul") – scurtă comedie, scrisă de autorul britanic Lauri Wylie. A fost înregistrată de postul de televiziune german Norddeutscher Rundfunk în 1963, devenind o tradiție să fie urmărită în noaptea de Revelion de către germani (n. red.).

Scanned with CamScanner

Nevenindu-mi să cred, zic și eu:

– Și mai zici că nemții sunt ciudați?

Râd, așezată confortabil în brațele iubitului meu, la fel ca și anul trecut. Când se termină spectacolul, tata, Simona și Sonia se duc la bucătărie să ia castronelele cu struguri, iar Eric face ceea ce a făcut și anul trecut: comută pe canalul internațional și se conectează la Puerta del Sol.

Vai, Spania mea!!!

Dar, spre deosebire de anul trecut, nu plâng. Am familia lângă mine, în salon, și sunt pe deplin fericită. Când ceasul începe să bată, vorbim toți odată și cerem liniște în același timp (asta e o tradiție spaniolă) și, când încep bătăile, mă uit la Eric, care se uită la mine și, bob cu bob, le mestec fără să-mi iau privirea de la iubirea mea. Vreau ca el să fie ultimul lucru pe care-l văd în anul care se încheie și primul din anul care începe.

– La mulți ani, 2014! strigă Flyn și Luz, când termină strugurii.

De data asta, nimeni nu se bagă între noi și Eric mă îmbrățișează, mă sărută și șoptește aproape de gura mea, foarte îndrăgostit:

– La mulți ani, iubita mea!

Scanned with CamScanner

27

Ziua Regilor, cu toată familia aici, este exact așa cum mi-o aminteam. Râsete, veselie și cadouri. Toți primim câte unul și, când îl desfac pe cel de la sora mea, găsesc un costumaș pentru Meduza și mă emoționez. E galben, iar ea îmi spune:

– Cum nu știm ce e, galben!

Toți râd, iar eu plâng, asta mai lipsea!

Când cred că nu mai sunt și alte cadouri, Eric mă surprinde. Are cadouri pentru toată lumea! Pentru tata, Juan Alberto și Norbert, ceasuri, pentru fete, rochii și jucării, iar pentru sora mea și Simona, niște minunate brățări de aur alb. După ce împarte toate cadourile, se uită la Flyn și la mine și, lăsându-ne cu gura căscată, ne dă două plicuri. Alte plicuri?

Flyn și cu mine ne uităm unul la altul. Resemnați. Dar, când le deschidem, expresia noastră se schimbă.

Ca să vedeți cadoul, mergeți la garaj.

Printre râsete, ne luăm de mână și fugim acolo. Toți ne urmează și, deschizând ușa, amândoi chicotim. Motociclete!

Două Ducati superbe și strălucitoare.

Flyn înnebunește de bucurie când vede o motocicletă pentru înălțimea lui, iar eu plâng. În fața mea e motocicleta mea. Ducati al meu! Aș recunoaște-o între alte mii.

Eric, când îmi vede reacția, mă îmbrățișează și spune:

– Știu cât e de importantă pentru tine. Au luat tot ce au putut de pe ea, dar alte piese au fost înlocuite. Tatăl tău s-a uitat la ea și a spus că acum e chiar mai bună.

Scanned with CamScanner

Îl îmbrățișez, îl acopăr cu sărutări pe tata, care se uită la noi încântat și spune:

– Brunețico, dacă înainte motocicleta ta era bună, acum e și mai bună. Dar, până ce nu naști, nu vreau să te apropii de ea, ne-am înțeles?

Încuviințez emoționată, și Eric afirmă:

– Stai liniștit, Manuel. Am eu grijă să nu se apropie.

Pe 7 ianuarie, după niște sărbători minunate, familia mea și Juan Alberto se întorc în Spania cu avionul lui Eric. Ca întotdeauna, când îmi iau la revedere de la ei, sunt cuprinsă de tristețe și, în acest caz, din motive duble. Eric mă consolează, dar de data asta nu-i fac munca mai ușoară și plâng, plâng, și iar plâng.

Două zile mai târziu, ne întoarcem la aeroport, ca să-i conducem pe Frida, Andrés și pe micuțul Glen.

– O să-mi fie foarte dor de tine, mă smiorcăi eu.

Prietena mea mă îmbrățișează cu un zâmbet încântător.

– Și mie de tine. Dar, stai liniștită, după ce se naște Meduza, voi fi lângă tine.

Încuviințez. Andrés mă ia de talie.

– Plângăcioaso, trebuie să vii să ne vezi în Elveția. Îmi promiți?

– Va încerca, răspunde Eric.

Björn, care în acel moment se desparte de Frida, văzând că ea se emoționează, zice amuzat:

– Oh... oh... alta care plânge. Nu cumva ești însărcinată?

Eu izbucnesc în hohote, iar Frida, lovindu-l ușor cu mâna, zice:

– Nu spune așa ceva nici măcar în glumă!

După ce ne despărțim de bunii noștri prieteni și îi vedem trecând prin controlul de securitate, Eric și Björn mă iau fiecare de câte un braț și mergem spre mașină. Nu mă pot opri din plâns tot drumul. Ei încep să râdă, iar eu strig neconsolată:

Scanned with CamScanner

– Îmi urăsc hormonii!

În ziua următoare, plictisită, mă apuc să strâng decorațiunile de Crăciun și văd hârtiuțele cu dorințe. Zâmbesc când îmi amintesc că le-am citit printre râsete în dimineața Regilor Magi și, fără să mă pot abține, le citesc și mă emoționez când ajung la ale lui Flyn, care spun: „Vreau ca Jud să nu mai vomite", „Vreau ca ochii unchiului să se vindece" și „Vreau ca Simona să învețe să facă *salmorejo*".

Zâmbesc și sunt fericită. Nu am citit niciodată cele scrise de micuț anul trecut, dar sunt sigură că nu erau la fel de minunate ca și astea. Mai bine că nu le-am citit.

Mă simt bine. Azi, până acum nu am vomat. Când termin de adunat ornamentele, mă decid să fac o plimbare pe câmp cu Susto și Calamar. Câinii, când văd că iau lesele, țopăie de fericire.

De câtă vreme nu am mai făcut asta?

Câmpul este splendid. A nins și de jur împrejur totul arată minunat. O bună bucată de vreme, adun pietre și le arunc. Susto și Calamar aleargă ca doi nebuni după ele. După ce ne-am simțit foarte bine, ne întoarcem toți trei acasă. E un frig teribil și am mâinile amorțite și ude.

După-amiază, când Eric se întoarce, se supără că am ieșit singură să mă plimb cu cățeii.

– Nu mă supăr pentru că ai ieșit, Jud, ci pentru că te-ai dus singură.

– Și ce-ai fi vrut să fac? strig. Simona nu era și eu aveam chef de plimbare.

Eric se uită la mine și, în cele din urmă, zice:

– Și dacă ți s-ar fi făcut brusc rău, ce s-ar fi întâmplat?

Suntem în plină confruntare în biroul lui, când ușa se deschide și apar Flyn și Björn. Noi nu mai spunem nimic și micuțul aleargă spre mine, mă ia în brațe, se uită spre unchiul lui și-i spune:

– De ce trebuie să te superi mereu pe mătușa?

– Poftim? întreabă Eric.

Scanned with CamScanner

Flyn, cu vocea tipică pe care o are când e supărat, la fel de asemănătoare cu cea a lui Eric, răspunde:

– Nu vezi că nu se simte bine? Nu striga la ea.

Eric îl privește și-i răspunde supărat:

– Flyn, nu te amesteca în treburi care nu te privesc, ne-am înțeles?

– Atunci, nu striga la Jud.

– Flyn..., îl avertizează Eric.

Micuțul se uită la mine. Îl cunosc și știu că va izbucni, dar, înainte să mai zică ceva, îi spun:

– Haide, iubitule, du-te la Simona și spune-i că azi vreau să iau gustarea cu tine, ce zici?

Puștiul încuviințează, îi aruncă lui Eric una dintre privirile lui înghețate și pleacă. Rămași singuri, toți trei, Björn se apropie și, după ce mă sărută tandru pe obraz, spune, uitându-se la prietenul său:

– Hai, văd că acum ajutorul îl are Jud.

Eric zâmbește și încuviințează.

– Flyn a decis că trebuie să aibă grijă de mătușa mama Jud. Nu poți spune ceva fără ca el să aibă ultimul cuvânt. Și chiar mai mult, sunt sigur că azi preferă să plec eu din casă înaintea ei.

– Nu te îndoi de asta, mă strâmb, și primesc o privire albastră.

Björn zâmbește și, după ce lasă un dosar pe masa lui Eric, spune:

– Dacă începeți să vă certați, plec.

– Cea care va pleca sunt eu. Mi-e foame și am chef de o gustare.

Surprins de apetitul meu, Eric se apropie de mine și mă întreabă:

– Ți-e foame?

Încuviințez. Este prima dată după foarte multă vreme când zic asta și, fericit, răspunde:

– Mănâncă tot ce ai chef, iubito.

Dublul sens cu care înțeleg eu această frază mă face să râd, dar, fără să spun nimic, ies din cameră și merg până la bucătărie.

Scanned with CamScanner

Acolo, Simona îi pregătește un sandvici lui Flyn și, când mă vede, mă întreabă:

– Ești sigură că vrei să iei o gustare?

Încuviințez, iau prăjitura cu prune, ciocolată și vanilie pe care a pregătit-o, o pun pe masă și spun:

– Mor de poftă să mănânc!

Simona și Flyn zâmbesc, iar eu mă îmbuib cu prăjitură.

Zilele trec și grețurile mele dispar.

Sunt fericită!

Brusc, încep să-mi recâștig puterile și tot ceea ce cu luni în urmă îmi făcea greață, acum mi se pare delicios și colosal. Voi asculta din nou muzică și voi dansa.

Eric nu-și mai încape-n piele de bucurie când vede că sunt bine, iar eu nici nu mai zic. În sfârșit, am putut lua micul dejun și m-am simțit bine. Cu fiecare zi, îndrăznesc să mănânc tot mai multe lucruri și devin conștientă că mă îndop ca un adevărat animal. Sunt un sac fără fund!

Mă abonez la prăjitura Simonei și la înghețată. Am mereu chef să le mănânc și Eric, dorind să-mi facă plăcere, umple congelatorul cu toate aromele, în timp ce Simona își petrece întreaga zi făcând prăjitură. Mă răsfață foarte mult.

Eric și Flyn se întorc la obiceiurile lor. Cum nu mă mai ocup de ei, cum se aruncă pe canapea și se joacă tot timpul cu consola Wii. Asta mă enervează. Deși i-am învățat să nu mai asculte la maximum muzica jocului.

În timp ce ei se joacă, eu citesc cărțile pe care mi le-am cumpărat despre bebeluși și nașteri. Uneori citesc lucruri care-mi fac pielea de găină, dar trebuie să fiu puternică și să continui. Trebuie să fiu informată. Voi fi mamă!

Într-o după-amiază de sâmbătă, după ce i-am convins să facem o plimbare peste câmpuri împreună cu câinii, când ne întoarcem, suntem toți congelați. A fost un frig cumplit, și, dacă vom răci, va fi vina mea. I-am obligat să iasă, deși ei nu voiau.

Scanned with CamScanner

Când ne-am întors, unchi și nepot fac ceea ce fac mereu, iau consola și se așază să se joace. Nu știu care e mai copil dintre ei doi. Timp de mai mult de o oră, mă joc cu ei, dar când mă dor degetele de atâta apăsat pe telecomandă, decid să mă duc să fac o baie în minunatul nostru jacuzzi.

Mă duc în cameră, îmi iau un suc, îmi pregătesc baia, aprind lumânările care miros a pepene și-mi pun un CD cu muzică lentă, ca să mă relaxez. Perfect! Când se umple baia, mă așez cu grijă și, odată ajunsă înăuntru, exclam:

– Oh, da..., ce viață!

Închid ochii și mă relaxez.

Ascult muzica și observ cum corpul meu se relaxează cu fiecare secundă. Mă bucur de acest moment de liniște. Îl merit. Dar ușa băii se deschide și intră Flyn.

Gata cu liniștea!

Mă uit la el și, amuzată, observ că și-a pus o mână la ochi ca să nu-mi vadă sânii. Îmi spune:

– Merg cu mătușa Marta, la ea acasă.

– A venit Marta?

– Da, aici sunt!

După ea, intră și Eric, și baia mea relaxantă s-a dus naibii.

– De ce ai venit? S-a întâmplat ceva? întreb.

Cumnata mea zâmbește și, făcându-mi cu ochiul, răspunde:

– Am fost cu prietena mea Tatiana, am trecut pe la ea pe acasă și mi-a dat ținuta pe care i-ai cerut-o acum ceva vreme. Știi tu, cea albastră. Evident, am lăsat-o în dulapul tău.

Mă apucă râsul când îmi amintesc de ținuta albastră.

– Și cum mâine voi urca în balon cu Arthur, m-am gândit că poate Flyn are chef să vină.

– Da, da, da, vreau să merg. Daaaaa! strigă copilul.

Mă uit la Eric. E serios. Ca de obicei, analizează pro și contra mersului cu balonul și, când văd că are dubii, spun:

– Mi se pare perfect, Flyn. Distracție plăcută, iubitule.

Scanned with CamScanner

– Mulțumesc, mamă.

De fiecare dată când îmi spune așa, inima îmi sare-n piept de bucurie.

Eric se uită la mine. Eu zâmbesc și, când copilul îmi dă un sărut și fuge către unchiul lui, se uită la el și spune:

– Îți promit că o voi asculta întru totul pe mătușa Marta, tati.

Râd. Zău dacă nu e deștept piticuțul meu morocănos.

În cele din urmă, Iceman al meu se decongelează. Zâmbește, îl îmbrățișează pe micuț și, după ce îl sărută pe cap, răspund:

– Distracție plăcută.

Privind-o pe sora lui, adaugă:

– Supraveghează-l, te rog. Nu aș vrea să se întâmple ceva.

Marta, amuzată de vorbele lui, dă ochii peste cap și strigă în timp ce iese:

– Haide, Flyn! Hai să-ți pun lesa și botnița!

Când toți ies din cameră, mă întind din nou. Închid din nou ochii și încerc din nou să mă relaxez.

Muzică...

Liniște...

Aproape reușesc, când ușa se deschide din nou și intră Eric. Înainte să apuce să spună ceva, când îi văd privirea, îl liniștesc:

– Nu se va întâmpla nimic. Marta are multă grijă de Flyn.

Iubitul meu nu răspunde, dar se apropie de jacuzzi. Știu că se uită la sfârcurile mele. Din cauza sarcinii au devenit mai închise la culoare și uriașe, și îl tentez, șoptind în timp ce îi arăt:

– Mă săruți aici?

Eric zâmbește, se apropie și, când îmi sărută sfârcul, trag de el și-l fac să cadă în jacuzzi. Când cade, apa dă pe dinafară și udă podeaua băii. Pe mine mă apucă râsul, iar el dă să protesteze, dar, când mă vede râzând, face și el la fel.

Se strâmbă când se sprijină și se arde cu una dintre lumânările aprinse.

– Te-ai ars? mă îngrijorez.

Scanned with CamScanner

Eric se uită la mână și-mi răspunde:

– Nu, iubito, dar ai grijă cu atâtea lumânări, sau ne vor vizita pompierii.

Acest comentariu mă face să râd și, când reușesc să-i scot hainele și să-l las dezbrăcat în jacuzzi, în ciuda protestelor sale, ies din apă și, cu grijă să nu alunec pe podeaua udă, arunc cu o tonă de prosoape pe jos și spun în timp ce calc pe ele:

– Am o surpriză pentru tine.

– O surpriză?

Încuviințez amuzată, în timp ce deschid ușa ca să ies.

– Dă-mi două minute și nu te mișca de aici.

Fericită că mă simt atât de bine, merg până la dulapul unde Marta mi-a lăsat ținuta albastră! O să-i fac o surpriză!

Împachetată într-o ținută de pompier care mi-e puțin mare, intru în baie și, în fața expresiei de surpriză a neamțului meu favorit, spun:

– Domnul a chemat pompierii?

Eric izbucnește în râs.

– Dar de unde ai scos haina asta?

– Mi-a lăsat-o o prietenă de-a surorii tale.

– De ce?

Vai, cât de puțină imaginație au uneori bărbații. Privindu-l, îi zic:

– Ca să-ți fac un striptease, fraiere.

– Un striptease? întreabă cu gura căscată.

Eu fac din cap semn că da și adaug:

– Nu ți-am făcut niciodată unul în uniformă.

Iubitul meu ridică din sprâncene, se răstoarnă în jacuzzi și se uită încântat.

Fericită de efectul obținut, mă duc la combina muzicală, scot CD-ul care se aude și pun un altul. Câteva minute mai târziu, începe o melodie, iar Eric, când o recunoaște, bate din palme și râde în hohote.

Scanned with CamScanner

Începe spectacolul!

Vocea sugestivă a lui Tom Jones începe să cânte *Sex bomb*, iar eu, fără vreo urmă de rușine, mă unduiesc pe ritmul muzicii. Îmi scot uriașa haină cu mișcări senzuale. Eric fluieră. Apoi, îmi scot casca și-mi răvășesc părul în cel mai pur stil Hollywood. Eric aplaudă, fluieră din nou și eu mă mișc pe ritmul melodiei și cânt.

Bucată cu bucată, îmi dau jos ținuta de pompier, în timp ce iubitul meu se uită la mine așa cum îmi place, cu dorință. Știu că asta îi place. Îmi spun asta expresia și intensitatea privirii. Dansez, mă unduiesc și mă simt ca o stripteuză pentru el. Când sunt dezbrăcată, mă bag în jacuzzi. Eric mă sărută și spune:

– Îmi place la nebunie burtica ta, micuțo.

Zâmbesc și, când ajunge la sânii mei, șoptește:

– Ai sânii mai frumoși ca niciodată.

Asta mă face să izbucnesc în râs. Într-adevăr, sarcina m-a făcut să am niște sâni incredibili. De fiecare dată când îi privesc în oglindă, sunt foarte încântată, dar știu că, după ce se va naște Meduza, vor dispărea și voi avea din nou sânii mei normali.

Eric mă sărută...

Eric mă atinge...

Eric mă răsfață...

Excitat de spectacolul pe care i l-am oferit, iubitul meu mă apucă de talie, mă trage deasupra lui în jacuzzi, mă penetrează cu delicatețe, în timp ce spune cu o voce plină de senzualitate:

– Ești cu adevărat o bombă sexuală, micuțo!

– Da... iar bomba asta este pe punctul să explodeze.

Eric zâmbește și, când mă agăț de marginea băii ca să mă înfig mai bine în el, mă oprește și-mi spune:

– Lasă-mă pe mine, iubito. Nu vreau să-ți fac rău.

– Nu-mi faci.

– Cu grijă, iubito... Așa... încet.

Dar eu nu vreau nici cu grijă, nici încet. Vreau pasiune și forță.

Scanned with CamScanner

– Jud...., mă ceartă el.

– Eric..., îi răspund.

Neamțul meu se uită la mine, se oprește și-mi spune, stricând astfel minunatul moment:

– Jud, fie o facem cu grijă, ca să nu-ți facem rău, fie nu facem nimic.

Mă uit la el. Am două opțiuni, să mă supăr și să-l trimit la plimbare, sau să accept ceva ce nu-mi convine.

În cele din urmă, mă hotărăsc pentru cea de-a doua opțiune. Vreau sex!

Îi dau lui voie să stabilească ritmul. Știu că se abține și că mă limitează și pe mine și, deși ne simțim bine, când ajungem la orgasm, știu că amândurora ne-a lipsit sexul nostru sălbatic.

Noaptea, când mergem la culcare, mă sărută și, când mă îmbrățișează cu tandrețe, îmi spune:

– Te ador, bombă sexy!

În februarie, când sunt în luna a cincea, corpul meu a trecut prin numeroase schimbări. Mai întâi, observ cum se mișcă Meduza. În al doilea rând, burtica mea a devenit o ditamai burta. Dacă o țin tot așa, la final n-o să mai merg, o să mă rostogolesc!

Toate kilogramele pe care le-am dat jos în primele luni le pun la loc doar clipind.

– Judith, îmi spune doctorița după ce mă cântărește, trebuie să începi să-ți controlezi dieta. În ultima lună, ai pus pe tine trei kilograme și jumătate.

– Bine, o s-o fac, promit eu.

Eric se uită la mine și zâmbește. Își dă seama că mint și, tocmai când se pregătește să spună ceva, zic:

– Dă-mi un regim și îl voi ține.

Doctorița deschide un sertar și, după ce se uită la mai multe fișe, îmi dă una și spune:

– Cred că asta ar fi cea mai bună.

Scanned with CamScanner

Eu zâmbesc, Eric zâmbește și cred că până și Meduza zâmbește. Dietele și cu mine nu suntem prietene bune.

Vorbim cu doctorița despre nevoile pe care le are corpul meu și mă informează că luna următoare, luna a șasea, trebuie să-mi încep cursurile de pregătire a nașterii. Încuviințez, ascult tot ce are să-mi spună și, în cele din urmă, întreb:

– Pot să am relații sexuale complete?

Eric se uită la mine. Știe de ce întreb, iar doctorița răspunde:

– Bineînțeles. Viața voastră sexuală trebuie să fie normală.

– Normal, normal, insist.

Doctorița se uită la Eric, apoi se uită la mine și încuviințează:

– Absolut normală.

Mă pregătesc să întreb dacă pot ceva mai intense decât cele normale, dar privirea lui Eric îmi cere să tac.

Fac cum spune el. Nu vreau să-l fac să se simtă prost cu întrebările mele atât de directe.

Când vine momentul să facem ecografia, aproape că nici nu mă pot uita la ecran. Fața lui Eric e atât de expresivă, uitându-se la el, că îmi vine să-l acopăr cu sărutări.

– Ia uitați, mănâncă! spune doctorița.

Un „ohhhhh!" catifelat cum scoate de obicei sora mea îmi iese și mie din gură. Ce sentimentală devin!

– Incredibil, murmură Eric emoționat.

Amuzată, îl privesc și spun:

– Păi, Meduzei îi dau să mănânce foarte bine.

Eric și cu mine ne uităm la ecografia 3D ca doi proști și zâmbim.

– Putem vedea dacă e băiat sau fată? întreb.

Doctorița mișcă aparatul, dar nimic. Nu se poate vedea și, zâmbind, ne explică:

– Îmi pare rău. Are picioarele încrucișate în așa fel, încât nu se poate vedea.

– Nu contează, spune Eric. Important e să fie bine.

Scanned with CamScanner

Femeia încuviințează și ne anunță:

– Va fi un bebeluș destul de mare.

Stop!

A spus mare?

Cât de mare?

Asta mă sperie. Cu cât va fi mai mare, cu atât va durea mai tare când va ieși.

Dar nu vreau să stric acest moment și tac. Timp de câteva minute, doctorița ne lasă să privim ecranul și, când terminăm, Eric și cu mine ne privim și ne sărutăm. Totul e bine!

Când ne întoarcem acasă, emoționați, cu înregistrarea video de la spital, i-o arătăm lui Flyn, lui Norbert și Simonei. Ne uităm cu toții la televizor ca niște tonți și îl rulăm de mai multe ori. Toți sunt fericiți că dispoziția mea este din nou cea de dinainte. Râsetele s-au întors în casă și toți sunt mai vorbăreți.

Râd din nou, glumesc și sunt din nou Judith cea nebunatică, iar în noaptea aceasta, când suntem în camera noastră, mă așez lângă Eric în pat și întreb:

– Te-ai gândit la vreun nume pentru Meduza?

El se uită la mine și spune:

– Dacă va fi o brunețică, mi-ar plăcea să o cheme Hannah, ca pe sora mea.

Încuviințez. Îmi place numele și mi se pare o idee bună.

– Și dacă e băiat? întreb.

Neamțul meu se uită la mine, mă sărută și răspunde:

– Dacă e băiat, alegi tu. Ce îți place?

– Nu știu. Poate Manuel, ca pe tata.

Eric încuviințează. Eu mă ghemuiesc lipită de el și-i spun la ureche:

– Te doresc.

El se uită la mine, se întinde pe pat și șoptește în timp ce mă sărută:

– Și eu pe tine, iubito.

Scanned with CamScanner

Oh, da... Oh, da...

S-au terminat lunile de stări proaste și de grijă.

Îl doresc pe Iceman al meu și el mă dorește pe mine. Fără să se oprească din a mă săruta, Eric îmi dă chiloții jos, se pune între picioarele mele și, fără nici un alt preambul, își introduce încet penisul în mine.

Gâfâi...

Înnebunesc...

Doamne, câtă vreme a trecut fără să simt plăcerea asta!

Și când îl înconjor cu picioarele, Eric murmură:

– Nu, iubito... Stai, să nu-i facem rău bebelușului.

Mă opresc, mă uit la el și, amuzată, îl întreb:

– Ce ai spus?

Încă în mine, insistă:

– Nu vreau să apăs prea mult, să nu-i facem rău.

Mă apucă râsul.

Vai, o să fac pe mine!

Crede că o să-i dea Meduzei în cap cu penisul său. Când vede că râd, se încruntă și spune:

– Nu știu de ce râzi atâta. Nu cred că spun prostii.

Îl apuc cu forță de fese, mă înfig în el și, când gâfâie, spun:

– De asta am nevoie. Dă-mi!

Eric se opune și repet aceeași mișcare. Cu putere. De data asta, gâfâim amândoi.

Profunzimea asta e ceea ce-mi trebuie, ceea ce-mi lipsește. Respirația lui Eric devine mai rapidă. Luptă împotriva instinctului său animalic. Eu îl provoc, lipindu-mă de el, și, în cele din urmă, se întâmplă ceea ce trebuia să se întâmple.

Eric e atât de cald, de plin de pasiune, de excitat, că apucându-mă de mâini mi le pune pe pat și, fără să se gândească la nimic, începe să izbească în interiorul meu cu pasiune și încântare. Nu-l opresc. Mișcările lui mă fac să mă simt vie. Am nevoie de el. Oh, da!

Scanned with CamScanner

Răsucește șoldurile ca să ajungă mai adânc, iar eu gem. Îl mușc de umăr, iar el scrâșnește din dinți, în timp ce se înfige în mine, iar și iar, iar eu înnebunesc.

Savurează. Savurez. Savurăm. Instinctul nostru animalic iese la suprafață și ne bucurăm ca doi nebuni de întâlnirea noastră fierbinte.

Când terminăm, gâfâim amândoi. A trecut multă vreme de când nu am mai făcut-o așa și eu cer cu un zâmbet larg:

– Vreau să o repetăm.

Brusc, Eric se ridică și, înainte să intre în sala de baie, răspunde:

– Nu, micuțo. Nu putem s-o facem cum am făcut-o.

Mă uit la el cu gura căscată și mă pregătesc să protestez, când se uită la mine și-mi spune:

– Gândește-te ce s-a întâmplat ultima dată.

– Dar, Eric...

– Am spus că nu.

– Dar am nevoie. Hormonii mei au luat-o razna și...

– Nu, iubire. Ajunge pentru azi.

Mă ia cu călduri.

Ochii mi se umplu de lacrimi și, ca un ursuleț plângăcios, încep să mă smiorcăi, așezată pe pat. Ce mai plângăcioasă am devenit. Îmi ascund fața în mâini, iar Eric îmi spune, apropiindu-se de mine:

– Iubito, iubito, nu plânge. Supără-te pe mine, strigă la mine, dar nu plânge.

Îmi dă mâinile la o parte de pe față și, fără să-mi pese de fața schimonosită pe care o am atunci când plâng, îl privesc și mă smiorcăi cu fața unui cimpanzeu:

– Nu-ți mai plaaaaaaac...

– Nu spune așa ceva, iubito.

– Nu-ți mai inspir niiiiimiiiiiiiiic. Am sfârcurile mari și negre și... și... sunt grasă... și urâtă și de asta nu mai vrei să faci dragoste cu mine.

Cu răbdare, Eric îmi șterge lacrimile.

Scanned with CamScanner

– Nu, micuțo. Nimic din toate astea nu e adevărat.

– Ba da... e adevărat, insist. Ești un bărbat foarte activ sexual și... și... eu sunt o vaaaacăăăăă de lapteeeee.

Zâmbește, se așază lângă mine pe pat, mă îmbrățișează și spune:

– Ascultă, scumpete...

Dar eu nu ascult și, între sughițuri și plânsete dintre cele mai ridicole, continui:

– Mi-e teamă că nu-mi spui ce vrei și, în cele din urmă, te plictisești de mine și mă părăsești!!!!!

Eric se uită la mine și mă întreabă surprins:

– De ce te-aș părăsi, iubito?

– Pentru că mă transform într-o ființă plângăcioasă, oribilă, morocănoasă și diformă și nu-ți plaaaac. Deja nu mă mai cauți. Nici nu vrei să te mai joci cu mine, nici nu mă mai înghesui la perete ca să facem dragosteeeeee.

Iubitul meu mă ia în brațe. Mă leagănă și, când sughițurile par să se calmeze, cere:

– Sărută-mă!

Mă uit la el și, cu un gest minunat, spune:

– Îți cer ceea ce vreau. Vreau să mă săruți chiar acum.

Când aud asta, plâng și mai tare. Dar cum pot fi atât de toantă? Realmente, chiar o iau razna?

Plâng și-mi scarpin gâtul. Cu tandrețe, Eric mă întinde pe pat, mă ia de mână, ca să nu mă mai scarpin și murmură, în timp ce mă sărută:

– Ești tot ce e frumos și ce-mi doresc mai mult pe lume. Ești minunată. Pentru mine ești cea mai frumoasă femeie care există pe fața pământului. Ești atât de specială, că mă tem să nu-ți fac rău, nu înțelegi?

– Dar de ce crezi că mi-ai face rău?

El mă fixează cu o privire impresionantă și răspunde:

– Pentru că tu și cu mine suntem niște sălbatici când facem dragoste.

Scanned with CamScanner

Aici are dreptate, suntem teribili! Dar insist:

– Dar putem să facem ca întotdeauna. Avem grijă şi...

– Nu, iubito, nu ne putem lăsa duşi de dorinţă.

– Dar, dacă nu-i face rău Meduzei.

Eric zâmbeşte, mă sărută pe vârful nasului şi-mi răspunde:

– Ştiu. Dar nu vreau să-ţi fac rău ţie. Corpul tău suportă destule schimbări şi mi-e frică. Pune-te pentru o clipă în situaţia mea, te rog, pentru numele Cerului.

– O fac, Eric, dar hormonii mei au luat-o complet razna şi am nevoie de tine.

Zâmbeşte din nou. Mă sărută o dată, de două ori, de sute de ori şi, după multe sărutări fierbinţi şi sexy, spune:

– Acum te voi aşeza deasupra mea şi o vom face din nou, dar cu grijă, ne-am înţeles?

Încuviinţez şi zâmbesc. Am reuşit.

O s-o facem din nou!

Ce capricioasă sunt.

Când mă aşez deasupra lui, îi las penisul să intre încetişor în mine şi, încântată, închid ochii. Oh, da! Mâinile lui îmi înconjoară talia rotundă, şi, când suntem iarăşi unul în altul, Eric murmură cu vocea plină de tensiune:

– Doamne, ce-mi place să te ţin aşa!

Deschid ochii şi mă uit la el. Faţa lui este în dreptul feţei mele, şi îl apuc de gât şi-l împing ca să-mi sugă un sfârc. Sfârcurile mele sunt ultrasensibile, dar îmi place la nebunie să o facă.

– Oh, da... nu te opri.

Nu o face. Îmi face pe plac, în timp ce eu îmi mişc şoldurile în căutarea plăcerii.

Da... Oh, da... Nu vreau să mă opresc!

Brusc, îmi strâng coapsele şi astfel mă retrag. Eric se opreşte şi mă întreabă:

– Te-a durut, nu-i aşa?

Nu vreau să mint şi încuviinţez. E supărat, dar îl sărut şi cer:

Scanned with CamScanner

– Lasă-mă să continui.

– Micuțo...

– Am nevoie de tine.

Ce de obicei, evaluează situația și spune:

– Cu grijă, bine?

Încuviințez. Abia ne mișcăm.

Să stau deasupra îmi permite să-l simt mai profund, iar când Eric nu mai poate, se ridică cu mine în brațe, mă întinde pe pat și, fără să se lase în voia impulsurilor animalice, ajungem amândoi la orgasm.

În acea noapte, când sting lumina și ne îmbrățișăm, mă sărută pe buze și-mi spune:

– Nu te voi părăsi niciodată, căpșor nebunatic. Deja nu mai știu cum să trăiesc fără tine.

Scanned with CamScanner

28

Zilele trec, iar certurile noastre continuă.

Vreau sex. Eric îmi dă doar în doze mici. Detest când face asta. Încerc să-l înțeleg, dar hormonii mei se revoltă.

Câteodată, ca să nu ne certăm, Eric lucrează până târziu la birou. Știu că ăsta este motivul, chiar dacă neagă. Știe că, atunci când va intra în camera noastră, eu o să dorm buștean și nu mă voi trezi.

Am început cursurile prenatale. Două ore, de două ori pe săptămână. Eric vine cu mine. Nu ratează nici un curs. Înconjurați de alte cupluri, facem ce ne spune profesorul, pe o saltea și apoi pe o minge uriașă. Ne distrăm și învățăm cum să respirăm când va fi nevoie. Mă apucă râsul! E foarte tare să îl văd pe Eric pufnind și trăsnind așa!

Tot în această perioadă, încep să simt o ușoară presiune în interiorul meu. Mă duc la ginecolog, și îmi spune că sunt mici contracții, dar că nu e nimic îngrijorător. E ceva normal.

Oricum, mă îngrijorez...

Nu mă odihnesc deloc...

Sunt speriată de moarte...

De fiecare dată când simt una, chiar dacă nu doare, îngheț complet, iar Eric se albește când mă vede. Nu știu cine e mai speriat, el sau eu.

În unele după-amiezi mă duc să îl iau pe Flyn de la școală. Mă întâlnesc cu noua mea prietenă, María, și ne distrăm când vorbim despre Spania și despre viețile noastre de aici din Germania.

Grupul de cacadu nu a mai vorbit despre mine și simt că m-am impus în fața lor. Una dintre ele s-a dovedit a fi prietena Maríei și mi-a spus că, după ce s-a întâmplat, școala a trimis o

Scanned with CamScanner

atenționare către fiecare, în care Laila neagă ce a spus. De asemenea, există și un avertisment clar că orice nouă defăimare ar putea constitui baza unei urmăriri în justiție.

Surprinsă, vorbesc cu Björn, și mărturisește că el a trimis scrisoarea. Și... a mers. Poate o să continue să mai vorbească între ele, dar zvonurile au murit.

Într-o după-amiază, Eric mă surprinde când vine acasă de la birou. După ce mă sărută, îmi cere să mă fac frumoasă și mă invită la cină.

Mă uit în oglindă și nu îmi place ceea ce văd.

Nu sunt sexy. Sunt cât un tanc. Gleznele sunt umflate și burta e cât o minge imensă. Dar nu pot face nimic. Nu o pot ascunde, așa că port o rochie la modă pentru gravide și cizme înalte, iar când Eric și Flyn mă văd cum cobor scările, amândoi exclamă:

– Minunat!

Zâmbesc și îmi imaginez că spun lucrurile astea doar ca să mă facă să mă simt bine. Ce drăguți sunt!

Noaptea începe promițător și în mașină cânt o melodie numită *Ja* („Da"), pe care a lansat-o un grup german numit Silbermond.

Und ja ich atme dich, Ja ich brenn für dich.
Ja ich leb für dich, Jeden Tag.
Und Ja ich liebe dich.
Und ja ich Schwör aur dich und jede meiner Fasern.
Sagt ja.[30]

– Îmi place cum cânți în germană.

Îmi odihnesc capul pe tetieră.

– E un cântec foarte frumos.

– Și romantic, spune el.

[30] „Și da, te iubesc, și da, ard pentru tine./Da, trăiesc pentru tine în fiecare zi./Și da, te iubesc./Și da, jur pe tine și fiecare fibră a mea./Spune da" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Când ajungem la un restaurant minunat, Eric iese din mașină, vine pe partea mea și mă ia de mână ca să intrăm. Valetul se ocupă de mașina noastră. Un *maître* ne întâmpină și ne conduce la masă.

Cina este grozavă, și, cu pofta de mâncare pe care o am, mănânc tot și, dacă Eric nu e atent, mănânc tot și din farfuria lui. Vorbim, râdem și suntem ca de obicei, când mă întreabă, brusc:

– De ce nu mi-ai spus despre Máximo și mama?

Mă holbez la el. Am pățit-o!

Cum a aflat?

– Ce vrei să spui?

Eric se scarpină în cap.

– Crezi că nu am aflat că mama s-a dus la o petrecere cu prietenul tău din Guantanamera?

Zâmbesc. El nu.

Doar când mă gândesc la momentul în care Sonia ne-a rugat să îi găsim un băiat cu pielea închisă, îmi vine să râd.

Dar la naiba. Și ne distram atât de bine.

Probabil că fața mă dă de gol. Beau niște apă.

– Eric, mama ta e tânără, singură și vrea să se distreze.

– Asta înseamnă că trebuie să fie cu Máximo?

Înțeleg. Máximo și soacra mea formează un cuplu nebunesc. Decid să fiu onestă.

– Dragul meu, mărturisesc! Știam. Dar înainte să te ambalezi și Iceman să revină, vreau să îți spun că mama ta ne-a sunat, pe mine și pe sora ta. Voia ca la petrecere să aibă un partener care să îl facă praf pe Trevor, și noi două doar i-am căutat pe cineva. Bine-nțeles, Máximo a fost un gentleman. Nu a depășit nici o limită, poți să fii sigur. A însoțit-o la petrecere și apoi adus-o acasă. Asta e tot!

Brusc, începe să râdă. Mă neliniștește lucrul ăsta. Apoi mă ia de mână și mi-o sărută.

– Voi trei mă băgați în mormânt.

Mă bucur să văd că începe să înțeleagă filozofia de viață a mamei lui.

Scanned with CamScanner

Brusc, Meduza se mișcă. Îmi pun repede mâna pe burtă. Eric sesizează mișcarea și ne sărutăm.

Când terminăm cina, mă surprinde din nou și mă întreabă dacă vreau să mergem să bem ceva. Accept, chiar dacă nu pot bea alcool. Mă distrez prea tare ca să mă întorc acum acasă. Când ajungem la Sensations, locul cu oglinzi, sunt mirată.

– Am venit doar pentru o băutură, înțelegi? spune Eric.

Încuviințez, oricum, libidoul meu e într-o pauză. După atâtea partide în trei și orgii, îl vreau doar pe Eric. O să facem sex fierbinte când ne întoarcem acasă?

Intrăm în prima cameră și îl văd pe Björn la bar. Când ne vede, mă îmbrățișează și îl salută pe Eric.

– Ce plăcere să vă văd aici! Arătați minunat astăzi, grăsuța mea.

Eric zâmbește, și eu sunt la rândul meu fericită.

Björn îmi face cunoștință cu niște prieteni de-ai lui pe care nu îi cunosc, dar observ că Eric îi știe. Cele două femei se interesează repede despre starea mea. Una dintre ele este mamă și zâmbește când mă ascultă. Vorbim în jur de o oră și îmi dau seama că un bărbat mă privește, dar Eric nu mă slăbește o secundă. Lucrul ăsta mă excită tare de tot.

Mintea mea e încețoșată și pufnesc când mă gândesc ce mi-ar putea face Eric și Björn în camerele private. Deodată, îl văd pe prietenul nostru salutându-se cu cineva și sunt mirată să văd că e chiar canișul.

Când se apropie de noi, Fosqui latră cu vocea ei pițigăiată:

– Ești minunată, Judith. Mai frumoasă ca niciodată, spune ea și mă surprinde.

Știu că spune așa doar ca să dea bine în fața lui Björn, dar primesc complimentul!

Mai vorbim cam o oră și clubul s-a umplut. Casc fără să îmi dau seama. Eric mă sărută pe gât.

– Mergem acasă, frumoaso.

– Putem să mai stăm puțin, spun. Nu am mai ieșit de mult timp.

Scanned with CamScanner

– Jude, am venit doar pentru un pahar, spune el, și se pare că mi-a citit gândurile.

Știu, dar trebuie să îmi reamintească? Crede că vreau ceva anume?

Probabil că par foarte dezorientată, deoarece îi atrag atenția lui Björn.

– Ce se întâmplă?

– Jude și cu mine plecăm, spune Eric.

Mă uit după ajutorul lui Björn, dar acesta nu vine.

– Da, e mai bine să plecați acum. E târziu pentru ea.

Cum adică e târziu pentru mine?

Cine cred ăștia doi că sunt? Tata?

Vreau să protestez, dar nu o fac. Nu ar ajuta la nimic, oricum.

După ce salutăm pe toată lumea, ieșim din club.

– Vreau să conduc, spun când ne urcăm în mașină.

Eric se uită la mine.

– Ești obosită, iubito. Lasă-mă pe mine.

– Nu sunt.

Răspunsul meu e atât de ferm, încât renunță fără să mai spună ceva. Sunt la volan și conduc în liniște. Îl privesc cu coada ochiului și văd că mă privește.

– Iubito, ne-am dus doar să bem ceva.

Încuviințez. Nu spun nici un cuvânt. Conduc.

Vede că sunt încruntată și oftează. Mă cunoaște bine și știe că mă apăr. Deschide torpedoul, scoate un CD și-l pune. Câteva momente mai târziu, se aude melodia noastră. *Blanco y negro*. Încearcă să mă îmbuneze. Dar hormonii mei și toanele mele proaste s-au întâlnit și sunt într-o stare din ce în ce mai rea.

Sé que faltaron razones, sé que sobraron motivos.
Contigo porque me matas, y ahora sin ti ya no vivo.
Tú dices blanco, yo digo negro.
Tú dices voy, yo digo vengo.

Scanned with CamScanner

Mâna lui îmi caută părul.

– E mai bine?

Nu răspund. Faptul că muzica alungă balaurii mă face să mă simt și mai rău.

– Nu vrei să-mi răspunzi?

Conduc în liniște în timp ce se aude vocea lui Malú. E mai bine. Știu că, dacă zic ceva, o să fie nepotrivit și o să distrug totul.

Eric renunță. Își sprijină capul pe tetieră, în timp ce melodia continuă. Când se termină și Ricardo Montaner începe să cânte *Convénceme* („Convinge-mă"), îl aud pe Eric cum fredonează și nu știu ce mi se întâmplă.

Trag pe dreapta și opresc.

– Ieși din mașină!

Eric mă privește. Îl privesc.

Dau muzica mai tare.

Meses de cinco semanas.
Y años de cuatro febreros.
Hacer agostos en tu piel.
Un sábado de enero.[31]

Brusc, neamțul meu rânjește, când crede că înțelege ce se întâmplă.

Sunt atât de rea!

Își desface centura de siguranță, deschide ușa și iese din mașină. Mă aplec, închid portiera și demarez ca o rachetă.

Mă uit în oglindă și îl văd pe Eric rămas înmărmurit. Nu se aștepta la așa ceva. Dar, aceeași furie care m-a făcut să plec mă face să mă opresc atunci când nu îl mai văd în retrovizoare.

[31] „Luni de cinci săptămâni./Februarie de patru ori./Pe pielea ta e august,/Într-o sâmbătă de ianuarie" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Ce fac?

Încă o dată, m-am lăsat luată de val și am făcut ceva rău. Foarte rău. Mă asigur și fac o întoarcere. Simt o contracție și înjur. Nu încape nici o îndoială, mi-am făcut-o cu mâna mea. Mă întorc să îl iau. Îl văd cum merge pe trotuar. Mă privește și se oprește. Are fața de Iceman.

Arată înfricoșător!

Întorc din nou și, când sunt lângă el, ochii lui mă străfulgeră. Vine la portiera mea și o deschide violent:

– Ieși din mașină!

E furios. Nu mă mișc.

– Ieeeeeși-diiiin-mașiiiiiină, îmi spune încet.

Fac ce îmi spune, dar când încerc să îl sărut ca să mă ierte, se ferește. Nu e nimic nefiresc. În această situație, aș fi făcut la fel.

E foarte..., foarte..., foarte nervos.

E frig ca dracu' și cred că o să mi-o plătească plecând și lăsându-mă aici. O merit.

Nu mă mișc, îl privesc doar cum se urcă în mașină și, după ce pufnește și lovește cu mâna volanul, se uită la mine și șuieră:

– Ce mai aștepți? Urcă-te în mașină.

Mă îndrept spre portiera pasagerului și sper să plece. Dar nu o face. Așteaptă să mă urc în mașină și, după ce îmi pun centura de siguranță, dă muzica mai încet, se uită la mine și strigă.

– Poți să îmi spui de ce ai făcut asta?

– Din cauza hormonilor.

– Nu fi ridicolă, Jude! M-am săturat de hormonii tăi, spune clocotind.

Are dreptate. Nu pot da mereu vina pe hormoni.

– Eram furioasă.

Eric încuviințează.

– Și pentru că erai furioasă, m-ai dat jos din mașină în mijlocul nopții și ai plecat, nu-i așa?

– M-am întors. Sunt aici, nu?

Scanned with CamScanner

Ochii mi se umplu de lacrimi. Am dat-o în bară și e numai vina mea, doar a mea.

Eric se uită la mine și, într-un final, scade tonul vocii.

– Jud, încerc să am toată răbdarea din lume cu tine. Înțeleg că hormonii îți joacă feste. Înțeleg că mă învinovățești pentru o mie de lucruri pe zi și că te înfurii pentru lucruri absurde. Înțeleg că faci lucrurile astea pentru că ești însărcinată. Dar acum vreau să înțelegi că răbdarea mea a ajuns la limită și îmi e teamă că îmi pierd cumpătul cu tine.

Nu răspund. Are dreptate în tot ceea ce spune. Răbdarea lui cu mine a fost infinită. Mă simt groaznic.

– În starea ta, nu vreau să te atingă nimeni, spune. Vreau să am grijă de tine. Am nevoie de asta! Îmi place să te împart altădată cu alții, dar nu acum. Acum te vreau doar pentru mine și...

– Te-ai gândit la ce vreau eu?

Iceman se uită la mine și mă străfulgeră din priviri, iar eu înțeleg frustrarea lui și încerc să clarific situația.

– Nu am nevoie să mă împarți cu nimeni, spun. Nu vreau să fiu cu alții. Vreau doar să faci dragoste cu mine cum ne place. În stilul nostru. Am nevoie de tine. Ți-am tot spus de luni întregi și nu vrei să mă asculți.

Eric înjură și lovește din nou volanul.

– Ți-am spus de mii de ori că nu vreau să te rănesc. Mă auzi? Crezi că nu vreau să ne-o tragem cum o făceam? Crezi că nu vreau să te iau în brațe și să facem dragoste, sprijiniți de perete, cum ne place? Doamne, Jud! Vreau cu toată ființa mea și abia aștept să o facem din nou!

– Dar...

– Te iubesc, mă iubești. Sarcina ta și copilul nostru sunt cele mai importante lucruri acum. Asta e tot.

O iubesc pe Meduza din ce în ce mai mult, dar am nevoie și de el.

Eric pornește mașina și conduce în liniște până acasă. Iar eu îl aud pe Alejandro Sanz care cântă „sprijin pentru inima mea".

Scanned with CamScanner

Zilele trec și noaptea în care am ieșit nu a făcut decât să înrăutățească comunicarea dintre noi. Situația e atât de rea încât, când Eric ajunge acasă, chiar și Susto și Calamar se dau din calea lui.

Sexul între noi e ciudat. Îl compar cu o pungă de chipsuri cu sare. Te bucuri pentru că îți plac, dar știi că ar fi mai bune cu ceva picant.

Ca în fiecare noapte, mă trezesc cu o nevoie urgentă să fac pipi! Fac pipi constant! Mă uit la ceas: e ora 2:12 dimineața și sunt surprinsă că Eric nu e în pat.

Mă duc la baie, apoi îl caut și îl găsesc în birou. Se masturbează în timp ce se uită la clipul înregistrat cu Frida în ziua aceea la hotel. Mă duc din nou în pat și mă pun pe plâns, când îmi dau seama că nu sunt inclusă în jocul lui.

Ai naibii hormoni!

O iubesc pe Meduza, dar nu mai vreau niciodată să fiu însărcinată!

Când se întoarce în cameră, mă prefac că dorm. Eric se urcă în pat și, când mă îmbrățișează pe la spate și îi simt erecția uriașă, mă relaxez. Hmmm, ce delicios! Mă abțin. Nu vreau să îi cer nimic. M-am săturat să fac asta.

Surprinsă, observ că mă sărută pe umăr, pe gât și pe cap.

– Știu că nu dormi, trișoareo. Te-am auzit urcând scările.

Decid să nu răspund nimic. Dar când simt că îmi scoate chiloții, cedez. Îmi pune mâinile pe sex. Oh, da... joacă-te cu mine. După ce mă umezește complet, își apropie penisul și îl introduce ușor.

Gem.

– După ce o să naști, o să te închid undeva o lună și o să facem sex la perete, pe podea, pe masă, peste tot.

Cuvintele lui mă excită, mă arcuiesc și simt că penisul lui intră mai adânc.

– O să te dezbrac, o să ți-o trag, o să te ofer, o să mă uit la tine și tu vei accepta, nu?

– Da, icnesc.

Scanned with CamScanner

Cu grijă, Eric mă penetrează, iar și iar. Atacurile lui se întețesc și mă alătur lui pentru că vreau mai mult. Corpurile noastre se îndreaptă spre orgasm și atmosfera este electrică. Iar și iar, mă posedă cu grijă până ce nu mai rezistă și își dă drumul.

Când se termină totul, mă sărută pe gât.

– Îmi e dor de tine, draga mea.

– Și mie de tine, răspund.

Pentru câteva minute nu ne mișcăm, apoi Eric iese din mine și mă întorc spre el.

– Îmi pare rău, iubitule.

– Pentru ce?

– Pentru ce s-a întâmplat atunci în mașină.

Din cauza întunericului nu pot să îi văd ochii, dar, după ce mă sărută pe buze, mă îmbrățișează strâns.

– Nu te îngrijora. Nu s-a întâmplat nimic, doar să nu mai faci așa ceva.

– Promit că nu o să mai fac.

Observ cum i se mișcă trupul în timp ce zâmbește, îi caut gura și i-o sărut. Fac ce îmi face el și îmi place atât de mult. Îi sug buza de sus, apoi pe cea de jos și, după ce îl mușc încetișor, îl sărut cu pasiune.

Eric acceptă cu plăcere sărutul meu. Îl devorează și, câteva momente mai târziu, mă lasă fără suflare, dar nu contează. Am nevoie de pasiunea aceasta. Mor după ea. Sărut după sărut, corpurile noastre se încing și, când îi simt penisul erect și gata de joacă, i-l apuc cu mâna.

– O facem din nou?

Eric mă sărută.

– Nu.

– De ce nu?

– E târziu și cred că e suficient.

Pentru mine e de neconceput.

– Nu e suficient, insist. Eric...

Scanned with CamScanner

Pleacă de lângă mine, se ridică din pat și aprinde lumina în cameră. Ne privim.

– Jud, te rog, nu începe.

Dispare la bucătărie și închide ușa. Mă ridic din pat și mă îndrept spre baie, dar, când pun mâna pe mâner, renunț și mă întorc în pat.

Sunt furioasă și excitată. Cum să mă lase așa?

Am nevoie de sex. Deschid sertarul. O imit pe sora mea și scot Supermanul meu, pe care mi l-a făcut cadou Eric acum câteva luni. Îl pun pe clitorisul meu umflat și umed și mă masturbez.

Oh, da!

De asta am nevoie.

Îmi provoc plăcere. Îmi place jucăria mea!

Închid ochii și îl apăs și mai tare. Simt plăcere și îmi dau drumul în timp ce gem și tremur în pat.

Când deschid ochii, Eric e lângă mine și nu pare prea bucuros. M-a prins!

Ne înfruntăm ca doi rivali. Cobor privirea pe corpul lui și îi observ penisul erect și tare ca oțelul. Îmi știe jocurile și este și mai excitat. Privirea lui este sălbatică și mă înnebunește. Știu ce vrea să îmi facă în clipa asta și vreau și eu. Vreau din toată inima.

Respirația mea este încă sacadată după orgasm, dar deschid picioarele pentru el. Mă ofer! Invitație la joacă. Îl provoc să mă ia cum vrea. Dar nu vrea, se întoarce și se duce din nou la baie și trântește ușa.

Acum sunt chiar nervoasă și înjur. Mă zvârcolesc în pat și mă simt respinsă. Devin din ce în ce mai furioasă. Când iese din baie zece minute mai târziu, este ud. A făcut duș. Are boxeri și văd că nu mai e excitat. Îmi imaginez ce s-a întâmplat în baie și, fără cuvinte, e rândul meu, cu vibratorul în mână.

Trântesc ușa, bineînțeles. Cum altfel?

Mă uit în oglindă și văd că părul mi-a luat-o razna.

– Du-te dracului, Eric Zimmerman!

Scanned with CamScanner

Mă spăl. Spăl vibratorul. Mă duc din nou în pat și, sub privirea lui atentă, îmi pun o pereche de chiloți. Pun și jucăria în sertar. Nu îl sărut.

– Noapte bună, spun.

Nu răspunde. Mă înfășor în pături.

Dar corpul meu e atât de încins, încât dau la o parte păturile și mă așez pe ele.

– Urăsc ce tocmai ai făcut.

– Și ce puteam să fac? răspunde cu voce tare.

– Te-ai masturbat.

– Tu nu ai făcut la fel?

Vreau să îi sparg veioza în cap.

– Diferența e că eu am făcut-o pentru că nu ai vrut să îmi faci nimic.

Mă întorc și mă învelesc. Nu mai vreau să vorbesc cu el.

Scanned with CamScanner

29

Când m-am trezit în dimineața următoare, sunt singură în pat ca întotdeauna. Eric e deja la muncă. Jos, în bucătărie, Simona îmi pregătește micul dejun.

– Am salvat două episoade din *Locura Esmeralda*. Vrei să le vedem? mă întreabă.

Încuviințez și, după ce termin de mâncat, ne ducem amândouă în sufragerie.

În ziua aceea, vedem cu speranță cum Luis Alfredo Quiñones deschide o cutiuță în care găsește un pandantiv pe care i l-a dat Esmeralda Mendoza, apoi are o străfulgerare și începe să își amintească lucruri. O țin pe Simona de mână. Se întâmplă ceva bun. În dimineața aceea, Esmeralda călărește împreună cu fiul ei, iar Luis Alfredo îi privește de departe și își aduce aminte de alte lucruri. Mintea i se umple cu amintiri, și Simona și cu mine aplaudăm când el își dă seama că femeia din viața lui este Esmeralda, și nu Lupita Santúñez, infirmiera.

Când se termină cele două episoade, suntem foarte agitate.

Îi propun să ieșim la plimbare. Refuză. Ninge și nu e timpul potrivit pentru o femeie însărcinată ca mine să se plimbe pe astfel de drumuri.

Are dreptate. Mă duc în camera mea, cu toate că știu că nu mai pot sta pe covor cum stăteam înainte, dacă nu vreau să mă ridice cu macaraua. Stau pe scaun, îmi deschid laptopul și mă conectez la Facebook ca să vorbesc cu prietenele mele, Luptătoarele. Ca de obicei, faptul că vorbesc cu ele mă îmbărbătează și, la sfârșit, am zâmbetul pe față.

La un moment dat, Simona îmi aduce telefonul mobil. Este Eric.

– Ce s-a întâmplat?

Scanned with CamScanner

– Bună, draga mea. Cum ești azi?

– Bine.

– Mai ești supărată pentru noaptea trecută?

– Da.

– Ascultă, draga mea, trebuie să...

– Nu, tu să mă asculți, i-o retez eu. Sunt foarte supărată. Ce ai făcut noaptea trecută m-a rănit. De ce ești atât de căpos? Nu ai auzit că doctorul ne-a dat voie să avem o viață sexuală normală?

– Jud...

– Nu mă lua cu „Jud". De ce ești atât de...?

Mă opresc. Nu e corect să îl insult.

– Hai, spune, draga mea, știi că vrei să o spui!

– Nu. Refuz să îți dau satisfacția asta.

Tace. Sunt avantajată că sunt acasă, pe când el este la birou.

– Am un meci de baschet în după-amiaza asta, spune într-un sfârșit, și mi-am uitat geanta de sport. Vrei să mi-o aduci, te rog, la sala de sport la ora cinci?

Sunt tentată să zic nu, să i-o aducă vărul lui, dar apoi îi răspund:

– Bine, o aduce Norbert.

– Mi-ar plăcea să mi-o aduci tu.

Drăguț, dar vipera din mine nu se oprește.

– Mie mi-ar plăcea alte lucruri, dar, fac față și așa, și m-am obișnuit.

Eric pufnește.

– Abia aștept să te văd, draga mea.

– Bine, bine. O să-ți aduc geanta.

Închid și îmi dau seama că nu am spus la revedere. Doamne, ce rea sunt!

Adevărul e că Iceman al meu merită o intrare specială în Rai. Mă suportă, iar eu, când devin de nesuportat, sunt insuportabilă. Și în ultimul timp sunt foarte rea. Îl sun din nou.

– Te iubesc, morocănosule, spun când răspunde.

Îl aud cum râde și râsul lui e adorabil.

Scanned with CamScanner

– Și eu te iubesc mai mult decât îmi iubesc viața, micuțo.

Ninge când plecăm după-amiază de acasă și este foarte frig. Norbert mă duce la sala de sport și sunt fericită din nou. Hormonii mă copleșesc. Când ajungem, îmi văd bărbatul în mașină, mă așteaptă.

Doamne, ce chipeș e!

De îndată ce mă vede, Eric vine la mașină și mă sărută pe buze.

– Bună, frumoaso, ce faci?

– Acum sunt fericită că sunt cu tine.

Îmbrățișați, intrăm în sala de sport și, când ajungem la vestiare, mă privește și întreabă:

– Știi unde trebuie să te duci, nu?

Încuviințez, și, când cred că o să îmi dea drumul, mă trage spre el, îmi suge buza de sus, apoi pe cea de jos, și mă sărută după ce mă mușcă încetișor.

Oh, da, da...

Îmi place și nu îmi pasă cine ne vede. Eric este soțul meu, eu sunt soția lui și nu contează ce crede lumea. Când se desparte de mine, mă privește în ochi și spune:

– Nu vreau să mă mai cert vreodată cu tine, înțelegi, iubito?

Eu stau ca o păpușă. E clar că efectul Zimmerman mă scoate definitiv din luptă. Zâmbesc și el îmi dă o pălmuță la fund.

– Du-te în tribună și așteaptă-mă, spune.

Cu un zâmbet pe față, urc treptele. Nu văd nici un prieten încă și îmi e dor de Frida. Mă uit în jur și observ că încep să vină oamenii. Dar îmi cade fața când văd că a apărut și canișul constipat al lui Björn.

Fosqui urcă și își unduiește coapsele pe niște tocuri impresionante. Vedeta de televiziune este îmbrăcată în pantaloni leopard și o bluză semitransparentă foarte atâtătoare. Zâmbesc fără să îmi dau seama. Eu am o geacă de puf și cizme de iarnă. Fermecătoare, nu glumă!

– Bună, Judith, spune.

Scanned with CamScanner

Surprinsă că își amintește numele meu, încerc să mi-l amintesc pe al ei. Care este? Îmi storc creierul, dar tot ce îmi vine în minte este „Fosqui" sau „canișul constipat".

– Bună, ce mai faci? întreb.

Se uită la mine, curioasă.

– Ești în regulă?

Oh, ce?

– Sunt perfect în regulă, răspund.

Încuviințează, se așază lângă mine și nu îmi mai spune nici un cuvânt. Zece minute mai târziu, când apar băieții pe teren, strig și le fac cu mâna lui Eric și lui Björn. Îmi fac și ei cu mâna, și meciul începe.

Sunt trup și suflet cu echipa mea, așa că aclam și fluier când e necesar, în timp ce canișul tace. Îi privește cum joacă și atât. La sfârșit, echipa lui Eric pierde.

– Nu a fost o zi prea bună, spun.

Canișul se uită la mine și clipește.

– Dar de acum încolo, va fi, cel puțin pentru mine. Björn și cu mine mai stăm cu niște prieteni. Apoi îmi spune cu voce scăzută: Așa că... ne putem juca.

De ce îmi spune lucrurile acestea?

Pare că exultă, dar vreau să i-o retez:

– Așa să faceți. Jucați-vă cât puteți.

Fără să mă uit la ea, mă duc la vestiare și simt o contracție. Îmi ating burta și mă calmez. Björn iese din vestiar, își sărută canișul pe buze și apoi mi se adresează:

– Ce mai faci, grăsuțo?

– Mai mult mă rostogolesc decât merg, dar sunt în regulă, răspund.

Mă îmbrățișează și zâmbește, apoi Eric iese și el din vestiar. Björn și cu mine încă ne îmbrățișăm.

– Ar trebui să mă îngrijorez? întreabă Eric, ironic.

– Da! răspundem noi doi la unison.

Râdem cu toții. Björn îmi dă drumul, iar Eric mă îmbrățișează.

Scanned with CamScanner

– Prânzul de ieri a fost fantastic, nu-i așa? întreabă canișul.

Björn încuviințează. La fel și Eric. Prânz? Ce prânz?

– Să mai ieșim din când în când. Aș fi fericită să mai mergem la tine, Björn, continuă canișul.

Simt că îngheț.

Ce e cu povestea asta cu Eric și cu prânzul cu Fosqui și cu Björn la acesta din urmă?

Se apropie o fată de caniș și îi cere un autograf, așa că se îndepărtează de noi. Björn și Eric se uită la mine și își dau seama la ce mă gândesc eu.

– Jud, a fost un prânz de lucru, explică imediat Björn.

– Acasă la tine?

Panicat, Eric mă apucă de încheietură și spune:

– Jud, nu trage alte concluzii.

– Ai luat prânzul cu Fosqui? Cu canișul constipat?

Björn râde.

– Fosqui? Ai poreclit-o „Canișul constipat"?

Dar Eric nu râde și, când mă îndrept spre ieșirea din sala de sport, explică:

– Nu am mâncat la el acasă, spune. Am mâncat la un restaurant, Jud.

Furioasă, mă întorc spre el și spun:

– Știu foarte bine ce faci acasă la el.

Apoi mă întorc spre Björn și mârâi:

– Și tu, așa-zis prieten, cum ai permis?

Uimit, Björn vrea să răspundă, dar Eric îl întrerupe.

– Draga mea, calmează-te. Nu s-a întâmplat nimic. Am fost la restaurantul de lângă casa lui Björn. Am vrut să îi cer Agnetei să facă reclame TV pentru companie.

Nu contează, mi-a stricat cheful. Sunt furioasă.

– Nenorociți! Sunteți niște nenorociți!

Se uită unul la altul. Björn e șocat.

– Așa e zi de zi, șoptește Eric.

Scanned with CamScanner

Comentariul lui mă înfurie și mai tare și vreau să plec.

– Ascultă, grăsuțo, spune Björn, venind după mine. Nu te comporta așa. Eric a venit să mă ia. Apoi a venit Agneta și, peste cinci minute, am ieșit și am mâncat repede ceva la restaurant, în timp ce vorbeam despre reclamele Müller. De ce nu ne crezi?

Când vrea să mă oprească, îi trag o palmă. Nu-i vine să creadă ce se întâmplă, iar eu șuier:

– În primul rând, te las să îmi spui „grăsuțo" pentru că sunt însărcinată, dar, când nu voi mai fi însărcinată, dacă îmi mai spui vreodată așa, jur că îți rup picioarele. Punctul doi, nu dau doi bani pe ce faci tu cu canișul tău și, mă crezi sau nu, știu că Eric nu a făcut nimic cu... cu...

Apoi mă întorc spre Eric, care ne privește:

– În al treilea rând, de ce nu mi-ai spus că ai luat prânzul cu ea?

– La naiba, chiar că ești într-o stare..., spune Björn, amuzat.

Eric schimbă priviri cu prietenul lui, apoi explică:

– Erai supărată în ziua aceea și nu voiai să vorbești. De aceea nu ți-am spus. Dar, te rog, nu îți băga în cap că acea femeie, Björn și cu mine am făcut ceva împreună pentru că nu e adevărat, OK?

Închid ochii. Știu că spune adevărul, mă apropii de el și îmi pun capul pe pieptul lui și șoptesc:

– Să nu mă mai lași niciodată însărcinată. Simt că înnebunesc.

Eric zâmbește. Mă îmbrățișează.

– Mă duc acasă cu Jud, îi spune lui Björn. Baftă cu canișul!

Scanned with CamScanner

30

Mă fac atât de mare!

Nu îmi mai văd picioarele deja! Nici nu îmi pasă de restul lucrurilor pe care nu le mai văd!

Port chiloți care parcă sunt din epoca victoriană. Conform vânzătorilor de lenjerie sunt chiloți pentru femei însărcinate, dar mie mi se par gulere rulate pentru zona mea intimă. E posibil să fii sexy când ești însărcinată? Cu chiloții ăștia care îmi vin până sub sâni, răspunsul nu poate fi decât negativ.

Când îi vede, Eric nu se poate opri din râs până când nu îi arunc cu un pantof în cap. Săracul, l-am lovit o dată în cap și acum are ditamai cucuiul.

Contracțiile sunt mai frecvente și mai intense. Nu sunt dureroase, dar sunt conștientă că sunt preludiul celor ce vor veni. Fecioară Maria, ce dureros va fi! Nici nu vreau să mă gândesc!

Nu urmez dieta dată de doctoriță și nici instrucțiunile ei, și, la vizita următoare, ea îmi va trage o săpuneală.

De ce să încerc să neg? Totul îmi intră pe o ureche și îmi iesc pe alta. Nu am luat decât vreo douăsprezece kilograme în opt luni și jumătate de sarcină. Sora mea a luat vreo douăzeci și cinci. De ce să mă plâng?

Eric se uită la mine în timp ce doctorița mă examinează. Îl rog frumos să tacă din gură și, prudent, nu scoate o vorbuliță. Sunt conștientă că, în aceste ultime luni, am devenit un tiran și Eric îndură în liniște.

Încă o dată, în timp ce îmi face ecografia, Meduza se joacă de-a v-ați ascunselea. Acest copil e foarte timid. De îndată ce am terminat, doctorița îmi face o programare pentru săptămâna următoare. Trebuie să revin pentru monitorizare.

Scanned with CamScanner

Când plecăm de la clinică, îl sun pe zugravul care pregătește camera Meduzei și îi spun să o facă galbenă. Eric ascultă și dă din cap, în semn că este de acord cu mine.

Peste două zile, când zugravul vine să facă ce i-am cerut, deja m-am răzgândit. Acum vreau să facă doi pereți galbeni, unul roșu și unul albastru.

Când Eric mă întreabă de ce am hotărât asta, mă uit la el și îi explic că albastrul reprezintă răceala Germaniei, iar roșul, căldura Spaniei. Se uită la mine surprins, nu spune ce gândește, doar dă din cap.

Peste o săptămână, Eric și cu mine ne ducem la spital pentru că am contracții. El e nervos, iar eu sunt isterică. Asistenta îmi spune să mă întind, îmi pune o curea lată peste burtă, o conectează la un monitor și mă anunță că verifică parametrii inimii bebelușului și contracțiile uterului, printre altele.

Îmi e frică, dar aud inima Meduzei cum o ia la galop și temerile mi se evaporă.

Sunt uimită! Infirmiera îmi spune că totul este în regulă și că ar trebui să revenim săptămâna următoare.

Când ieșim din spital, suntem amândoi foarte entuziasmați. Zilele astea, relația noastră este ca un montagne russe.

Se presupune că, în timpul unei sarcini, cuplurile se sudează și se iubesc mai mult. În cazul nostru, ne iubim, și Eric îndură. Sunt conștientă că am devenit o viperă grasă și mă lamentez, abuzez și iau foc repede.

Simona și Norbert nu știu ce se întâmplă, știu doar că ne adorăm, că ne iubim și că ne certăm în fiecare zi. Flyn, marele meu apărător, își petrece majoritatea timpului supărat pe unchiul lui și arătându-mi dragostea sa. Björn, bunul nostru prieten, este cel responsabil să restabilească pacea între noi. Singurii care sunt cu totul străini de ce se întâmplă sunt Sonia, Marta și familia mea.

Cum spun eu, ochi care nu văd, inimă care nu simte!

Scanned with CamScanner

Într-o noapte, nu pot să dorm. Mă uit la ceas. E ora 3:28 dimineața și mă hotărăsc să mă ridic din pat. M-am plictisit să mă tot zvârcolesc și contracțiile îmi produc disconfort, așa că este imposibil să mă odihnesc.

În liniște, îmi pun halatul, și, asemeni unei balene care stă să explodeze, cobor greoi treptele. Când Susto și Calamar mă văd, vin să mă întâmpine.

Oricum, oricând, sunt mereu gata să îmi ofere mica lor iubire. Timp de mai multe minute stau și îi smotocesc și le dau atenție, iar când au obosit, se duc la culcare, iar eu mă duc la bucătărie.

Deschid congelatorul. Mă uit la înghețată și, după ce mă decid la vanilie cu nuci de Macadamia, iau cutia și o linguriță și mă așez ca să o savurez. Mă uit la bezna de afară.

Îmi place înghețata. E excelentă, și deodată aud:

– Ce s-a întâmplat, draga mea?

Vocea mă sperie și, văzând că e Eric, îmi pun mâna pe inima care îmi sare din piept.

– La dracu'! M-ai speriat!

Se apropie de mine, se apleacă și insistă plin de îngrijorare:

– Ești bine, micuțo?

Ne uităm unul la altul și, până la urmă, răspund:

– Nenorocitele astea de contracții nu mă lasă să dorm. Dar nu te îngrijora. Nu e nimic de speriat.

Eric încuviințează și nu spune nimic. Se așază în fața mea la masă și încearcă să mă încurajeze:

– E aproape gata, frumoaso. Peste aproape trei săptămâni copilașul nostru va fi aici.

Încuviințez, dar mi-e frică. Se apropie travaliul și anxietatea mea ajunge la cote paroxistice.

– Te iubesc, draga mea! șoptește.

Și eu îl iubesc, dar, în loc să spun ceva, îi ofer o linguriță de înghețată. O acceptă și apoi spune timid:

Scanned with CamScanner

– Ascultă, drăguțo, nu te supăra pe mine pentru ce o să îți spun, dar dacă vei continua să mănânci înghețată, când doctorul te va cântări...

– Taci! i-o retez. Nu începe și tu.

Rămânem tăcuți, în timp ce continui să devorez înghețata. Sunt ca un automat. De îndată ce termin cutia, mă ridic și o arunc, iar Eric mă privește posac și mușcându-și limba.

– Ești fericită acum?

Încuviințez.

– Extrem de fericită.

Ieșim din bucătărie și ne ducem în pat. Nu ne privim, iar eu adorm în cele din urmă.

A doua zi mă trezesc foarte târziu. E ora unsprezece dimineața.

Când mă ridic, sunt deranjată la stomac și-i înjur pe cei care au inventat înghețata de vanilie cu nuci de Macadamia, și tot neamul lor. Sunt grea și mă mișc încet.

Mă spăl pe dinți, când îl văd pe Eric care apare într-un costum de culoare închisă. Este atât de arătos! Se apropie și mă sărută pe creștet.

– Îmbracă-te, să mergem.

– Nu te duci astăzi la birou?

– Nu, am alte planuri, răspunde.

După ce m-am îmbrăcat, cobor în bucătărie și beau un pahar cu lapte. Aciditatea și apăsarea mă omoară. Suntem singuri. Flyn e la școală și nu știu dacă Simona și Norbert sunt plecați și ei. Nu întreb. Sunt încă supărată de aseară.

Când mă urc în mașină, amândoi tăcem. Nu ascultăm nici măcar muzică. Eric conduce pe străzile din München și, într-un final, ajungem într-o parcare.

După ce parcăm, ne plimbăm și ne ținem de mână. Aerul curat mă ajută să mă limpezesc și, în sfârșit, zâmbesc. El nu spune nimic. Este impunător în costumul închis la culoare și sunt foarte mândră să fiu cu el. Brusc, realizez unde suntem și sunt surprinsă.

Scanned with CamScanner

– Nu îmi spune că mergem acolo.

Eric încuviințează.

– E podul pe care l-ai vizitat acum câteva luni, nu-i așa?

Eu dau din cap.

În fața mea, se află podul Kabelsteg, plin cu sute de lacăte ale îndrăgostiților.

Traversăm strada și, când începem să mergem pe scândurile podului, Eric mă îmbrățișează și îmi șoptește:

– Mi-am amintit că mi-ai spus că îți place să te plimbi pe aici și că ai văzut multe lacăte ale îndrăgostiților, așa e?

Dacă suntem aici ca să facem ce cred eu, o să îl înec cu sărutări!

Este serios, dar nu mă poate păcăli: are colțul buzelor ridicat.

– O să punem un lacăt pe pod?

Mă surprinde din nou și scoate un lacăt roșu-albastru din sacou. Mi-l arată. Numele noastre sunt gravate pe el.

– Unde vrei să îl punem?

Îmi duc mâna la gură. Sunt atât de entuziasmată. Am o contracție. Oh, ce doare! Expresia feței i se schimbă.

– Nu... nu... nu...Te rog, draga mea, nu plânge!

Dar stăvilarele ochilor mei s-au deschis și sunt de neconsolat. Trecătorii ne privesc și Eric mă duce la o bancă. Scoate repede un șervețel din buzunar și îmi șterge lacrimile. Șoptește cu drag:

– Eh... micuțo, de ce plângi acum? Nu îți place ideea de a pune un lacăt pe pod?

Încerc să vorbesc, dar mă bâlbâi.

Eric mă îmbrățișează din nou. Îl strâng tare și încerc să mă calmez.

– Îmi pare rău, Eric... îmi pare rău.

– Pentru ce?

– Pentru că mă port așa de urât în ultimul timp.

Zâmbește. E un drăguț.

– Nu e vina ta, micuțo. E de la hormoni.

Încep să plâng din nou. Acum sughiț.

Scanned with CamScanner

– Hormonii... Mă simt vinovată... eu și hormonii... Sunt atât de nervoasă în ultimul timp...

– Nu e nimic, sufletul meu. Ești speriată. Înțeleg. Am vorbit și cu ginecologul și...

– Ai vorbit cu doctorița mea?

El dă din cap și răspunde prudent:

– Simțeam nevoia să vorbesc cu cineva, ca să nu înnebunesc, micuțo. Am discutat și cu Andrés și el mi-a spus că la fel s-a întâmplat și cu Frida, când era însărcinată cu Glen. Totuși, am vorbit și cu doctorița ta. Mi-a explicat că la unele femei, în timpul sarcinii, dorința sexuală explodează. Pentru a sprijini sarcina, corpul tău produce o cantitate mare de hormoni, progesteron și estrogen, și ca urmare crește nevoia de relații sexuale.

– Și tu singur te-ai dus să întrebi asta?

– Da, singur.

Mă sărută. Îl sărut.

Mă îmbrățișează. Îl îmbrățișez.

Sunt îndrăgostită și înnebunită de neamțul meu. Arăt cu degetul spre una din laturile podului.

– Vreau să punem acolo lacătul.

Ne ridicăm și, mână în mână, ne îndreptăm spre locul indicat. Deschid lacătul și îl sărut. Eric îl sărută și el, apoi îl legăm de pod. Apoi, mă ia de mână și aruncă cheia în râu... ne sărutăm din nou.

Când părăsim podul, mă întreabă:

– Deci, unde vrei să te duc să mănânci?

Nu prea îmi este foame. Corpul meu e destul de dat peste cap, dar nu vreau să par dificilă.

– Mor după covrigii făcuți de tatăl lui Björn, tare aș vrea să îi înmoi în sosul special, spun și zâmbesc larg.

Eric dă din cap, zâmbește și pornim împreună spre parcare.

Când ajungem la restaurant, îl văd pe Björn îmbrăcat la patru ace, ca Eric. Vorbește cu tatăl lui. Când ne vede, prietenul nostru ne zâmbește și întreabă:

Scanned with CamScanner

– Hei, ce faceți voi doi aici?

– Am venit să mâncăm, răspund.

– Abia așteaptă să mănânce unul din covrigii cu sos ai tatălui tău, explică Eric.

Cei trei bărbați mă privesc și, într-un final, tatăl lui Björn spune:

– Frumoaso, o să îți fac unul imediat. Duceți-vă în camera 2. E mai liniște acolo.

– Vrei să vii cu noi? își întreabă Eric prietenul.

Björn este de acord și, câteva minute mai târziu, mă bucur de un covrig nemaipomenit. Când terminăm de mâncat, îl invit pe Björn să vină la cumpărături cu noi. Trebuie să cumpărăm trusoul Meduzei. Am lăsat pe ultimul moment pentru că nu știam sexul copilului, dar am realizat că nu mai puteam aștepta.

Mergem la un magazin uriaș pentru copii. În ultima vreme, Eric și cu mine nu prea am făcut cumpărături și acum suntem nerăbdători. Cumpărăm trusoul; Björn ne face cadou un cărucior roșu foarte drăguț. Cumpărăm tot din același loc. Lăsăm adresa la magazin ca să ni le livreze acasă.

Trei ore mai târziu, Björn și Eric nu mai rezistă, dar eu vreau în continuare să fac shopping. Le sugerez să se ducă să bea o cafea sau un pahar la un bar, în timp ce eu merg să mai cumpăr câte ceva.

Sunt încântați de idee, iar eu plec, după ce îl asigur pe Eric de o mie de ori că am telefonul cu mine.

După ce ies din magazinul în care am cumpărat aparatul de încălzit biberoanele pentru copil, am obosit și simt o nouă contracție. Este mai puternică decât celelalte. Mă opresc, respir și, după ce trece, merg mai departe.

Încerc să fac cumpărături din mai multe magazine, dar contracțiile se repetă. Îmi spun că o să treacă. Îmi scot mobilul ca să îl sun pe Eric, dar îl pun imediat în buzunarul de la haină.

Suntem în 11 iunie și nu sunt programată să nasc înainte de 29 iunie. Să mă calmez. Totul e în regulă. Nu vreau să îl alarmez.

Scanned with CamScanner

Văd magazinul Disney la un etaj din mall. Fără să stau pe gânduri, mă grăbesc spre lift. Nu cred că pot urca pe scări. O fată urcă împreună cu mine. Îmi plac pantalonii ei de camuflaj. Apăs pe butonul pentru etajul trei, iar ea pe patru. Se închid ușile liftului și, brusc, în timp ce urcă, se stinge lumina și liftul se oprește.

Eu și fata ne uităm una la alta și înghețăm. Mai am o contracție. Aceasta este cea mai puternică și atât de dureroasă, încât scap bagajele din mână. Apuc bara de susținere din lift.

Tânăra, văzându-mă, mă privește și întreabă:

– Sunteți bine?

Nu pot să răspund. Încerc să respir... să respir... așa cum am învățat în clasele de exerciții prenatale. Când durerea dispare, mă uit la tânăra cu părul scurt și negru care mă privește de după niște ochelari de pilot și răspund:

– Da, nici o problemă. Sunt în regulă.

Dar de îndată ce spun asta, observ un lichid care mi se scurge pe picioare.

Doamne, am făcut pipi pe mine?

Încerc să mă controlez, dar nu reușesc. Imediat, picioarele mele stau într-o baltă.

– La naiba... la naiba... nu-mi vine să cred!

– Ești spanioloaică? întreabă fata.

Dau din cap, dar nu pot vorbi.

Tocmai mi s-a rupt apa!

Încep să apăs pe toate butoanele, dar liftul nu vrea să plece. Intru în panică.

Tânăra mă apucă de mână și mă îndepărtează de panoul de comandă al liftului și îmi spune:

– E în regulă. Nu te îngrijora, te scot de aici imediat.

Apasă pe butonul de alarmă al liftului.

Încep să tremur și ea mă apucă de umeri ca să mă liniștească.

– Numele meu este Melanie Parker, dar poți să îmi spui Mel.

– De ce vorbești spaniolă?

Scanned with CamScanner

– Pentru că m-am născut în Asturia.

– Eşti din Asturia şi te numeşti aşa?

Tânăra zâmbeşte, îşi scoate ochelarii de pilot de avion şi îmi arată ochii ei albaştri.

– Tata este american, iar mama este din Asturia, explică ea. Cred că asta spune tot.

Încuviinţez. Dar nu sunt aici pentru pălăvrăgeală. Îmi scot telefonul din haină.

– Trebuie să îl sun pe soţul meu, îi spun. Este în mall. Sunt sigură că o să ne scoată de aici.

În timp ce formez numărul lui Eric, o văd pe tânără cum apasă încontinuu pe butonul de alarmă, iar picioarele mele sunt din ce în ce mai ude. După primul sunet, Eric răspunde.

– Bună, draga mea.

Îmi stăpânesc dorinţa de a ţipa de spaimă şi mă scarpin pe gât.

– Eric, nu te speria, dar...

– Să nu mă sperii? Eu? întreabă, alarmat. Unde eşti? Ce s-a întâmplat?

Închid ochii. Îmi imaginez că în clipa aia îşi va pierde cumpătul. Săracul Eric! Apoi am o contracţie şi, sprijinindu-mă de peretele liftului, alunec încetişor pe podea. Când vede acest lucru, fata îmi ia telefonul şi spune:

– Sunt Mel. Mă aflu cu soţia ta în lift, în spatele mallului. S-a întrerupt curentul şi se pare că i s-a rupt apa. Cheamă o ambulanţă, te rog!

Probabil că Eric a întrebat ceva, pentru că o aud cum răspunde.

– E liniştită... Da, am spus liniştită. Sunt cu ea şi totul va fi bine.

După ce închide, îmi dă înapoi telefonul şi zâmbeşte.

– Din vocea soţului tău mi-am dat seama că nu îi va lua mult timp să cheme ajutoare.

Nu am nici o îndoială. Îmi imaginez cum aleargă prin mall ca un nebun. Din fericire, este cu Björn. Mi-e milă de cei care stau în calea lor.

Scanned with CamScanner

O nouă contracție mă face să tresar din nou. De ce trebuie să mi se întâmple acest lucru chiar acum? E extrem de dureroasă și nu mai pot să respir. Simt că mă sufoc!

Mel mă privește cu foarte mult calm.

Mă uimește calmul ei, în timp ce eu mă urc pe pereți. Dar, normal, pe mine mă doare, și nu pe ea!

Pe un ton liniștit, mă face să mă uit la ea și să respir. Durerea slăbește, iar ea își deschide telefonul și discută scurt cu cineva.

– Am sunat după ajutoare, spune. Dacă soțul tău nu reușește să găsească pe cineva să ne scoată de aici, prietenii mei o vor face.

Se face cald sau doar transpir eu?

Îmi scarpin gâtul.

– Cum te cheamă?

– Judith... Judith Flores.

Ca să-mi distragă atenția, tânăra întreabă:

– De unde ești din Spania?

– M-am născut în Jerez, dar mama este catalană. Tata este din Jerez, iar eu am locuit în Madrid.

Nu pot să mai vorbesc. Durerea a revenit. Mă copleșește. Tânăra mă apucă de mână.

– Foarte bine, Judith... Uită-te din nou la mine. Să respirăm împreună! Haide! Hai!

Încep să respir împreună cu Mel și, când durerea a trecut, mă simt recunoscătoare.

– Mulțumesc...

Zâmbește. Minutele trec și liftul nu s-a mișcat. Îmi tot scarpin gâtul. Îmi sună telefonul. Bănuiesc că e Eric, sunt îngrijorată. Răspunde Mel. Îl liniștește și, după ce închide, mă apucă de mână.

– Îți rănești gâtul.

Auzim niște bătăi în ușă, afară, dar liftul nu se mișcă din loc. Mel, văzând că am din nou dureri, scoate o coală de hârtie din rucsac, începe să-mi facă vânt cu ea și întreabă:

– Deci, e băiețel sau fetiță?

Scanned with CamScanner

– Nu știm. Meduza nu ne-a lăsat să vedem.

Zâmbește din nou, înțelege cum e cu numele și explică:

– I-am spus fiicei mele că, atunci când eram însărcinată, îi spuneam Prăjiturica. Orice va fi, va fi un copil frumos.

– Sper.

Am fierbințeli. Este copleșitor și sufocant, dar Mel își păstrează sângele rece.

– Am o fată, și știu prin ce treci, spune ea. Pot doar să îți spun că vei uita totul. Când îți vei ține copilul în brațe, totul ți se va șterge din memorie.

– Sigur?

– Absolut sigur, spune râzând.

– Ce vârstă are fiica ta?

– Cincisprezece luni, și numele ei este Samantha.

Loviturile de afară se aud din nou. Sună telefonul lui Mel. După ce vorbește, îmi spune:

– Vom ieși de aici în două minute.

Și are dreptate. Câteva momente mai târziu, luminile liftului se aprind și urcăm din nou. Mel apasă repede butonul de oprire, apoi apasă butonul pentru parter. Liftul începe să coboare și, când se deschid ușile, văd patru tipi imenși îmbrăcați cu pantaloni de camuflaj ca ai lui Mel.

– Unde este ambulanța? întreabă ea.

Unul dintre băieți dă să răspundă, când apare Eric, foarte palid.

– Draga mea, ești bine?

Încuviințez, dar este o minciună, nu mi-e bine deloc! Se uită la gâtul meu și vede cât de roșu este.

– Ușor..., ușor, spune.

În mijlocul acestui haos, Björn încearcă să ajungă la mine, dar Mel îl oprește.

– Nu o copleșiți acum.

– Cum? întreabă el, perplex.

– Îi trebuie niște aer... drăguță, spune Mel.

Scanned with CamScanner

– Dă-te din calea mea... drăguță, răspunde Björn cu vocea groasă, cu cheile de la mașină în mână.

– Ascultă, James Bond, am spus că are nevoie de niște aer curat, insistă Mel.

– Iar eu am spus să te dai din calea mea, șuieră el și o împinge.

Oamenii roiesc în jurul nostru și am încă o contracție. Îl strâng pe Eric de mână.

– La naiba, Eric...

Mel îi dă pe Eric și pe Björn la o parte și mă ia de mână.

– Uită-te la mine, Judith, spune cu o voce poruncitoare. Să respirăm!

Fac ce îmi spune și durerea trece. Fără să îmi dea drumul, le ordonă celor care sunt îmbrăcați ca ea.

– Hernández, Fraser, curățați aici, le cere ea.

Fără ezitare, ei fac ce le-a spus Mel. În timp ce îi remarc calitățile de lider, Eric îmi dă la o parte bretonul de pe frunte.

– Spune-mi că ești bine, draga mea!

– Nu sunt, Eric... Cred că Meduza vrea să iasă.

Björn pare îngrijorat.

– Tocmai am vorbit cu Marta, spune el. Ne așteaptă la spital.

– Oh, Doamne... Doamne, șoptesc.

Nu mai e cale de întoarcere. Sunt în travaliu!

Mă doare atât de tare, atât de taaaare!

Eric mă sărută.

– Ușor, draga mea. E în regulă. Totul va fi bine.

Haosul s-a mai liniștit. Toată lumea se uită la noi.

– Unde e ambulanța aia nenorocită? întreabă Mel.

Dar nimeni nu știe.

– Fraser, îi zice unuia dintre băieții ei, adu mașina! Vreau să fie la poarta nord în două minute!

Apoi se întoarce către Eric.

– La ce spital trebuie să o duci?

– La Frauenklinik München West, răspunde el.

Scanned with CamScanner

Ea se întoarce și ordonă:

– Hernández, dă-mi o rută și un timp. Thomson, sună-l pe Bryan ca să afle despre situație. Spune-i să ne aștepte unde am stabilit. O să îl sun pe Neill.

Văzând că sunt mai bine, Björn se apleacă spre mine:

– De unde a apărut această Superwoman? întrebă el.

Râd. Nu o cunosc pe Mel, dar îmi place cât de organizată este. Tocmai a vorbit în engleză, germană și spaniolă. De îndată ce nu a mai vorbit la mobil, i-a zis ceva unuia dintre colegii săi.

– Urmează-mă, îi spune lui Eric. Vă duc la spital în douăsprezece minute.

– Nu e nevoie, spune Björn și se uită la ea. Îi duc eu.

– În douăsprezece minute? întreabă ea.

Înfumurat, prietenul nostru își dă jos sacoul și își atinge nodul de la cravată.

– În opt, Catwoman.

Eric și cu mine ne privim. Râd. Este duelul titanilor. Apoi tânăra zâmbește și, fără teamă în fața unuia ca Björn, îi măsoară cu bravadă corpul și își pune ochelarii de pilot.

– Mă faci să râd, James Bond.

Se întoarce spre mine și Eric.

– Aveți trei opțiuni. Prima sunt eu, a doua este James Bond și a treia este să așteptăm ambulanța. Voi decideți.

– O aleg pe prima, spun eu decisiv.

Surprins, Björn protestează, iar ea zâmbește.

– Urmează-mă, îi spune lui Eric.

Eric se uită la mine și încuviințez. Știu că sunt mai mult de patruzeci de minute până la spital dar, în mod ciudat, cred că dacă Mel a spus douăsprezece minute, atunci atâtea vor fi. Eric mă ia în brațe și începe să alerge prin mall. Un impresionant Hummer negru ne așteaptă. Urcăm și, când Björn încearcă să vină cu noi, Mel îl oprește.

– E mai bine să vii cu mașina ta Aston Martin.

Scanned with CamScanner

Închide ușa și Hummer-ul pleacă în trombă.

– Este ora 4:15; veți fi acolo la 4:27, spune ea.

Durerea a revenit. Este intensă, dar suportabilă. Eric și Mel mă ajută să respir și apreciez foarte mult atenția pe care mi-o acordă. Observ că mașina merge cu viteză maximă și nu încetinește nici măcar o dată.

Când ne oprim, Mel spune:

– Am ajuns!

Eric îi strânge mâna și îi zâmbește larg.

– Mulțumesc, dragă prietenă!

Ies din mașină și văd că Marta ne așteaptă cu un cărucior la intrarea spitalului.

– Anunțați maternitatea că a venit doamna Zimmerman, îi spune asistentei.

Apoi se întoarce către mine.

– Hai, campioano! Când vei termina, să mergem să sărbătorim la Guantanamera.

– Marta, te rog! protestează Eric, iar eu râd.

Mel se apropie de mine.

– Este 4:27. Am promis că vă aduc în douăsprezece minute, mi-am ținut promisiunea, îmi spune ea. Îmi pare bine că te-am cunoscut, Judith. Sper că totul va fi în regulă.

O strâng de mână.

– Mulțumesc pentru tot, Mel.

– Dacă am timp, mâine vin să o întâlnesc pe Meduza, bine?

– Ar fi minunat, răspunde Eric, foarte recunoscător.

– O aduci pe Samantha? întreb.

Mel zâmbește și aprobă. După câteva momente, tânăra urcă în Hummer și dispare. Intrăm în spital și mă duc direct într-un salon frumos din aripa maternității.

Doctorița îmi spune că nu trebuie să mă îngrijorez. Totul merge bine. Apoi își bagă mâna în mine și văd stele verzi. Îi blestem întreaga familie. Eric mă ține de mână, dar toate astea

Scanned with CamScanner

îi produc și lui suferință. Când doctorița își retrage mâna dintre picioarele mele, își scoate și mănușa din latex.

- Ești la patru centimetri.

Văzându-mi tatuajele, spune:

– Ce tatuaje sexy ai, Judith!

Sunt de acord. Mă dor toate și nu pot să zâmbesc.

– Totul e în regulă? întreabă Eric, îngrijorat.

Doctorița îl privește și îl asigură că da.

– E exact așa cum trebuie, spune și mă bate ușurel pe picior. Acum relaxează-te și încearcă să te odihnești. Ne vedem curând.

După ce pleacă, mă uit la Eric și bărbia îmi tremură.

– Nu, nu, nu, nu plânge, campioano! spune el.

Mă îmbrățișează și, pentru că simt că durerea revine, protestez.

– Mă doare îngrozitor de tare.

Prind mâna lui Eric și i-o sucesc cu aceeași intensitate cu care mă doare pe mine și, chiar dacă știu că îi provoc durere, nu scoate nici un cuvânt. Mă strânge și mai tare. Când durerea trece, îi spun în șoaptă:

– Nu pot, Eric... Nu mai suport durerea.

– Trebuie, iubita mea.

– Spune-le să îmi facă epidurala acum. Scoate-o pe Meduza din mine, fă ceva!

– Încetișor, Jude.

– Nu vreau! strig. Dacă te-ar durea atât de tare, aș mișca și munții ca să te ajut.

De îndată ce spun acest lucru, realizez că sunt destul de dură. Eric nu merită asta. Îl trag de mână și îl fac să vină mai aproape.

– Îmi pare rău... îmi pare rău, dragă. Nimeni pe lumea asta nu ar avea grijă de mine mai bine decât tine.

Nu contează ce spun eu acum.

– Liniștește-te, micuțo..., îmi șoptește el.

Dar momentul meu minunat de liniște nu durează prea mult. Durerea atacă din nou și îi sucesc brațul.

Scanned with CamScanner

– Doamne... Doamne... Mă doare atât de tare din nou!

Eric cheamă infirmiera și cere epidurala. Vede că sunt isterică, dar spune că nu mi-o poate face până ce nu aprobă doctorul. Blestem totul. Absolut totul. Da, în spaniolă, ca să nu mă înțeleagă. Durerea devine și mai puternică și nu mai suport.

Sunt o pacientă rea...

Am o gură rea...

Sunt cea mai rea...

Eric încearcă să îmi distragă atenția cu mii de vorbe de iubire. Mă pune să respir așa cum am învățat la cursurile prenatale, dar nu pot. Durerea mă copleșește și nu știu dacă respir, dacă strig sau dacă voi termina prin a înjura familiile oricărui lucrător din spital.

Transpir...

Tremur...

Simt cum vine încă o contracție...

Strâng mâna lui Eric și mă încurajează să respir din nou. Respir... respir... respir.

Încă o dată, durerea se oprește. Dar se intensifică mai des, mai tare și mai devastator.

– Fac ceva pe toată lumea!

Eric îmi dă un șervețel umed pentru față.

– Fixează-ți privirea într-un punct și respiră, draga mea.

Fac ce spune și durerea se oprește.

Dar bănuiesc că durerea va începe din nou și îmi va spune din nou pentru a mia oară să îmi fixez privirea... Așa că îl apuc de cravată și îi apropii fața de a mea.

– Dacă îmi mai spui o singură dată să țin privirea fixă într-un punct, jur pe tatăl meu că o să-ți scot ochii din cap și o să-i înfig în rahatul ăla de punct fix, spun.

El nu zice nimic. Mă ține doar de mână, în timp ce mă zvârcolesc în pat și simt că mor de durere.

Doamne... Doamne... Mă doare!

Scanned with CamScanner

Cu siguranță, dacă bărbații ar naște, copiii s-ar fi făcut deja numai în eprubete.

Ușa se deschide și mă uit la doctoriță ca fata din *Exorcistul*. Mă simt ca o criminală... Jur că aș putea să o omor. Fără să clipească, ridică cearșaful și pune din nou mâna pe mine.

– Pentru o femeie care naște prima oară, dilatarea este foarte rapidă, Judith.

Se uită la infirmieră.

– Ești aproape la șase centimetri. Să vină Ralf să îi facă epidurala. Cred că bebelușul se grăbește să iasă.

Oh, da... epidurala!

Vestea asta e mai bună decât un orgasm. Sau două... sau douăzeci.

Vreau tone de epidurale. Trăiască epidurala!

Eric îmi șterge transpirația de pe frunte și îmi șoptește:

– Da, draga mea, o să-ți facă epidurala.

Mă zvârcolesc din cauza unei noi contracții.

– Eric?

– Da, draga mea.

– Nu mai vreau să fiu niciodată însărcinată. Îmi promiți?

Bietul Eric e de acord. Nimeni nu ar îndrăzni să facă altfel într-o astfel de situație.

Îmi șterge transpirația și vreau să spun ceva, când se deschide ușa și intră un bărbat care se prezintă drept Ralf, anestezistul. Când văd acul pe care îl are în mână, mă ia amețeala.

Unde o să înfigă chestia asta?

Ralf îmi spune să mă ridic și să mă aplec în față. Îmi spune că trebuie să stau complet nemișcată ca să nu mă rănesc la coloană. Sunt copleșită, dar cooperez sută la sută și abia mai respir.

Eric mă ajută. Nu pleacă de lângă mine. Simt o mică înțepătură atunci când mă aștept cel mai puțin.

– Gata, spune anestezistul. Tocmai am făcut epidurala.

Sunt surprinsă. Atât de repede!

Scanned with CamScanner

Credeam că o să mă simt ameţită de la durerea injecţiei, dar, până acum, nimic. Îmi spune că trebuie să lase cateterul pentru situaţia în care doctorul ar vrea să administreze mai mult anestezic. Apoi îşi ia instrumentele şi pleacă. Eric şi cu mine rămânem în cameră, singuri. Eric mă sărută.

– Eşti o campioană!

E atât de drăguţ. Are atât de multă răbdare cu mine şi îmi arată atâta dragoste în cuvinte şi fapte.

Zece minute mai târziu, observ că durerile oribile au început să cedeze şi apoi au dispărut. Mă simt ca Regina din Saba. Sunt eu din nou. Pot vorbi, zâmbi şi discuta cu Eric fără să mai semăn cu o hidră cu şapte capete.

O sunăm pe Sonia şi îi cerem să treacă pe acasă şi să ne aducă gentuţa cu lucrurile Meduzei. E atât de entuziasmată să ştie că suntem la spital. Nici nu vreau să îmi imaginez ce vor simţi tatăl şi sora mea.

Apoi o sun pe Simona. Ştiu cât de important este pentru ea să o sun chiar eu şi o fac să promită că o să vină cu Sonia la spital când ne aduce geanta.

Apoi, după ce mă gândesc bine, îl sun pe tata. Eric crede că aşa e cel mai corect. Dar, aşa cum credeam, când află că sunt la spital, săracul tata intră în vrie. Observ din vorbele lui. Când tata se enervează, nu poate fi mereu înţeles. Vorbeşte fără noimă.

Îi dă telefonul surorii mele. Alta cu nervii întinşi la maximum. Raquel se manifestă prin strigăte şi aplauze. În sfârşit, îi dau telefonul lui Eric şi le spune că o să trimită avionul la Jerez ca să îi aducă.

După ce închide, mă sărută grijuliu pe buze.

– A sosit ziua cea mare, draga mea. O să fim părinţi.

Îmi e frică, dar sunt fericită.

– O să fii un tată extraordinar, domnule Zimmerman.

Eric mă sărută din nou şi întreabă:

– Aşadar, Hannah, dacă e fetiţă. Dar dacă e băieţel?

Se deschide uşa şi intră Björn, transpirat.

Scanned with CamScanner

– Atenție... James Bond e aici, glumesc eu.

Se uită la mine. Gluma nu-i place și, după ce se gândește dacă să mă trimită sau nu la plimbare, mă întreabă:

– Cum ești?

– Acum, sunt bine. Mi-au făcut epidurala, nu mă mai doare și sunt bine.

Eric este și el mai calm acum. Nu spune nimic, dar știu că îi este greu. Doamne, îl iubesc atât de mult! Cei doi vorbesc puțin împreună și mă distrez când îl aud pe Eric cum spune:

– Douăsprezece minute, prietene. I-a luat exact douăsprezece minute.

Björn e stupefiat. Lui i-a luat aproape o oră. Traficul a fost groaznic.

– Cum a ajuns aici? A zburat?

– Habar n-am. Eu am stat cu Jud. Dar, wow!

Mel e tare de tot!

– Trebuie să fie greu de suportat, șoptește Björn.

Eu râd.

Vorbesc cu ei, calmă și relaxată, când apare Sonia, împreună cu Flyn și Simona. Toată lumea mă sărută și zâmbesc, chiar dacă nu îmi mai simt picioarele. E atât de intens totul. Sunt ca lemnul. În timp ce toată lumea vorbește, Flyn mă apucă de mână.

– Ne întâlnim azi cu Meduza?

– Cred că da, dragule.

– Wow!

Ușa se deschide din nou și apare Norbert. Când mă vede, zâmbește și îi fac cu ochiul. Zece minute mai târziu, apare o infirmieră care ne spune că sunt prea multe persoane în rezervă. Ca de obicei, Björn se ocupă de toți fără să i-o ceară cineva și îi îndrumă spre cafenea.

Flyn protestează. Nu vrea să plece de lângă mine. Vrea să fie primul care o vede pe Meduza. Într-un final, îl conving că e în regulă să plece.

Scanned with CamScanner

– Flyn o să fie un frate minunat, spune Eric când suntem, în sfârșit, singuri.

Ușa se deschide din nou și intră doctorița. Mă simt copleșită când văd că trage cearșafurile de pe mine. La naiba, iar o să-și bage mâna în mine. E atât de dureros! Dar cu epidurala nu o să mă mai doară.

– În sala de nașteri! Să facem cunoștință cu bebelușul tău.

Cheamă infirmierele și, când mă iau, nu vreau să mă despartă de Eric.

– El merge cu mine, spune doctorița. Trebuie să se îmbărbăteze ca să intre în sala de operație.

Îi dau drumul la mână și îi dau o sărutare. Doamne, ce moment! Când ajungem în sala de nașteri, inima îmi bate să sară din piept. Sunt terifiată. Nu mă doare nimic acum, dar ideea că o să o văd pe Meduza mă înspăimântă. Dacă Meduza nu mă va plăcea ca mamă?

Mă transferă din cărucior pe targă și infirmierele pleacă. Două femei cu măști chirurgicale mă conectează la mai multe monitoare și îmi cer să îmi pun picioarele pe suporți.

– Deci „Cere-mi ce vrei". Ce tatuaj original!

Râd.

– Soțului meu îi place la nebunie.

Râdem toate trei. Doctorița vine și Eric este lângă ea. Are un halat verde și o bonetă ridicolă. Zâmbesc din nou.

Doctorița stă lângă mine și îmi explică în ce fel trebuie să împing. Cu epidurala făcută, nu voi mai simți durerea, așa că trebuie să împing oricând îmi va cere sau când se va aprinde lumina roșie pe monitor și să mă opresc atunci când îmi va spune. Sunt speriată, dar sunt aici și trebuie să fac totul corect.

Doctorița se poziționează între picioarele mele și, când lumina roșie a monitorului din dreapta mea clipește, îmi cere să împing. Respir cum am învățat la cursuri și împing... și împing... și împing... și împing.

Scanned with CamScanner

Eric mă încurajează. Eric mă ajută. Eric nu se mișcă un centimetru de lângă mine.

Repet același lucru de atâtea ori încât, în ciuda faptului că nu simt durerea, extenuarea începe să mă cuprindă. Între împingeri, un Eric foarte surprins îmi spune că sunt destul de puternică. Și eu sunt impresionată de mine. Îmi dau seama că împing ca o fiară.

Doctorița explică faptul că Meduza e destul de mare și încovrigată în așa fel încât, în ciuda dilatării și împingerilor mele, va ieși destul de greu.

Lumina monitorului se face din nou roșie. Împing în continuare. Timpul trece și eu împing și doar împing. Țin fruntea sus, din nou și din nou, dar apoi, extenuată, las capul jos.

– Hei, tată... nu rata următoarele contracții. Bebelușul e deja aici, îi spune doctorița lui Eric.

Mă îmbărbătez și ochii mi se umplu de lacrimi, mai ales când văd chipul lui Eric atât de entuziasmat. Împing și împing iar, și simt că iese ceva din mine. Eric face ochii cât cepele.

– A ieșit capul, Jude... a ieșit capul!

Vreau să văd dar, desigur, nu pot!

Poate că e mai bine totuși, pentru că, dacă aș vedea un cap care se iețește din vaginul meu, ar putea fi destul de traumatizant pentru mine!

Doctorița mă încurajează.

– Hai, Judith, mai împinge o ultimă dată. Dacă ies umerii, corpul va ieși ușor.

Extenuată, dar și exaltată, împing încă o dată când lumina roșie clipește. Împing... împing... împing până când simt că o greutate uriașă îmi părăsește corpul.

– Gata!

Nu pot vedea nimic. Îl văd doar pe Eric.

Ochii i se umplu de lacrimi și zâmbește. Privirea i se înmoaie și cred că este cea mai frumoasă imagine pe care o am cu el.

Scanned with CamScanner

Sunt fericită și plâng de fericire când, brusc, plânsetul Meduzei umple camera.

– E băiețel, spune doctorița, un băiețel frumos!

Un băiețel!

Sunt mama acestui băiețel!

Respirația lui Eric este sacadată.

– Hai, tată, spune doctorița, vino și taie cordonul ombilical.

Plâng. Vreau să îmi văd copilul. Cum arată?

Eric îmi dă drumul la mână, taie cordonul și apoi vine spre mine. Își apleacă gura spre a mea și mă sărută.

– Mulțumesc, iubito. Este minunat. Minunat!

În acel moment, mi-a pus-o pe Meduza pe burtă. Bebelușul meu. Copilul meu. Mirată, mă uit la el, îl ating și plângem amândoi.

– Salut, micuțule! Salut, dragul meu, sunt mama ta.

Deja vorbesc prostii?

Niciodată nu mi-am imaginat că voi trăi așa ceva...

Niciodată nu mi-am imaginat că voi simți ceea ce simt...

Niciodată nu mă voi simți atât de completă...

Eric mă sărută și îmi ating copilul. Este perfect, minunat. Și e blond ca tatăl lui și seamănă perfect cu el.

Eric și cu mine zâmbim întruna. Apoi, una dintre infirmiere ia copilul, în timp ce doctorița se ocupă de mine și îmi scoate placenta. O vedem cum verifică bebelușul de mai multe ori, apoi îl spală în timp ce micuțul plânge. Îi pune o brățară în jurul gleznei, îl îmbracă și îl cântărește.

– Trei kilograme șase sute de grame!

Trei kilograme șase sute de grame!

Doamne, ce băiat mare!

Avea dreptate doctorița că va fi un copil mare.

Când doctorița termină cu mine, infirmierele mi-l aduc la pat. Mă transferă și îmi aduc bebelușul în brațe.

Doamne, este cel mai frumos moment din viața mea!

Scanned with CamScanner

Mă uit la el cu o dragoste incredibilă. Îl privesc și mă îndrăgostesc de el. Este atât de frumos! Perfect!

Eric nu clipește și zâmbește când vede brățara de la gleznă pe care scrie „Zimmerman Salon 610".

Zimmerman!

Din nou, un Zimmerman blond și mare a venit pe lume ca să tulbure apele.

– Să-l numim ca pe tine, Eric Zimmerman, spun.

– Ca pe mine?

Încuviințez și, cu un zâmbet care știu că va ajunge la sufletul lui Eric, adaug:

– În câțiva ani, vreau ca un alt Eric Zimmerman să se îndrăgostească nebunește de o altă femeie și să o facă la fel de fericită cum sunt eu.

Eric zâmbește fără încetare.

Fără să fie nevoie să-mi spună, știe că este cea mai fericită zi din viața lui. Și din a mea.

Scanned with CamScanner

31

Prima noapte în spital e destul de agitată.

După ce pediatrul a venit să ne vadă și ne-a spus că bebelușul este perfect, m-a întrebat dacă îl voi hrăni la sân sau cu biberonul.

Rapid și fără ezitare optez pentru biberon. Nu mă interesează părerea altora. Nu intenționez să devin o fabrică ambulantă de lapte, când știu foarte bine că bebelușii hrăniți cu biberonul se dezvoltă minunat.

În ziua în care am vorbit cu Frida la telefon despre acest lucru, mi-a spus că nu i se pare în regulă. A spus că laptele de la sân este ideal. Imunizează, este cel mai bun. Sonia mi-a spus același lucru, mi-a spus chiar cum hrănirea la sân interacționează cu instinctul matern. Ei bine, instinctul meu matern îmi spune să îi dau biberon și că, dacă cineva îmi atinge fiul, îl omor.

Când îi spun și lui Eric, îmi zice că e doar decizia mea. Iar ceea ce îmi doresc încă din prima clipa este ca soțul meu să facă parte din această poveste, în aceeași măsură ca și mine. Am ales biberonul, așa că vom împărți calvarul. Nu mă interesează ce crede restul lumii!

Când aduc un biberon cu lapte pentru micuțul nostru, i-l dau lui Eric.

– Hai, tati, dă-i primul biberon, spun.

Mă uit cum îl ridică din pătuț, se așază pe un scaun și îl hrănește. Micuțul, care este minunat, se aruncă la tetină ca o fiară și devorează laptele.

De îndată ce s-a terminat hrana, adoarme ca un mânz. Nu știu dacă trebuie să îi șterg prima balele copilului, sau dacă trebuie să o facă tatăl lui.

Sunt atât de drăguți amândoi!

Scanned with CamScanner

După hrană, infirmierele vin să îl pună pe Eric în pătuț. Vor ca eu să dorm și să mă odihnesc. Dar micuțul are plămâni puternici și îi place să se facă remarcat. Are temperament, nu glumă!

Pentru că știe că fiul lui plânge, Eric îl ține în cameră și are grijă de el toată noaptea. Îl mângâie, îl leagănă, vorbește cu el. Îi privesc în întuneric și inima îmi sare din piept.

Sunt obosită, extenuată, dar nu pot să adorm. Ochii mei nu se satură să se uite la spectacolul minunat pe care cei doi Eric îl prezintă în fața mea.

– Hai, du-te la somn, draga mea. Odihnește-te, șoptește iubirea mea.

– Este perfect, nu-i așa?

Micuțul se cocoloșește în brațele lui.

– Perfect ca tine, dragostea mea.

Mă atinge pe creștet, și asta e un balsam pentru mine. Știe că mă relaxează și, în final, cad extenuată în brațele lui Morfeu.

Când mă trezesc, sunt singură în cameră. Lumina pătrunde prin fereastră și, când am chemat infirmiera, ușa s-a deschis și a intrat Eric.

– Hai, bunicule. Bruneţica ta fată s-a trezit în sfârșit, spune cu un zâmbet până la urechi.

Când îl văd pe tatăl meu, râd cu toată gura.

Se grăbește să mă îmbrățișeze. Urmează Raquel, Lucía și Luz.

– Felicitări, iubirea mea. Aveți un bebeluș minunat.

– Un băiețel, tată, exact ce ți-ai dorit! exclam.

Tatăl meu încuviințează.

– Îmi pare rău, fiule. De data asta, am câștigat pariul, îi spune lui Eric.

– Sunt la fel de fericit ca tine, Manuel. Să nu te îndoiești nici măcar o secundă.

– Wow! Sora mea mă îmbrățișează. Ce băiat frumos!

– Seamănă perfect cu Eric, nu-i așa? întreb.

Scanned with CamScanner

– De aceea am spus că e frumos, îmi răspunde soră-mea și mă face să râd.

Luz, Luz a mea, se urcă în pat, mă îmbrățișează și îmi dă un pachet.

– Mi-am văzut verișorul și e minunat. Dar nu are ochii ca Flyn.

Zâmbesc și deschid pachetul. Înăuntru se află o fotografie cu echipa națională de fotbal a Spaniei. Râd.

– Vrei să fie dat afară din Germania? întreb și toată lumea râde. Oricum, unde e micuțul meu?

– Îi fac niște analize, draga mea, spune Eric. Nu te îngrijora, o să îl aducă înapoi.

În timp ce tata, Lucía, Eric și Luz se duc să bea un pahar la cafenea, sora mea se așază lângă mine.

– Felicitări, Judith. Ești mamă!

Raquel mă îmbrățișează.

– E pe viață, drăguțo. Micuțul Eric e frumos și sunt sigură că o să îți aducă multe bucurii. Partea rea e că cresc, într-o zi încep să iasă cu fete, să citească reviste porno și să fumeze marijuana.

– Raquel...

Râdem amândouă. E imposibil să nu râzi cu sora mea.

– Bine, spune-mi ceva nou.

– De comun acord, Jesús și cu mine, am introdus actele de divorț acum douăzeci de zile.

– Serios?

– Are o prietenă nouă și, aparent, e ceva serios. Și, ținând cont de graba lui, am intentat un divorț foarte rapid.

– Wow, e foarte bine! Vei fi o femeie singură și vei avea întâlniri sălbatice, spun râzând.

Dar când mă uit la chipul ei, îmi dau seama că ceva nu e în regulă.

– Cum merge treaba cu mica ta aventură sălbatică?

– Foarte rău.

Scanned with CamScanner

– Foarte rău?

– Vrea să plecăm în Mexic și să trăiesc acolo cu el.

– Oh, Doamne!

– E în regulă, drăguțo... am spus nu. În primul rând, pentru că nu vreau să fiu prea departe de tata și de tine. În al doilea rând, pentru că Jesús nu va fi de acord să îmi duc fetele așa departe și, în al treilea rând, pentru că, dacă ar fi fost invers, nu mi-ar fi plăcut ca Jesús să ducă atât de departe fetele. Și, înainte să spui ceva, poate că Jesús s-a purtat urât cu mine, dar cu fetele a încercat mereu să fie un tată bun și nu vreau să îl fac să se simtă prost. Știu că îl iubesc și ele, mai ales Luz. Una e să divorțezi și alta să îl despart de fete.

Aprob ce spune și înțeleg totul.

– Așa că tipul, cum spune Luz, se simte respins și nu m-a mai sunat timp de zece zile lungi și furtunoase.

– Și ce faci? Îl suni?

– Niciodată.

– I-ai spus despre divorț?

– Nu încă.

– Trebuie să îi explici lucrurile așa cum mi le-ai explicat mie.

– Nu.

– De ce nu?

– Pentru că Juan Alberto nu mi-a dat opțiunea asta. Când am spus nu la Mexic, s-a încăpățânat foarte tare, s-a enervat și nu m-a lăsat să îi explic. A spus doar atât: „Foarte bine, regina mea. Îți doresc o viață frumoasă."

– Așa a spus?

Raquel încuviințează.

– Și tu ce ai spus?

– Ei bine, nu o să-mi facă una ca asta! Am vrut să spun ceva teribil. Știi cum sunt când mă transform într-o viperă, dar mi-am zis: abține-te!

Râd și o îmbrățișez.

Scanned with CamScanner

– Așa că mica ta aventură sălbatică s-a terminat?

– Cam așa ceva... Încă mă mai gândesc la el.

– Raquel, dacă îl iubești și te iubește, de ce nu îi explici totul și îi sugerezi să...

– Să ce? Să vină să trăiască în Spania? pufnește. Nu... nu... Și apoi i se duc naibii afacerile și dă vina pe mine. Nici gând!

Discutăm mult timp, dar nu ajungem la vreo concluzie. Raquel pune punct și e imposibil să-i aduci argumente convingătoare. Toată lumea spune că eu sunt cea încăpățânată din familie, dar ei nu o cunosc pe sora mea!

Între timp, Eric revine împreună cu Björn și cu micuțul meu. Björn îmi oferă un buchet splendid de trandafiri. O salută mai întâi pe sora mea, apoi pe mine.

– Felicitări, mămico!

– Mulțumesc, frumosule!

Iubitul meu pune copilașul în pătuț.

– Toate bune? întreb.

Eric încuviințează.

– Și tata?

– A rămas cu mama și cu copiii în cafenea. Vor urca în curând.

– Ce crezi despre băiețelul nostru minunat? îl întreb pe Björn.

– E o frumusețe, Judith. Ați făcut un copil minunat.

– Vrei să îl ții în brațe?

Björn face câțiva pași în spate cu o privire înfricoșată.

– Nu, nu îmi plac bebelușii. Prefer copiii de vârsta lui Flyn pentru că pot vorbi cu ei.

Râdem cu toții.

– Sper că are personalitatea lui Judith, pentru că, dacă o are pe a ta, prietene, am pățit-o, spune Björn.

– Ei bine, se pare că nu ai aceeași părere ca sora mea, spune Raquel.

Râdem cu toții, dar o bătaie în ușă ne atrage atenția. Este Mel, fata din lift.

– Pot să intru? întreabă ea.

Scanned with CamScanner

– Intră, Mel, intră! spun fericită.

Împinge un cărucior în care un bebeluș doarme. A adus și niște flori, pe care mi le dă.

– Tocmai a adormit. Sper să doarmă mai mult!

Eric o întâmpină cu două sărutări pe obraz.

– Bebelușul e atât de frumos și de grăsuț, spune în timp ce se uită la micuțul Eric în pătuț. Deci Meduza e băiat sau fată?

– Un băiețel minunat, răspund cu mândrie.

Mă îmbrățișează cu căldură.

– Felicitări, Judith!

Pleacă de lângă mine și se lovește de Björn.

– Ah... James Bond e aici, spune ea recunoscându-l.

Björn nu zâmbește. O privește din cap până în picioare înainte de a-i răspunde.

– Hei, Superwoman cea autoritară. Ce faci aici?

Eric și cu mine ne privim și, înainte de a putea spune ceva, ea se apără singură.

– Deci, cât ți-a luat ieri să ajungi aici cu Aston Martin-ul tău? Opt minuțele?

În general, Björn este foarte curtenitor, dar nu și acum. În loc să zâmbească și să intre în joc, ridică sprâncenele.

– Un pic mai mult, isteațo.

Wow, ce se întâmplă cu Björn?

Femeia asta îl deranjează doar pentru că nu îi cade la picioare?

Uimită, mă uit că nu mai acționează ca un Don Juan.

– O să fiu în cafenea cu Manuel și cu Sonia, îi zice lui Eric. Revin mai târziu când o să fie mai puțină lume pe aici.

– Vin cu tine, îi spune Eric.

După ce pleacă cei doi, sora mea mă privește, eu mă uit la Mel și ea zâmbește, amuzată.

– Nostim Frumușelul, nu-i așa?

Nu răspund, dar râd cu toată inima. E clar că noua mea prietenă și Björn nu se înțeleg.

Scanned with CamScanner

Când rămânem doar noi trei, vorbim despre copii, sarcini și nașteri. Brusc, îmi dau seama că fac parte din clubul mamelor și vorbesc despre nașterea mea ca despre ceva unic și minunat. Raquel și Mel fac același lucru.

Nu am înțeles niciodată pasiunea de a vorbi despre nașteri, dar acum, după ce l-am adus pe lume pe fiul meu, îmi place să vorbesc despre asta și să îmi amintesc.

Samantha se trezește și, când Mel o scoate din cărucior, sora mea și cu mine ne îndrăgostim pe loc de ea. O păpușică blondă, cu ochii albaștri ca ai mamei sale. Fetița zâmbește și ne înveselește cu tot felul de fețe.

După o oră și ceva, Mel pleacă împreună cu fetița, dar camera este plină din nou.

Sonia și tata, mândrii bunici ai micuțului Eric, vor să fie cu el. Raquel se duce jos să își ia ceva de mâncare cu Lucía și copiii și să stea de vorbă cu Björn și cu Eric. Puțin mai târziu, Marta, Arthur și câțiva prieteni din Guantanamera trec să mă vadă. Când Sonia îl vede pe Máximo, se salută și nu mă pot stăpâni să nu zâmbesc. Dar râd în toată regula când Eric îl vede pe argentinian că vorbește cu mama lui. Nu spune nimic și doar se preface că nu știe nimic.

În acea noapte, după ce toată lumea a plecat și liniștea a revenit în rezervă, l-am privit pe Eric cum a schimbat scutecele copilului nostru.

– Ești fericit?

S-a uitat la mine și a pus copilașul adormit în pătuț.

– Ca niciodată, iubirea mea.

A doua zi, am fost externată din spital și toată familia, cu un membru în plus, a mers acasă.

Scanned with CamScanner

32

Eric Junior are aproape două luni.

E un băiat bun, încântător, cu ochii albaștri și minunați ca ai tatălui său. Ne-a făcut să ne învârtim ca niște apucați în jurul lui.

După primele zile, când totul a fost un haos, ne-am obișnuit cu noul program. Micuțul este regele casei. Are puteri depline și noi suntem la comanda lui.

Mănâncă la două ore, chiar dacă este zi sau noapte. E extenuant deoarece, pe lângă faptul că este o mașină de mâncat, nu doarme foarte mult.

Eric are grijă de el. Vrea ca eu să mă odihnesc, dar văd că este copleșit de situație. Într-o zi, după o noapte întreagă în care a avut de-a face cu gazele copilului, nu s-a trezit până la unsprezece dimineața. Chiar și el a fost surprins de acest lucru!

Două nopți mai târziu, m-am trezit speriată și l-am găsit pe Eric la marginea patului legănându-se singur. Nu avea bebelușul în brațe, dar le ținea în poziția de legănat. Copilul dormea în pătuț.

– Dragul meu, întinde-te și culcă-te, i-am spus și m-am abținut să nu casc.

Așa a făcut și a adormit în câteva secunde. Când s-a încovrigat în brațele mele, m-am simțit cea mea norocoasă femeie din lume.

Flyn este un frățior minunat. Nu este gelos și e mai atent ca niciodată. După-amiaza, după ce își face temele, vrea să se joace cu micuțul. E mândru că este fratele mai mare, și lucrul ăsta i se poate citi pe față.

Toți gângurim ca bebelușul!

Chiar și Norbert!

Redevin eu însămi. Sunt din nou Judith, chiar dacă mă mai chinui cu ultimele cinci kilograme pe care trebuie să le dau jos

Scanned with CamScanner

după sarcină. Prea multă înghețată și prăjitură. Dar nu contează. Important este că am un copil sănătos.

Hormonii s-au liniștit și mă bucur. Nu mai plâng, nu mă mai tânguiesc și nu am depresie post-partum.

Tata și sora mea au mai venit de câteva ori să ne vadă în aceste două luni. E atât de mândru de fiecare dată când îl vede pe băiețel, și sora mea la fel. Totuși, observ că este afectată de faptul că s-a terminat aventura ei sălbatică.

Încerc să discut cu ea, dar nu vrea să vorbească despre asta. Renunț. Când va vrea să vorbim, o să vină ea la mine. Știu sigur.

Micuțul Eric este cel mai frumos și mai minunat lucru care mi s-a întâmplat vreodată, și, când mă uit la el, sunt sigură că aș vrea să mai rămân de o mie de ori însărcinată doar ca să fiu lângă el.

Ca o nebună, îl privesc cum doarme, dar Eric intră și mă sărută.

– Să mergem, iubito. Trebuie să plecăm.

Îmbrăcată într-o rochie minunată de seară și cu niște pantofi cu toc de infarct, murmur:

– Mă simt rău că plec de lângă el.

Eric zâmbește și mă sărută pe gât.

– Este prima noastră ieșire. Doar tu cu mine.

Vocea lui mă trezește. Plănuim ieșirea asta încă de când ginecologul ne-a spus că ne putem relua viața sexuală. După ce Eric mă convinge că viața merge înainte și că trebuie să îmi reiau rutina de zi cu zi, mă ridic, îmi sărut copilașul și plecăm ținându-ne de mână.

În sufragerie, Sonia joacă Monopoly pe Wii cu Flyn.

– Cât de bine arătați! exclamă.

– Ah, Jude, sunteți minunați! zice și Flyn.

Îmi place ce aud. E prima dată când port o astfel de ținută de când am născut. Fac pirueta mea obișnuită, iar Flyn zâmbește și mă îmbrățișează.

– Tu ești șeful în seara asta, ești fratele mai mare, spun.

Flyn încuviințează și Sonia îmi face cu ochiul.

Scanned with CamScanner

– Nici o grijă. Mă ocup eu de amândoi, spune.

Zâmbesc și o sărut pe obraz.

– Aveți numerele noastre de mobil, nu-i așa?

– Da, draga mea. Dintotdeauna. Hai... distracție plăcută!

Eric o îmbrățișează.

– Mulțumesc, mamă, și îi dă un bilețel. Vom fi la acest hotel, dacă e vreo problemă. Sunați-ne la orice oră!

– Pentru numele lui Dumnezeu, ce să se întâmple? Plecați mai repede!

Zâmbim și plecăm. Susto și Calamar vin repede și le facem cu mâna. Apoi urcăm în mașina lui Eric și suntem gata de distracție.

Când ajungem la hotel și închidem ușa camerei după noi, ne privim. Este noaptea noastră. În noaptea asta o să facem, în sfârșit, din nou dragoste cât vrem și fără întreruperi. Văd o frapieră pe masă.

– Ei bine... cu etichetă roz, șoptesc eu, și Eric zâmbește.

Ne privim...

Ne apropiem...

Îmi arunc poșeta pe podea.

Apoi iubitul meu mă apucă de talie și face ce îmi place cel mai mult. Îmi suge buza de sus, apoi pe cea de jos și mă mușcă încetișor.

– Vrei să cinăm? întreabă.

Dar deja știu ce vreau.

– Să sărim direct la desert.

Zâmbește și șuieră:

– Dezbracă-te!

Mă întorc ca să îmi poată desface fermoarul. Rochia cade pe podea, mă ia în brațe și mă duce în pat.

După ce mă aruncă pe pat, văd cum se dezbracă. Mai întâi cămașa, apoi pantalonii, și la sfârșit boxerii.

Oh, da... ce priveliște minunată!

Wow, este Paul Walker al meu! Îmi lasă gura apă.

Scanned with CamScanner

Îl am în fața mea pe cel mai sexy bărbat de pe planetă, cu cel mai periculos și provocator zâmbet. Se așază peste mine și mă sărută. Îi gust buzele, îi savurez sărutările fierbinți. E prima dată când o s-o facem după ce am născut și știm amândoi că trebuie să avem grijă.

Își trece degetele peste coapsele mele, ceea ce mă scoate din minți.

Îmi șoptește la ureche cuvinte care mă excită enorm.

Apoi îmi trage chiloții și îi rupe în bucăți, înnebunesc și sunt bucuroasă că mi-am adus de schimb. Noaptea va fi lungă.

– Vreau să intru în tine, spune.

– Fă-o, șoptesc cu respirația fierbinte. Dar întreabă-mă altfel.

Eric zâmbește. Știe ce vreau.

– Vreau să ți-o trag.

– Da, așa... da.

Sunt excitată, dar și speriată.

Oare sexul după naștere doare?

Eric intră încetișor în mine. Ochii lui caută orice mic semn de durere. Mă arcuiesc, închid ochii și îl primesc în mine.

– Privește-mă, îmi cere.

Așa fac. Îl privesc și mă înfierbânt din ce în ce mai tare.

Respirațiile noastre se îndesesc și, cu toate precauțiile din lume, iubitul meu, Eric al meu, soțul meu, îmi atinge sexul cu penisul.

– Doare?

Oh, nu... nu doare. Îmi place și îmi mușc buza de jos.

– Nu, dragule... continuă... continuă.

– Da, da... da

Cu grijă, Eric își mișcă vârful penisului înăuntrul vaginului meu. Doamne... ce senzație.

Mă ispitește ...

Mă înnebunește...

– Dacă te doare, îmi spui să mă opresc, bine?

Sunt excitată, dar și speriată.

Scanned with CamScanner

– Nu, dragule... continuă... continuă.

Încă puțin...

Încă puțin...

Simt cum mi se deschide vaginul, cum se umezește, cum tremură.

Sunt atât de excitată, nu mă doare nimic. Simt doar plăcere. O plăcere intensă, și, când nu mai rezist, mă copleșește dorința, îl apuc de fese și le strâng tare. Gemem amândoi.

– Nu mai sunt gravidă, așa că nu doare, îi spun. Dă-mi ce am nevoie, Zimmerman.

Ochii lui strălucesc. Zâmbește. Are pielea de găină.

E pasiune în stare pură.

Ne cuprinde nebunia și uităm că suntem pe această lume... simțim doar atingerea corpurilor noastre în timp ce ne sărutăm și facem dragoste cum ne place.

Cinci minute mai târziu, stăm cu respirația tăiată în pat.

– Wow!

– Da!

– Minunat!

Eric răsuflă greu și întinde o mână peste burta mea aproape plată acum.

– Așa cum spui, draga mea, al naibii de bine!

Râdem și ne îmbrățișăm, apoi trecem din nou la sărutări.

– O mai facem o dată? întreb când cred că suntem din nou gata.

Este mai mult decât pregătit. Se dă jos din pat și mă ia în brațe.

– Nu mă voi opri toată noaptea, draga mea. Ești pregătită? întreabă.

Sunt pregătită de luni întregi și îl mușc de lobul urechii.

– O să fac ceva ce vrem amândoi, murmură el.

Zâmbesc. Știu ce va face și apoi mă sprijină de perete.

– Îți place așa? întreabă.

La perete? Oh, da! Cât mi-am dorit acest moment!

– Da.

Zâmbește și își apasă coapsele de ale mele.

Scanned with CamScanner

– Acum, da, iubito, acum, da.

Și apoi, fără preludiu, își bagă penisul imens, tare și gros în mine, în timp ce ne privim, iar eu gem, îl primesc și icnesc.

O dată, de două ori...

De o sută de ori intră și iese din mine, în timp ce instinctele sălbatice ne copleșesc. Ce mult ne place!

Tot ce se întâmplă între noi este fierbinte, clocotitor. Îl mușc de umăr. Îi savurez pielea, în timp ce mă penetrează. Dar se oprește brusc.

– Uită-te la mine, spune.

Fac ce îmi cere. Are o privire de felină, își apăsă coapsele de mine ca să intre și mai adânc, și mă întreabă cu o voce sacadată, când își dă seama cum îl absoarbe vaginul meu:

– Îți place așa, iubito?

Aprob și îmi trage o palmă la fund.

– Da... oh, da... nu te opri.

Nu se oprește. Mă înnebunește.

Iubitul meu dulce și minunat mă penetrează, iar și iar, până ce ajungem la orgasm și nu avem ce face și ne oprim.

Respirațiile noastre nu se mai sincronizează și încep brusc să râd.

– Dragule, mi-a fost atât de dor de tine!

Eric încuviințează, plin de sudoare.

– Cu siguranță nu cât mi-a fost mie.

Fără să ne separăm, mergem la duș și facem din nou dragoste ca doi sălbatici. Noaptea este lungă și vreau să ne bucurăm de ce ne place nouă cel mai mult. Ce ne place cel mai mult amândurora.

La ora trei dimineața, extenuați după cinci asalturi fierbinți, sunăm la room service. Ne este foame. Ne aduc sandviciuri și mai multe băuturi cu etichetă roz. Mâncăm goi în pat.

– Totul e în regulă? întreabă Eric.

Zâmbesc. Mă bucur când mă întreabă acest lucru.

Ne umplem paharele și toastăm în timp ce ne privim.

Scanned with CamScanner

– M-a sunat Björn ieri. Mi-a spus că e o petrecere în clubul Sensations peste două săptămâni. Ce părere ai?

Wow!... Da, se pare că ne-am revenit complet.

Ridic o sprânceană și zâmbesc.

– Puțin supliment nu strică niciodată, nu?

Eric râde, își lasă sandviciul pe tavă și mă îmbrățișează.

– Cere-mi ce vrei.

Excitată de această frază, care înseamnă atât de mult pentru noi, îmi abandonez și eu sandviciul și îmi deschid picioarele pentru el.

– Dă-mi plăcere!

Ne sărutăm. Eric își coboară gura pe corpul meu. Oh, da... Îmi sărută buricul și gem, dar un țârâit ne întrerupe brusc. Mobilul meu!

Ne uităm unul la altul. E trecut de trei dimineața. Un telefon care sună la ora asta nu e de bine. Ne gândim amândoi la copilul nostru. Sărim din pat și Eric apucă telefonul înaintea mea.

Îl privesc, îngrijorată, în timp ce vorbește. Se calmează. Încerc să îi atrag atenția făcându-i semne cu mâna. Înainte de a închide, îl aud cum spune:

– Nu te mișca. Venim să te luăm imediat.

– Ce s-a întâmplat? Eric e bine? Era mama ta? întreb și inima stă să îmi sară din piept.

Se așază lângă mine pe pat. Aproape plâng.

– E bine. Nu era mama.

Ce ușurare. Copilul e bine. Dar frica mă cuprinde din nou.

– Cine era?

– Sora ta.

– Sora mea?

Inima mi-o ia razna.

– Ce s-a întâmplat? Tata e bine?

Eric încuviințează, zâmbește și spune:

Scanned with CamScanner

– Totul e în regulă. Hai, să ne îmbrăcăm. Mergem să o luăm pe Raquel, care e la aeroportul din München și ne așteaptă.

– Cum?

– Hai, draga mea, mă grăbește el.

Uimită, mă îmbrac repede. La patru și cinci dimineața, și îmbrăcați pentru o ieșire în oraș, ajungem la aeroport. Sunt nervoasă. Ce se întâmplă cu sora mea? De ce e la aeroport?

Raquel este surprinsă să ne vadă.

– Veniți de la o petrecere?

Eric și cu mine încuviințăm și începem să o bombardăm cu întrebări.

– Ce s-a întâmplat? Ești bine? Ce faci aici?

Ea nu mai rezistă și spune:

– Oh, drăguțo, cred că iar am dat-o în bară.

Neștiind ce se întâmplă, o privesc, apoi mă uit la Eric, care se holbează la noi.

– Nu mă speria așa, Raquel, știi că nu pot rezista.

Sora mea dă din cap.

– Tata și fetele sunt bine?

Încuviințează din nou.

– Tata nu știe că sunt aici.

– Dar fetele? întreabă Eric, îngrijorat.

– Sunt cu tatăl lor. Le-a dus la Menorca pentru zece zile.

Brusc, înțeleg. Îi pun o mână pe umăr.

– Nu pot să cred.

– Ce? întreabă Eric.

Raquel se uită la mine. Mă uit la ea.

– Nu-mi spune că te-ai culcat cu Jesús și că ești încurcată iar cu... imbecilul ăla. Începe să plângă și înjur. Nu îmi vine să cred!

Oare surorii mele îi lipsește o doagă?

Eric mă calmează și când, în sfârșit, Raquel se oprește din plâns, explică:

Scanned with CamScanner

– Ei bine, nu, drăguțo. Nu m-am culcat cu Jesús și nici nu sunt încurcată cu el. Ce fel de femeie mă crezi?

Acum chiar că sunt pierdută și, în timp ce o privesc pentru o explicație, explodează:

– Sunt însărcinată!

Eric se uită la mine. Însărcinată?

Raquel se tânguie în mijlocul aeroportului din München și nu știu ce să fac. Mă uit la iubitul meu și cer ajutor.

– Nu pot face față altor hormoni, draga mea. Chiar nu mai pot!

Râd. Săracul, l-am făcut să treacă prin atâtea în timpul sarcinii mele. O duc pe sora mea la un scaun.

– Să vedem, Raquel. Dacă nu te-ai culcat cu Jesús, atunci al cui este copilul?

– Al cui crezi?

Clipesc.

– De unde să știu? După câte mi-ai povestit, nu te-ai întâlnit cu nimeni.

Lacrimile îi curg pe obraji.

– E aventura mea nebunească, hai...

– Juan Alberto? întreabă Eric.

– Da.

– Ce spui, Raquel?

– Atât, drăguțo.

– Dar nu v-ați despărțit? întreabă Eric.

Sora mea aprobă din ochi.

– Ba da, dar am continuat să ne vedem de fiecare dată când a venit în Spania.

– Ei bine, nu mi-ai spus, zic eu.

– Nu era nimic de spus.

– La naiba, dacă nu era nimic de spus, acum vei avea multe de discutat cu tata, cu fetele și cu Juan Alberto, spun eu.

Ca o nebună, sora mea se ridică și zbiară în mijlocul aeroportului:

– Nu trebuie să îi spun nimic! Absolut nimic!

Scanned with CamScanner

– Liniștește-te, liniștește-te! spune Eric.

– Nu vreau să mă liniștesc! zbiară ea.

Eric se uită la mine. Vrea să o omoare.

– E de la hormoni, îi șoptesc.

– La naiba cu hormonii! protestează el.

O iau pe Raquel de mână. Tremură și e înnebunită.

– Nu vreau să îl mai văd vreodată în viața mea de rahat! Refuz!

Lumea se uită la noi și polițiștii din aeroport se apropie.

Întreabă ce se întâmplă și Eric le explică, așa cum poate el mai bine, că sunt niște probleme de familie. Încuviințează și pleacă.

Ne uităm unul la altul. Suntem consternați. Noaptea noastră minunată s-a terminat la aeroport, iar sora mea plânge, însărcinată și cu hormonii dați peste cap.

Eric decide să ia frâiele în mâini:

– Hai, să mergem acasă. Ar trebui să te odihnești, îi spune surorii mele.

Ne urcăm toți trei în mașină. Sora mea nu are nici un fel de bagaj. Pe drum, ne spune că s-a dus la Madrid ca să le ducă pe fete la tatăl lor și că Juan Alberto a sunat-o pe când dormea cu Lucía. Luz a răspuns și i-a spus că mănâncă la tatăl ei acasă și că ambii părinți sunt acolo. Când Raquel s-a dus să îi vorbească, el a înnebunit și, ca o hidră, ea i-a spus să se ducă dracului.

Când am ajuns acasă, Sonia tocmai îi dăduse bebelușului meu un biberon și a fost foarte surprinsă să ne vadă. Dar i-a aruncat o privire surorii mele și, după ce a schimbat câteva vorbe cu fiul său, a decis să asculte în liniște.

Raquel și cu mine ne-am dus să vedem ce face micuțul, iar aceasta dormea ca un îngeraș. Este atât de frumos! Sora mea plânge și o ajut să se mute în camera de oaspeți. Îi dau pijamale și o ajut să se întindă, apoi vin la ea. Nu vreau să o las singură.

– Ești un pic mai bine? întreb în întunericul camerei.

– Nu. Mi-e foarte rău. Îmi pare rău că v-am stricat petrecerea.

– Nu contează, Raquel.

Scanned with CamScanner

Geme jalnic.

– Am obținut deja divorțul rapid.

– Când ai aflat?

– Hârtiile au sosit acum două zile. Legal, sunt o femeie singură din nou, drăguțo. Și eu... eu...

Nu mai poate spune nimic pentru că o podidesc din nou lacrimile.

Ce greu trebuie să îi fie... Săraca Raquel.

– Ce ai de gând? o întreb după ce se calmează.

– Cu ce?

– Cu copilul. Îi vei spune lui Juan Alberto?

– Plănuiam să-i spun și despre asta, și despre divorț. Am cumpărat un bilet pentru Mexic pentru că voiam să îi fac o surpriză, dar acum nu mai doresc să îl văd. Tipul ăsta m-a acuzat că sunt o femeie rea. Probabil s-a gândit că și-o trage cu o fraieră ca fosta lui nevastă.

Felul soră-mii de a vorbi mă surprinde mereu. Dar nu e momentul să râdem. Plânge din nou. Încerc să o liniștesc, dar e greu. Să suferi din dragoste și să mai fii și însărcinată, e cumplit. E din ce în ce mai rău și, când în sfârșit adoarme, mă simt frântă și mă duc în camera noastră. Eric îl distrează pe băiețelul nostru.

– Cum merge? întreabă.

– E greu. Sărăcuța!

– Ce să facem? Să îl sunăm pe Juan Alberto?

Nu știu ce să fac. Nu mi-a plăcut niciodată să mă bag în problemele altora și decid să nu o fac. E problema lui Raquel și trebuie să ia deciziile singură. Îl îmbrățișez pe Eric.

– Îmi pare rău pentru ce s-a întâmplat, dragule. Se pare că lumea nu vrea să ne lase în pace.

Zâmbește.

– Ne-am simțit minunat, asta contează. O s-o mai facem.

În dimineața următoare, când sora mea s-a trezit, arată ca dracu'. Are și mai multe cearcăne negre sub ochi, de parcă asta

Scanned with CamScanner

ar fi posibil. Simona e surprinsă să o vadă așa, dar când îi spun ce s-a întâmplat îi pare și ei rău.

Iubire blestemată!

Sonia îl ia pe Flyn ca să îl scoată din nebunia asta, iar Eric decide că vrea să scape de hormoni și se închide în birou cu bebelușul. Îmi spune să nu mă îngrijorez și că o să aibă grijă de micuțul Eric cât timp mă ocup de sora mea.

Nu m-am mai uitat la *Locura Esmeralda* de câteva zile bune. Simona l-a înregistrat. Am rămas în urmă cu trei episoade, inclusiv ultimul. Dar, înainte de a ne uita, vorbesc cu sora mea și o conving să îl sune pe tata și să bea niște ceai.

O aud cum vorbește plângând cu tata și îi spune despre sarcină. Raquel plânge non-stop și, pentru că nu mai suport, îi iau telefonul din mână.

– Tata, nu știu ce să spun, dar nu se mai oprește din plâns.

Îl aud pe tata cum pufnește.

– Draga mea, probabil că sunteți numai voi două, dar câteodată mi se pare că sunteți o sută. Mă face să zâmbesc. I-am spus să nu se îngrijoreze. Dacă e loc pentru patru, va fi și pentru cinci. Nepoțelul meu va fi bine primit în această casă. I-am spus doar să se liniștească și să îl sune pe Juan Alberto.

Tata ne arată din nou ce om bun e. Cu toate că își dă seama că bebelușul surorii mele va fi sursa multor bârfe în Jerez, o sprijină. Tot timpul ne-a ajutat.

După ce mai vorbesc puțin cu el și îi spun să nu se îngrijoreze de nimic, pentru că am eu grijă de Raquel, îi transmit o mie de pupici și închid.

Reușesc să o duc pe sora mea în camera ei după ce mai bea o cană de ceai, și, când adoarme, respir ușurată.

Ies din cameră ca să îmi văd băieții.

Tata și fiul sunt în birou. Eric lucrează la calculator și băiețelul meu doarme tun. După ce ne sărutăm, o caut pe Simona și, ca două școlărițe, ne așezăm în sufragerie ca să vedem serialul nostru preferat.

Scanned with CamScanner

Simona pune filmul și, pregătite cu șervețelele noastre, suntem numai ochi și urechi.

Sora mea coboară exact când începe ultimul episod și punem pe pauză. Dacă se uită la așa ceva, nu se va mai opri din plâns.

– Raquel, dacă vrei, poți să faci o baie în piscină. Poate te mai relaxezi puțin, draga mea.

Dar nu, știe ce vrea să facă și se trânțește pe canapea.

– Vreau să văd *Locura Esmeralda* cu voi.

Doamne... am impresia că o să iasă o dramă. Sora mea însărcinată, dezamăgită în dragoste de un mexican, și *Locura Esmeralda*. Situația nu arată bine. Chiar deloc.

Încerc să o conving că nu e bine. Îi spun că telenovela o să îi reamintească de probleme. Dar nu. Dăm puțin filmul înapoi și lăsăm lucrurile în plata Domnului...

Muzica o face să plângă și, când apar personajele și imaginile din Mexic, parcă ar fi Cascada Niagara. Simona și cu mine încercăm să o liniștim, dar ne roagă să o lăsăm să se uite liniștită la serial. Dumnezeule!

Totuși, reușim să ne concentrăm și ne uităm la nunta Esmeraldei Mendoza cu Luis Alfredo Quiñones. În sfârșit!

Sunt atât de drăguți! Strălucesc pur și simplu. Merită să fie fericiți pe deplin. Mariachi cântă și noi, cei care am suferit împreună cu ei din dragoste adevărată, meritățm același lucru. Esmeralda și Luis Alfredo își jură dragoste eternă uitându-se unul în ochii celuilalt, iar eu și Simona plângem. Sora mea bocește. Când fiul cel mic îi spune tatălui „Tată, te iubesc atât de mult!", ne alăturăm surorii mele și bocim împreună.

Când se termină serialul, toți trei merg la galop pe un cal către orizont, cutia noastră de șervețele e goală și noi, ca trei nebune, suntem stoarse de lacrimi.

În noaptea aceea, Raquel se duce la somn imediat după cină. Este un sufletel chinuit. Fac și eu la fel. Calvarul ăsta e extenuant.

Scanned with CamScanner

Eric și cu mine ne ducem în camera noastră și, după ce îi dăm bebelușului un biberon, acesta ne binecuvântează cu un armistițiu și adoarme în leagănul lui.

Am ajuns să îl cunoaștem bine și știm că nu va dura decât vreo trei ore. Epuizată, mă arunc pe pat și închid ochii. Am nevoie de îmbrățișări. Dar deodată se aude în surdină o melodie.

– Dansezi cu mine? întreabă Eric cu o voce șoptită pe care abia o aud.

Si nos dejan,
nos vamos a querer toda la vida.
Si nos dejan,
nos vamos a vivir a un mundo nuevo.

Zâmbesc, mă ridic și îl îmbrățișez.

Dansăm în liniște. Nu spunem nimic, dansăm, ascultăm melodia și doar ne sprijinim unul pe celălalt.

Ne sărutăm. Îl doresc, mă dorește și vrem să continuăm ceea ce am făcut în noaptea trecută. Dar telefonul lui Eric sună. Îmi dau ochii peste cap și protestez furioasă.

– Cine naiba sună la ora asta?

Zâmbește. Îmi înțelege frustrarea. Mă sărută și răspunde. Vorbește cu cineva și iese brusc din cameră. Nu am nici o idee despre ce se întâmplă, îmi pun o rochie și, coborând repede, îl văd pe Eric cum deschide ușa din față și observ luminile unei mașini care se apropie.

– Cine o fi?

Dar, înainte de a răspunde, un taxi se oprește la ușa noastră, și rămân cu gura căscată când văd cine coboară.

Dumnezeule, sora mea o să își iasă din minți când o să îl vadă pe Juan Alberto aici.

– Îmi pare rău, draga mea, dar cred că e cel mai bine ca bărbatul care a creat întreaga situație să suporte hormonii surorii tale, spune Eric.

Scanned with CamScanner

În loc să mă supăr, încep să râd.

Juan Alberto, nebărbierit, intră.

– Unde e femeia aia?

Dar, înainte ca unul dintre noi să poată răspunde, sora mea izbucnește.

– Dacă te apropii de mine, jur că o să îți crăp capul în două.

Sora mea!

Mă întorc și o văd în mijlocul holului cu un pahar de apă în mână. Încerc să mă duc spre ea, dar soțul meu mă oprește. Protestez.

– Eric...

– Nu te mișca, draga mea, șoptește și îl ascult.

Cu ochii fixați pe Raquel și, fără a-i fi teamă că i se poate întâmpla ceva, Juan Alberto se îndreaptă direct spre ea, dar nu o atinge.

– O să mă săruți și o să mă îmbrățișezi chiar acum!

Ea îi aruncă în față cu apa din pahar.

Doamne, ce început minunat!

Dar în loc să se enerveze, Juan Alberto mai face un pas înainte.

– Mulțumesc, frumoaso. Apa mă ajută să îmi limpezesc gândurile.

Raquel ridică din sprâncene.

Ups, devine nasol... foarte nasol...

– Poți să te duci de unde ai venit, spune ea.

Juan Alberto își lasă geanta jos și răspunde:.

– De ce nu mi-ai răspuns la telefon? Am umblat ca nebunul după tine, regina mea. Îmi pare rău pentru ce am spus ultima oară când am vorbit. M-am simțit încurcat, ca un idiot, și mi-am imaginat tot felul de lucruri, dar te iubesc, frumoasa mea. Te iubesc și vreau să fiu lângă tine și să mă iubești.

La naiba... suntem chiar în mijlocul unui episod din *Locura Esmeralda*.

Sora mea cedează. Nu rezistă la asemenea cuvinte frumoase și dulci. Este o romantică incurabilă și știu că ceea ce îi spune Juan Alberto i se duce direct la inimă.

Scanned with CamScanner

Dar pasivitatea ei mă uimește.

– Știu că ești însărcinată și că bebelușul este al meu. Copilul meu. Copilul nostru. Și o să îi fiu mereu recunoscător prietenului meu Eric pentru că m-a sunat. Dar de ce nu mi-ai spus chiar tu, regina mea?

Raquel se încruntă la Eric.

O înțeleg. Într-o astfel de situație, aș fi făcut la fel.

Eric ridică din umeri.

– Îmi pare rău, Raquel, dar cineva trebuia să îi spună tatălui.

Poți să tai tensiunea cu cuțitul. Nu zic nimic. Sora mea nu zice nimic și Juan Alberto, apropiindu-se puțin de ea, spune cu glas scăzut:

– Spune-mi, frumoaso. Spune-mi ce îmi place să aud din gura ta dulce.

Bărbia lui Raquel tremură din nou. Mi-e teamă de ce e mai rău. Poate îi sparge paharul în cap... Dar, brusc, contrar tuturor pronosticurilor, își încrețește fruntea.

Îi șoptește ceva la ureche.

Juan Alberto o îmbrățișează, ea îl îmbrățișează și se sărută.

Clipesc. Ce naiba tocmai s-a întâmplat aici?

Eric mă ține în brațe și îmi spune să nu comentez nimic și să mergem direct în camera noastră. Fără să îmi dea drumul, pune din nou melodia pe care dansam și mă privește.

– Acum, draga mea. Acum o să ne lase, în sfârșit, în pace.

Zâmbesc. În sfârșit, totul, dar absolut totul, este în regulă. Îl sărut.

– Domnule Zimmerman, spun, te rog dezbracă-te.

Scanned with CamScanner

EPILOG

Eficientă, ca de obicei, sora mea a obținut divorțul foarte rapid și a organizat o nuntă-fulger.

În august, toată familia s-a strâns la Vila Bruneţica pentru ceremonie și petrecere, nu numai pentru nuntă, ci și pentru botezul micuțului Eric. Am decis să organizăm ambele evenimente în același timp. Nu e ușor să aduci pe toată lumea împreună, dar nu am vrut să ratăm pe nimeni. Astfel, am unit Mexicul cu Spania, printr-o nuntă, și Germania cu Spania printr-un botez. Prietenii tatălui meu au râs și au spus că familia noastră e ca ONU.

Dexter și mama lui au cântat *ranchera*, iar tatăl meu și Bicharrón ne-au oferit ritmuri flamenco, *bulerías*. Când tot clanul începe să danseze rumba, e un haos, și chiar și dirijorul dansează.

Wow, ce bine ne distrăm!

Raquel e nebună de fericire. Merită tot ce i se întâmplă. Este încă o dată o femeie căsătorită, îndrăgostită de un bărbat care o merită și care se gândește la posibilitatea de a veni să trăiască în Spania. Mai bine zis, la Madrid. Juan Alberto organizează totul pentru a se transfera cu lucrul. Pentru el, Raquel și bebelușul sunt cei mai importanți, nu este nici o îndoială!

Tata nu mai poate de bucurie. E mândru de fiicele lui și de gineri. Spune că Eric și Juan Alberto sunt doi bărbați cu picioarele pe pământ, sunt responsabili și serioși. Și așa este!

E de ajuns să te uiți la fața lui ca să îți dai seama cât este de fericit. Ne este dor de mama, dar știm că ne privește de acolo din Cer și că se bucură pentru noi.

Frida și Andrés, împreună cu micul Glen, vin din Elveția. Sunt bine și fericiți și râd când Frida îmi spune că au găsit deja oameni cu care să se joace în Elveția.

Scanned with CamScanner

Björn vine singur. Dar e singur numai cinci minute. Sora și prietenii mei s-au năpustit asupra chipeșului german. Au căzut sub vraja lui și el se ocupă de toți. Björn e incredibil!

Sonia își face apariția cu noua ei jucărie, un bărbat mult mai tânăr decât ea. E clar că vrea să se bucure de viață și de iubire, și că nimic, nici chiar privirile dezaprobatoare ale fiului său nu o pot opri. Cum spune chiar ea, să ne bucurăm de viață!

I-a fost greu, dar până la urmă Eric înțelege.

Trăiești o singură dată!

Marta și prietenul ei, Arthur, se bucură de petrecere. Ea dansează până la extenuare și strigăm de câteva ori împreună *„Azúcar!"*.

În timp ce Susto și Calamar se aleargă prin Vila Brunețica, Simona și Norbert fac tot ce trebuie ca să ne simțim bine.

Dexter și Graciela își continuă luna de miere. Nu s-au căsătorit, dar sunt sigură că nu va mai dura mult până ce o vor face.

După ce a observat că Juan Alberto s-a căsătorit fulger cu sora mea, mama lui Dexter visează la nunta fiului său. Știu că i se va îndeplini dorința și, ca niște buni prieteni, vom fi acolo să îi susținem.

Flyn și Luz continuă să facă prostii. Pe când unul doar se gândește la ceva, celălalt deja o face. Au băgat artificii în tortul de nuntă și au avut noroc că nu au fost pedepsiți pentru că a explodat în bucătărie, și nu în sufragerie. Nu îmi imaginez ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi explodat în fața lui Raquel și a soțului său. Râd numai când mă gândesc.

Copilul meu, bebelușul meu minunat, micuțul meu Eric trece prin brațele tuturor în timpul nunții. Fiecare vrea să îl legene pe micuț, iar el nu mai poate de plăcere. Nu plânge și, astfel, am șansa să mă bucur de nunta surorii mele împreună cu soțul meu minunat, cel mai frumos bărbat de pe pământ, care mă iubește nebunește.

Bine-nțeles, ne mai certăm, din când în când. Încă suntem ca ziua cu noaptea, și când unul dintre noi spune că e albă, celălalt spune că e neagră. Dar, așa cum spune Malú în cântecul nostru,

Scanned with CamScanner

ne oferim unul celuilalt iubire și ne dăm viață nouă înșine. Fără el, viața mea nu ar mai avea sens și știu că și pentru el e la fel.

La sfârșitul lunii august, după ce am petrecut mai multe zile în Jerez, Eric și cu mine, împreună cu Simona și Norbert, cu copiii și cu câinii, ne-am întors acasă. O pauză înainte de începerea școlii și de întoarcerea la lucru este bună pentru toată lumea.

În mod surprinzător, și fără să fie sugestia mea, Eric mă întreabă dacă vreau să lucrez din nou pentru Müller. La drept vorbind, m-am mai gândit, dar acum avem bebelușul și nu mai vreau. Știu că o să mă duc acolo peste ceva timp, când va merge la creșă, dar, pentru moment, vreau să stau acasă și să mă bucur înainte de a-l vedea cum crește, iese cu alte fete, se uită la reviste deocheate și fumează marijuana, după cum spune sora mea.

Eric îmi știe decizia, zâmbește și încuviințează.

Într-o dimineață de septembrie, ieșim cu cei doi băieți ai noștri să ne plimbăm în jurul orașului München. Este o zi frumoasă și vrem să ne bucurăm de ea. Suntem o familie și am plănuit o surpriză pentru Flyn.

De când a intrat micuțul Eric în familia noastră, Flyn ne spune mamă și tată. Fericirea lui ne face fericiți și, nu numai o dată, a trebuit să ne ascundem ca să nu ne vadă cât suntem de înnebuniți când îi vedem împreună.

După ce parcăm mașina, noi patru ne plimbăm până când ajungem la podul Kabelsteg, unde este prins lacătul nostru. Ne ținem de mână, în timp ce Flyn conduce căruțul în care se află frățiorul lui.

– Wow, câte lacăte! spune surprins.

Eric și cu mine ne privim și zâmbim. După ce îl găsim pe al nostru, ne oprim.

– Uite, Flyn, spun, uită-te la numele de pe acesta.

– Voi sunteți? întreabă uimit.

Scanned with CamScanner

– Da, noi suntem, răspund și mă aplec spre el. Este unul din podurile iubirii din München și am vrut să facem și noi parte din povestea asta.

Flyn încuviințează.

– Ce crezi? întreabă Eric.

Ridică din umeri.

– În regulă, bine, dacă e podul iubirii, e bine că numele voastre sunt pe el.

Se uită la celelalte lacăte.

– De ce lacătele mici sunt prinse de lacătele mai mari?

Ghemuit lângă noi, Eric explică:

– Lacătele mici sunt fructul iubirii lacătelor mari. Când cuplurile au un copil, îl includ în dragostea respectivă.

Flyn încuviințează.

– Așa că am venit să punem un lacăt al iubirii pentru micuțul Eric?

Dau din cap, și apoi iubitul meu scoate două lacăte mai mici, gravate, și i le arată lui Flyn.

– Am venit să prindem două lacăte. Pe unul scrie „Flyn" și pe celălalt scrie „Eric".

Clipește emoționat.

– Pe acesta e numele meu?

Zâmbesc și îl îmbrățișez.

– Ești fiul nostru așa cum este și Eric, dragule. Dacă nu am mai prinde două lacăte, familia noastră nu ar fi completă. Nu ești de acord?

Încuviințează.

– Wow!

Eric și cu mine zâmbim, îi dăm lacătele și îi explicăm cum să le agațe pe lacătul mare. După ce sărutăm cu toții cheile, le aruncăm în râu.

Bărbatul meu se uită la mine și îmi face cu ochiul. Am fost întotdeauna o familie, dar acum suntem și mai și. Cincisprezece

Scanned with CamScanner

minute mai târziu, în timp ce Flyn aleargă în faţa mea şi eu conduc căruţul, întreb:

– Eşti fericit, dragul meu?

Eric – dragostea mea, Iceman al meu, viaţa mea – mă trage mai aproape de el şi mă sărută pe frunte.

– Mai mult decât ţi-ai putea imagina. Împreună cu tine şi cu copiii mei, am tot ce vreau în viaţă.

Ştiu, îmi reaminteşte în fiecare zi.

– Oh, dar nu chiar tot, nu.

Eric mă priveşte.

Apăs frâna căruţului şi îl îmbrăţişez.

– Am tot ce vreau, iubito. Ce vrei să spui?

Jucăuşă, mă uit la el şi spun:

– Mai e un singur lucru pe care ţi l-ai dorit întotdeauna, dar pe care nu ţi l-am dat încă.

Surprins, ridică din sprâncene.

– Ce?

Mă abţin să nu râd şi îl sărut. Eric este delicios. Îl ador. Mă apropii de gura lui şi şoptesc:

– O bruneţică.

Este stupefiat.

Rămâne fără grai, cu respiraţia tăiată.

Se face alb la faţă.

Cedez şi încep să râd.

– O să mă înnebuneşti cu hormonii tăi din nou?

În joacă, îi trag o palmă la fund şi spun:

– Nu te speria, Iceman. Deocamdată, eşti în siguranţă.

Îl sărut.

– Dar ştii ceva, spun, poate cândva...

Scanned with CamScanner

Află toată povestea cuplului!
Nu rata celelalte volume din serie:

Nisipurile fierbinți din Caraibe... o lună de miere perfectă după o nuntă de vis. Eric și Judith își împlinesc toate fanteziile erotice în clipe încărcate de senzualitate. Asta nu înseamnă că gelozia și neîncrederea nu apar din când în când. Însă experiențele trăite împreună, chiar dacă uneori par să rănească, nu fac decât să le arate că sunt făcuți unul pentru celălalt. Și poate se va împlini și una dintre marile dorințe ale lui Eric, aceea ca Judith să-i dăruiască un copil.

PUBLISOL

Parteneri media:
COSMOPOLITAN KUDIKA wear a smile! impuls radio

www.booksaveur.com
ISBN 978-606-94-9837-8
9 786069 498378

Scanned with CamScanner